

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Θ'

Πέμπτη 13 Οκτωβρίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Δημοτικό Σχολείο Λάρυμνας Φθιώτιδας και τριάντα τρεις Γάλλοι τραπεζίκοί, οι οποίοι πραγματοποιούν επίσκεψη στη χώρα, σελ. 314,330

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 305,306,337

3. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν. 3126/2001 "Ποινική ευθύνη των Υπουργών", όπως ισχύει, δικογραφία κατά του πρώην Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεωργίου Αλογοσκούφη, του πρώην Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Γεωργίου Σουφλιά, του πρώην Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Πέτρου Δούκα και κατά του πρώην Υφυπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Αθανασίου Νάκου, σελ. 323

4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 327,346

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 285-287

2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 287-298

3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 14 Οκτωβρίου 2011, σελ. 339

4. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:

α) Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлимτικής Αλλαγής, σχετικά με τις άδειες εξόρυξης πετρελαίου, σελ. 299

β) Προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης (ΕΒΖ), σελ. 301

γ) Προς τον Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων:

i) σχετικά με τα προβλήματα που προκύπτουν από τις συγχωνεύσεις των σχολείων, σελ. 303

ii) σχετικά με τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας, σελ. 305

iii) σχετικά με τις μεταγραφές φοιτητών που ανήκουν σε ευπαθείς κοινωνικά ομάδες, σελ. 306

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: "Ανασυγκρότηση Φορέων Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Κέντρα Αποκατάστασης, Αναδιάρθρωση Ε.Σ.Υ. και άλλες διατάξεις", σελ. 309

2. Ανακοινώνεται ότι το Προεδρείο έλαβε επιστολή από τον ειδικό αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη, όπου κάνει γνωστή τη θέση του ΣΥΡΙΖΑ για καθένα από τα άρθρα και για την τροπολογία του Υπουργείου Παιδείας για θέματα των ΑΕΙ, σελ. 356-358

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β., σελ.309-325
ΖΗΣΗ Ρ., σελ.325-336
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β., σελ.285-309
ΝΙΩΤΗΣ Γ., σελ.349-359
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β., σελ.337-349

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ.337
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ.305-306
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ.337
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β., σελ.306
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π., σελ.306

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ Β., σελ.346
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ., σελ.327
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β., σελ.346

Γ. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ.299,300,301
ΔΙΩΤΗ Η., σελ.301,302
ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ Ι., σελ.302,303
ΚΟΛΛΙΑΣ Κ., σελ.303,304,305
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι., σελ.299,300,301
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Α., σελ.306,307
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π., σελ.304,305,307,308

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ., σελ.313
ΒΑΓΓΩΝΑΣ Γ., σελ.332
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π., σελ.334
ΓΕΪΤΟΝΑΣ Κ., σελ.314,315
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ., σελ.345,349
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Α., σελ.310,345,349,350
ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ Β., σελ.322
ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ Ε., σελ.316,317
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α., σελ.310
ΚΑΡΤΑΛΗΣ Κ., σελ.333
ΚΑΣΣΑΡΑΣ Γ., σελ.316
ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ Χ., σελ.331
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ., σελ.324,325
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ., σελ.322,323
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π., σελ.346,347,348
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α., σελ.335,337,338,343,344,347,348,349

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ., σελ.339,340,341,348
ΜΙΧΟΥ Μ., σελ.325,326
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ., σελ.311,312
ΜΠΕΤΕΝΙΩΤΗΣ ΕΜ., σελ. 310
ΜΠΟΛΑΡΗΣ Μ., σελ. 311,331,344,345,352
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α., σελ.330
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο., σελ.352

ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ Φ., σελ.329
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ., σελ.309,310
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α., σελ.337,343,344,345,346
ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ., σελ.309,310,312,317,326,327,329,330,335,341,346,351

ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ Ε., σελ.323
ΤΣΟΥΡΑΣ Α., σελ.315
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ., σελ.342
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Χ., σελ.351

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Θ'

Πέμπτη 13 Οκτωβρίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 13 Οκτωβρίου 2011, ημέρα Πέμπτη και ώρα 9.35' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Κυριάκο Βελόπουλο, Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΣΥΜΕΩΝ (ΣΙΜΟΣ) ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ελληνική Ομοσπονδία Θαλασσαιμίας αιτείται την εξαίρεση των Θαλασσαιμικών και των οικογενειών τους από τα νέα οικονομικά μέτρα.

2) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΣΥΜΕΩΝ (ΣΙΜΟΣ) ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Διφρυών -Μεσσαπίων Νομού Ευβοίας αιτείται τη διευκόλυνση μαθητών τριών οικογενειών από τις Στράπωνες για να συνεχίσουν τη λυκειακή εκπαίδευση στο κοντινότερο σχολείο στον τόπο κατοικίας τους.

3) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Μεσσήνης αιτείται την επίλυση θέματος που αφορά στη μεταφορά των μαθητών της περιοχής στα σχολεία τους.

4) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Επιμελητηρίου Μεσσηνίας αιτείται τη μη κατάργηση της νυχτερινής βάρδιας τεχνικών της ΔΕΗ στη Μεσσηνία.

5) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων καταγγέλλει την κατάργηση των βασικών κοινωνικών- οικονομικών-εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων και δηλώνει την αντίθεσή της σε οποιαδήποτε προσπάθεια ανατροπής του Αντικειμενικού Κώδικα Μεταθέσεων.

6) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αξιωματικών Αστυνομίας εκφράζουν την αντίθεσή τους

απέναντι στην παράγραφο κγ' του άρθρου 9 του υπ' αριθμόν 85/2011 προεδρικού διατάγματος.

7) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά σε συνέδριο για τα γνωστά και άγνωστα κάστρα της Πελοποννήσου που πρόκειται να διεξαχθεί στην Κόρινθο.

8) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στη συνεχιζόμενη αποχή των δικηγόρων της Κυπριαρχίας από τα καθήκοντά τους.

9) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Διοικητικό Συμβούλιο του Εργατοϋπαλληλικού Κέντρου Αρκαδίας καταγγέλλει τον αποχαρκτηρισμό δεκάδων επαγγελματιών από τα βαρέα και ανθυγιεινά, καθώς και την εφαρμογή των λεγόμενων προγραμματίων «κοινωνικής εργασίας».

10) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Φαρμακευτικός Σύλλογος Αχαΐας αιτείται την ακύρωση της αναμενόμενης υπουργικής απόφασης για το νέο ωράριο εργασίας των φαρμακείων.

11) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος δυτικής Αχαΐας αιτείται τη διάσωση του Φράγκικου κάστρου Ζησιμέικων.

12) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Κτηνοτρόφων Νομού Καβάλας αιτείται τη λήψη μέτρων για τη διάσωση του κλάδου των κτηνοτρόφων.

13) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΣΑΒΒΑΣ ΕΜΙΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Αμειβόμενων Ποδοσφαιριστών αιτείται την επίλυση του θέματος που αφορά στη δυνατότητα εξαγοράς ενσήμων προηγούμενων ετών από παλαίμαχους επαγγελματίες ποδοσφαιριστές.

14) Η Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συμβασιούχων Πυρόσβεσης -Διάσωσης αιτείται την τροποποίηση των διατάξεων που αφορούν στους συμβασιούχους πυροσβέστες.

15) Ο Βουλευτής Ευβοίας κ. ΣΥΜΕΩΝ (ΣΙΜΟΣ) ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ

κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αντιδήμαρχος του Δήμου Χαλκιδέων αιτείται την επίλυση θεμάτων που αφορούν στην εύρυθμη λειτουργία του αστυνομικού τμήματος Νέας Αρτάκης.

16) Οι Βουλευτές, Α' Θεσσαλονίκης κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ και κ. ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ και Β' Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δασικός Συνεταιρισμός Αλώνων Φλώρινας καταγγέλλει την άδικη και άνιση μεταχείριση του Συνεταιρισμού από το Δήμαρχο και την πλειοψηφία του Δημοτικού Συμβουλίου Φλώρινας.

17) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες αιτείται την προστασία των ατόμων με ειδικές ανάγκες και των οικογενειών τους με την πλήρη εξαίρεσή τους από το μέτρο της εργασιακής εφεδρείας.

18) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Κολυμβητικοί Σύλλογοι Ηρακλείου αιτούνται την εκταμίευση του ποσού των 50.000 ευρώ, ώστε να μπορεί να λειτουργήσει απρόσκοπτα το κολυμβητήριο και να προπονηθούν οι αθλητές.

19) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο αιρετός ΠΥΣΠΕ Κρήτης κ. Ζαχαρίας Καψαλάκης αιτείται τη μέριμνα του Υπουργείου για την αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων των σχολείων του νομού.

20) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δήμαρχος Φαιστού αιτείται την κατάρτιση ενός πλήρους αναπτυξιακού πλάνου δράσης που θα δίνει κίνητρα στον αγροτικό κόσμο.

21) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία εκφράζει την ανησυχία του για την απουσία παρασκευαστών από τα μικροβιολογικά εργαστήρια των Κέντρων Υγείας Μαγνησίας.

22) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Παραγωγικός Συνεταιρισμός Νέας Αγχιάλου «Η Δήμητρα» αιτείται την απαγόρευση διακίνησης και διάθεσης μη εμφιαλωμένου τσίπουρου στην Ελλάδα.

23) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων, Νομού Ηλείας αιτείται την αναστολή αποπληρωμής των δανείων με αντίστοιχη επιμήκυνση της συνολικής διάρκειας των δανείων που έχουν λάβει οι έμποροι και βιοτέχνες του πυρόπληκτου Νομού Ηλείας.

24) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Υπαλλήλων Εξωτερικής Φρούρησης αιτείται την εφαρμογή ειδικού μισθολογίου για τους υπηρετούντες ως εξωτερικοί φρουροί στα Καταστήματα Κράτησης.

25) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά σε αποκαλύψεις εν ενεργεία δικαστικού λειτουργού για παρεμβάσεις στο έργο του.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά σε ερώτηση της γραμματέως του Δημοτικού Συμβουλίου προς το Δήμαρχο Πατρέων για ελλειμματική περιοδεία των απορριμματοφόρων της ανακύκλωσης στην περιοχή.

27) Η Βουλευτής Έβρου κ. ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ - ΤΕΝΤΕ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αλιευτικός Σύλλογος Μηχανοτρατών Αλεξανδρούπολης και Σαμοθράκης «Ο Φάρος» αιτείται την επίλυση θέματος που αφορά στο «Δορυφορικό Σύστημα Παρακο-

λούθησης Αλιευτικών Σκαφών».

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στη σύγκληση εκτάκτου δημοτικού συμβουλίου για τη διεκδίκηση του θαλασσίου μετώπου.

29) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Αλμωπίας εκφράζει την αντίθεσή του στην επικείμενη κατάργηση της μαθητικής εστίας του Δήμου Αλμωπίας.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στο δίκτυο «επιβάτης» και την κατάθεση στοιχείων καταγγελίας του στο αρμόδιο Υπουργείο σχετικά με τις τεχνικές προδιαγραφές και το καθεστώς λειτουργίας των ΚΤΕΛ.

31) Οι Βουλευτές, Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Εθελοντών Πυροσβεστικού Σώματος εκφράζει την αντίθεσή της στο σχέδιο νόμου για τον «Εθελοντισμό στο Λιμενικό Σώμα-Ελληνική Ακτοφυλακή, στο Πυροσβεστικό Σώμα και άλλες διατάξεις» το οποίο κινείται στην κατεύθυνση της υποβάθμισης του θεσμού του εθελοντή πυροσβέστη.

32) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στο πόρισμα του Γενικού Χημείου του Κράτους σχετικά με το περιεχόμενο σαράντα βαρελίων, αποβλήτων βιομηχανικού τύπου, εύφλεκτων υλικών, τα οποία βρέθηκαν σε περιοχή του Δρεπάνου.

33) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά σε «πάγωμα» των δανείων που συνάπτονται μεταξύ Ταμείου Παρακαταθηκών και Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

34) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΣΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Οργανισμός Γεωργικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης Κατάρτισης και Απασχόλησης «Δήμητρα» αιτείται τη συνέχιση της δραστηριότητας των Κέντρων του ΟΓΕ-ΕΚΑ «Δήμητρα» Φιλιατρών και Κυπαρισσίας.

35) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Κολυμβητικοί Σύλλογοι Ηρακλείου αιτούνται την άμεση εκταμίευση ποσού 50.000 ευρώ για την εύρυθμη λειτουργία του κολυμβητηρίου.

36) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά σε καθυστέρηση στην κατασκευή φράγματος -που αποτελεί αναγκαιότητα για την οριοθέτηση του Ξηροπόταμου- από το Δήμο Ηρακλείου στον ΟΑΝΑΚ.

37) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών Κρήτης αιτείται την αναγνώριση της προϋπηρεσίας όσων έχουν εργαστεί στα ΚΕΠ.

38) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην αναγκαιότητα παρέμβασης για την επίλυση του θέματος της διαχείρισης του κατσίγαρου.

39) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στο σταμάτημα των εργασιών για την ανέγερση του Κλειστού Γυμναστηρίου Τυμπακίου.

40) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στην αναγκαιότητα δημι-

ουργίας ΧΥΤΑ στην περιοχή «Παπανικολού» του Δήμου Αιγιαλείας.

41) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται τη λήψη μέτρων για τη στήριξη των αγροτών και κτηνοτρόφων της περιοχής.

42) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αφορά στο δεύτερο πόρισμα για το οικονομικό «κουβάρι» του Νοσοκομείου Αιγίου με αφορμή την κλοπή του χρηματοκιβωτίου του.

43) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του ΚΕΘΕΑ «ΑΡΙΑΔΝΗ» εκφράζει τη δυσaréσκειά του για την εφαρμογή του μέτρου της εργασιακής εφεδρείας και την περικοπή επιχορηγήσεων στο ΚΕΘΕΑ «ΑΡΙΑΔΝΗ».

44) Η Βουλευτής Β Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ) ΑΜ-

ΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Έδεσσας, Νομού Πέλλης εκφράζει την αντίθεσή του για τα φορολογικά μέτρα της Κυβέρνησης και αιτείται τη μείωση των εξοπλιστικών δαπανών, καθώς και τη φορολόγηση των καταθέσεων σε τράπεζες του εξωτερικού.

45) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην επικινδυνότητα για την υγεία των επισκεπτών, καθώς και στις καταστροφές του κτηρίου στέγασής του «Κέντρου Προστασίας Μάνας και Παιδιού» του ΙΚΑ Τρικάλων.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 18183/20-06-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Λαφαζάνη Παναγιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-309/15-09-2011 έγγραφο από τον Αναπληρωτή Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Υπουργείο Ανάπτυξης,
Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας

Γ. Γ. ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Ταχ. Δ/ση : Πλ. Κάνιγγος
Ταχ. Κώδικας : 101 81
Πληροφορίες : Κων/να Παπακώστα
ΤΗΛ. : 210 3837150
Email: gemporiou@gge.gr
FAX : 210 3837843

15 ΣΕΠ. 2011

Αθήνα, 15/09/2011

Αριθ. Πρωτ.: Β13-309

ΠΡΟΣ :
Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα: Ερωτήσεων (2)

ΚΟΙΝ.:

-Υπουργείο

1. Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων.

Γρ. κ. Υπουργού

-Βουλευτή κ.

1. Π. Λαφαζάνη.

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Ερώτηση του Βουλευτή κ. Π. Λαφαζάνη.

Σχετ.: Ερώτηση 18183/20-06-2011.

Απαντώντας στην παραπάνω Ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Π. Λαφαζάνης, με θέμα : **«Η εκβιαστική μείωση κομίστρων στους μεταφορείς φορτηγών και βυτιοφόρων Δημόσιας Χρήσης, δεν πέρασε στις τιμές καυσίμων ενώ και ο τρόπος καθορισμού πλαφόν στις τιμές λιανικής σε ορισμένες περιοχές της χώρας, δεν ωφέλησε ουσιαστικά τους τελικούς καταναλωτές»** και κατά το μέρος που τα διαλαμβανόμενα σε αυτή εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της Γ.Γ. Εμπορίου, σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Από το 1992 (Ν.2008/92) οι τιμές των πετρελαιοειδών προϊόντων διαμορφώνονται ελεύθερα σε όλα τα στάδια διακίνησης και εμπορίας ανάλογα με την προσφορά και την ζήτηση.

Τα κόμιστρα συμπεριλαμβάνονται στα μικτά περιθώρια των εταιρειών πετρελαιοειδών και ως εκ τούτου και οι τιμές αυτών διαμορφώνονται ελεύθερα.

Η αύξηση των λιανικών τιμών πώλησης υγρών καυσίμων επηρεάζονται από ποικίλους παράγοντες όπως η αύξηση των έμμεσων φόρων και οι μεταβολές των διεθνών τιμών.

Η Υπηρεσία Εποπτείας Αγοράς διενεργεί ελέγχους στην αγορά υγρών καυσίμων και συλλέγει και επεξεργάζεται λιανικές τιμές πώλησης.

Σε περιπτώσεις όπου παρατηρήθηκαν αδικαιολόγητα υψηλές τιμές, επιβλήθηκαν από το 2009 έως σήμερα τέσσερα πλαφόν στα υγρά καύσιμα. Συγκεκριμένα :

1. 01-04-2010 στην LRP, Αμόλυβδη 95 RON Super Αμόλυβδη και Πετρέλαιο Κίνησης, στους νομούς Δωδεκανήσου, Ηρακλείου, Θεσπρωτίας, Λασιθίου, Πρέβεζας, Ρεθύμνης, Φωκίδας και Χανίων.

2. 13-09-2010 στην LRP, Αμόλυβδη 95 RON Super Αμόλυβδη και Πετρέλαιο Κίνησης σε όλη τη χώρα.
3. 03-05-2011 στην Αμόλυβδη βενζίνη 95 RON στους νομούς Δωδεκανήσου, Λασιθίου, Ρεθύμνης, Σάμου, Χίου, Γρεβενών, Έβρου, Ευρυτανίας, Κέρκυρας, Κεφαλληνίας, Κυκλάδων, Λέσβου και Φωκίδας.
4. 04-08-2011 στην Αμόλυβδη βενζίνη 95 RON στους νομούς Δωδεκανήσου, Κυκλάδων και Χίου.

Η επιβολή του πλαφόν κρίθηκε ως επιτυχημένη, καθώς συμπίεσε τις τιμές προς όφελος του τελικού καταναλωτή και στο διάστημα μετά τη λήξη της ισχύος του.

Στην επιβολή ανώτατης τιμής καταναλωτή (πλαφόν) για την αμόλυβδη βενζίνη 95 RON σε ορισμένους Νομούς της χώρας για τον υπολογισμό των κομίστρων, ελήφθη υπόψη το διαφορικό κόστος μεταφοράς των υγρών καυσίμων στις αναφερόμενες περιοχές εφαρμογής, σύμφωνα με τη γνωμοδότηση της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας.

Ο ΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΞΥΝΙΔΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ

ΚΩΝ. ΠΑ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

2. Στην με αριθμό 21527/18-08-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παπαδημούλη Δημητρίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-2634/15-

092011 έγγραφο από τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων η ακόλουθη απάντηση:

16 ΣΕΠ. 2011

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Παπάγου, 15/9/2011

Αριθ. Πρωτ. Β-2634

TAX. Δ/ΝΣΗ : Αναστάσεως & Τσιγάντε
Τ.Κ. : 101 91 Παπάγου
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ : Στ. Σμαράϊδου
ΤΗΛΕΦΩΝΟ : 6508315
FAX : 6508299
E mail : tkvel@yme.gov.gr

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΘΕΜΑ: Απάντηση σε Ερώτηση.
ΣΧΕΤΙΚΟ: Έγγραφό σας 21527/18-8-2011.

Σε απάντηση της Ερώτησης με αριθμό 21527/18-8-2011 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Δημ. Παπαδημούλης, θέτουμε υπόψη τα εξής:

Ο κ. Αριστείδης Μπουρδάρας είναι Δικηγόρος Αθηνών από το έτος 1975. Διατέλεσε Νομάρχης Εύβοιας, Πρόεδρος του Δ.Σ του Ταμείου Ασφάλισης και Πρόνοιας Προσωπικού Ελληνικής Ραδιοφωνίας Τηλεόρασης και Τουρισμού, Γενικός Γραμματέας της «Ελληνικής Επιτροπής Συνεργασίας με την UNICEF» για περισσότερο από 7 χρόνια. Από το έτος 2009 διετέλεσε Ειδικός Γραμματέας του Σώματος Επιθεωρητών – Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, το δε έργο του στον ελεγκτικό αυτό θεσμό είναι καταγεγραμμένο στην Ετήσια Έκθεση Πεπραγμένων του Σ.Ε.Ε.Δ.Δ..

Πέραν των ως άνω, αξίζει να επισημανθεί ότι η διαδικασία του ορεngon έχει ήδη πραγματοποιηθεί κατά την αρχική τοποθέτηση του κ. Μπουρδάρα ως Ειδικού Γραμματέα στο Σ.Ε.Ε.Δ.Δ., οπότε και επελέγη, κατόπιν αξιολόγησης του βιογραφικού του σημειώματος.

Σημειώνεται, εξάλλου, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ 2 και 3 του ν. 1558/1985, τα απαιτούμενα προσόντα διορισμού για την θέση του Ειδικού Γραμματέα είναι η κατοχή τουλάχιστον πτυχίου ανωτάτης σχολής καθώς και διοικητική εμπειρία, τα οποία και υπερκαλύπτει ο κ. Μπουρδάρας, όταν για την θέση Γενικού Γραμματέα Υπουργείου δεν προβλέπονται ιδιαίτερα τυπικά προσόντα σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία (πδ 63/2005).

Κατόπιν τούτων, καθίσταται σαφές ότι τηρήθηκαν απόλυτα οι νόμιμες διαδικασίες τόσο κατά την επιλογή, όσο και κατά τον διορισμό του κ. Μπουρδάρα στην θέση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ

Ακριβές Αντίγραφο

Ιωαννίδης Πάυλος

Κοινοποίηση

Βουλή των Ελλήνων
Βουλευτή κ. Δημ. Παπαδημούλη

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο Υπουργού
2. Γραφείο Υφυπουργού

3. Στην με αριθμό 21580/22-08-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κοραντή Ιωάννη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.900α/8782/

12155/15-09-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

15 ΣΕΠ. 2011

ΠΡΟΣ: **ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΚΟΙΝ.: Βουλευτή κ. Ιωάννη Κοραντή
-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΕΘΑ
-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΦΕΘΑ
-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τηλέφωνο 2106598285-282, Fax 2106552035
e-mail: nomgkbe@mod.mil.gr
Φ.900α/8782/12155
Αθήνα, 15 Σεπτεμβρίου 2011

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

ΣΧΕΤ.: Ερώτηση 21580/22-8-2011 της Βουλής των Ελλήνων

Σε απάντηση της σχετικής Ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Κοραντής, με θέμα «Περί της αύξησης της στρατιωτικής θητείας», σας γνωρίζω τα ακόλουθα:

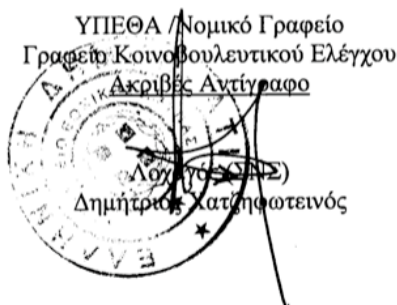
Δεν έχει ληφθεί καμία απόφαση περί αύξησης της στρατιωτικής θητείας και δεν πρόκειται να ληφθεί, εάν δεν ολοκληρωθεί με συντεταγμένο και σοβαρό τρόπο η διαδικασία της ανασυγκρότησης και της νέας δομής δυνάμεων, καθώς και η αξιολόγηση των αναγκών της εθνικής άμυνας. Το ζήτημα της στρατιωτικής θητείας που κρίνεται εξαιρετικά σοβαρό, εξετάζεται λεπτομερώς και οι οριστικές αποφάσεις για την ορθολογική αντιμετώπιση υπαρκτών προβλημάτων θα ληφθούν με σοβαρότητα και ευθύνη και χωρίς καμία απολύτως βιασύνη.

Σύμφωνα με τη νομοθεσία, οι ΕΠΟΠ κρίνονται με βάση τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα τους, από πενταμελές Συμβούλιο, με πρόεδρο Ανώτατο Αξιωματικό (βαθμού Ταξίαρχου), για τη μονιμοποίησή τους. Διατηρούν δε δικαίωμα προσφυγής για επανάκριση σε δεύτερο βαθμό κρίσης, σε περίπτωση που κρίθηκαν αποστρατευτέοι και μη διατηρητέοι.

Οι λόγοι απόλυσης των ΕΠΟΠ είναι ανεξάρτητοι από οποιαδήποτε «βούληση» της υπηρεσίας και απόλυτα εξαρτώμενοι από την απόδοση των ΕΠΟΠ, από τη σωματική τους ικανότητα και την προσωπική τους επιθυμία. Η υπηρεσία σε καμία περίπτωση δε δεσμεύεται να τους διατηρήσει/μονιμοποιήσει στις τάξεις των Ενόπλων Δυνάμεων, εφόσον δεν πληρούνται τα θεσμοθετημένα κριτήρια.

Εξάλλου, οι ισχυρισμοί περί μαζικών απολύσεων ΕΠΟΠ καταρρίπτονται από τα στατιστικά στοιχεία των αποστρατειών ΕΠΟΠ για το έτος 2011 (42), οι οποίες είναι εμφανώς λιγότερες σε σχέση με τα έτη 2008 και 2009 (83 και 63 αντίστοιχα).

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

4. Στην με αριθμό 21706/24-08-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Καράογλου Θεοδώρου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6089 Β15-

092011 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής η ακόλουθη απάντηση:

16 ΣΕΠ. 2011

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
Υ Π Ο Υ Ρ Γ Ο Σ

ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα 15/9/ 2011
Αρ.Πρωτ: 6089 Β

Αμαλιάδος 17 – Αμπελόκηποι
115 23 - Αθήνα
Τηλ. 210 64 00 015
Fax. 210 64 29 137
E-mail: vouli@gryp.minenv.gr

ΠΡΟΣ ΤΗ
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ:

1. Βουλευτή
κ. Θεόδωρο Καράογλου
2. Υπουργείο Εξωτερικών
Γραφείο Υπουργού
3. Υπουργείο Ανάπτυξης
Ανταγωνιστικότητας & Ναυτιλίας
Γραφείο Υπουργού
(με αντίγραφο της Ερώτησης)
4. Υπουργείο Παιδείας, δια βίου
Μάθησης και Θρησκευμάτων
Γραφείο Υπουργού
(με αντίγραφο της Ερώτησης)

Θέμα : «Τοξικά απόβλητα στο Ιόνιο».

Σχετ: Η με αρ. πρωτ. 21706/24-8-2011 Ερώτηση

Σε απάντηση της Ερώτησης με αρ. πρωτ. 21706/24-/2011 που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Θεόδωρο Καράογλου , σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σύμφωνα με το Ν. 3199/2003, στις αρμοδιότητες της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων (Ε.Γ.Υ.)/ΥΠΕΚΑ, εμπίπτει η προστασία και διαχείριση των παράκτιων υδάτων. Με μέριμνα της Ε.Γ.Υ. έχει σχεδιαστεί δίκτυο παρακολούθησης των επιφανειακών νερών της χώρας, στα οποία συμπεριλαμβάνονται τα παράκτια ύδατα. Από τη λειτουργία του οποίου αναμένεται να εξαχθούν συμπεράσματα περί τυχόν ρύπανσης από τοξικά απόβλητα.

Η προστασία των παράκτιων από ρύπανση προερχόμενη από απορρίψεις στην ανοικτή θάλασσα άπτεται των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας προς το οποίο κοινοποιείται το παρόν έγγραφο με αντίγραφο της Ερώτησης.

2

Τέλος, αναφορικά με το ζήτημα τυχόν εντοπισμού ραδιενέργειας στον ελληνικό παράκτιο χώρο αρμόδια είναι η Εθνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας η οποία εποπτεύεται από την Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας του Υπουργείου Παιδείας, δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, προς το οποίο κοινοποιείται το παρόν έγγραφο με αντίγραφο της Ερώτησης.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Δόμνα Σωτηριάδου

2

5. Στην με αριθμό 21965/30-08-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Σταϊκούρα Χρήστου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.900α/8802/

12179/15-09-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

15 ΣΕΠ. 2011

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΚΟΙΝ.: Βουλευτή κ. Χρήστο Σταϊκούρα
 –ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΕΘΑ
 –ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΦΕΘΑ
 –ΥΠΕΘΑ /Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
 Τηλέφωνο 2106598285-282, Fax 2106552035
 e-mail: nomgkbe@mod.mil.gr
 Φ.900α/8802/12179
 Αθήνα, 15 Σεπτεμβρίου 2011

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

ΣΧΕΤ.: Ερώτηση 21965/30-8-2011 της Βουλής των Ελλήνων

Σε απάντηση της σχετικής Ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σταϊκούρας, με θέμα «Ενδεχόμενη κατάργηση της Μεραρχίας Υποστηρίξεως (ΜΕΡΥΠ) με έδρα τη Λαμία», σας γνωρίζω τα ακόλουθα σύμφωνα με τα στοιχεία που τέθηκαν υπόψη μου:

Η προσαρμογή των οργανωτικών δομών των Μονάδων του Στρατού Ξηράς στο σύγχρονο επιχειρησιακό περιβάλλον, είναι μια διαρκής διαδικασία, προκειμένου να ανταποκριθούν στις εκάστοτε αυξημένες επιχειρησιακές απαιτήσεις.

Υπό την παρούσα οικονομική συγκυρία που επιβάλλει εξορθολογισμό των δαπανών και περιορισμό του λειτουργικού κόστους, επικαιροποιούνται – με γνώμονα πάντα τις επιχειρησιακές απαιτήσεις- σχετικές μελέτες του ΓΕΣ για τη χωροταξική διάταξη των Μονάδων του Στρατού Ξηράς και τη μείωση του λειτουργικού κόστους, με παράλληλη απόδοση στην τοπική κοινωνία των στρατοπέδων που δεν χρησιμοποιεί.

Το Γενικό Επιτελείο Στρατού βρίσκεται στο στάδιο επεξεργασίας πρότασης, συνεξετάζοντας αριθμό επιχειρησιακών παραγόντων και λαμβάνοντας υπόψη τις κρατούσες δημοσιονομικές συνθήκες που επιβάλλουν εξάντληση των περιθωρίων εξορθολογισμού των δαπανών, με την οποία εξετάζεται η νέα Δομή Δυνάμεων του ΣΞ.

Η τελική απόφαση για το σύνολο των οργανωτικών θεμάτων, θα ληφθεί στο πλαίσιο της «Μελλοντικής Δομής Δυνάμεων 2011-2025» με βάση τις παραπάνω παραμέτρους και συνεπώς δεν έχουν ληφθεί οριστικές αποφάσεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΥΠΕΘΑ / Νομικό Γραφείο
 Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
 Ακριβές Αντίγραφο

W

6. Στην με αριθμό 21971/30-08-2011 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Γεωργιάδη Σπυρίδωνος-Αδώνιδος, Πλεύρη Αθανασίου και Κοραντή Ιωάννη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21/546/ΑΣ 39723δς/

15-09-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

18 ΣΕΠ. 2011

Αθήνα, 15 Σεπτεμβρίου 2011

Α.Π.: 21/546/ΑΣ 39723δς

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:- Βουλευτή κ. Σπυρίδωνα-Αδωνι Γεωργιάδη

- Βουλευτή κ. Αθανάσιο Πλεύρη
- Βουλευτή κ. Ιωάννη Κοραντή
- Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη
- Γραφείο κ. Υπουργού

Ε.Δ.:- Διπλ. Γραφείο κ. Πρωθυπουργού

- Διπλ. Γραφείο κας Αναπληρωτή Υπουργού
- Διπλ. Γραφείο κ. Υφυπουργού
- Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέως
- Γραφείο κ. Α' Γενικού Διευθυντού
- Α7 Διεύθυνση
- Υπηρεσία Ενημέρωσης και Δημόσιας Διπλωματίας

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην υπ' αριθμ. **21971** από **30/8/2011** Ερώτηση των Βουλευτών κ. Σπυρίδωνα-Αδωνι Γεωργιάδη, κ. Αθανασίου Πλεύρη και κ. Ιωάννη Κοραντή

Απαντώντας στο τρίτο υποερώτημα της Ερώτησης των κ.κ. Βουλευτών σημειώνουμε ότι η Πρεσβεία των ΗΠΑ στην Ελλάδα είναι η μόνη αρμόδια για την ενημέρωση Ελλήνων πολιτών, οι οποίοι επιθυμούν να μεταβούν στις Η.Π.Α για επαγγελματικούς, τουριστικούς κ.λ.π. λόγους. Στο πλαίσιο αυτό οι ενδιαφερόμενοι Έλληνες πολίτες δύνανται να απευθύνονται στις αρμόδιες διπλωματικές και προξενικές Αρχές των Η.Π.Α. και να λαμβάνουν τις απαραίτητες πληροφορίες για τα προβλεπόμενα από τη σχετική αμερικανική νομοθεσία.

Το Υπουργείο Εξωτερικών ουδέποτε έγινε αποδέκτης αιτημάτων ή παραπόνων Ελλήνων πολιτών που έχουν εκδηλώσει πρόθεση να μεταναστεύσουν στις Η.Π.Α.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΘΗΝΑ 15-9-11
Ευάγγελος Κ. Σέκερης
Σύμβουλος Πρεσβείας Α'

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ

7. Στην με αριθμό 21996/30-08-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αποστολάτου Βαϊτση δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠ.ΠΟ.Τ./

ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./1781/15-09-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού η ακόλουθη απάντηση:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ
ΕΛΕΓΧΟΥ**

26 ΣΕΠ. 2011

**Αθήνα, 15.9.2011
Αρ. Πρωτ.: ΥΠ.ΠΟ.Τ./ΓΡ.ΥΠ./Κ.Ε./1781**

Ταχ. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 20
Ταχ. Κώδ : 106 82
Τηλέφωνο : 2131322-362, 363, 368
Fax : 210-82.01.379

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΚΟΙΝ: 1. Βουλευτή κ. Βαϊτση Αποστολάτο

Θέμα: Απάντηση στη με αριθμό πρωτοκόλλου 21996/30.8.2011 Ερώτηση

Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 21996/30.8.2011 Ερώτησης του Βουλευτή κ. Βαϊτση Αποστολάτου και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το ΥΠ.ΠΟ.Τ. ανανέωσε τις προγραμματικές συμβάσεις των ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. για το Α' και Β' εξάμηνο του 2011. Το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Β. Αιγαίου μολονότι υπέγραψε την ανανέωση της προγραμματικής σύμβασης για το Α' εξάμηνο του 2011 δεν ανταποκρίθηκε στη σχετική πρόσκληση για κατάθεση των απαιτούμενων δικαιολογητικών προκειμένου να εισπράξει το προβλεπόμενο από τη σύμβαση ποσό επιχορήγησης.

Επίσης, δεν έχει κινήσει και τη σχετική διαδικασία για υπογραφή της προγραμματικής σύμβασης για το Β' εξάμηνο του έτους.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι τα ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. είναι επιχειρήσεις των αντίστοιχων Δήμων, οι οποίες επιχορηγούνται και από το ΥΠ.ΠΟ.Τ. εφόσον τηρούν τις προβλεπόμενες από την προγραμματική σύμβαση υποχρεώσεις παραγωγής θεατρικών παρατάσεων και συναφών καλλιτεχνικών εκδηλώσεων, είναι αυτονόητο ότι βασική προϋπόθεση για την εύρυθμη λειτουργία τους αποτελεί η έμπρακτη στήριξή τους από την τοπική κοινωνία και τον οικείο Δήμο.

**Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ**

Εσωτερική Διανομή:

1. Γραφείο Υφυπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού
2. Γραφείο Γενικής Γραμματέως Πολιτισμού και Τουρισμού
3. Δ/ση Θεάτρου και Χορού

ΑΝΤΙΣΤΡΩΦΟΤΟΚΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Αρ. Πρωτ. : 26/9/11
Αθήνα 26/9/11

8. Στην με αριθμό 22007/30-08-2011 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιωτόπουλου Πάνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21/549/

ΑΣ39734δς/15-09-2011 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Αθήνα, 15 Σεπτεμβρίου 2011

Α.Π.: 21/549/ΑΣ 39734δς

16 ΣΕΠ. 2011

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:- Βουλευτή κ. Πάνο Παναγιωτόπουλο

Ε.Δ.: - Διπλ. Γραφείο κ. Πρωθυπουργού
- Διπλ. Γραφείο κας Αναπληρωτή Υπουργού
- Διπλ. Γραφείο κ. Υφυπουργού
- Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέως
- Γραφείο κ. ΣΤ' Γενικού Διευθυντού
- ΣΤ1 Διεύθυνση
- Υπηρεσία Ενημέρωσης και Δημόσιας Διπλωματίας

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην υπ' αριθμ. **22007** από **30/8/2011** Ερώτηση του Βουλευτή κ. Πάνου Παναγιωτόπουλου

Την διαχείριση των ακινήτων ιδιοκτησίας του Ελληνικού Δημοσίου, που στεγάζουν Υπηρεσίες του Υπουργείου Εξωτερικών στην Αλλοδαπή ασκεί εκ του νόμου η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου (ΚΕΔ), με την οποία συνεργάζεται το ΥΠΕΞ για την εξέλιξη του κτιριολογικού του προγράμματος.

Υπό τις παρούσες δημοσιονομικές συνθήκες το κτιριολογικό πρόγραμμα του ΥΠΕΞ εξετάζεται με γνώμονα την μεγαλύτερη δυνατή ωφέλεια του Ελληνικού Δημοσίου είτε δια της κατά το δυνατόν αποδοτικότερης εκμετάλλευσης των εν λόγω ακινήτων με τη συστέγαση σε αυτά λοιπών Ελληνικών Υπηρεσιών, προς αποφυγήν καταβολής ενοικίων, είτε δια της εξέτασης της προοπτικής εκποίησης ακινήτων των οποίων το κόστος συντήρησης σε σχέση με την κάλυψη υπάρχουσών αναγκών είναι δυσανάλογο. Ιδιαίτερη προσπάθεια καταβάλλεται ώστε η οιαδήποτε ενδεχόμενη απόφαση να μην λαμβάνεται υπό καθεστώς πίεσης αλλά κατόπιν συγκριτικής εξέτασης όλων των δεδομένων και κατά τον επωφελέστερο για το ελληνικό δημόσιο τρόπο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η τέταρτη με αριθμό 52/10-10-2011 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τις άδειες εξόρυξης πετρελαίου.

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Βελόπουλου θα απαντήσει ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Ιωάννης Μανιάτης, αφού πρώτα ο κ. Βελόπουλος μας την παρουσιάσει πολύ σύντομα.

Έχετε το λόγο, κύριε συνάδελφε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, θα έλεγα ότι είναι ευτυχής συγκυρία η συγκεκριμένη εποχή και περίοδος στην οποία βρίσκεστε εσείς στο Υπουργείο. Το λέω μετά λόγου γνώσεως, διότι είστε ίσως ο μοναδικός που πήρε σοβαρά την υπόθεση πετρελαίου στην Ελλάδα τα τελευταία σαράντα και πλέον χρόνια. Όταν λέω «σοβαρά» εννοώ ως προϋπόθεση και προαπαιτούμενο τουλάχιστον να διενεργηθεί από την πλευρά μας μία σοβαρή έρευνα.

Πρέπει όμως να αναφέρω ότι πριν τέσσερα χρόνια και κάτι παραπάνω, όταν εισήλθα στην ελληνική Βουλή και πρωτοανέφερα ότι υπάρχει βασιμότητα στο θέμα των πετρελαίων, με πέρασαν πολλοί για γραφικό. Με πέρασαν για λίγο φαντασιόπληκτο και ευφάνταστο. Σήμερα οι περισσότεροι συνάδελφοι και δημοσιογράφοι οι οποίοι ελάχιστα το έψαξαν, άρχισαν να ασχολούνται σοβαρά με το θέμα.

Αυτό που πρέπει να πω όμως, είναι ότι έψαξα λίγο το ιστορικό της υποθέσεως, κύριε Υπουργέ. Και λέω «ιστορικό» γιατί; Ξέρουμε πολύ καλά ότι το '65, '66, '67, '68, '69, '70 η Ελλάδα άρχισε να ψάχνει το θέμα των πετρελαίων έντονα.

Θα καταθέσω, κυρία Πρόεδρε στο Κοινοβούλιο, Φύλλα της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως του '73 που πιστοποιούν –είναι δύο τα Φύλλα– ότι και βορειοδυτικά της Πελοποννήσου και βορειοανατολικά αυτής είχαν δοθεί άδειες για πετρέλαιο. Μιλάμε για το Μάιο του '73. Το Μάιο του '73 δίνουμε και για τη Λεκάνη Θεσσαλονίκης άδειες. Είναι ΦΕΚ της Κυβερνήσεως. Και αναρωτιέται κάποιος, Μάιο γίνονται αυτά, γιατί αποφάσισε ο Παπαδόπουλος ο χουντικός να εξορύξει το πετρέλαιο σε δραχμή. Έχουμε το Νοέμβριο αλλαγή ηγεσίας της χούντας και έρχεται ο Ιωαννίδης. Από και εκεί πέρα θάφτηκε το θέμα των πετρελαίων.

Επίσης, έχω μπροστά μου το Φύλλο 2289. Είναι συγκλονιστικό γιατί δείχνει τουλάχιστον την έλλειψη πρόνοιας, μέριμνας να ψάξουμε σοβαρά το θέμα. Για να είμαι ακριβοδίκαιος κάποιοι σποραδικά μίλησαν για το θέμα μέσα στη Βουλή και σαράντα-πενήντα χρόνια. Έχουν εξαφανιστεί από τον πολιτικό χάρτη όμως. Το ξέρετε καλύτερα από εμένα, όσοι συνάδελφοι, κυρία Πρόεδρε, μιλούσαν για το πετρέλαιο είτε από την αριστερά είτε από τη δεξιά και κυρίως από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, έχουν εξαφανιστεί από προσώπου γης ως πολιτικά πρόσωπα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω μπροστά μου λοιπόν το Φύλλο 2289 του κ. Σημίτη, με υπογραφές του Πρωθυπουργού. Αυτό είναι αποκάλυψη, κύριε Υπουργέ. Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να το δούμε σοβαρά. Είναι τα ίδια περίπου σημεία που δίνονται σήμερα. Αναρωτιέμαι λοιπόν, προς τι η επαναπροκήρυξη των ιδίων σημείων, αφού ο κ. Σημίτης το 1995 προκήρυξε τις ίδιες τοποθεσίες και θέσεις;

Κυρία Πρόεδρε, εδώ είναι το μεγαλύτερο θέμα. Θέλω να μου απαντήσει ο Υπουργός –και το κάνω για πρώτη φορά, γιατί εδώ και μήνες φωνάζω– υπάρχει επιστολή, υπήρχε επιστολή νορβηγικής εταιρείας, κύριε Υπουργέ, προς τον προηγούμενο αρμόδιο Υπουργό της Νέας Δημοκρατίας για έρευνα σε ολόκληρη την Ελλάδα και δη στο Ιόνιο δωρεάν; Θα την καταθέσω στα Πρακτικά και το κάνω γιατί κάποια στιγμή πρέπει ο ελληνικός λαός να μάθει την αλήθεια.

Επί Νέας Δημοκρατίας εστάλη, κυρία Πρόεδρε, επιστολή από νορβηγική εταιρεία για δωρεάν έρευνα στο Ιόνιο και ουδέποτε

απάντησε ο Υπουργός της Νέας Δημοκρατίας. Δεν με ενδιαφέρει το όνομά του, δεν με ενδιαφέρει ποιος είναι, δεν με ενδιαφέρει αν είναι ο Βελόπουλος, ο Νικολόπουλος, ο Σταυρακόπουλος. Αν ισχύει αυτό, ότι δηλαδή η εταιρεία θα έκανε την έρευνα δωρεάν, αλλά η Ελλάδα σιώπησε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ ολοκληρώστε την πρωτολογία σας, κύριε συνάδελφε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε, με συγχωρείτε.

Αυτά ως αρχή γιατί έχουμε κι άλλες ερωτήσεις, κύριε Υπουργέ, στην πορεία. Είναι μεγάλο θέμα δυστυχώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχετε το λόγο, κύριε Υφυπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε συνάδελφε, θέλω να σας ευχαριστήσω για τα καλά σας λόγια.

Θεωρώ ότι η ελληνική πολιτεία βρίσκεται σε ένα καλό στάδιο σ' αυτό το συγκεκριμένο θέμα και οφείλω να σημειώσω ότι και η δική σας προσωπική συμβολή, δημοσιογραφική και πολιτική, στο συγκεκριμένο ζήτημα έχει βοηθήσει θετικά σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Πριν απαντήσω στα δύο ερωτήματα που θέσατε, επιτρέψτε μου να σας πω πού βρισκόμαστε σήμερα. Στις 22 Αυγούστου, πριν από περίπου δύο μήνες, ψηφίστηκε ο νόμος από τη Βουλή των Ελλήνων. Είναι ο νόμος με τον οποίο κάνουμε δύο βασικά πράγματα. Πρώτον, θεσμοθετούμε τον Εθνικό Φορέα Έρευνας Υδρογονανθράκων και δεύτερον, εκσυγχρονίζουμε το θεσμικό μας πλαίσιο, έτσι ώστε η πατρίδα μας να είναι οχυρωμένη με βάση τις νεότερες, αλλά και περιβαλλοντικά αυστηρότερες διαδικασίες, προκειμένου να κάνουμε έρευνες πετρελαίου.

Άρα τέλος Αυγούστου ψηφίστηκε ο νόμος. Συνήθως στα ελληνικά δρώμενα από την ψήφιση ενός νόμου μέχρι την έναρξη υλοποίησης των προβλέψεων του συγκεκριμένου νόμου μεσολαβούν αρκετοί μήνες. Εμείς προσπαθήσαμε το διάστημα αυτό να το κάνουμε πάρα πολύ σύντομο.

Ας δούμε, λοιπόν, τι έχουμε κάνει μέχρι τώρα. Λίγες μέρες αργότερα, στις 2 Σεπτεμβρίου 2011, προκηρύξαμε για πρώτη φορά στα ελληνικά χρονικά ένα διεθνή διαγωνισμό, προκειμένου να γίνουν σεισμικές έρευνες μη αποκλειστικής χρήσης στο Ιόνιο και νότια της Κρήτης.

Αμέσως μετά, στις 26 Σεπτεμβρίου, δώσαμε στη δημόσια διαβούλευση δύο πολύ σοβαρά κείμενα. Το ένα κείμενο ήταν το προεδρικό διάταγμα για τη δημιουργία του φορέα και το δεύτερο κείμενο ήταν το σχέδιο της υπουργικής απόφασης, προκειμένου να στελεχωθεί το διοικητικό συμβούλιο του φορέα. Προσπαθούμε, λοιπόν, να μη χάσουμε, αν αυτό είναι δυνατόν, ούτε μια μέρα. Άρα θέλω να πω ότι βρισκόμαστε σε έναν καλό δρόμο, προκειμένου να κερδίσουμε το χαμένο χρόνο των προηγούμενων δεκαετιών.

Τώρα θα απαντήσω στα ερωτήματα που θέσατε, όπως στο γιατί οι περιοχές τις οποίες προτιθέμεθα να βγάλουμε με το νέο έτος σε διαγωνισμό είναι κάποιες από αυτές που είχαν ήδη δοθεί. Είναι έτσι ακριβώς. Και θα σας το εξηγήσω αμέσως. Το 1997 ήταν η τελευταία φορά που η Ελλάδα έβγαλε γύρο παραχωρήσεων και έβγαλε έξι περιοχές: Τα Ιωάννινα, τους Παξούς, τον Πατραϊκό Κόλπο, τη βορειοδυτική Πελοπόννησο και το Κατάκολο. Από αυτές, λοιπόν, τις περιοχές που δόθηκαν σε διεθνείς διαγωνισμούς, υπήρξε εκδήλωση ενδιαφέροντος μόνο σε τρεις, αν θυμάται καλά. Για μία μάλιστα από αυτές υπήρξαν τεχνικά προβλήματα και δεν ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να πω και κάτι ακόμα και θα ολοκληρώσω στη δευτερολογία μου.

Επειδή, λοιπόν, εκσυγχρονίσαμε το νόμο και προβλέψαμε να υπάρχει η διαδικασία του «open door», της «ανοιχτής πρόσκλησης», για πρώτη φορά μας επιτρέπεται να δώσουμε με πιο ευέλικτη διαδικασία σε διεθνή διαγωνισμό κάποια από αυτές τις περιοχές και μόνο. Το πρόβλημα που επιτίθετο ήταν το εξής: Να δώσουμε και τις έξι; Να δώσουμε μία;

Πρέπει να σας πω ότι σε μια πολύ ευρεία συζήτηση με ειδικούς

ανθρώπους του χώρου, μου εισηγήθηκαν –και το αποδέχθηκα– από τις έξι αυτές περιοχές να δώσουμε μόνο τις τρεις, δηλαδή το Κατάκολο που έχει ένα μικρό κοίτασμα –αλλά το γνωρίζει όλος ο κόσμος και νομίζουμε ότι θα έχει ενδιαφέρον– τον Πατραϊκό, ο οποίος έχει καλές προβλέψεις, παρά τα δύσκολα σεισμοτεκτονικά του χαρακτηριστικά και τα Ιωάννινα στα οποία προσβλέπουμε να έχουμε ακόμα καλύτερα ευρήματα από αυτά που ξέρουμε μέχρι τώρα, κυρίως επειδή στα βορειότερα σύνορά μας προς την Αλβανία υπάρχουν αρκετά κοιτάσματα φυσικού αερίου.

Άρα η απάντηση είναι «ναι, δώσαμε τρεις από τις έξι περιοχές που είχαν βγει σε διαγωνισμό το 1997, διότι αυτό για πρώτη φορά επιτρέπεται». Θα μπορούσατε να μου πείτε γιατί δεν δίνουμε και τις έξι. Θεωρώ ότι το πρώτο βήμα μας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ να συνεχίσετε στη δευτερολογία σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Το πρώτο βήμα μας πρέπει να είναι μετρημένο και συγκρατημένο, για να δούμε πώς ανταποκρίνεται και η διεθνής κοινότητα.

Όσον αφορά το ερώτημα για τη νορβηγική εταιρεία, επιτρέψτε μου να σας μιλήσω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Βελόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, περιμένω με ιδιαίτερη αγωνία την ύπαρξη ή μη της επιστολής. Για μένα αυτό φτάνει στο όριο της εσχάτης προδοσίας! Είναι μια κόκκινη γραμμή!

Όταν σου λέει ο άλλος «σου στέλνω μια επιστολή...» –είναι η μεγαλύτερη νορβηγική εταιρεία, είναι από τις μεγαλύτερες στον κόσμο, δεν είναι μια απλή εταιρεία ΕΠΕ ή μονοπρόσωπη ΕΠΕ και η δουλειά της είναι αυτή- «...έρχομαι δωρεάν, άσε με να ψάξω και να σε βοηθήσω» και δεν απαντάς ως Υπουργός, αν αυτό δεν λέγεται είτε ανικανότητα είτε προδοσία –ο καθένας ορίζει τη λέξη όπως θέλει- τότε τι λέγεται; Ντρέπομαι ειλικρινά αν στο Κοινοβούλιο υπάρχουν Υπουργοί, οι οποίοι κρύβουν στα συρτάρια τους τέτοιες επιστολές.

Και ας έρθουμε τώρα στην ουσία.

Με λίγα λόγια, μας είπατε ότι από το 1973 η Ελλάδα έπραξε ουδέν στο θέμα των πετρελαίων!

Για μένα δεν είναι συμπτωματικό αυτό που σας είπα ότι το Μάιο του 1973 γίνονται οι προκηρύξεις και το Νοέμβριο φεύγει ο Παπαδόπουλος, ο οποίος σε δραχμή –παρακαλώ!- με βάση τα χαρτιά είχε ορίσει την πώληση. Κυρία Πρόεδρε, είναι πολύ σημαντικό να πωλεί η Ελλάδα σε δραχμή και όχι σε δολάριο, σε πετροδόλαρο, που είναι σκληρό νόμισμα, το πετρέλαιό της. Ίσως γι' αυτό κάποιοι την αμερικανοκίνητη επταετία –γιατί αυτή είναι η αλήθεια- αυτοί τη φέρανε την επταετία, αυτοί τη βγάλανε από τη χώρα.

Πάμε και στα υπόλοιπα. Δώσατε, λοιπόν, με ανοιχτές θύρες κάποιες περιοχές. Συμφωνούμε σ' αυτό. Γιατί δεν στελεχώνετε τον φορέα, κύριε Υπουργέ; Δηλαδή, λέγαμε εδώ και δύο χρόνια να κάνουμε το φορέα. Αγωνιστήκατε, μοχθήσατε και η Κυβέρνησή σας, μια κυβέρνηση η οποία δεν αντιλαμβάνεται ότι πρέπει να βοηθήσει τον Υπουργό της, γιατί από εδώ θα βγάλουμε λεφτά. Όταν μου λέτε 200 εκατομμύρια, μιλάμε για 1 δισεκατομμύριο το χρόνο κέρδη για την Ελλάδα περίπου, λέω εγώ ένα νούμερο. Για 1 δισεκατομμύριο πουλήσατε τον ΟΤΕ, 1 δισεκατομμύριο θα πουλήσουμε το νερό. Αφού μπορούμε να βγάλουμε κέρδη, επιταχύνετε τη διαδικασία. Να σας βοηθήσει η Κυβέρνηση.

Είπατε –το τονίζω- ότι περιμένετε από όλους όσους έχουν στοιχεία να τα δώσουν στο Υπουργείο. Το είπατε στο «ΣΚΑΙ», αν δεν κάνω λάθος. Ρωτώ εσάς: Καλέσατε όλους τους αρμοδίους καθηγητές, όλων των ελληνικών πανεπιστημίων;

Είναι ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν, κύριε Υπουργέ, γιατί είναι τα λεφτά του ελληνικού λαού. Ξεπουλιούνται δημόσιες περιουσίες όταν υπάρχουν χρήματα, απ' όσα τουλάχιστον λέτε εσείς.

Τα διακόσια εκατομμύρια βαρέλια είναι 20 δισεκατομμύρια για την Ελλάδα. Αν λέμε, λοιπόν, ότι ο Πατραϊκός έχει διακόσια εκα-

τομμύρια βαρέλια, από τα αρχεία της Triton το ξέρετε αυτό; Έχετε νέα σεισμικά, νέα γεωλογικά; Τι έχετε και λέτε διακόσια εκατομμύρια βαρέλια; Πού το βρήκατε αυτό;

Πάμε στο επόμενο. Όταν έγινε εκτίμηση για τα Γιάννενα μάλλον από την Enterprise για ογδόντα εκατομμύρια βαρέλια, δεν γνωρίζαμε, κύριε Υπουργέ –το αφήσατε εμμέσως να ενοηθεί– ότι η Αλβανία έχει πέντε δισεκατομμύρια βαρέλια πετρελαίου ήδη και τα έχει βρει. Και για να έχουμε «γεωλογική ισορροπία» στην περιοχή, για να έχει πέντε δισεκατομμύρια η Αλβανία, πρέπει να έχει και η Ελλάδα πέντε δισεκατομμύρια από κάτω, γιατί «λέει» η γεωλογία. Κι αν δεν το πιστεύουν κάποιοι, κυρία Πρόεδρε, θα καταθέσω για τα Πρακτικά –γιατί έχω ψάξει το θέμα, το ξέρει και ο Υπουργός αυτό– τα σεισμικά της περιοχής. Να τα σεισμικά, κύριε Μανιάτη. Ας σταματήσουμε τα παραμύθια στον ελληνικό λαό. Όταν η Αλβανία έχει πέντε δισεκατομμύρια, πρέπει και η Ελλάδα ενδεικτικά, κατά ένα μεγάλο ποσοστό, να έχει μια ισόποση ποσότητα. Αν δεν είναι μια ισόποση, μπορεί να είναι μεγαλύτερη ή μικρότερη. Πέντε δισεκατομμύρια βαρέλια, κυρία Πρόεδρε, επί 100 δολάρια είναι 500 δισεκατομμύρια δολάρια, μπορεί να είναι και περισσότερα. Θα τα καταθέσω για τα Πρακτικά, για να ενημερωθούν οι Έλληνες.

Γιατί δεν πάτε στο Καστελόριζο; Γιατί δεν πάτε στο Αιγαίο; Μόνο στο Ιόνιο; Έχετε μία εμμονή με το Ιόνιο. Και αναρωτιέμαι, ο κ. Κασίνης δεν σας είπε να κάνετε την ΑΟΖ; Δεν μιλήσατε μαζί του τηλεφωνικά, ναι ή όχι, ως Κυβέρνηση; Μιλήσατε, κύριε Υπουργέ; Γιατί έχω πληροφορία από την Κύπρο. Σας είπε να κάνετε την ΑΟΖ, όχι σε εσάς προσωπικά, αλλά στην Κυβέρνησή σας εδώ και δύο χρόνια; Κάντε την ΑΟΖ για να τελειώνουμε μ' αυτό το θέμα. Φωνάζουμε χρόνια για την ΑΟΖ.

Κλείνοντας, κυρία Πρόεδρε, το μεγαλύτερο ή τα καλύτερα σεισμικά είναι του Mascle. Θα τα καταθέσω. Είναι από τον καθηγητή Μαραβέλη. Από τη Ρόδο και το Καστελόριζο υπάρχουν τουλάχιστον πέντε τρισεκατομμύρια κυβικά μέτρα μεθανίου. Το λέει όχι ο Βελόπουλος, αλλά ευρωπαίοι ειδικοί, καθηγητές πανεπιστημίου. Τα καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κάποια στιγμή, κυρία Πρόεδρε, αν βγουν τα πετρέλαια, ούτε θα πουλήσουμε ούτε θα κόψουμε μισθούς –και όχι πετρέλαια γεωικά, φυσικό αέριο και ορυκτά στην Ελλάδα– ούτε θα ξεπουλήσουμε, κύριε Υπουργέ μου, αυτό που δεν μας ανήκει. Ούτε σε εσάς ανήκει ο ΟΤΕ ή το νερό, ούτε σε μένα. Είναι αγαθό του ελληνικού λαού. Ας κάνουμε το χρέος πράξη, όλα μαζί τα κόμματα, να κάνουμε έρευνες για την εξόρυξη πετρελαίου.

Ήμουν ο γραφικός, ο τρελός εδώ μέσα όταν τα έλεγα. Δεν ξέρω αν ήσασταν στην προηγούμενη περίοδο εσείς. Ήμουν ο τρελός του χωριού εδώ μέσα. Θα συνεχίσω να επιμένω μέχρι να φάει ο ελληνικός λαός ψωμάκι που του το στέρησε η πολιτεία. Γιατί μπορεί να φάει ψωμάκι απ' αυτήν την ιστορία, όχι παντεσπάνι. Χαίρομαι που είστε εσείς απέναντί μου. Αν ήταν άλλος, θα ήταν διαφορετική και η συμπεριφορά μου, αλλά και η κριτική μου. Γιατί ξέρω ότι κάνετε αγώνα, αλλά είστε μόνος σας, κύριε Υπουργέ!

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ. Το λόγο έχει τώρα ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Μανιάτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Θέλω να ευχαριστήσω τον κύριο συνάδελφο για τα καλά του λόγια, αλλά θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι αυτά που κάνουμε στο Υπουργείο έχουν την πλήρη στήριξη ολόκληρης της Κυβέρνησης και προσωπικά του Πρωθυπουργού.

Κύριε συνάδελφε, επειδή ακριβώς αναφέρατε ότι επί τόσα χρόνια δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα, επιτρέψτε μου να σας πω ότι αυτή η Κυβέρνηση, αυτός ο Πρωθυπουργός για πρώτη φορά τολμά και κάνει αυτό που δεν είχαν διανοηθεί να κάνουν τα προηγούμενα δεκαπέντε χρόνια οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Άρα

έχουμε τη στήριξη ολόκληρης της Κυβέρνησης, του Πρωθυπουργού και προχωράμε με τους ταχύτερους δυνατούς ρυθμούς.

Έχετε θέσει πέντε ερωτήματα. Θα προσπαθήσω να είμαι τηλεγραφικός.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για την επιστολή πείτε μου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ακριβώς, θα ξεκινήσω από εκεί.

Ερώτημα: Υπάρχει επιστολή στην προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου για έρευνες; Έχω απαντήσει και σε άλλη ερώτησή σας: Στα επίσημα αρχεία των υπηρεσιών του Υπουργείου, του γραφείου του Υπουργού, δεν υπάρχει τέτοια επιστολή.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Υπάρχει επιστολή;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ξαναλέω, στα επίσημα αρχεία της υπηρεσίας που διαχειρίζεται τα θέματα και στο γραφείο του Υπουργού, δεν υπάρχει τέτοια επίσημη επιστολή. Δεν μπορώ, όμως, να αποκλείσω ότι μπορεί να έχει σταλεί τέτοια επιστολή. Αλλά επισήμως δεν μπορώ να το πω, διότι οι υπηρεσίες μού έδειξαν ότι δεν έχουν στα αρχεία τους τέτοια επιστολή.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, είναι εμπιστευτική, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Πρέπει να σας πω ότι νορβηγικές εταιρείες τώρα που εμείς εκδηλώσαμε το ενδιαφέρον να προχωρήσουμε σε τέτοιες έρευνες, έχουν έρθει και μας έχουν κάνει παρουσιάσεις του έργου τους. Οι νορβηγικές εταιρείες που κάνουν σεισμικές έρευνες –δεν θέλω να θεωρηθεί διαφήμιση– είναι από τις καλύτερες του κόσμου. Πραγματικά είναι από τους ηγέτες σε παγκόσμιο επίπεδο. Υπάρχουν φυσικά ανάλογες εταιρείες και σε άλλες χώρες.

Ερώτημα: Το Υπουργείο έχει όλα τα στοιχεία που έχουν διαθέσιμα οι Έλληνες επιστήμονες; Όχι και λυπάμαι γι' αυτό. Κάnuμε μια μεγάλη προσπάθεια. Και κάνω και μια δημόσια έκκληση σε όλους τους Έλληνες επιστήμονες εντός και εκτός Ελλάδος, να δώσουν στο Υπουργείο, στο Εθνικό Αρχείο Υδρογονανθράκων, ό,τι υλικό έχει συγκεντρωθεί κυρίως από ερευνητικές δουλειές σε επίπεδο διδακτορικών, μεταπτυχιακών κ.λπ..

Να σας δώσω και μια πληροφορία. Προτιθέμεθα την ακριβώς επόμενη εβδομάδα να κάνουμε την πρώτη συνάντηση αυτού που εμείς ονομάζουμε «ανοιχτό φόρουμ υδρογονανθράκων». Δηλαδή, θα καλέσουμε όλα τα πανεπιστήμια που έχουν σχέση με το χώρο, όλους τους επιστήμονες και όλους τους φορείς, που είτε άμεσα είτε έμμεσα σχετίζονται με τις έρευνες των υδρογονανθράκων και θα ζητήσουμε δύο βασικά πράγματα:

Πρώτον, να είμαστε σε μία ανοιχτή, διαρκή συζήτηση –γιατί τώρα στα πρώτα βήματα χρειαζόμαστε τη βοήθεια όλων των επιστημόνων– και δεύτερον, να στείλουν επισήμως στο Υπουργείο, στην αρμόδια υπηρεσία, ό,τι υλικό έχει συγκεντρωθεί κατά το παρελθόν, κατά τα προηγούμενα δεκαπέντε χρόνια που δεν υπήρχε ένας κεντρικός φορέας να τα συγκεντρώνει, ώστε όταν θα βγούμε σε διαγωνισμό ο αντίστοιχος φάκελος που θα συμπληρωθεί από την ελληνική πολιτεία να είναι όσο το δυνατόν πιο πλήρης και άρα να προσελκύσουμε και περισσότερους επενδυτές.

Αναφερθήκατε στα διακόσια εκατομμύρια βαρέλια πετρελαίου του Πατράικου Κόλπου και στην αντίστοιχη εκτίμηση για τα Ιωάννινα. Έχετε δίκιο όταν λέτε ότι τα στοιχεία που δίνουμε στη δημοσιότητα είναι της προηγούμενης δεκαπενταετίας. Δεν υπάρχουν νεώτερα δεδομένα.

Εγώ έχω χρέος από τη θέση του πολιτικά υπεύθυνου, να σταματώ εκεί που έχω τεκμηριωμένα και πλήρως αξιόπιστα στοιχεία. Δεν αποκλείω –και μου το λένε πάρα πολλοί επιστήμονες και το ακούω και εύχομαι να έχουν δίκιο– τα αποθέματα να είναι μεγαλύτερα. Όμως, κύριε συνάδελφε, να ξέρετε ότι αν δεν κάνουμε μεγάλες σεισμικές έρευνες, κανένας μας δεν μπορεί να είναι σίγουρος.

Θα σας δώσω ένα στοιχείο. Η Αλβανία έχει κάνει δυόμισι χιλιάδες γεωτρήσεις και άρα ξέρει απολύτως τον ορυκτό της

πλούτο και εμείς έχουμε κάνει εκατόν ογδόντα γεωτρήσεις. Αυτό είναι ένα στοιχείο. Προσπαθούμε να κερδίσουμε το χαμένο χρόνο.

Όσον αφορά την τελευταία ερώτησή σας για το Αιγαίο και το Καστελόριζο...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Με τον κ. Κασίνη μιλήσατε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ο κ. Κασίνης είναι ένας από τους καλύτερους σε διεθνές επίπεδο. Έχουμε συνεργασία. Δουλεύει πολύ καλά στο κυπριακό κομμάτι. Είμαστε σε επικοινωνία. Ασφαλώς η Ελλάδα έχει και τις δικές της εμπειρίες, τους δικούς της επιστήμονες. Υπάρχει μια συνεργασία.

Πρέπει να σας πω ότι έχουμε συνεργασία και με τη Δανία και με τη Γαλλία και με τη Νορβηγία. Προσπαθούμε τώρα που στήνουμε αυτόν τον φορέα, να συγκεντρώσουμε ό,τι καλύτερο μπορεί να μας δοθεί.

Όσον αφορά τις ΑΟΖ, θεωρώ ότι το Υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδας με πολλή υπευθυνότητα, με πολύ σοβαρούς υπηρεσιακούς παράγοντες και πρέσβεις που έχει και με την πολιτική του ηγεσία, χειρίζεται με το βέλτιστο και για το καλό του εθνικού συμφέροντος τρόπο το συγκεκριμένο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστούμε.

Η δεύτερη με αριθμό 46/10-10-2011 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευγενίας Τσουμάνη-Σπέντζα προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την εφαρμογή των αρχών προσβασιμότητας σε κτήρια και χώρους δημόσιας συνάθροισης δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η τρίτη με αριθμό 55/10-10-2011 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπου Χαράλαμπους προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τα «ορφανά λιμάνια» της Κέρκυρας και των Διαποντίων Νήσων δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Θα συζητηθεί η πέμπτη με αριθμό 49/10-10-2011 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ηρώς Διώτη προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Οικονομικών, σχετικά με την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης (EBZ).

Κυρία Διώτη, έχετε το λόγο για να παρουσιάσετε την επίκαιρη ερώτησή σας.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, οι παρούσες συζητήσεις και εξελίξεις για την αποκρατικοποίηση της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης με την πώληση του μεριδίου συμμετοχής της Αγροτικής Τράπεζας στη βιομηχανία σε ποσοστό 82,33% μέσω διαγωνισμού έχουν μία κοινή συνιστώσα: Δείχνουν την έλλειψη πολιτικής βούλησης και την απουσία στρατηγικού σχεδιασμού σε όλο το φάσμα της αγροτικής παραγωγής από τις κυβερνήσεις που διαχρονικά εναλλάσσονται στην εξουσία. Η καμπάνια που ολοκληρώθηκε στα τρία εργοστάσια επεξεργασίας ζαχαρότευτλων που έχουν μείνει, έδωσε παραγωγή περίπου τριάντα πέντε χιλιάδες τόνους, καταρρίπτοντας τους όποιους στόχους της διοίκησης για την επίτευξη της ποσόστωσης των εκατόν πενήντα οκτώ χιλιάδων τόνων. Λέμε για διαχρονική απαξίωση διότι οι ανάγκες της χώρας –και το γνωρίζετε– ανέρχονται σε τριακόσιες χιλιάδες τόνους, όμως η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έκλεισε δύο εργοστάσια σε Λάρισα και Ξάνθη και περιόρισε την ποσόστωση στο 50% των αναγκών της χώρας.

Το ΠΑΣΟΚ, που τότε κοπτόταν και ωρυόταν, έρχεται σήμερα και κάνει τα εξής απλά πράγματα: Πρώτον, δεν δίνει κανένα κίνητρο στους τευτοπαραγωγούς να καλλιεργήσουν. Όποιον και να ρωτήσετε –και νομίζω ότι εσείς το ξέρετε καλά– θα σας πει ότι με την ενίσχυση των 25 ευρώ ανά στρέμμα κανείς δεν πρόκειται να σπείρει τεύτλα ούτε και το επόμενο έτος. Η φετινή χρονιά, όπως λένε οι εργαζόμενοι, είχε την καλύτερη ποιότητα τεύτλων της τελευταίας εικοσαετίας.

Δεύτερον, με τις ευλογίες της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλά-

δος ξεκινάει μία διαδικασία να πουλήσει για λιγότερο από ένα κομμάτι ψωμί το ποσοστό της και οι κολοσσοί που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον, γιατί άραγε λέτε να το κάνουν; Να σας πω: Επειδή η τιμή της ζάχαρης είναι στο ζενίθ αφ' ενός και αφ' ετέρου επειδή η τιμή στην οποία αναμένεται να διαμορφωθεί η πώληση της πάλα ποτέ κραταιάς Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης είναι στο ναδίρ.

Ας παραδεχθείτε, κύριε Υπουργέ, ότι ευθύνεστε για την καθυστέρηση στην ένταξη της τευτλοκαλλιέργειας στο πρόγραμμα της ολοκληρωμένης διαχείρισης. Αντιληφθείτε επιτέλους ότι επικείμενη παύση της καταβολής της ενίσχυσης περιορίζει δραστικά την τευτλοκαλλιέργεια, οδηγώντας με μαθηματική ακρίβεια στο κλείσιμο των εργοστασίων που έχουν απομείνει.

Κύριε Υπουργέ, σας καλούμε να απαντήσετε και να πάρετε επίσημα θέση σήμερα απ' αυτό το Βήμα πώς θα διασφαλίσετε τη λειτουργία των εργοστασίων και τις υφιστάμενες θέσεις εργασίας μόνιμου και εποχικού προσωπικού στην Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, καθώς και τι μέτρα θα λάβετε για τη στήριξη της τευτλοκαλλιέργειας στη χώρα, την επίτευξη της εθνικής ποσότητας και την κάλυψη των εγχωρίων αναγκών σε ζάχαρη.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστούμε.

Στην επίκαιρη ερώτηση της κ. Διώτη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Ιωάννης Δριβελέγκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητή κυρία συνάδελφε, πράγματι υπήρξε μία άστοχη –να μην τη χαρακτηρίσω διαφορετικά– ενέργεια της προηγούμενης κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας σ' ό,τι αφορά το θέμα της ζάχαρης στην Ελλάδα. Από τριακόσιους είκοσι χιλιάδες τόνους δεχθήκαμε ποσότητα εκατόν πενήντα οκτώ χιλιάδες τόνους και το θέμα δεν είναι ότι δεχθήκαμε εκατόν πενήντα οκτώ χιλιάδες μόνο, αλλά δεν μπήκαν καν στον κόπο αυτή η ποσότητα να παράγεται από Έλληνες τευτλοπαραγωγούς. Έτσι λοιπόν δημιουργήθηκαν όλα αυτά που σωστά επισημαίνετε.

Σ' ό,τι αφορά το κλείσιμο των δύο εργοστασίων, πρέπει να ξερετε ότι η προηγούμενη κυβέρνηση υπέγραψε αυτήν τη συμφωνία και μάλιστα τώρα είμαστε στο στάδιο της αποδέχλησης, διότι πήραμε και χρήματα γι' αυτήν τη διαδικασία. Επομένως, εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά σε ό,τι αφορά το εργοστάσιο της Λάρισας και της Ξάνθης.

Επίσης, είναι σωστό αυτό που λέτε, ότι δεν θα μπορούν να καλλιεργηθούν, αν δεν υπάρχει στήριξη. Σε αυτήν τη συγκυρία, λοιπόν, κάνουμε τεράστιες προσπάθειες, για να μπορέσουμε να δώσουμε ενίσχυση στους παραγωγούς να παράγουν τεύτλα. Είμαι σήμερα στην ευχάριστη θέση να σας ανακοινώσω ότι πέρα από τη συνδεδεμένη, που έχουμε πει, ενίσχυση κατά 25 ευρώ περίπου το στρέμμα, χθες ολοκληρώθηκε η συνεργασία που είχαμε με το Υπουργείο Οικονομικών –θέλω μάλιστα να ευχαριστήσω και προσωπικά τον Υφυπουργό κ. Σαχινίδη– και πήραμε άλλα 2 εκατομμύρια ευρώ, με τα οποία θα ενισχύσουμε ακόμη περισσότερο την καλλιέργεια των τευτλοπαραγωγών.

Επομένως, σε αυτό που λέτε, δηλαδή τι κάνει η Κυβέρνηση, σας απαντώ ότι η Κυβέρνηση κάνει αυτό που πρέπει σε δύσκολες συγκυρίες, τώρα που δεν υπάρχουν και χρήματα, παρά τις δεσμεύσεις που είχαμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, λόγω κακής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας. Πιστεύω ότι φέτος θα έχουμε μία καλή παραγωγή που θα ξεπεράσει τις εκατό χιλιάδες στρέμματα, ώστε να καλύψουμε την ποσότητα που έχουμε ως χώρα, για να μπορέσουμε να δώσουμε ζάχαρη στους Έλληνες καταναλωτές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η ερωτώσα Βουλευτής κ. Διώτη.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα περιμένουμε να δούμε αν πραγματικά θα τηρήσετε τις δεσμεύσεις σας, διότι από το Βήμα διάφοροι Υπουργοί σε όλα τα Υπουργεία έχουν δεσμευτεί ότι κάνουν πράγματα και στο τέλος δεν γίνεται τίποτα.

Έχει σημασία αυτό που λέτε πολύ απλά γιατί γνωρίζετε ότι το

κόστος εισαγωγής ζάχαρης από τη Γερμανία και τη Γαλλία, για να μπορέσουν να καλυφθούν οι εθνικές ανάγκες, είναι περίπου 12 εκατομμύρια ευρώ.

Παρ' όλα αυτά και σε αυτά που λέτε –γιατί κατηγορείτε μόνο τη Νέα Δημοκρατία– και με αφορμή μία ερώτηση που έκανε την προηγούμενη εβδομάδα μια συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, εμείς έχουμε να πούμε ότι «όταν μαλώνουν το βουβάλι, την πληρώνει το βατράχι».

Έχουμε πει πάρα πολλές φορές και απ' αυτό εδώ το Βήμα ότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας –Αντιπολίτευση τώρα– ρίχνει τα βάρη στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τώρα και το αντίθετο.

Πάντως για τα μεγάλα αντιπολιτευτικά λόγια του ΠΑΣΟΚ για την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης και τα κλειστά εργοστάσια πριν από τον Οκτώβριο του 2009 –διότι μετά, βέβαια, δεν βρήκε κάτι να πει, όπως λέτε εσείς– οι μύθοι που εκτόξευαν κατά μόνος, όπως γνωρίζετε –θα σας καταθέσω μάλιστα και μια επίκαιρη ερώτηση του τότε Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ κ. Έκτορα Νασιώκα– ή όλοι μαζί, όταν σαράντα έξι Βουλευτές είχατε καταθέσει μια επίκαιρη επερώτηση, το σημερινό ξεπούλημα της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης μέσω της Αγροτικής Τράπεζας για λόγους δημοσιονομικού συμφέροντος, οι παραπαιטיπκές δηλώσεις διά στόματος Υπουργού για επαναλειτουργία των εργοστασίων σε Ξάνθη και Λάρισα, σας ερωτώ: Ποιο εργοστάσιο Λάρισας, κύριε Υπουργέ; Το ίδιο για το οποίο επίκειται, όπως είπατε και εσείς, η αποξήλωση των μηχανημάτων, άρα και το τέλος κάθε προοπτικής επαναλειτουργίας ως παραγωγικής μονάδας;

Όλα αυτά, λοιπόν, είναι έργα του ΠΑΣΟΚ. Οπότε καλύτερα να μη φιλονικείτε και να μη λογομαχείτε για το ποιος έβλαψε περισσότερο την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, γιατί οι ευθύνες σας είναι κοινές.

Κύριε Υπουργέ, το 2008 οι Βουλευτές του κόμματός σας ισχυρίζονταν –συμπεριλαμβάνεται και η δική σας υπογραφή– ότι η υπολειτουργία των τριών εργοστασίων που παρέμειναν ανοικτά έχει αρνητικές επιπτώσεις στην εργασιακή ασφάλεια των εργαζομένων σε αυτά, το κλείσιμό τους δε θα προσθέσει ακόμη μεγαλύτερα προβλήματα σε περιοχές που ήδη πλήττονται από τη βιομηχανοποίηση και την ανεργία. Την επερώτηση αυτή την υπογράφετε και εσείς. Δεν ασπάζεστε σήμερα αυτήν την άποψη;

Σήμερα τόσο οι μόνιμοι όσο και οι εποχικοί εργαζόμενοι δεν κινδυνεύουν να μείνουν στο δρόμο, αν η Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδας φύγει από την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης; Αν μπει μέσα με τα τσαρούχια, όπως λένε στα μέρη μου, ιδιώτης, ποιος εγγυάται σε αυτούς τους ανθρώπους το μέλλον τους; Ποιος εγγυάται στις τοπικές κοινωνίες και στις τοπικές οικονομίες, κλίμακες που ήδη αντιμετωπίζουν ανισορροπίες και χασούρα, τι θα συμβεί, εφόσον κλείσουν τα εργοστάσια ή αλλάξουν τελείως παραγωγικό προσανατολισμό;

Οι αριθμοί που έχω, κύριε Υπουργέ, να σας δώσω είναι αμείλικτοι από το 2006 και μετά για το πόσοι εργαζόμενοι δούλευαν, για το πόσο παρήγαγαν τα εργοστάσια.

Το μόνο που θέλω να πω –και θα κλείσω με αυτό– είναι ότι η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, κύριε Υπουργέ, είναι η μεγαλύτερη Γεωργική Βιομηχανία στη βόρειο Ελλάδα. Σε μια περίοδο, όπου η τιμή της ζάχαρης διεθνώς ανεβαίνει, και η Κυβέρνηση ψάχνει ανάπτυξη, την ίδια ώρα ελέω μνημονίου και μεσοπρόθεσμου θέλετε να την εκποιήσετε προς όφελος των ιδιωτών. Η αποκρατικοποίησή της θα έχει οδυνηρές επιπτώσεις για χιλιάδες οικογένειες που δραστηριοποιούνται γύρω από τη λειτουργία των εργοστασίων που έχουν μείνει, των Πλαταίων, των Σερρών και της Ορεστιάδας, αλλά και για την ελληνική οικονομία.

Θα ήθελα να κλείσω με το εξής: Η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης πρέπει να παραμείνει ανοικτή και υπό δημόσιο έλεγχο και θα πρέπει να αξιοποιηθούν από το δημόσιο οι παραγωγικές δυνατότητές της που σήμερα δεν αξιοποιούνται, αν θέλετε, κύριε Υπουργέ, να μιλάμε για ανάπτυξη.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ηρώ Διώτη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαρι-

στώ.

Ο κ. Δριβελέγκας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΙΒΕΛΕΓΚΑΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ειλικρινά δεν μπορώ να κατανοήσω την κυρία συνάδελφο όταν γνωρίζει και η ίδια –αν δε γνωρίζει τουλάχιστον να το πληροφορηθεί– ότι αυτή η στρατηγική για την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης έχει υπογραφεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Και μας βάζει στο ίδιο τσουβάλι. Τι θέλετε να κάνουμε εμείς; Να ακυρώσουμε αυτήν τη συμφωνία; Δε γίνεται άλλα να κάνει η μια κυβέρνηση και άλλα η άλλη. Υπάρχει συνέχεια σ' αυτό το κράτος.

Σ' αυτήν εδώ τη συγκυρία εμείς κάνουμε παραπάνω απ' ό,τι πρέπει για να διασφαλίσουμε την παραγωγή και τους εργαζόμενους, στους οποίους τώρα αναφερθήκατε. Πρέπει να ξέρετε – και το ξέρετε– ότι το καλοκαίρι στο νόμο για το ΣΕΠΕ ψηφίσαμε ότι εντός πενταετίας όσοι θα βγουν στη σύνταξη θα διασφαλιστούν και θα αποχωρίσουν με πλήρη δικαιώματα, με 80% του μισθού τους κ.λπ.. Και έτσι μένουν ελάχιστα.

Οι εργαζόμενοι της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης όχι μόνο δεν περισσεύουν αλλά είναι πολύ λίγοι. Επομένως, όταν αυτή θα περάσει στα χέρια των ιδιωτών θα χρειαστούν και άλλοι εργαζόμενοι. Ιδιαίτερα σε ορισμένες ειδικότητες θα χρειαστούν πάρα πολύ. Άρα δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας. Και αυτό στις διαπραγματεύσεις θα το διασφαλίσουμε.

Κυρία συνάδελφε, ξέρουμε τι είναι η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης ιδιαίτερα για τη χώρα και ιδιαίτερα για τη βόρεια Ελλάδα. Είναι μια πολύ μεγάλη επιχείρηση. Γι' αυτό και κατατέθηκαν δώδεκα προσφορές εταιρειών από όλο τον κόσμο. Και πιστεύω ότι θα βρεθεί η καλύτερη προσφορά για να διασφαλίσει και την παραγωγή, που δεν την είχαν διασφαλίσει, αλλά θα διασφαλίσει και τους εργαζόμενους.

Κάνουμε πολλά. Να μην ανησυχούν οι τευτοπαραγωγοί της Θεσσαλίας, της Μακεδονίας και της Θράκης. Θα συνεχίσουμε αυτά που σας είπα στην πρωτολογία μου.

Επειδή βλέπω και άλλους συναδέλφους θα σας δώσω και μια πληροφορία γιατί είχα πάρα πολλές παραστάσεις από τους Βουλευτές όλων των κομμάτων –ιδιαίτερα από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ και από τον γραμματέα της, τον κ. Έξαρχο– για το θέμα της διαδικασίας άδειας γεωτρήσεων. Λύσαμε ένα θέμα και έδωσα παράταση μέχρι 16 Ιουνίου 2012, έτσι ώστε να δοθεί ο χρόνος σε εμάς να αλλάξουμε αυτήν τη γραφειοκρατική, χρονοβόρα και κοστοβόρα διαδικασία έγκρισης, να την κάνουμε πιο απλή και χωρίς να κοστίζει στον παραγωγό. Έτσι, λύνουμε και αυτό το θέμα που απασχολούσε πάρα πολλούς αγρότες της χώρας.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Η τρίτη με αριθμό 54/10-10-2011 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Παπακωνσταντίνου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις απολύσεις εργαζομένων στο Ελληνικό Κέντρο Ψυχικής Υγείας και Ερευνών (ΕΚΕΨΥΕ), δε συζητείται λόγω κωλύματος Βουλευτή και διαγράφεται.

Η τέταρτη με αριθμό 53/10-10-2011 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κυρίας Ουρανίας Παπανδρέου - Παπαδάκη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τη δημιουργία Βιομηχανικής Περιοχής (ΒΙ-ΠΕ) στο Μαντούδι Ευβοίας, δε συζητείται λόγω κωλύματος Υπουργού και διαγράφεται.

Η πέμπτη με αριθμό 48/10-10-2011 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τον Αγροτικό Συνεταιρισμό Κριτσάς Λασιθίου, δε συζητείται λόγω κωλύματος Υπουργού και διαγράφεται.

Θα συζητηθεί τώρα η δεύτερη με αριθμό 45/10-10-2011 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Κόλλια προς τους Υπουργούς Παιδείας,

Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τα προβλήματα που προκύπτουν από τις συγχωνεύσεις των σχολείων.

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Κόλλια θα απαντήσει η Υφυπουργός, κ. Χριστοφιλοπούλου.

Το λόγο έχει ο κ. Κόλλιας για να παρουσιάσει την ερώτησή του.

Έχετε το λόγο, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα σας παρακαλώ να μου δώσετε ένα λεπτό, μιας και είναι η κυρία Υπουργός εδώ σήμερα, προκειμένου να αναφερθώ στις εικόνες ντροπής που άναυδος παρακολούθησε ο ελληνικός λαός. Βεβαίως, κυρία Υπουργέ, αναφέρομαι στις καταστροφές, στις λεηλασίες, στους βανδαλισμούς που προξενήθηκαν μέσα στα σχολεία της χώρας μας.

Είναι αδιανόητο, κυρία Υπουργέ, εδώ και ένα μήνα να καταστρέφονται τα σχολεία, να προκαλούνται ζημιές εκατομμυρίων και η πολιτεία να παρακολουθεί τα γεγονότα απαθής και να αρκείται στο να εκφράζει τη λύπη της ή στην καλύτερη περίπτωση να υποβάλλει και μια μήνυση κατ' αγνώστων.

Υπάρχουν ευθύνες, κυρία Υπουργέ, ευθύνες ηθικές, ευθύνες πολιτικές, ευθύνες ποινικές. Αυτές θα πρέπει να τις βρείτε και να τις καταλογίσετε, γιατί δεν είναι δυνατόν σ' αυτήν τη δύσκολη οικονομική συγκυρία να κληθεί πάλι ο ελληνικός λαός να πληρώσει τα σπασμένα όταν αυτός ο ελληνικός λαός σήμερα δεν έχει τη δυνατότητα να ανταποκριθεί ως προς τα στοιχειώδη για την επιβίωσή του.

Ως προς την επίκαιρη ερώτηση, κυρία Υπουργέ, απευθύνεται στα δύο Υπουργεία: το Υπουργείο Παιδείας και το Υπουργείο Μεταφορών. Ελπίζω να έχετε έρθει σε συνεννόηση, ώστε οι απαντήσεις που θα μας δώσετε να καλύψουν όλες τις πτυχές του ζητήματος.

Κυρία Υπουργέ, όταν εξαγγέλθηκαν οι συγχωνεύσεις, οι καταργήσεις, το Υπουργείο σας διαβεβαίωνε σε όλους τους τόνους ότι οι νέες σχολικές μονάδες θα είναι εξοπλισμένες, θα έχουν τις υποδομές για να δεχτούν τα παιδιά που προέρχονται από αυτά τα σχολεία. Δυστυχώς, συνέβη το αντίθετο. Στην Κορινθία, όχι μόνο δεν διασφαλίζονται οι προϋποθέσεις για τη σωστή φιλοξενία των παιδιών, αλλά αντίθετα απουσιάζουν και οι βασικές υποδομές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό ακόμα, κυρία Πρόεδρε.

Θα αναφέρω για παράδειγμα το Γυμνάσιο Καλιάνων, όπου αυτήν τη στιγμή ο διευθυντής καταβάλλει τεράστιες προσπάθειες για να εξασφαλίσει συνθήκες υγιεινής, για να εξασφαλίσει τον προαυλισμό των παιδιών, για να εξασφαλίσει τα απαραίτητα που προβλέπονται από μια σύγχρονη εκπαιδευτική διαδικασία.

Το πρόβλημα, όμως, δεν περιορίζεται εκεί, κυρία Υπουργέ, έχει να κάνει και με τις μεταφορές. Οι μεταφορές αποτελούν ένα τεράστιο ζήτημα, έχουν φέρει σε απόγνωση τους γονείς, γιατί ιδιαίτερα στις ορεινές περιοχές θα πρέπει τα παιδιά να μετακινούνται έξι μήνες περίπου το χειμώνα μέσα σε δυσμενείς καιρικές συνθήκες με πάγο, με χιόνια κ.λπ.. Αυτό είναι το ένα σκέλος του προβλήματος.

Το άλλο σκέλος του προβλήματος, κυρία Υπουργέ, αφορά την ασφάλεια αυτών των μεταφορών. Δεν είναι δυνατόν να μεταφέρονται παιδιά του νηπιαγωγείου, του δημοτικού χωρίς να υπάρχει συνοδός. Από μια αναζήτηση που έκανα στο νομικό πλαίσιο, κυρία Υπουργέ, διαπίστωσα ότι δεν υπάρχει κάτι συγκεκριμένο πέρα από την υποχρεωτική ύπαρξη της ζώνης ασφαλείας.

Μέσα από τα έγγραφα των Υπουργείων Μεταφορών και του δικού σας, κυρία Υπουργέ, προκύπτουν αντιφατικές θέσεις. Το Υπουργείο Μεταφορών σε τρεις επιστολές που έχω μπροστά μου, κυρία Υπουργέ, αναφέρει στη μια ότι δεν απαιτείται συνοδός, στην άλλη ότι απαιτείται και σε μια τρίτη αναφέρει ότι είναι αντικείμενο διαβούλευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, να ολοκληρώσετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Το Υπουργείο Παιδείας έχει μια συγκεκριμένη θέση και λέει ότι πραγματικά απαιτείται.

Θέλω, κυρία Υπουργέ, μια ξεκάθαρη απάντηση εάν πραγματικά είναι υποχρεωτική η παρουσία συνοδού στα λεωφορεία δημοσίας χρήσεως, ώστε πραγματικά να καθησυχάσουμε και τους γονείς. Περιμένω, βεβαίως και συγκεκριμένες δεσμεύσεις, ώστε το θέμα να διευθετηθεί το ταχύτερο.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρία Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα την ανοχή σας, παρακαλώ, για ένα λεπτό επειδή είναι ανάγκη, γιατί ο συνάδελφος αναφέρθηκε στο θέμα των καταλήψεων, στις καταστροφές και στις ζημιές που έχουν υποστεί αρκετές σχολικές μονάδες στη χώρα, ευτυχώς όχι πολλές.

Κύριε συνάδελφε, κατ' αρχάς, είμαι στη σχετικά ευχάριστη θέση να σας πω ότι οι καταλήψεις μειώνονται συνεχώς. Έχουμε φτάσει σε λιγότερο πια από διακόσια σχολεία σε σύνολο περίπου έξι χιλιάδων μονάδων στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Θέλω, όμως, να σας πω ότι δεν αμελήσαμε, δεν ολιγωρήσαμε.

Ξέρετε ότι εδώ και πάρα πολλά χρόνια κάθε φθινόπωρο υπάρχει αυτό το φαινόμενο. Θέλετε να το πούμε μόδα; Θέλετε να το πούμε ίωση; Δεν ξέρω πως θα το πούμε, αλλά είναι πια συνήθεια.

Πρέπει να πω, βεβαίως, ότι οι σημερινές συνθήκες κρίσης στη χώρα επιτείνουν κατά τι τον αριθμό των καταλήψεων. Φτάσαμε, σε σχέση με τα περσινά επίπεδα των πεντακοσίων, εξακοσίων σχολείων, φέτος κάποια στιγμή να έχουμε οκτακόσια σχολεία υπό κατάληψη. Πράγματι, λοιπόν, είναι κατά τι αυξημένα.

Εκείνο που έχει, όμως, πολύ μεγάλη σημασία είναι να εφαρμόσουμε όλοι –και το Υπουργείο Παιδείας το έκανε από την πρώτη στιγμή και επιμένει με συνεχείς εγκυκλίους, συμπληρωματικές οδηγίες για κάθε μορφή ευθύνης– το ν. 1566 –είναι εδώ και ο κύριος Πρόεδρος ο κ. Κακλαμάνης που ήταν τότε Υπουργός Παιδείας– που είναι ένας θεμελιώδης νόμος της παιδείας και που έχει προβλέψει πάρα πολλά και δεν εφαρμόζεται ως θα όφειλε.

Αναφορικά με το θεσμό του σχολικού συμβουλίου ήδη, κύριε συνάδελφε, από τις πρώτες μέρες των καταλήψεων με εγκύκλιό μου παρότρυνα να στελέχη της εκπαίδευσης να δώσουν κατεύθυνση στους διευθυντές του σχολείου να λειτουργήσει ο θεσμός του σχολικού συμβουλίου, έτσι ώστε η δημοκρατία μέσα στο σχολείο που είναι καλό πράγμα να γίνει πραγματικά με συνθήκες διαβούλευσης, να δούμε τα προβλήματα των παιδιών, να κατανοήσουμε και τη νεανική διαμαρτυρία. Όλα να τα κατανοήσουμε. Όχι, όμως, να έχουμε καταλήψεις εις βάρος των μαθητών.

Ακόμη και η εγκύκλιος που εκδόθηκε επί υπουργίας Στυλιανίδη –η οποία επισήμανα ότι ισχύει– έχει παραμεληθεί. Λέγαμε: «Ασε δεν πειράζει, θα κόψουμε μια εκδρομή και θα πούμε ότι τα μαθήματα αναπληρώθηκαν». Τα μαθήματα θα αναπληρωθούν εις το ακέραιο. Θα γίνουν μαθήματα και Σάββατα και αν χρειαστεί –το έχω ξαναπεί– θα παραταθεί το διδακτικό έτος.

Πρέπει, επίσης, να πω ότι για τις ζημιές έχουν κινηθεί διαδικασίες. Οι αρμόδιες αρχές, όπως γνωρίζετε, ο διευθυντής της σχολικής μονάδας είναι υπεύθυνος κατά το ν. 1566 για την τήρηση των νόμων και την ομαλή σχολική ζωή. Αυτό σημαίνει ότι ο ίδιος ενέχει πολλών ειδών ευθύνες, πρώτα και κύρια εκπαιδευτικές, αλλά και άλλης μορφής ευθύνες, όπως αστικές. Γνωρίζετε, επίσης, ότι αυτεπαγγέλτως διώκεται το ποινικό αδίκημα της κατάληψης δημοσίων χώρων. Νομίζω ότι αυτή είναι μια καλή ευκαιρία να το θυμηθούμε αυτό όταν έχουμε καταλήψεις.

Ναι, είναι χαράτσια αυτά που καλείται να πληρώσει ο ελληνικός λαός και είναι σκληρά τα μέτρα, αλλά η χώρα πρέπει να επιβιώσει. Έχουμε καταλήψεις σε ΧΥΤΑ και πληρώνονται οι υπάλληλοι και δεν γίνεται τίποτα. Έχουμε ανομία. Αυτή η κατάσταση πρέπει να τελειώσει. Είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι γι' αυτό, η Κυ-

βέρνηση, οι φορείς της αυτοδιοίκησης, συνδικάτα, αλλά και οι δικαστικές αρχές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Επί του προκειμένου, όμως, κύριε συνάδελφε, οι μεταφορές μαθητών είναι αρμοδιότητα, βεβαίως, του κράτους. Η αρμοδιότητα αυτή έχει μεταφερθεί στην τοπική αυτοδιοίκηση. Όπως είπατε, υπήρξε συστηματική συνεργασία με το Υπουργείο Εσωτερικών, το οποίο είναι το κατ' εξοχήν αρμόδιο. Υπάρχει κοινή υπουργική απόφαση, η οποία διέπει πλέον ένα νέο θεσμικό πλαίσιο, γιατί γνωρίζετε –είμαι σίγουρη ότι έχετε δείξει και εσείς ως Βουλευτής και ως στέλεχος της αυτοδιοίκησης στο νομό σας την αναγκαιότητα ευαισθησίας– ότι υπήρχαν, κύριε Κόλλια, πάρα πολλές διασπαθίσεις στο παρελθόν και κατασπατάληση χρημάτων στον τομέα της μεταφοράς των μαθητών. Κάνουμε, λοιπόν, μια προσπάθεια.

Η προσπάθεια ήταν διπλή. Με τροπολογία που περάσαμε παρατάθηκαν έως το τελευταίο τρίμηνο του 2011, δηλαδή μέχρι και το Δεκέμβριο που θα διανύσουμε, οι παλιοί διαγωνισμοί με τα νέα όμως, δρομολόγια, τα οποία είναι κατά τι αυξημένα. Συνολικά για τη χώρα είναι αυξημένα κατά 10% από τις συγχωνεύσεις. Αυτό είναι το πρώτο.

Το δεύτερο που κάναμε είναι μέσω της κοινής υπουργικής απόφασης να προβλέψουμε ένα νέο πλαίσιο διαγωνισμών. Είμαι στην ευχάριστη θέση να σας πω τα στοιχεία που μου έδωσε χθες το Υπουργείο Εσωτερικών, ο κ. Κουκουλόπουλος. Η πλειοψηφία των δήμων έχει κάνει αυτούς τους διαγωνισμούς μεταφοράς μαθητών. Μάλιστα, έχουμε σε πάρα πολλούς από αυτούς τους διαγωνισμούς να έχουν βεβαιωθεί και οι διαπιστωτικές τους πράξεις από τους γενικούς γραμματείς των αποκεντρωμένων διοικήσεων. Θα είμαστε έτοιμοι, λοιπόν, από την 1η Ιανουαρίου να πάμε στους περισσότερους δήμους με το νέο καθεστώς. Ταυτόχρονα, μπορέσαμε να συνεχίσουμε τις μεταφορές όπως είχαν προβλεφθεί από τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, για το πρώτο τρίμηνο μέσω περιφερειακών ενοτήτων για να μην υπάρξει κανένα κενό στην εξυπηρέτηση των μαθητών.

Κυρία Πρόεδρε, τα θέματα είναι πολλά και δεν μπορώ να απαντήσω σε όλα μέσα σε τόσο λίγο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίστε στη δευτερολογία σας, παρακαλώ, κυρία Υφυπουργέ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ολοκληρώνω με μια φράση και θα απαντήσω στα υπόλοιπα στη δευτερολογία μου.

Στο θέμα του συνοδού, όπου είναι ένα θέμα για το οποίο συνυπογράψαμε κοινή υπουργική απόφαση τα τρία Υπουργεία, έχουν τη δυνατότητα οι δήμοι –και εμείς σαν Υπουργείο Παιδείας θεωρούμε ότι είναι σωστό να υπάρχει συνοδός, ιδιαίτερα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, αλλά και γενικότερα– να προκηρύξουν τις μεταφορές με συνοδό. Γνωρίζω πάρα πολλούς δήμους και στη δική μου εκλογική περιφέρεια και άλλου, όπου στους διαγωνισμούς έχουν προβλέψει την ύπαρξη συνοδού. Θα μπορούσε, λοιπόν, ο κάθε δήμος –και ελπίζω αυτό να γίνει και στην Κορινθία– να προβλέψει το συνοδό. Καταλάβατε;

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι θέμα και των δήμων να αναλάβουν. Τώρα, δεν πρόλαβα να σας απαντήσω για τα άλλα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Θα τα πείτε στη δευτερολογία σας.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Κόλλιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Κυρία Υπουργέ, είναι θετική, εν μέρει, η απάντησή σας, πλην όμως δεν με κάλυψε και δεν με κάλυψε καθόλου σε ό,τι αφορά το συνοδό.

Θέλω να σας κάνω ένα ερώτημα, κυρία Υπουργέ. Ο συνοδός γιατί είναι υποχρεωτικός στη μετακίνηση των παιδιών που φοιτούν σε ιδιωτικά σχολεία; Δηλαδή, τα φτωχά παιδιά της περιφέρειας είναι παιδιά ενός κατώτερου θεού;

Το ερώτημά μου, κυρία Υπουργέ, ήταν συγκεκριμένο. Θα πρέπει να υπάρξει νομοθετική κάλυψη, να το γνωρίζει ο δήμος, να το γνωρίζει η νομαρχία, να το γνωρίζει η Αστυνομία κυρίως, ώστε όταν θα γίνεται ένας έλεγχος σε ένα λεωφορείο δημοσίας χρήσεως, η Αστυνομία να απαιτεί την ύπαρξη συνοδού. Και σε περίπτωση που δεν υπάρχει, θα πρέπει να υπάρχουν και ανάλογες

κυρώσεις. Σ' αυτό, κυρία Υπουργέ, δεν μου απαντήσατε. Διότι αν εσείς μας παραπέμπετε στο δήμο, ο γονιός θα πάει αύριο στο δήμαρχο, θα πάρει στο ΚΤΕΛ, το ΚΤΕΛ θα τον παραπέμψει στο δήμαρχο, ο δήμαρχος θα πει «Ξέρετε, να μην μπορώ να το κάνω, αλλά δεν έχω τα χρήματα. Πηγαίνατε στην κυρία Υπουργό να δώσει τα χρήματα» και πάει λέγοντας.

Αυτό το οποίο ζητώ, κυρία Υπουργέ, είναι το νομικό ξεκαθάρισμα. Ό,τι ισχύει για τα παιδιά των πλουσίων που μετακινούνται με ασφάλεια με ιδιωτικά λεωφορεία, θα πρέπει να ισχύει και για το παιδί του φτωχού αγρότη της επαρχίας. Και αυτό έχετε υποχρέωση να το διασφαλίσετε. Θα πρέπει να πάρετε μια πρωτοβουλία σε ό,τι αφορά το νομοθετικό σκέλος. Έχω τέσσερις εγκυκλίους με διαφορετικές θέσεις. Αυτό που λέει το Υπουργείο, ότι είναι υποχρεωτική η παρουσία συνοδού, να το φέρετε με μία τροπολογία σε ένα νομοσχέδιο δικό σας ή του Υπουργείου Μεταφορών, να το διασφαλίσετε, γιατί ο γονιός σήμερα στέλνει το παιδί του στο νηπιαγωγείο και το παιδί αυτό είναι μόνο του μέσα σε ένα λεωφορείο, σηκώνεται, μετακινείται και θέτει σε κίνδυνο τη σωματική του ακεραιότητα, αλλά και τη σωματική ακεραιότητα των άλλων συμμεταβαλλόμενων.

Περιμένω, κυρία Υπουργέ, στη δευτερολογία σας μία συγκεκριμένη απάντηση που θα λέει ότι το θέμα θα λυθεί νομοθετικά. Όλα αυτά τα βασιλικά διατάγματα που προσπάθησα να βρω για να δω τι ακριβώς γίνεται, πρέπει να τα ξεκαθαρίσετε. Πρέπει να υπάρξει μία ρητή, συγκεκριμένη δέσμευση ότι θα υποχρεώσετε τους δήμους, τις νομαρχίες, τα ΚΤΕΛ να έχουν συνοδό κατά τη μετακίνηση των μαθητών και ιδιαίτερα στις ορεινές περιοχές, ώστε και οι γονείς πραγματικά να έχουν τη δυνατότητα να κοιμούνται ήσυχοι και να στέλνουν τα παιδιά τους στο σχολείο. Γιατί σήμερα γνωρίζετε πολύ καλά ότι γίνονται αγώνες και από εμάς, ώστε οι γονείς να πειστούν να στείλουν τα παιδιά τους στο σχολείο, καθώς έφυγαν από τα σχολεία που εσείς καταργήσατε και μετακινούνται μία ώρα, από τις έξι το πρωί μέχρι τις τέσσερις το απόγευμα, προκειμένου να πάνε στο σχολείο της περιφέρειάς τους.

Μία συγκεκριμένη απάντηση, κυρία Υπουργέ, ως προς τη νομοθεσία και ως προς το κόστος. Να εξασφαλίσετε κονδύλια, ώστε οι δήμοι να έχουν το αντίστοιχο ποσό, για να καλύψουν το συνοδό κατά τη μετακίνηση των μαθητών.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε συνάδελφε, συμμερίζομαι την αγωνία σας για την ασφάλεια των παιδιών και πολλά απ' όσα επισημάνατε. Όμως, θέλω να είμαι ξεκάθαρη. Δεν υπάρχει καμμία ειδική μεταχείριση στα ιδιωτικά σχολεία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Ο νόμος το προβλέπει σαφώς, κυρία Υπουργέ. Έχω και τις αποφάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, μη διακόπτετε. Αφήστε την Υφυπουργό να απαντήσει.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Εμείς, λοιπόν, δίνουμε τη δυνατότητα με το σημερινό θεσμικό πλαίσιο στους δήμους να προκηρύσσουν διαγωνισμούς. Αυτήν τη στιγμή στα σχολεία που αναφέρατε, ισχύει μέχρι τη λήξη του έτους ο προηγούμενος διαγωνισμός, όπως είπαμε, για να μην υπάρξει πρόβλημα στην κάλυψη των μαθητών. Ο προηγούμενος διαγωνισμός δεν είχε συνοδούς. Ξαναλέω, μέσα στην ΚΥΑ υπάρχει δυνατότητα. Ακούω το αίτημά σας και θέλω αυτό να γίνει υποχρέωση. Θέλω να μου δώσετε το χρόνο να το επεξεργαστώ και νομικά και σε σχέση με τις αρμοδιότητες των άλλων Υπουργείων. Θα έρθω σε επαφή με τον κ. Κουκουλόπουλο και με τον κ. Ραγκούση στο Υπουργείο Υποδομών.

Νομίζω πως οτιδήποτε θεσμοθετήσουμε προς την περαιτέρω ασφάλεια των παιδιών είναι προς τη θετική κατεύθυνση. Θέλω να σας πω ότι εν μέσω κρίσης, έχει δεσμευθεί ένα κονδύλι της τάξεως των 140.000.000 ευρώ για τις σχολικές μετακινήσεις σ' όλη τη χώρα, που αφορούν και τα παιδιά με αναπηρίες.

Η πρότασή σας είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και θα την

εξετάσουμε. Εν τω μεταξύ όμως η παραίτηση είναι οι δήμοι –και χαίρομαι που η πλειοψηφία των δήμων το έχει κάνει– να προκηρύξουν τους νέους διαγωνισμούς με συνοδό.

Κυρία Πρόεδρε, στο χρόνο που μου απομένει, επιτρέψτε μου να ξεκαθαρίσω το θέμα των συγχωνεύσεων των σχολείων. Κατ' αρχάς είναι όντως ορεινά τα χωριά που αναφέρατε. Γνωρίζετε –δεν χρειάζεται να το ξαναπώ– το μεγάλο εκπαιδευτικό όφελος της συνένωσης σχολείων. Είναι ένας νόμος που ισχύει εδώ και πολλά χρόνια και έπρεπε να τον αναβιώσουμε. Μιλώ για τον ν.1566. Πρέπει να μην υπάρχει πρόβλημα στην ασφαλή μεταφορά των μαθητών ώστε να εξασφαλίζεται η καλή λειτουργία του σχολείου.

Όσον αφορά τη συγκεκριμένη περίπτωση της περιφέρειάς σας, έχω ενημερωθεί ότι γίνονται πολύ σοβαρές προσπάθειες από το δήμο για τους Καλιάνους, ώστε να υπάρξουν ειδικοί χώροι και για τουαλέτες. Γενικά γίνεται μια σοβαρή προσπάθεια ως προς τις εγκαταστάσεις.

Λυπάμαι όμως ιδιαίτερα που μαθαίνω ότι οι γονείς των παιδιών από δυο χωριά, που βρίσκονται λίγα χιλιόμετρα μακριά από τους Καλιάνους, το Ψάρι και το Κάισαρι, δεν στέλνουν τα παιδιά τους στο σχολείο.

Κύριε συνάδελφε, γνωρίζετε πολύ καλά ότι αυτό αποτελεί παραμέληση ανηλίκου και διώκεται ποινικά. Δεν θέλω να πω βεβαίως ότι κάποιος θα στραφεί κατά των γονέων. Είναι ανάγκη όμως τα παιδιά να πάνε σχολείο. Στο εξαθέσιο σχολείο που πάνε υπάρχει ένας δάσκαλος για κάθε τάξη, γυμναστής και καθηγητής αγγλικών.

Ο λόγος που γίνεται όλη η φασαρία είναι για να έχουμε ένα εξαθέσιο δημοτικό σχολείο και καλή παιδεία για την ορεινή Κορινθία, όπως υπάρχει στο Μαρούσι, στο Αιγάλεω και σε όλες τις συνοικίες της Αθήνας. Την ίδια παιδεία θέλουμε και για τα παιδιά που είναι στο Καλλιάνι. Παρακαλώ θερμά και με δική σας συμβολή οι γονείς να στείλουν τα παιδιά τους στο σχολείο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ: Τακτοποιήθηκε το θέμα, κυρία Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Τώρα θα συζητηθεί η πρώτη με αριθμό 44/10-10-2011 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του πρώην Προέδρου της Βουλής και Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ κ. Απόστολου Κακλαμάνη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας.

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Κακλαμάνη θα απαντήσει η Υφυπουργός κ. Χριστοφιλοπούλου.

Το λόγο έχει ο κύριος Πρόεδρος για να παρουσιάσει την ερώτησή του.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ο Κανονισμός προβλέπει να διαβάζεται η ερώτηση του Βουλευτή. Αν την διαβάzaτε, θα βλέπατε ότι απευθύνεται προς την Υπουργό κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

Η ερώτηση αφορά ένα μείζον θέμα κυβερνητικής πολιτικής. Βέβαια αφορά πρωτίστως το Υπουργείο Παιδείας, αλλά και τη στάση γενικότερα της Κυβέρνησης, όπως αυτή εφαρμόζεται κι από άλλα Υπουργεία, για μία από τις κατευθύνσεις της ανώτατης εκπαίδευσης, τα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Δεν κατέθεσα την ερώτηση αυτή για τον κύριο Πρωθυπουργό, ώστε να εκθέσει την πολιτική της Κυβέρνησης στο μεγάλο αυτό θέμα και ήλπιζα ότι θα είναι εδώ σήμερα η κυρία Υπουργός. Προφανώς κάποιο κώλυμα έχει. Δεν είχα καμμία ενημέρωση για την αδυναμία της να προσέλθει, γι' αυτό και ήρθα ελπίζοντας ότι θα είναι εδώ.

Με απόλυτο σεβασμό και εκτίμηση προς την Υφυπουργό κ. Χριστοφιλοπούλου, τα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα δεν αποτελούν τμήμα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην οποία έχει την αρμοδιότητα, που σκεπάζει πολύ καλά.

Θα παρακαλέσω το εξής. Επειδή στα ΤΕΙ σε σχέση με την αναστάτωση που υπάρχει στα πανεπιστήμια είναι άλλο το κλίμα, δεν νομίζω ότι πρέπει να αφήσουμε, ώστε να εξελιχθούν και εκεί ανάλογες καταστάσεις. Γι' αυτό, θα την ξανακαταθέσω την ερώτησή μου αυτή. Ελπίζω ότι θα μπορέσει να είναι εδώ την επόμενη φορά η κυρία Υπουργός. Εάν δεν μπορέσει, θα πρέπει να απαν-

τήσει ο Πρωθυπουργός. Δεν ξέρω πώς, αλλά θέλω απάντηση από την Κυβέρνηση και προφανώς διά του αρμοδίου Υπουργού που εφαρμόζει την πολιτική αυτή, βοηθούμενος από στελέχη όπως η κ. Χριστοφιλοπούλου. Διότι το θέμα δεν είναι απλώς η αίτηση κάποιας πληροφορίας, για την οποία θα μπορούσα να απευθυνθώ άλλωστε και στον έχοντα την ευθύνη για τους χειρισμούς αυτούς καθηγητή του Πολυτεχνείου, ο οποίος με τις γνωστές αντιθέσεις που υπάρχουν, ιδιαίτερα μεταξύ Τεχνικού Επιμελητηρίου και ΤΕΙ, δυστυχώς ασκεί ως μέλος του ΤΕΕ -σε επίπεδο τουλάχιστον εφαρμογής υπηρεσιακής- την κυβερνητική πολιτική για τα ΤΕΙ.

Παρακαλώ, λοιπόν, να διαγραφεί σήμερα η επίκαιρη ερώτησή μου και θα επανακατατεθεί για την Υπουργό ή αν χρειασθεί για τον Πρωθυπουργό. Ελπίζω ότι η κυρία Υπουργός θα είναι εδώ και δεν θα χρειαστεί.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είστε σαφής. Έχετε το δικαίωμα οπωσδήποτε να την ξανακαταθέσετε και πιστεύω η Υφυπουργός θα το διαβιβάσει στην κ. Διαμαντοπούλου.

Εφόσον επιμένει προσωπικά, υπάρχει αυτό το δικαίωμα, κυρία Υπουργέ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Βεβαίως, κυρία Πρόεδρε, και σέβομαι απολύτως τα όσα είπε ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Κακλαμάνης. Όμως, θέλω να επισημάνω το εξής. Τότε θα πρέπει να μην απαντήσω και την επόμενη ερώτηση.

Θέλω όμως να σας θυμίσω, κυρία Πρόεδρε, από τη δική μου σειρά ότι γνωρίζει και ο κύριος Πρόεδρος και όλοι οι συνάδελφοι ότι η πολιτική ηγεσία σε ένα Υπουργείο είναι ενιαία, ότι τα αρμόδια όργανα εκφράζουν με όση πολιτική επάρκεια διαθέτει κανείς και καμιά φορά, κύριε Πρόεδρε, η πολιτική επάρκεια ενός στελέχους δεν είναι ευθέως ανάλογη των αρμοδιοτήτων του. Το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά αυτό νομίζω, έχετε θητεύσει πλούσια, με την έννοια ότι έχετε μία πολύ πλούσια εμπειρία και προσφορά ο ίδιος στην πολιτική να να γνωρίζετε πολύ καλά ότι οι τυπικές αρμοδιότητες πολλές φορές κατά πολύ εκφεύγουν. Και δεν ομιλώ για το πρόσωπό μου, ομιλώ γενικότερα, πέρα από κυβερνήσεις, γιατί σήμερα είμαι εγώ εδώ, αύριο θα είναι κάποιος άλλος.

Όμως, κυρία Πρόεδρε, επειδή καταλαβαίνετε ότι υπάρχουν και ταξίδια και θέτω και ένα θέμα τώρα για το ίδιο το Κοινοβούλιο, επιτρέψτε μου για μισό λεπτό. Έχω έρθει πολλές φορές εδώ και έχω χειριστεί θέματα τα οποία αφορούν την τριτοβάθμια ή αφορούν την έρευνα και εγώ και η κ. Γεννηματά, γιατί βεβαίως η Υπουργός, ασκώντας όλες τις αρμοδιότητες, μπορεί να έρθει για όλα. Το έχουμε κάνει και εγώ και η κ. Γεννηματά. Θεωρώ ότι το έχουν κάνει και άλλα Υπουργεία, κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, και θεωρώ ότι διευκολύνει την κοινοβουλευτική λειτουργία, γιατί, κυρία Πρόεδρε, εάν είχατε σήμερα δύο-τρεις ακυρώσεις λόγω κωλύματος Υπουργού, αν αυτό το πάμε πολύ στενά, φοβάμαι πολύ ότι δεν θα μπορούσαμε να επαρκούμε και στα άλλα μας καθήκοντα και στα καθήκοντα τα κοινοβουλευτικά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία Υπουργέ, πιστεύω ότι ήταν σαφής ο Πρόεδρος. Έχει το δικαίωμα να επιμένει. Και όσον αφορά τις αναβολές των ερωτήσεων, πλέον δυστυχώς έχει καταντήσει συνηθισμένο φαινόμενο. Είναι ένα άλλο θέμα, που πρέπει να το δει η Διάσκεψη των Προέδρων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο Κανονισμός είναι σαφής. Το Σύνταγμα επίσης είναι σαφές. Η κυρία Υφυπουργός συμβαίνει να είναι αρίστη νομικός, αρίστη κοινοβουλευτικός και τα γνωρίζει. Η γνώμη μου είναι γνώμη, την οποία, όπως όφειλα άλλωστε, εφήρμοσα επί δέκα και μισό, έντεκα σχεδόν χρόνια. Πολλές φορές είχα παρεξηγήσεις με Υπουργούς, μέχρις ότου το κατανοήσουν. Ερωτώνται οι Υπουργοί. Ο Κανονισμός λέει, ότι, εάν ο Υπουργός κωλύεται, εξουσιοδοτεί άλλον Υπουργό. Ορίζει μάλιστα ο Κανονισμός, ότι αυτό, δεν μπορεί να υπερβεί τη δεύτερη

φορά μέσα στην ίδια εβδομάδα. Θέλω να πω με αυτό, ότι αυτοί οι τύποι αν συνέχιζαν να εφαρμόζονται, σε αυτήν την αίθουσα, θα είχαμε όλοι την αίσθηση ότι αυτή είναι η μέγιστη ευθύνη του Κοινοβουλίου, ο έλεγχος της κυβέρνησης. Διότι το Κοινοβούλιο δεν λειτουργεί μόνο για να νομοθετεί, όπως πολλές φορές νομίζουν ορισμένοι Υπουργοί, οι οποίοι ενοχλούνται, γιατί θέλουν να περάσει όσο το δυνατόν πιο σύντομα το νομοσχέδιό τους.

Το Κοινοβούλιο είναι και για να ελέγχει και δεν αξιολογούνται τα πρόσωπα που μετέχουν στο κυβερνητικό επιτελείο είτε ως Υπουργοί είτε ως Υφυπουργοί, σχετικά με αυτήν τη διαδικασία.

Είπα ότι εγώ σέβομαι, εκτιμώ, γνωρίζω το έργο της κ. Χριστοφιλοπούλου, αλλά την κυβερνητική πολιτική την αποφασίζει η Κυβέρνηση, τα μέλη δηλαδή της Κυβέρνησης, οι Υπουργοί, όπως ορίζει το Σύνταγμα. Μπορεί ο Υφυπουργός πολλές φορές να είναι πιο δραστήριος, πιο αποτελεσματικός, από τον Υπουργό. Την πολιτική ευθύνη, όμως, την έχει ο Υπουργός και πάνω από τον Υπουργό, ο Πρωθυπουργός. Είναι κάποιοι κανόνες, τους οποίους οφείλουμε πρώτα να σεβόμαστε εμείς, ιδιαίτερα η Κυβέρνηση και το κόμμα της Πλειοψηφίας, διότι από το πώς μεταχειριζόμαστε εμείς το Κοινοβούλιο καταξιώνεται η δημοκρατία στη συνειδηση του λαού ή απαξιώνεται. Επειδή οι μέρες είναι πολύ σοβαρές και κρίσιμες, καλό είναι να το σκεφθούμε αυτό. Αυτό οφείλω εγώ εκ εμπειρίας μου να το τονίζω.

Υπάρχει το μεγάλο πρόβλημα στα ΤΕΙ. Δεν πρέπει η αναστάτωση στα πανεπιστήμια να επεκταθεί και στα ΤΕΙ. Αυτή είναι η δική μου αγωνία. Και αυτό παρακαλώ να διαβιβαστεί στην Υπουργό.

Για να μην έρθει σήμερα, δεν σημαίνει ότι απαξιοί να έρθει η κυρία Υπουργός, προφανώς είχε κάποιο κώλυμα. Το γνωρίζω αυτό και έχει δίκιο η κ. Χριστοφιλοπούλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν ήταν προσωπική η άρνησή σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Προφανώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είστε σαφής.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όμως, αυτό έχει γίνει κανόνας, κυρία Πρόεδρε. Υπάρχει φόρτος εργασίας στα Υπουργεία, το γνωρίζω, αλλά το Κοινοβούλιο είναι πάνω απ' όλα. Όταν δεν υπάρχει κώλυμα σοβαρό, όπως στην περίπτωση αυτή έχει η κ. Διαμαντοπούλου, οι Υπουργοί πρέπει να έρχονται. Στις αρμοδιότητες που έχουν εκχωρηθεί στους Υφυπουργούς, ως γνωστόν, υπάρχει και συναρμοδιότητα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ. Είστε σαφής και πιστεύω ότι το αίτημά σας θα γίνει δεκτό, γιατί ακριβώς δεν υπήρχε κανένα προσωπικό πρόβλημα.

Συνεχίζουμε με την πρώτη με αριθμό 38/10-10-2011 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αθανασίου Οικονόμου προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις μεταγραφές φοιτητών που ανήκουν σε ευπαθείς κοινωνικά ομάδες.

Στην ερώτηση του κ. Οικονόμου θα απαντήσει η Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου.

Κύριε Οικονόμου, έχετε το λόγο, προκειμένου να μας παρουσιάσετε την ερώτησή σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, πιστεύω πως η δημοκρατία εμβαθύνεται, όταν δίνονται απαντήσεις μέσα σε αυτήν την Αίθουσα και όχι όταν προκαλούνται διαδικαστικά ζητήματα. Γι' αυτό πιστεύω ότι έχει πολύ μεγάλη σημασία να απαντήσετε στην ερώτηση που ταλανίζει μία σειρά γονέων με παιδιά που εισήχθησαν στο πανεπιστήμιο και ανήκουν σε κοινωνικά ευπαθείς ομάδες.

Κυρία Πρόεδρε, ενώ με το ν. 3966 τέθηκε για πρώτη φορά ένα αξιολογικό και διαφανές σύστημα για την πραγματοποίηση των μεταγραφών θέτοντας από τη μία πλευρά τα όρια μεταγραφών μέσα στα οποία το κάθε ίδρυμα επιλέγει να κινηθεί, ταυτόχρονα άλλαξε μία βασική μέχρι πρόσφατα φιλοσοφία, καθώς το κριτήριο του βαθμού εμπεριέχεται και στις ειδικές κατηγορίες για τις οποίες ισχύουν τα κοινωνικά κριτήρια.

Πρέπει να σας πω εδώ ότι στην έννοια των γενικών κριτηρίων

ενυπάρχει πρωτίστως η κοινωνική αναγκαιότητα, που σαφώς δεν αντικαθίστα η βαθμολογική αξία, αλλά επιτελεί διαφορετικό ρόλο, καλύπτει διαφορετικές αναγκαιότητες και γι' αυτό δεν μπορεί να υπάρξει ταύτιση. Υπάρχουν περιπτώσεις, τις οποίες θα σας αναφέρω στη συνέχεια, όπως διδύμων παιδιών που περνούν σε διαφορετικές πόλεις ή παιδιά πολύτεκνων και τρίτεκνων οικογενειών ή παιδιά αναπήρων γονέων που αναγκάζονται να σπουδάσουν σε διαφορετικές πόλεις ή φοιτητές που είναι στο δεύτερο ή τρίτο έτος και δεν μπορούν να έχουν το ευεργέτημα της μεταγραφής, αν και προέκυψε σοβαρό πρόβλημα υγείας.

Σας ερωτώ, λοιπόν: Τι προτίθεστε να κάνετε για τις περιπτώσεις των φοιτητών που ανήκουν σε ευπαθείς κοινωνικές ομάδες και δεν μπορούν να μεταγραφούν στον τόπο κατοικίας τους, είτε λόγω περιορισμένων θέσεων, είτε λόγω έντονου βαθμολογικού ανταγωνισμού; Γενικότερα, τι προτίθεστε να κάνετε για όλες εκείνες τις περιπτώσεις, που πιθανώς δεν εμπίπτουν στις παραπάνω κατηγορίες που σας προανέφερα, όμως έχουν χαμηλό εισόδημα και τα παιδιά τους, δύο ή περισσότερα, φοιτούν σε περιοχές εκτός τόπου κατοικίας των οικογενειών τους; Το ερώτημα είναι το εξής: Εάν δεν επιστρέψουν στον τόπο κατοικίας τους -γιατί πολλές φορές δεν υπάρχει αντίστοιχο πανεπιστήμιο, αλλά ούτε είναι και αυτός ο στόχος- μπορούν να μαζευτούν τα μέλη των οικογενειών σε μία πόλη τουλάχιστον, εκεί όπου σπουδάζει το ένα μέλος της οικογένειας, ώστε να γίνει ένα συμάζεμα του οικογενειακού εισοδήματος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε συνάδελφε, συμφωνώ απόλυτα με το σκεπτικό σας. Να επισημάνω, όμως, κάτι. Δεν μπορούμε να πάμε πίσω το σύστημα των μεταγραφών. Ο νόμος έθεσε ένα τέρμα στις μεταγραφές, ακριβώς γιατί υπήρχε ένα σύστημα το οποίο ήταν αδιαφανές. Σε πάρα πολλές περιπτώσεις είχαμε τμήματα που εφάρμοζαν διαφορετικά κριτήρια. Ήταν ένα σύστημα το οποίο δεν εξυπηρετούσε τους φοιτητές, διότι και οι φοιτητές έκαναν πολλούς μήνες μέχρι να δουν, αν θα πάρουν μεταγραφή -και αυτό τους ταλαιπωρούσε και οικονομικά αλλά και σε σχέση με τις σπουδές τους και τις οικογένειες αντίστοιχα- αλλά και τα ίδια τα ιδρύματα που έχουν την ευθύνη για την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης στενάζαν. Έχουμε περιπτώσεις όπου είχαμε διακόσιους εισακτέους και καταλήγαμε 200% επάνω. Είχαμε τετρακόσια, εξακόσια παιδιά, να παρακολουθούν σε ένα τμήμα που δεν επαρκούσε να έχει αυτό το φοιτητικό δυναμικό. Αντίθετα, κύριε συνάδελφε, γνωρίζετε ότι σε πολλές επαρχιακές πόλεις, όχι σε πόλεις όπως τα Ιωάννινα -από όπου εσείς προέρχατε- που έχουμε ένα μεγάλο πανεπιστημιακό συγκρότημα, αλλά σε άλλες πόλεις όπου εισάγονταν εκατό, εκατόν είκοσι φοιτητές και κατέληγαν να έχουν αυτά τα ιδρύματα τριάντα ή σαράντα. Υπήρχε, λοιπόν, ένας μεγάλος ανορθολογισμός στην κατανομή του φοιτητικού δυναμικού και άρα και στην εξυπηρέτηση των φοιτητών και στην ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Συμφωνώ μαζί σας και με τις επισημάνσεις σας ότι η πρώτη εφαρμογή αυτού του νέου συστήματος έδειξε και ορισμένες αδυναμίες. Τις αναφέρατε, αλλά θέλω και εγώ να επισημάνω ότι αυτές που αναφέρατε και κάποιες άλλες ακόμη, τις εξετάζουμε. Ποιες είναι αυτές; Τα αδέρφια που ταυτόχρονα εισάγονται στην ίδια εξεταστική περίοδο και δεν προβλέπεται από το νόμο να έχουν το ευεργέτημα, η πιθανότητα να έχουμε συσώρευση περισσότερων του ενός κριτηρίων, δηλαδή, να έχουμε και πολυτεκνία, αλλά και αδέρφια σε άλλο ίδρυμα, αλλά να έχουμε και άλλα κριτήρια, δηλαδή σώρευση κριτηρίων.

Το τρίτο αφορά τον τόπο κατοικίας και τις περιφέρειες, ένα άλλο ζήτημα που μας έχει τεθεί από συναδέλφους σας και βεβαίως αυτό που αναφέρατε τα κοινωνικά κριτήρια, που όμως, δεν μπορούμε να τα δούμε αυτοτελώς στην περίπτωση αυτή, παρά μόνο σε συνέργεια με κάποιο άλλο από τα κριτήρια, διότι καταλαβαίνετε ότι αυτό είναι ένα θέμα, το οποίο η ΚΕΝΕ μας έχει θέσει, πριν από την κατάθεση του νομοσχεδίου. Υπάρχει θέμα συνταγματικότητας για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια, αν το

κοινωνικό κριτήριο, το εισοδηματικό κριτήριο μπαίνει μόνο του και όχι σε συνέργεια με κάποιο άλλο πρόβλημα.

Αυτό που πρόκειται να κάνουμε τώρα, έχοντας μαζέψει όλες αυτές τις περιπτώσεις, είναι να νομοθετήσουμε ή και να κάνουμε και τις τεχνικές εκείνες επεξεργασίες που χρειάζεται το σύστημα, έτσι ώστε να μπορέσουμε στο μέλλον να είναι πιο σωστό πιο επαρκές. Βεβαίως υπάρχουν και παιδιά που μπήκαν με αυτό το σύστημα και όπως αναφέρατε και εσείς και φοιτητές οι οποίοι είναι παρελθόντων ετών και έχουν τώρα προβλήματα είτε ασθένειας είτε κοινωνικά και δεν μπορούν να μεταγραφούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Το στρατηγικό σχέδιο για τις φοιτητικές εστίες και τη φοιτητική μέριμνα και η αλλαγή της δυνατότητας εισαγωγής στο άμεσο μέλλον, αλλά όχι φέτος, μπορούν να δώσουν λύση στο πρόβλημα. Το πώς μπορούμε να το λύσουμε τώρα, είναι με κάποια επιπλέον ρύθμιση, την οποία θα σας εξηγήσω, αφού θα σας ακούσω, για να μην υπερβώ το χρόνο. Θα έχω μετά χρόνο να πω περισσότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής, κ. Οικονόμου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρία Υπουργέ, χαίρομαι κατ' αρχάς, γιατί βεβαίως είναι ένα μεγάλο βήμα να μπει τάξη και διαφάνεια στον τρόπο με τον οποίο γίνονται οι μεταγραφές, όπως βεβαίως είναι μεγάλο αίτημα να μπει τάξη και διαφάνεια σε ολόκληρη τη δημόσια διοίκηση και στο δημόσιο βίο. Και χαίρομαι επίσης πως αναγνωρίζετε πως είναι ένα πρώτο βήμα, δεν είναι πανάκεια αυτή η ρύθμιση. Βεβαίως βάζει τάξη. Αλλά διαπιστώσατε και εσείς -και συμφωνούμε- ότι υπάρχουν ζητήματα, τα οποία προκαλούν την αιτία να υπάρξει μια ρύθμιση άμεσα. Εκτός από το ότι το διαπιστώνετε κι εσείς και πρέπει να υπάρξει μια ρύθμιση από την επόμενη ακαδημαϊκή χρονιά, πιστεύω ότι και φέτος πρέπει να υπάρξει μια ρύθμιση, γιατί υπάρχουν περιπτώσεις, όπου υπάρχει μια κατάφορη κοινωνική και εισοδηματική πίεση οικογενειών.

Εγώ θα σας αναφέρω περιπτώσεις που έπεσαν στην αντίληψή μου. Δεν έχουν να κάνουν με τον τόπο καταγωγής μου, γιατί εμείς, όπως είπατε, στα Γιάννενα έχουμε ένα μεγάλο πανεπιστήμιο, όπου καλύπτονται αυτές οι ανάγκες, αλλά έχουμε πόλεις δίπλα μας, όπως είναι η Πρέβεζα για παράδειγμα, όπου υπάρχει μέτρητα διδύμων που δυστυχώς είναι και μόνη της και το ένα παιδί έχει περάσει στα Χανιά και το άλλο στην Κομοτηνή.

Ούτε περί κέντρου πρόκειται, ούτε να πάνε στην Αθήνα ή σε ένα μεγάλο κέντρο. Να πάνε κάπου τα παιδιά. Προφανώς, δεν μπορούν να πάνε στην Πρέβεζα, δεν υπάρχει πανεπιστήμιο, αλλά σε μία σχολή, η οποία να καλύπτει και τα δύο παιδιά. Να μην είναι σε δύο διαφορετικές πόλεις και σε μία τρίτη πόλη η μάνα. Όπως καταλαβαίνετε, αυτή την εποχή, εισοδηματικά, αυτό είναι αδύνατο. Δεν θα σπουδάσει κανένα από τα παιδιά.

Υπάρχουν πολύτεκνες οικογένειες, οι οποίες έχουν δύο και τρία παιδιά σε διαφορετικές πόλεις. Θα μπορούσαν να σπουδάσουν σε μία και επαναλαμβάνω, όχι κατ' ανάγκη του κέντρου, αλλά σε μία περιφερειακή πόλη. Οι άνθρωποι θέλουν να δώσουν τη δυνατότητα στα παιδιά τους, αλλά όχι κατ' ανάγκη και το φοιτητικό βίο της άνεσης. Απεναντίας, σε περιφερειακό πανεπιστήμιο ίσως μπορεί να έχουν περισσότερες δυνατότητες τα παιδιά τους από ό,τι στο κέντρο.

Υπάρχουν προβλήματα που και εσείς επισημάνατε, όπως φοιτητές που είναι στο δεύτερο ή τρίτο έτος, έχουν συμβεί οικογενειακοί λόγοι, αρρώστιες ή σοβαρά οικογενειακά θέματα υγείας, τα οποία τους καθηλώνουν πλέον κοντά στην περιοχή τους και υπάρχουν και οικογένειες που έχουν ανάπηρο μέλος, το οποίο τους περιορίζει ακόμη περισσότερο τη δυνατότητα.

Επίσης, υπάρχουν δύο παράδοξα. Φοιτητής με υψηλό εισόδημα και κοινωνικό κριτήριο, λόγω ελάχιστης διαφοράς από τον επόμενο, να περνά σε σχολή που επιθυμεί ενώ ο δεύτερος που έχει το κοινωνικό κριτήριο και είναι σε δυσμενέστερη οικονομική θέση, να πηγαίνει πολύ μακρύτερα.

Πιστεύω πως αναγνωρίζετε την πολιτική διάσταση και κοινωνική αναγκαιότητα. Θα ήθελα να μου πείτε ένα χρονοδιάγραμμα. Είναι σημαντικό τι ρύθμιση θα κάνετε, ώστε να μπορέσουμε να

αμβλύνουμε αυτές τις αντιθέσεις και να γίνει δικαιότερη η μεταγραφή. Κανείς δεν θέλει αυτό που γινόταν πριν, όπου ήταν μαϊμούδες μεταγραφές, πήγαιναν όλοι προς το κέντρο ή σε καλύτερα πανεπιστήμια, όπως πίστευαν, σε βάρος των περιφερειακών πανεπιστημίων. Αυτό, όμως, που νομίζω ότι θα κάνει δικαιότερη τη δυνατότητα μεταγραφής είναι να λαμβάνονται υπ' όψιν οι ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, να λαμβάνεται υπ' όψιν και η στιγμή που βρισκόμαστε γι' αυτές τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, ώστε να μπορέσει να γίνει δικαιότερο το σύστημα μεταγραφών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει η κ. Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε συνάδελφε, ήσασταν σαφέστατος. Θα προσπαθήσω να κάνω κι εγώ το ίδιο.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα, εκτός από τα Πρακτικά που θα πάρω, αν έχετε και επιπλέον περιπτώσεις να μου δώσετε, όχι περιπτώσεις ολογράφως άτομα, αλλά ως περιπτώσεις δυσκολιών. Τα εξετάζουμε, βεβαίως, χωρίς τα στοιχεία των ανθρώπων για να μπορούμε να έχουμε το μέγιστο δυνατό αριθμό περιπτώσεων στο Υπουργείο, μιας που τώρα επεξεργαζόμαστε τις αλλαγές στο σύστημα για του χρόνου.

Για φέτος, όμως, και για άμεσα, έχει προβλεφθεί κατ' αρχάς η ρύθμιση για την αναστολή του διετούς αποκλεισμού όσων υποψηφίων φοιτητών έκαναν λάθος στα μηχανογραφικά. Θα ήταν λάθος την πρώτη χρονιά που εφαρμόσαμε το νέο σύστημα να μη δώσουμε αυτήν την αναστολή και να ποινικοποιήσουμε το λάθος που έγινε σε εβδομήντα περιπτώσεις.

Το δεύτερο πράγμα που κάνουμε είναι να εξετάσουμε σε σχέση με τη λειτουργία του ηλεκτρονικού προγράμματος «ΕΥΔΟΞΟΣ», τη δυνατότητα με διαφάνεια στα άλλα έτη που φοιτούν οι φοιτητές, στο δεύτερο ή τρίτο έτος, να υπάρξουν πολύ λελο-

γισμένες, εξαιρετικά λίγες αλλαγές τμημάτων, δεν θέλω καν να πω τη λέξη «μεταγραφές», γιατί οι μεταγραφές, όπως τις ξέρουμε, πρέπει να τελειώσουν, όταν ένας φοιτητής αντιμετωπίζει πάρα πολύ σοβαρούς λόγους.

Όμως, κύριε συνάδελφε, ξέρετε κι εσείς, όπως ξέρω κι εγώ πόσο τα τελευταία χρόνια αυτή η επίκληση παντός είδους αναπηρίας, ασθενειών προβλημάτων ήταν ένα επιχείρημα, το οποίο, με διάφορα πιστοποιητικά, πολλές φορές και με ποινικά κολάσιμο τρόπο, ερχόταν και γινόταν διεκδίκηση μεταγραφής. Οι πραγματικά ανάπηροι, οι πραγματικά ασθενείς, οι πραγματικές ανάγκες πολλές φορές δεν έβρισκαν διέξοδο διότι είχε «μπουκώσει» κυριολεκτικά το σύστημα από αναπήρους – μαϊμούδες, να το πω πολύ απλά, από αρρώστιες μαϊμού. Αν δείτε ποσοστά φοιτητών με πάρα πολύ σοβαρές ασθένειες, δεν θα το πιστέψετε. Ιδιαίτερα δε, στις ιατρικές σχολές, εκεί όπου υπάρχει και η δυνατότητα να προσκομίστούν τα πιστοποιητικά. Αυτό, λοιπόν, το τραγικό φαινόμενο δεν θέλουμε να εμφανιστεί ξανά.

Γι' αυτό, λοιπόν, σας λέω ότι επειδή υπάρχει ο «ΕΥΔΟΞΟΣ», επειδή υπάρχει η διαφάνεια, γι' αυτό και μόνο το λόγο θα εξετάσουμε μεμονωμένες περιπτώσεις, έτσι ώστε να δούμε αν μπορούμε από το ένα έτος στο άλλο να το κάνουμε. Αυτό που δεν θέλουμε να κάνουμε, είναι να ανοίξει πάλι η κερκόπορτα των μεταγραφών και να μπαίνουν από το παράθυρο, προφασιζόμενοι ασθενείς, γιατί οι πραγματικά ασθενείς και οι πραγματικά ανάπηροι, πρέπει να βρίσκουν διέξοδο μέσα από το νέο νόμο και τις νέες ρυθμίσεις που φέραμε.

Παρακαλώ, θερμά, κύριε συνάδελφε, να καταθέσετε τις περιπτώσεις που έχετε, να μας τις δώσετε και στο Υπουργείο για να μπορέσουμε να βοηθηθούμε.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικείμενων εργασιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: «Ανασυγκρότηση Φορέων Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Κέντρα Αποκατάστασης, Αναδιάρθρωση ΕΣΥ και άλλες διατάξεις».

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστος Πρωτόπαπας.

Υπενθυμίζω ότι ο χρόνος είναι οκτώ λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Θα προσπαθήσω να κάνω λιγότερο, κυρία Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ που μου δίνετε το λόγο.

Θα ήθελα να αναφερθώ μιας και είμαστε στη συζήτηση επί των άρθρων, το νομοσχέδιο το έχουμε ψηφίσει και είναι ένα θετικό νομοσχέδιο. Νομίζω ότι είναι μια σημαντική και φιλότιμη προσπάθεια που κάνει το Υπουργείο και ο κύριος Υφυπουργός ως αρμόδιος Υφυπουργός στα θέματα της πρόνοιας.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να διατυπώσω μία προβληματική και θέλω να το δει ιδιαίτερα αν μπορεί ο κύριος Υπουργός, στο άρθρο 1 και συγκεκριμένα στην παράγραφο εκείνη που αφορά το θέμα των θεραπευτηρίων χρόνιων παθήσεων στη δυτική Αθήνα.

Πώς έχει η κατάσταση εκεί; Έχουμε δύο θεραπευτήρια χρόνιων παθήσεων. Το ένα είναι με έδρα την περιοχή της Αγίας Βαρβάρας, είναι εντός του Λοιμωδών και το δεύτερο είναι σε ένα παλιό και απαράδεκτο κτήριο, το οποίο είναι κάποια χιλιόμετρα παρακάτω, μετά την περιοχή του Σκαρामαγκά. Το ένα είναι θεραπευτήριο χρόνιων παθήσεων για ασθενείς μεγάλους σε ηλικία και το άλλο είναι θεραπευτήριο χρόνιων παθήσεων για παιδιά.

Ποια είναι, όμως, η πραγματικότητα; Ότι εκεί είναι πενήντα οκτώ συμπολίτες μας εκ των οποίων παιδιά είναι μόνο τα οκτώ. Οι άλλοι πενήντα είναι ενήλικες και μάλιστα περιθάλπονται κάτω από ιδιαίτερα αρνητικές συνθήκες όσον αφορά τις κτηριακές εγκαταστάσεις και το όλο θέμα των υποδομών.

Έρχεται τώρα η Κυβέρνηση και λέει ότι συνενώνει το Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων δυτικής Αθήνας με άλλα κέντρα εκεί στην περιοχή και ειδικότερα στην περιοχή του τέως Λοιμωδών στην Αγία Βαρβάρα και συνενώνει το Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων Παίδων με εκείνο που διοικητικά βρίσκεται στη Βούλα.

Τίθεται ένα ερώτημα γιατί το κάνετε αυτό, κύριε Υπουργέ; Τι λέει η λογική; Ούτως ή άλλως τα πενήντα οκτώ άτομα δεν μπορούν να παραμείνουν στο χώρο που βρίσκονται σήμερα, διότι είναι απαράδεκτος και το έχετε δεχτεί κι εσείς και σας τιμά ότι το αλλάζετε. Αυτά τα πενήντα οκτώ άτομα θα πάνε σε ένα πιο καινούργιο κτήριο, το οποίο έχει εκκενωθεί, το οποίο είναι επίσης στην περιοχή της δυτικής Αθήνας.

Τι γίνεται, όμως; Ξαναλέω ότι οι πενήντα είναι ενήλικες. Αν, λοιπόν, πάμε στη λογική που λέει το νομοσχέδιο, καταρχήν, αυτοί δεν μπορούν να περιθάλπονται με την ευθύνη του Κέντρου της Βούλας, θα πρέπει να πάνε στο Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων της δυτικής Αθήνας. Ναι, αλλά το Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων δυτικής Αθήνας δεν έχει καμμία δυνατότητα να περιθάλψει, να αγκαλιάσει κανέναν ακόμα. Είναι γεμάτο. Δεν έχει άλλη δυνατότητα να εξυπηρετήσει πολίτες που έχουν ανάγκη και ούτε το προσωπικό για να κάνει κάτι τέτοιο, αλλά ούτε και τους χώρους.

Η μόνη λύση η οποία υπάρχει είναι στο καινούργιο κτήριο που θα γίνει, να γίνει διαχωρισμός, σε ένα μέρος να είναι οι ενήλικες που θα υπάγονται και αυτοί στο Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων δυτικής Αθήνας και το άλλο μέρος τα παιδιά για να υπάρχει Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων για Παιδιά στη δυτική Αθήνα, το οποίο πρέπει κι αυτό να υπάγεται διοικητικά, αφού θα είναι και στον ίδιο χώρο, στην ίδια μονάδα.

Άρα η λογική στη συγκεκριμένη περίπτωση, με βάση τα προβλήματα που υπάρχουν, λέει ότι το Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων Παίδων πρέπει να υπαχθεί στο Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων δυτικής Αθήνας, να γίνει μια ενιαία μονάδα που να αγκαλιάσει όλη την περιοχή της δυτικής Αθήνας και βεβαίως να

γίνει κι ο διαχωρισμός, που απαιτείται, μεταξύ ενηλίκων και παιδών στο νέο κτήριο στο οποίο με το καλό θα μεταφερθεί το σημερινό Θεραπευτήριο των Παίδων, που ξαναλέω ότι δεν είναι παιδιά, αλλά ουσιαστικά το 90% είναι ενήλικες. Θα μπορεί μ' αυτόν τον τρόπο να περιθάλψει κι άλλα παιδιά του ευρύτερου χώρου της δυτικής Αθήνας, τα οποία σήμερα δεν έχουν χώρο για να πάνε.

Με βάση αυτήν την κατάσταση, με βάση την παραδοχή ότι το σημερινό Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων δυτικής Αθήνας δεν μπορεί να περιθάλψει τους πενήντα –δεν έχει ούτε χώρους ούτε προσωπικό για κάτι τέτοιο– θέλω, λοιπόν, να σας ζητήσω ευθέως να ξαναδείτε το θέμα αυτής της συνένωσης. Να γίνει αυτό που τοπικά επιβάλλει η λογική, δηλαδή μία ενιαία διοικητική μονάδα για όλες τις περιπτώσεις των χρόνιων παθήσεων της δυτικής Αθήνας και βεβαίως να διαχωριστεί λειτουργικά και οργανωτικά ο χώρος για τα παιδιά στο νέο κτήριο, στο οποίο θα μπορούμε να έχουμε κι άλλα παιδιά, και πραγματικά να βοηθήσουμε έτσι τον ευρύτερο χώρο της δυτικής Αθήνας.

Θέλω, λοιπόν, να ξαναδούμε το θέμα αυτό, γιατί θα δημιουργήσουμε με τη σημερινή ρύθμιση τεράστια προβλήματα. Δεν θα έχουμε πού να πάμε τους πενήντα ανθρώπους –αυτό είναι το πρώτο πρόβλημα– δεν θα μπορεί να γίνει μια ικανοποιητική περίθαλψη τους διότι δεν υπάρχει ούτε προσωπικό ούτε χώροι –δεύτερο πρόβλημα– και τρίτον, όσον αφορά το ίδρυμα για τα παιδιά, για ποιο λόγο θα πρέπει να διοικείται από την περιοχή της Βούλας όπου θέλει περίπου μία ώρα για να πάει και να έρθει κάποιος; Με ποια λογική και ποια δεδομένα κάνουμε κάτι τέτοιο; Θέλω, λοιπόν, να ζητήσω να γίνει η σχετική διόρθωση και όλα τα θεραπευτήρια χρόνιων παθήσεων για ενήλικες και ανήλικους της περιοχής να υπαχθούν λειτουργικά στο Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων δυτικής Αθήνας.

Και μην μου πείτε ότι δεν θα υπάρχει και το Παιδιών. Θα υπάρχει και το Παιδιών. Θα είναι χωριστή λειτουργική μονάδα. Θα μπορεί να ασχολείται με τα παιδιά και να έχει το κατάλληλο προσωπικό και χώρους για να γίνει κάτι τέτοιο. Όμως επειδή τα παιδιά σε λίγο θα είναι ενήλικες, η λογική λέει ότι θα πρέπει να είναι στην ίδια ευρύτερη περιοχή της δυτικής Αθήνας, ώστε μετά να περιλαμβάνονται στο Θεραπευτήριο Χρόνιων Παθήσεων Ενηλίκων. Αλλιώς πάλι δημιουργούμε προβλήματα. Πάλι θα μείνουν πενήντα άνθρωποι τους οποίους δεν θα ξέρουμε τι να κάνουμε και θα πρέπει να παίρνουμε άλλους ανθρώπους από το σημερινό θεραπευτήριο χρόνιων παθήσεων, κύριε Υφυπουργέ, και να τους πηγαίνουμε αλλού, πράγματα τα οποία δεν καταλαβαίνω τι εξυπηρετούν και δεν καταλαβαίνω επίσης τον πραγματικό λόγο που έχουμε για να τα κάνουμε.

Εν πάση περιπτώσει, θέλω να σας ζητήσω να δείτε τη σχετική αλλαγή που, κατά τη γνώμη μου, έχει να κάνει με την κοινή λογική και με τη διόρθωση μίας λειτουργικής αλλαγής σ' ένα πράγμα: πολύ καλό νομοσχέδιο, η οποία είναι απαραίτητη.

Και έχω και μια δεύτερη παρατήρηση, που δεν αφορά το χώρο της πρόνοιας αλλά γενικότερα το νομοσχέδιο. Βλέπω στο άρθρο 35 παράγραφος 2 –κύριε Τιμοσιδη, αυτό αφορά περισσότερο το χώρο της υγείας– ότι αρμόδια αρχή για την άδεια ίδρυσης και λειτουργίας ιατρείων, πολυιατρείων, οδοντιατρείων και πολυοδοντιατρείων ορίζονται οι ιατρικοί σύλλογοι. Τι κάνουμε ακριβώς; Δηλαδή αν κάποιος ανοίξει μια επιχείρηση βάζουμε αρμόδιο για να ελέγξει τη λειτουργία της επιχείρησης τον ιατρικό σύλλογο; Το κράτος δεν είναι αρμόδιο γι' αυτά; Το κράτος είναι αρμόδιο για να ανοίξει κάποιος μια επιχείρηση οποιασδήποτε μορφής, έστω κι αν έχει γιατρούς ή έχει πολλούς γιατρούς ή έχει διανοητικό κέντρο ή δεν έχει ή έχει οτιδήποτε. Το κράτος έχει την ευθύνη. Το κράτος οφείλει να μεριμνά για τους πολίτες. Εκχωρούμε στον ιατρικό σύλλογο αυτήν την αρμοδιότητα;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΖΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μου επιτρέπετε μια διακοπή; Αν βέβαια το επιτρέπει κι ο Πρόεδρος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Βεβαίως, με χαρά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Μόνο που δεν είναι η ώρα τώρα για να κάνετε διάλογο, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Είναι επί των άρθρων η συζήτηση, κύριε Πρόεδρε, και επομένως επιτρέπεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ο ιατρικός σύλλογος είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, σύμβουλος του κράτους, και κατά τη λογική αυτή, όλοι οι επιστημονικοί σύλλογοι που είναι σύμβουλοι του κράτους έχουν αυτήν τη δικαιοδοσία, πλην του ιατρικού συλλόγου. Γι' αυτό και έγινε αυτή η εναρμόνιση με όλη τη λειτουργία που γίνεται στο δημόσιο χώρο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Προσέξτε τη διαφορά μας. Όχι να πιστοποιεί ότι κάποιος είναι γιατρός. Γιατί, εντάξει, ο δικηγορικός σύλλογος λέει ότι είσαι δικηγόρος και ο ιατρικός σύλλογος θα πει ότι είσαι γιατρός. Δεν εννοώ αυτό. Εννοώ το εξής: Ο άλλος θέλει να ανοίξει επιχείρηση της όποιας μορφής, στην οποία θα απασχολήσει γιατρούς. Στον ιατρικό σύλλογο θα πάει για να πάρει άδεια ή στο κράτος; Αυτή είναι η διευκρίνιση που θέλω.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μα, ο ιατρικός σύλλογος είναι εκφραστής...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Θέλω να ανοίξω επιχείρηση στην οποία απασχολώ γιατρούς ή οδοντιάτρους ή άλλους. Ερωτώ: Την άδεια θα δώσει το κράτος ή ο Ιατρικός Σύλλογος;

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Την άδεια της ιατρικής άσκησης, της οποιασδήποτε μορφής, θα τη δώσει ο ιατρικός σύλλογος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Το καταλαβαίνω αυτό, κύριε Υπουργέ. Στο γιατρό, στο λειτουργό της υγείας, όχι στην επιχείρηση.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Για τις προδιαγραφές έτσι κι αλλιώς έχουμε τους νόμους που τα προβλέπουν...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Άρα επιβεβαιώνετε την υποψία μου από τον τρόπο που είναι γραμμένο. Θεωρώ απαράδεκτο όταν ο άλλος λειτουργεί επιχείρηση, να δίνει την άδεια ο οποιοσδήποτε ιατρικός σύλλογος, ή δικηγορικός σύλλογος, ή οποιοσδήποτε άλλος. Ο ιατρικός σύλλογος πιστοποιεί την έννοια του γιατρού, ότι είσαι γιατρός...

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Ούτε πιστοποιεί, απλά γνωμοδοτεί και βεβαιώνει την επαγγελματική επάρκεια.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Εν πάση περιπτώσει, βεβαιώνει – πείτε το, όπως θέλετε – την επαγγελματική επάρκεια, όπως κάνει φαντάζομαι και ο δικηγορικός σύλλογος. Αυτός λέει λοιπόν, ότι εσύ κύριε, μπορεί να είσαι γιατρός, εσύ κύριε, μπορεί να είσαι δικηγόρος. Μάλιστα, συμφωνώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν ανοίξω επιχείρηση και θέλω να πάρω πιστοποιημένους γιατρούς, δεν θα μου πει ο ιατρικός σύλλογος τι θα ανοίξω, ούτε ο δικηγορικός σύλλογος τι θα ανοίξω. Και ουδέποτε παρεμβαίνει ο δικηγορικός σύλλογος. Από πού τεκμαίρεται αυτό;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Έχει δίκιο ο κ. Πρωτόπαπας γι' αυτό. Και αυτό που εσείς πηγαίνετε να κάνετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Γιαννόπουλε, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Δεν μπορεί να γίνει αυτό το πράγμα.

Κύριε Υπουργέ, δεν μπορεί να εκχωρεί το κράτος αρμοδιότητα του, ούτε στον κ. Πατούλη, ούτε σε κανέναν άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ο χρόνος σας έχει τελειώσει, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Εγώ, λοιπόν, έχω σαφή διαφωνία με το άρθρο 35, παράγραφος 2. Και σας παρακαλώ πολύ να το επανεξετάσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

Ορίστε, κύριε Κακλαμάνη, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα επαναλάβω αυτά που είπε ο κ. Πρωτόπαπας σχετικά με τα δύο Κέντρα

Χρονίων Παθήσεων, της «Αγίας Βαρβάρας» και του Σκαρामαγκά.

Πράγματι –δεν είναι εδώ τώρα η Υφυπουργός Παιδείας– πρέπει όμως σε όλες αυτές τις συνενώσεις και τις συμπτήσεις να λαμβάνονται υπ' όψιν οι παρενέργειες. Πραγματικά, είναι εξοντωτικό για παιδιά, να περιθάλπονται από το σπίτι τους σε απόσταση όχι ενός χιλιομέτρου, αλλά πολλών!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Πόσο είναι, κύριε Πρόεδρε ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Για τη Βούλα μιλάμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Είναι μια ώρα με το αυτοκίνητο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αλλά, για να μην επαναλαμβάνομαι, προσυπογράφω όσα ανέπτυξε ο κ. Πρωτόπαπας. Πρέπει να το δείτε, κύριε Υπουργέ.

Μετά την απόπειρα των μέσων της δεκαετίας του '80 για την αποασυλοποίηση στο χώρο της πρόνοιας, αυτό που γίνεται τώρα, κατά τη γνώμη μου, είναι μια νέα μεγάλη τομή. Και εγώ θα την χαρακτηρίζω –αλλά να μην υπερβάλω– και επαναστατική, γιατί και τέτοια μπορεί να εξελιχθεί, διότι αυτός ο κόσμος δεν θα είναι αποκομμένος. Και ξέρουμε από το παρελθόν –Λέρος, Πέτρα Ολύμπου, Πύργος– τι εσθίμινε αυτό.

Θυμάμαι πριν από σαράντα πέντε χρόνια, όταν ήμουν Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Πρόνοιας, γνωρίζοντας οι οικογένειες...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Με τον Ζορμπά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, μπράβο, με υπουργό τον Ζορμπά. Μάλλον, είχα τον Ζορμπά, τον Κατσώτα, τον Μπακόπουλο, τον Έξαρχο. Τότε γίνονταν πιο συχνά οι αναδομήσεις, αλλά έμενε ο γενικός γραμματέας.

Κύριε Υπουργέ, θυμάμαι ότι οικογένειες που υπέφεραν –και μόνο όποιος δεν είναι κοντά σε μια τέτοια οικογένεια, δεν ξέρει τι σημαίνει ένα τέτοιο πρόβλημα– εν γνώσει τους τα έστελναν για να πεθάνουν εκεί τα παιδιά τους.

Άλλαξαν, λοιπόν, οι εποχές. Αυτό που κάνετε θα είναι έργο για το οποίο θα εγγράψετε μια υποθήκη στο χώρο, γιατί θα έχετε μύριες όσες αντιδράσεις ώπου να κατορθώσετε να το ολοκληρώσετε και να το βάλετε σε καλή πορεία.

Προσέξτε τώρα. Υπάρχουν ορισμένα κέντρα, όπως είναι το Κέντρο Αποκατάστασης Αναπήρων, το άλλοτε της «Βασιλικής Πρόνοιας» στο Ίλιον.

Είναι ένα πρότυπο ίδρυμα το οποίο το υπάγει τώρα στο ΚΑΤ. Υπάγεται στο ΚΑΤ με ποια έννοια; Εγώ γνωρίζω ότι το τμήμα αποκατάστασης που έχει το ΚΑΤ, παρά την φιλότιμη προσπάθεια της διεύθυνσής του, σαφέστατα υπολείπεται σε προσωπικό, σε στελέχωση, σε εμπειρία. Μήπως θα πρέπει αυτή η όλη προσπάθεια να μην αφεθεί; Καλώς εντάσσονται στα νοσοκομεία, αλλά να μην αφεθούν εκεί. Όσο καλός και άριστος να είναι ο πρόεδρος ενός νοσοκομείου, ξέρετε πόσα προβλήματα έχουν αυτά τα ιδρύματα στη λειτουργία τους. Είναι η ίδια η φύση των προβλημάτων των ανθρώπων που περιθάλπουν. Γι' αυτό θα πρέπει να υπάρξει μία μέριμνα, μία φροντίδα.

Νομίζω ότι και στο πλαίσιο αυτού του νόμου μπορεί να τεθεί αυτό το πλαίσιο, ώστε να έχουν μια σχετική αυτονομία όσοι θα είναι επικεφαλής αυτών των ιδρυμάτων μέσα στη λειτουργία του αντίστοιχου νοσοκομείου.

Θα ήθελα, επίσης, να υπογραμμίσω και κάτι ακόμα. Είμαι βέβαιος ότι πολλοί, ιδιαίτερα οι ειδικοί επιστήμονες, οι γιατροί και άλλοι εδώ που γνωρίζουν τα προβλήματα αυτά, ξέρουν ότι σε αυτόν τον τομέα έχει αναπτυχθεί μία καθαρά και στυγνά, θα έλεγα, εμπορική εκμετάλλευση του πόνου και της δυστυχίας αυτών των ανθρώπων.

Ξέρω, κύριε Υφυπουργέ, κύριε Μπόλαρη –διότι έχουμε κάνει τη σχετική συζήτηση– ότι ο έλεγχος και η εποπτεία των ιδιωτικών επιχειρήσεων σε αυτόν τον τομέα είναι όχι απλώς στις αρμοδιότητές σας, αλλά και στο ενδιαφέρον σας.

Στείλτε επιθεωρητές, να πάτε ο ίδιος. Γίνονται πράγματα κάτω από το τραπέζι μέσω γιατρών που εκ της αρμοδιότητός τους περιθάλπουν ημιπληγικούς, παραπληγικούς, με κατάγματα, γενικά πολίτες με σοβαρά προβλήματα. Τους διακινούν πολλές φορές. Εκεί δεν λυμαινούνται μόνο τα ασφαλιστικά μας ταμεία, αλλά και τους ίδιους τους ασθενείς και τους συγγενείς τους που είναι υποχρεωμένοι να καλύπτουν ελλείψεις –ανέλεγκτοι καθώς είναι πολλοί σε αυτές τις επιχειρήσεις– που δεν έχουν κανένα λόγο να

ξεοδεύονται γι' αυτές. Σας παρακαλώ πάρα πολύ γι' αυτό το ζήτημα.

Τέλος, χαίρομαι διότι έχουμε δύο Υφυπουργούς που ο Ανδρέας ο Λοβέρδος δεν μπορεί να έχει, που λέμε, παράπονο. Βοηθάτε πάρα πολύ αυτήν την υπόθεση, την τόσο κρίσιμη στον τομέα της υγείας.

Επειδή είπατε ότι ο ιατρικός σύλλογος είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, θέλω να σας πω το εξής: Στη δεκαετία του '50 γιατροί, δικηγόροι –ο δικός μου επιστημονικός χώρος- μηχανικοί ήσαν τα πιο προοδευτικά στρώματα της ελληνικής κοινωνίας καθώς έβγαине η χώρα καταματωμένη, κατεστραμμένη από έναν εμφύλιο και έπρεπε στρώματα της κοινωνίας που αντιλαμβανόντουσαν καλύτερα το μέλλον του τόπου, να αγωνιστούν και για τη δημοκρατία και για κοινωνική δικαιοσύνη και για την πρόοδο της χώρας.

Όπως συμβαίνει με όλες τις επαναστάσεις, αν θέλετε, έχουν μέσα τους το σπέρμα της αντεπανάστασης, όταν γίνονται κατεστημένο. Και στο κατεστημένο ενός χώρου μοιραία επιβάλλεται και μία νομενκλατούρα, όπως μάθαμε τον όρο από χώρες που και εκεί κάποιες επαναστάσεις κατέληξαν δέσμιες της αντεπανάστασής τους.

Είναι, λοιπόν, καιρός να απελευθερωθεί η λειτουργία του κράτους και της κοινωνίας από αυτούς τους θεσμούς που εξυπηρετούσαν ένα κράτος, το οποίο ήθελε να έχει δέσμιους κάποιους χώρους όπου ουσιαστικά αυτά τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου δεν είναι τίποτα άλλο από επαγγελματικά σωματεία. Αυτή είναι η αλήθεια.

Επομένως, μπορούν να συμβουλευθούν το κράτος, μπορούν να βοηθούν το κράτος, αλλά –προς Θεού!- πρέπει να ξαναδούμε αυτό το θέμα. Με ακούτε συχνά εδώ μέσα που μιλάω, διότι επί είκοσι πέντε χρόνια έχουμε τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα τα οποία είναι στο στόχαστρο της διάλυσης, διότι παντού το τεχνικό επιμελητήριο έχει τον πρώτο λόγο.

Λέτε για τον ιατρικό σύλλογο. Σέβομαι τον κλάδο, αλλά σήμερα πια τα μεγάλα δικηγορικά γραφεία έχουν δεκάδες νέων δικηγόρων ή άλλων παλαιότερων, που δεν ήταν ο πατέρας τους δικηγόρος, αντί πινακίου φακής. Τα μεγάλα μελετητικά γραφεία έχουν διπλωματούχους και τεχνολόγους μηχανικούς απλώς για να υπογράφουν μελέτες και επιβλέψεις, για να φοροδιαφεύγουν αυτοί που τα ελέγχουν. Δεν μπορούμε έτσι να συνεχίσουμε.

Έχω τη γνώμη, λοιπόν, ότι πρέπει να τα δούμε όλα αυτά.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με το θέμα των ορίων ηλικίας. Δεν είναι δυνατόν να έρχεται καθηγητής πανεπιστημίου από την πρώην Σοβιετική Ένωση με τίτλους σπουδών, να καθυστερείται συντεχνιακά στο ΔΙΚΑΤΣΑ για το τάδε μάθημα τρία χρόνια, να το ξαναδίνει εκεί –προφανώς γιατί γνωρίζουμε τι υφίστατο ο κόσμος αυτός από το ΔΙΚΑΤΣΑ- και τώρα, διότι έχει υπερβεί το πεντηκοστό έτος, δεν του αναγνωρίζεται η ειδικότητα την οποία άσκησε εκεί ως καθηγητής της Ιατρικής Σχολής. Εδώ, λοιπόν, δεν του αναγνωρίζεται η δυνατότητα να ασκήσει την ειδικότητα αυτή και να, ζητάει να ξεκινήσει να κάνει εδώ και πάλι την ειδικότητα. Του λένε, λοιπόν, «όχι, έχεις υπερβεί το πεντηκοστό έτος».

Όπως, λοιπόν, ξέρετε, το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει καταργήσει τα όρια, αν δεν συντρέχει ειδικός λόγος. Μα, τι το καλύτερο από έναν γιατρό πενήντα ετών, πενήντα πέντε ετών, κατά τη γνώμη μου πάντοτε; Όλα αυτά, λοιπόν, χρειάζονται αναθεώρηση.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Εμείς σας ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ο Βουλευτής Χίου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, γνωστός καλός συνάδελφος, ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα κατ' αρχάς, κύριοι συνάδελφοι, να πω δυο λόγια, για το «ξεχαρβάλωμα» της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης. Γνωρίζουμε ότι το Υπουργείο Οικονομικών περιέκοψε κατά 53% σχεδόν τους προϋπολογισμούς δεκάδων κοινοτικών μονάδων ψυχικής υγείας.

Η περιποίηση, κύριε Υπουργέ, έχει ένα οδυνηρό αποτέλεσμα: το κλείσιμο τους. Οι προμηθευτές σταμάτησαν τον εφοδιασμό. Οι

εργαζόμενοι είναι ήδη τέσσερις μήνες απλήρωτοι και επειδή πρόκειται για νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, μάλλον θα βρεθούν στο δρόμο. Τέλος, οι χίλιοι πεντακόσιοι φιλοξενούμενοι ασθενείς, εξοβελίζονται στα ψυχιατρεία. Γι' αυτό και μιλώ για ξεχαρβάλωμα της μεταρρύθμισης, δεδομένου ότι οι μονάδες αυτές υλοποιούν το μεγαλύτερο μέρος του Προγράμματος «ΨΥΧΑΡΓΩ».

Σας έχω εδώ τη λύση, αν σας ενδιαφέρει. Όχι εγώ, αλλά ο Υπουργός Οικονομικών, ο οποίος, σε απάντησή του, την οποία αλίευσα από αναφορά του κ. Κουβέλη, αφού επικαλείται την προσαρμογή του προϋπολογισμού με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα –που οι αριθμοί, πιστέψτε με, δεν έχουν πια καμμία βάση- σας καλεί να προβείτε σε ανακατανομή των διαθέσιμων πιστώσεων του προϋπολογισμού σας για να καλύψετε αυτές τις ανάγκες.

Αρα, λοιπόν, σας πετάει το μπαλάκι. Λέει δηλαδή ότι μπορείτε, παρά τις περικοπές, να ξαναδεείτε τον προϋπολογισμό σας και να βρείτε πόρους από αλλού για να χρηματοδοτήσετε τις δαπάνες των δεκάδων αυτών μονάδων, τουλάχιστον για το 2011. Εκτός αν δεν είναι προτεραιότητά σας.

Έρχομαι γρήγορα στα κέντρα πιστοποίησης αναπηρίας.

Αναφέρθηκα σ' αυτά, μιλώντας επί της αρχής του νομοσχεδίου, ειδικά για τις νησιωτικές περιοχές. Το ξέρετε το θέμα. Σήμερα, στο βόρειο Αιγαίο, υπάρχει μόνο ένα κέντρο στη Μυτιλήνη στο οποίο αναγκάζονται να μεταβαίνουν απ' όλα τα νησιά, είτε αυτά συνδέονται απευθείας με τη Μυτιλήνη, είτε όχι, προκειμένου να πιστοποιηθεί η αναπηρία τους.

Αυτό είναι απαράδεκτο. Το Υπουργείο Εργασίας –και όχι το δικό σας Υπουργείο όπως είχα πει την άλλη φορά- απαντά ότι θα εκτιμηθεί αν θα χρειαστούν και άλλα κέντρα, ανάλογα με τον όγκο των αιτήσεων πιστοποίησης. Είναι απαράδεκτο.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Χρειάζονται, όμως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Χρειάζονται τώρα, ειδικά στα νησιά.

Με τη ρύθμιση για την παράταση θητείας των αγροτικών ιατρών και την έγκαιρη προκήρυξη των θέσεων, συμφωνώ. Είναι σωστή. Όμως, όπως είπε και ο εισηγητής μας, κάποια στιγμή θα πρέπει να γίνονται τριετείς συμβάσεις και να μην υπάρχει η υποχρεωτικότητα του ιατρού να υπηρετεί στην ύπαιθρο.

Σχετικά με το γνωστό ζήτημα της πιστοποίησης του οδοντιατρικού και του ιατρικού επαγγέλματος, σημειώνω ότι οι τοπικοί σύλλογοι, για τα πολυιατρεία αλλά και ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος, χρειάζονται υποδομές, προκειμένου να κάνουν πιστοποίηση και να χορηγούν άδεια άσκησης ιατρικού επαγγέλματος.

Προχωρώ στο θέμα των συμβάσεων των ιατρών με τον Εθνικό Οργανισμό Πρωτοβάθμιας Περίθαλψης, που αφορά, κύριε Υπουργέ, το 95% των ασφαλισμένων. Σας ασκήθηκε κριτική για την πολύ χαμηλή κοστολόγηση κάθε επίσκεψης και για τις επιπτώσεις που έχει στη διαφάνεια και την ποιότητα παροχής υγείας. Εσείς βρήκατε τη λύση –«καρότο» για να παρακάμψετε την απροθυμία των γιατρών. Ποια είναι αυτή η λύση; Να κάνουν μία εφημερία την εβδομάδα, προκειμένου να «βγάλουν τα σπασμένα» –ενδεχομένως αλιεύοντας και πελάτες- και εσείς να καλύπτετε κάποια κενά. Το σύστημα θα αποτύχει και, βέβαια, θα τα φορτώσετε όλα στους «άπληστους» γιατρούς.

Έρχομαι τώρα –και θέλω την προσοχή σας- στο θέμα της ΔΕΠΑΝΟΜ.

Υπάρχει διάταξη, κύριοι συνάδελφοι –τρεις γραμμούλες- με την οποία διατηρείται την εξαιρέση της ΔΕΠΑΝΟΜ από το σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων και συγκεκριμένα από το ν. 1418/1984 και το ν. 3316/2005. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου αυτό γίνεται «για λόγους εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος». Για τους συνάδελφους που δεν γνωρίζουν, ενημερώνω ότι η ΔΕΠΑΝΟΜ εφαρμόζει το σύστημα δημοπράτησης με κατ' αποκοπή τίμημα για ολοκληρωμένο έργο, συμπεριλαμβανομένου και του ξενοδοχειακού και ιατρικού εξοπλισμού και, βέβαια, στη χαμηλότερη προσφορά. Πρόκειται για το γνωστό σύστημα «με το κλειδί στο χέρι».

Προσοχή! Το Ελεγκτικό Συνέδριο ζητάει ευθυγράμμιση με τη νομοθεσία για τα δημόσια έργα. Εσείς αγνοείτε το Ελεγκτικό Συ-

νέδριο και επιχειρείται μία τεκμηρίωση. Δεν υπάρχει περίπτωση το Συνέδριο να μην εκλαμβάνει το δημόσιο συμφέρον, όπως το εκλαμβάνετε εσείς. Θεωρεί όμως ότι αυτό εξυπηρετείται διά της ευθυγραμμίσεως του θεσμικού πλαισίου της ΔΕΠΑΝΟΜ με το ν. 3316/2005. Άρα το κάνετε για να υπερβείτε την άποψη του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μου επιτρέπετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Το αναφέρει η αιτιολογική έκθεση.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Παρακαλώ, θα μπορούσα να πω κάτι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Επιτρέπω πάντως τη διακοπή, αν ο κύριος Πρόεδρος συμφωνεί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μα, είναι πολύ σοβαρό. Αφήνει εντυπώσεις, κύριε Γείτονα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Υπουργέ, ξέρετε ότι με το διάλογο καθυστερούμε. Μία κουβέντα, σας παρακαλώ και όχι άλλη.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αφορά έργα, τα οποία είναι στη μέση και εάν δεν γίνει αυτή η τακτοποίηση, θα σταματήσουν και πρόκειται για νοσοκομεία, τα οποία είναι είτε υπό παράδοση, έτοιμα, είτε είναι σε προχωρημένη κατασκευή. Δεν μπορεί να λειτουργήσει. Κατάλαβατε; Είναι ακριβώς και μόνο αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Το γνωρίζω. Σας διάβασα προηγουμένως απόσπασμα της αιτιολογικής έκθεσης και σας είπα ότι επικαλέσπε λόγους δημοσίου συμφέροντος. Η τεκμηρίωση αυτή είναι αδύναμη.

Αυτό εδώ το έγγραφο είναι ο Κανονισμός της ΔΕΠΑΝΟΜ. Στα υπ' όψιν αναφέρεται ότι καταρτίστηκε από το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας τον Ιούνιο του 2010. Αυτό είναι λάθος.

Ξέρετε γιατί είναι λάθος; Είχαμε και εμείς το ίδιο πρόβλημα. Και γι' αυτό, το 2005, προσαρμόσαμε τον Κανονισμό Αναθέσεως Έργων της ΔΕΠΑΝΟΜ στις απαιτήσεις του Κοινοτικού Δικαίου, δεδομένου ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μας είχε πει ότι ο προηγούμενος κανονισμός ήταν εκτός κοινοτικής νομιμότητας. Απειλούσε δε με πρόστιμα και με τη μη επιλεξιμότητα όλων των δαπανών για τα νοσοκομεία. Έκανα την αντιπαραβολή του σημερινού κανονισμού με εκείνον που εμείς είχαμε προσαρμόσει. Στην ουσία πρόκειται για το ίδιο κείμενο.

Έρχεστε, λοιπόν, σήμερα και τον εγκρίνετε. Αν ένας συνάδελφος νομικός που γνωρίζει τα δημόσια έργα τον μελετήσει, θα δει ότι έχει προβλήματα δεδομένου ότι έχει τροποποιηθεί με το πέρας του χρόνου η σχετική νομοθεσία. Εμείς τότε, κάναμε την προσαρμογή, για να «μαζέψουμε» το πρόβλημα που προέκυψε με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Εσείς τώρα, κύριε Υπουργέ, έρχεστε και επαινείτε το σύστημα. Κατά τη γνώμη μου -και νομίζω ότι συμφωνούμε- όλοι οι φορείς πρέπει να δημοπρατούν υπό ενιαίο θεσμικό πλαίσιο. Δεν πρέπει κανένας να θεωρεί ότι είναι «τσιφλίκι» του ένα είδος δημόσιου έργου, όπως για παράδειγμα τα νοσοκομεία. Και το λιμάνι και ο δρόμος είναι δημόσια έργα που εξυπηρετούν το δημόσιο συμφέρον.

Υπάρχουν ακόμη δύο επιχειρήματα πολύ σημαντικά. Το πρώτο είναι ο ν. 4002/2011 για τις συγχωνεύσεις φορέων.

Εδώ συγχωνεύετε τον ΟΣΚ που υπάγεται στο Υπουργείο Παιδείας, τη «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ» που υπάγεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και τη ΔΕΠΑΝΟΜ που υπάγεται στο Υπουργείο Υγείας, σε νέο φορέα, υπό το Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων που εφαρμόζει τη νομοθεσία περί δημοσίων έργων, δηλαδή τους νόμους 1418/1984 και 3316/2005. Δηλαδή, θα έχουμε τρεις διαφορετικούς φορείς που ο καθένας θα εφαρμόζει το δικό του θεσμικό πλαίσιο -και κυρίως η ΔΕΠΑΝΟΜ- υπό ένα Υπουργείο που προασπίζεται τα δημόσια έργα δια του ενιαίου θεσμικού πλαισίου.

Να σας δώσω και το δεύτερο επιχείρημα. Ψηφίστηκε προ μηνός ο ν. 4013/2011 του κ. Χρυσόχοϊδη, με τον οποίο δημιουργήθηκε Ανεξάρτητη Αρχή για τις δημόσιες συμβάσεις. Σας

ερωτώ λοιπόν: ως προς τι θα ελέγχει η Ανεξάρτητη αυτή Αρχή τα τεύχη δημοπράτησης της ΔΕΠΑΝΟΜ ή τις συμβάσεις της ΔΕΠΑΝΟΜ: ως προς τη συμβατότητά τους με τον κανονισμό ή με το θεσμικό πλαίσιο δημοσίων έργων.

Πρόκειται, για δύο επιχειρήματα, τα οποία, στην ουσία, τινάζουν στον αέρα το σκεπτικό σας. Εγώ καταλαβαίνω το επιχείρημα του ΕΣΠΑ, αλλά, πιστέψτε με, κύριοι συνάδελφοι, το ΕΣΠΑ δεν καθυστερεί εξ αυτού του λόγου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα ένα λεπτό ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Είναι στη διάθεσή σας, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να θίξω ένα ακόμα μεγάλο ζήτημα. Λέτε ότι αυτό το κάνετε, όπως είπα και προηγουμένως, για να εξυπηρετήσετε το δημόσιο συμφέρον και για να γίνονται γρήγορα τα έργα. Ας δούμε ένα παράδειγμα για το πόσο γρήγορα γίνονται τα έργα υπό το σημερινό καθεστώς της ΔΕΠΑΝΟΜ, δηλαδή με το δικό της κανονισμό το Νοσοκομείο Χίου. Η μελέτη δημοπράτησης του έργου ολοκληρώθηκε το 2002, η με τον προηγούμενο κανονισμό -τον προβληματικό, όπως είχα πει, σε σχέση με το κοινοτικό δίκαιο και η σύμβαση υπεγράφη το 2003 με συμβατικό οικονομικό αντικείμενο 16,1 εκατομμύρια ευρώ και χρόνο ολοκλήρωσής τους τριάντα έξι μήνες.

Σήμερα δεν έχει ακόμη τελειώσει το Νοσοκομείο Χίου. Ο προϋπολογισμός έχει φθάσει τα 22,5 εκατομμύρια ευρώ, ενώ υπάρχει απόκλιση από το αρχικό χρονοδιάγραμμα τεσσεράμισι χρόνια. Για να είμαι επιεικής, η απόκλιση είναι δυόμισι χρόνων, γιατί τα δύο αναλώθηκαν για την αντιμετώπιση προβλημάτων που προέκυψαν κατά τις αρχαιολογικές ανασκαφές, τα οποία μετακύλησαν το χρονοδιάγραμμα και επιβάρυναν και τον προϋπολογισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για τη συνολική πορεία αυτού του έργου έχω καταθέσει πάρα πολλές ερωτήσεις. Η πιο πρόσφατη απάντηση που πήρα, αναφέρει νέα μετακύληση του χρονοδιαγράμματος προς τα τέλη του Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους, λόγω ανάγκης προσαρμογών των δικτύων αερίου της νέας πτέρυγας, κ.ο.κ..

Συνεπώς, ένα έργο που δημοπρατήθηκε το 2002 και η σύμβασή του υπεγράφη το 2003, ακόμα δεν έχει τελειώσει, ο δε προϋπολογισμός ολοκλήρωσης είναι άγνωστος.

Επιπλέον, κύριε Υπουργέ, είχαμε και τις δημόσιες καταγγελίες του απερχόμενου διοικητή του νοσοκομείου, ο οποίος συνέδεσε τα έργα με την αποπομπή του. Είπε επί λέξει «ή θα τελειώσει η νέα πτέρυγα ή σύντομα θα τελειώσουν εμένα! Τελικά έγινε το δεύτερο»!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αμέσως μετά απέστειλα επιστολή στον Υπουργό Υγείας κ. Λοβέρδο και του ζήτησα άμεση δημόσια τοποθέτηση, για να διευρυνήσει τα καταγγελλθέντα, όπου απαιτείται, χωρίς να λάβω απάντηση. Θα ήθελα, σας παρακαλώ, στη νέα ερώτηση που σας κατέθεσα για την εξέλιξη των έργων του Νοσοκομείου, να έχω απάντηση και για τις καταγγελίες.

Με τέτοιες πρακτικές, κάθε άλλο παρά δημοσιονομικό αποτέλεσμα έχουμε. Το συμπέρασμα είναι ότι εσείς τελικώς και τα συστήματα καταφέρνετε να αναστατώσετε και να «μπαχαλοποιήσετε» τους φορείς με τελείως ανορθόδοξες συγχωνεύσεις! Καταφέρνετε να ιδρύσετε νέες ανεξάρτητες αρχές και έργο να μην παράγεται! Πραγματικά, είναι μοναδικό!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μουσουρούλη, Βουλευτή Χίου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Από τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, ο Βουλευτής Β' Αθήνας

κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Πραγματική καραμέλα στο λεξιλόγιο των παλιών κομμάτων είναι η αναφορά στην παιδεία και στην υγεία, οι οποίοι όμως είναι οι δύο κατ' εξοχήν ξεχαρβαλωμένοι τομείς της κρατικής λειτουργίας του ελληνικού κράτους. Η αντίφαση είναι ότι ενώ, για παράδειγμα, την υγεία την επικαλούνται εργολαβικά τα δύο φθαρμένα κόμματα, την ίδια ώρα την περιφρονούν επιδεικτικά.

Εδώ, όμως, για να λέμε το ένα, αλλά να λέμε και το άλλο, θα πρέπει να παραδεχθώ ότι το Υπουργείο Υγείας επί των ημερών του κ. Λοβέρδου είναι ένα από τα ελάχιστα Υπουργεία –ίσως, το μόνο- το οποίο σταμάτησε να κάνει έξοδα για τις απαραίτητες δαπάνες κοκτέιλ και δεξιώσεων που είναι κοινή πρακτική διακυβερνητικά και, δυστυχώς, διαχρονικά! Μόνο επί των ημερών του κ. Λοβέρδου σταμάτησε αυτό το βιολί με τα κοκτέιλ και τις δεξιώσεις.

Χρήματα δίνονται στην παιδεία; Δίνονται. Πιάνουν τόπο; Όχι, γιατί το σύστημα της λαμογιάς είναι τέλεια οργανωμένο και τα κονδύλια που δίνονται δεν πιάνουν τόπο.

Στο νομοσχέδιο που συζητούμε ακολουθείται και πάλι η χρεοκοπημένη «ανδρεοπαπανδρεϊκή» τακτική των μετονομασιών που είναι μία ανέξοδη τακτική, η οποία στόχευε στο παραμύθιασμα του κόσμου και τη δημιουργία της εντύπωσης ότι κάτι γίνεται εκεί που τίποτα δεν κουνιόταν. Γνωστή «ανδρεοπαπανδρεϊκή» πρακτική!

Και το θλιβερό είναι βέβαια ότι και η Νέα Δημοκρατία, όταν ήταν κυβέρνηση, εφάρμοζε δυστυχώς την ίδια αποτυχημένη τακτική, λες και είμαστε ιθαγενείς και δεν κατοικείται η Ελλάδα από έναν ευρωπαϊκό λαό.

Τριάντα χρόνια μετά την άνοδο του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία –βρισκόμαστε στον Οκτώβριο του 2011, είναι ακριβώς τριάντα χρόνια από τότε που ανέβηκε το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία- συνεχίζεται το ίδιο βιολί των μετονομασιών, με τα ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ τα οποία ονομάζονται Κέντρα Φυσικής και Ιατρικής Αποκατάστασης, λες και με την αλλαγή του ονόματος κάτι γίνεται ή κάτι κινείται.

Εν τω μεταξύ μαθαίνουμε ότι το όριο για να θεωρείται μία οικογένεια πλούσια στην Ελλάδα, μία τρίτεκνη ή μία πολύτεκνη οικογένεια, είναι τα 55 χιλιάδες ευρώ. Πάμπλουτη οικογένεια! Δηλαδή έχει ο άλλος επτά ή οχτώ παιδιά, δουλεύει η μητέρα βγάζει 27 χιλιάδικα, άλλα τόσα βγάζει ο πατέρας, κερδίζουν αυτό το μυθικό ποσό και πρέπει να θρέψουν εννέα ή δέκα στόματα με 55 χιλιάδες ευρώ. Κι όλα αυτά επειδή εισέπραξε το επίδομα τρίτεκνίας η κυρία Μενεγάκη. Τώρα το ανακαλύψατε. Δηλαδή, πατώντας πάνω στην ωραία Ελένη, γεμίσατε με Ιφιγένειες όλη την Ελλάδα. Αυτό κάνετε. Πατήσατε πάνω στην ωραία Ελένη, την κυρία Μενεγάκη και βέβαια γέμισε η Ελλάδα Ιφιγένειες.

Καταθέτω στα Πρακτικά το υπόμνημα την Ανώτατης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Ελλάδος, το οποίο αποδοκιμάζει βέβαια όλα αυτά που γίνονται.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν υπόμνημα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όσον αφορά βέβαια τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, εξέφρασαν αμέσως την αποδοκιμασία τους για την ωραία Ελένη, την κυρία Μενεγάκη. Δεν άκουσα όμως τίποτα, ποτέ, ένα μπράβο τέλος πάντων, για τους γιατρούς του ΕΣΥ που έλιωσαν για χρόνια στα θρανία και ανακοιφίζουν κάθε μέρα κόσμο, δουλεύοντας κάτω από τις άθλιες συνθήκες εργασίας που γνωρίζουμε όλοι, εισπράττοντας τα μισά από έναν υπάλληλο της παντελώς άχρηστης Αρχής Προστασίας των Προσωπικών Δεδομένων.

Αυτή είναι η παντελώς άχρηστη Αρχή Προστασίας των Προσωπικών Δεδομένων. Έκανα ερώτηση στη Βουλή και μου ήρθε η απάντηση. Πόσο μας κόστισε αυτή η παντελώς άχρηστη ανεξάρτητη λεγόμενη αρχή; Μας κόστισε 27 εκατομμύρια ευρώ από τότε που υπάρχει. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πόσο έπαιρνε ο πρόεδρος της; Υπάρχει κάποιος συνάδελφος Βουλευτής, ο οποίος εισέπραξε 90.313 ευρώ πέρσι; Υπάρχει; Αυτά εισέπραττε ο πρόεδρος της ανεξάρτητης αρχής, πιο πολλά και από Βουλευτή και βέβαια με το αυτοκίνητο πληρωμένο κ.λπ.. Εκεί όμως δεν υπάρχει αγανάκτηση, γι' αυτήν την άχρηστη ανεξάρτητη αρχή που κοστίζει ένα σωρό λεφτά και που ο πρόεδρος της παίρνει έξι και επτά φορές παραπάνω από ένα γιατρό του ΕΣΥ που δουλεύει στις τέσσερις άκρες της Ελλάδας. Παίρνει επτά και οχτώ και εννιά φορές παραπάνω από τις νοσοκόμες και τους τραυματιοφορείς ή τους οδηγούς του ΕΚΑΒ. Δεν υπάρχει όμως αγανάκτηση γι' αυτόν τον κύριο κι όλους τους κυρίους που δουλεύουν σ' αυτήν την παντελώς άχρηστη αρχή. Δεν υπάρχει αγανάκτηση από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Εκεί, κάποιοι φραγκάτοι στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης βλέπουν και ακούν γιατρούς και σκέπτονται φακελάκι. Δεν σκέπτονται όμως την κοινωνική προσφορά. Δεν σκέπτονται ότι ο άλλος για να πάει να δουλέψει σε ένα νοσοκομείο ή η νοσοκόμα ή ο τραυματιοφορέας ή ο οδηγός του ΕΚΑΒ του βγαίνει η πίστη κάτω απ' αυτές τις άθλιες συνθήκες που όλοι ξέρουμε για 800, 900 ή 1.000 ευρώ. Γιατρός στο ΕΣΥ και να παίρνει 1.000 ευρώ!

Έπρεπε να αναδείξει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός το γεγονός ότι 500 εκατομμύρια ευρώ μας στοιχίζει η «τσάμπα καλοσύνη», που λέει και ο κ. Λοβέρδος, δηλαδή η τσάμπα περιθαλψη με κόλλυβα του ελληνικού λαού στους λαθρομετανάστες. Εδώ, μέσα στη Βουλή είπε τη φράση «τέρμα η τσάμπα καλοσύνη», ο σοβαρός Υπουργός που λέγεται Ανδρέας Λοβέρδος. Αγανάκτησε χθες δικαίως για τους λαθρομετανάστες και προχθές αγανάκτησε ο κ. Παπουτσής, απαντώντας στη δική μου ερώτηση πάλι για τη λαθρομετανάστευση και την εγκληματικότητα.

Μην αγανακτείτε. Καταγγείλτε το Δουβλίνο II. Δώστε τους χαρτιά να σηκωθούν να φύγουν, να πάνε στη Γερμανία για να δει και η Μέρκελ τη γλύκα, να πάνε στη Δανία και τη Σλοβακία που κάνει τη δύσκολη για το μηχανισμό EFSF, να δει η Σλοβακία τι ωραία που είναι να έχει δύο εκατομμύρια λαθρομετανάστες που έχουν μπορούμε με το «έτσι θέλω» στη χώρα τους και να μην ξέρει τι να τους κάνει. Δώστε τους χαρτιά να φύγουν για να ελαφρώσει η ελληνική οικονομία, να ανασάνει η ελληνική κοινωνία από τη λαθρομετανάστευση. Μην αγανακτείτε κι ο κ. Λοβέρδος κι ο κ. Παπουτσής. Να φύγουν λοιπόν!

Και εμείς το λέμε, έτσι και βρεθούμε σε θέση εξουσίας θα τους διώξουμε. Το ξαναλέω, θα τους διώξουμε. Μπορείτε να πείτε το ίδιο; Μισό δισεκατομμύριο ευρώ λοιπόν στοιχίζει η «τσάμπα καλοσύνη» που επιβλήθηκε στους Έλληνες για να έχουν τη δωρεάν περιθαλψη όλοι αυτοί που μπουκάραν με το «έτσι θέλω» στην Ελλάδα. Απ' αυτήν τη βδέλλα τότε θα απαλλαγούμε; Έπρεπε να το ακούσουμε στο νομοσχέδιο σήμερα. Απ' αυτά τα λεφτά που δίνουμε επί είκοσι χρόνια, την «τσάμπα καλοσύνη» –Ανδρέας Λοβέρδος- τότε θα απαλλαγούμε;

Επίσης, θα ήθελα να μάθω γιατί δεν βρίσκεis στα δημόσια νοσοκομεία Ελληνίδα αποκλειστική νοσοκόμα. Βρίσκεis Βουλγάρα, Ρουμάνη, Γεωργιανή. Οι Ελληνίδες γιατί δηλαδή δεν μπορούν να δουλέψουν ως αποκλειστικές νοσοκόμες; Υπάρχει κάποιος λόγος;

Θα ήθελα να ξέρω γιατί ένας τοξικομανής πρέπει να περιμένει δύομισι χρόνια για να μπει σε μία μονάδα απεξάρτησης. Αυτό περίμενα να μάθω από το νομοσχέδιό σας και αυτό περίμενα να λυθεί.

Τώρα, όμως, έχουμε περικοπή των προϋπολογισμών του ΟΚΑΝΑ και των κέντρων πρόληψης κατά 50%.

Όμως, αναρωτιέμαι πώς γίνεται –και θα ήθελα να είχα μια απάντηση- να περικόπτονται τα απαραίτητα κονδύλια, αλλά την ίδια ώρα να διατίθενται 1.100.000 ευρώ για υποτροφίες αλλοδαπών γιατρών από το υπό πτώχευση ελληνικό κράτος, από το πάμπωχο ελληνικό κράτος; Ένα εκατομμύριο εκατό χιλιάδες ευρώ για υποτροφίες αλλοδαπών γιατρών! Υπογράφει ο σοβαρός Υπουργός που λέγεται Ανδρέας Λοβέρδος, ο οποίος αυτό το κληρονόμησε, δηλαδή το φτωχό ελληνικό κράτος πληρώνει τις υποτροφίες για τους γιατρούς από τα Σκόπια, την Αλβανία, την Τουρκία, τη Μολδαβία, την Αμερική και τη Ρωσία. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης κα-

ταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δέχομαι ότι αυτό το κονδύλι μειώθηκε επί των ημερών του κ. Λοβέρδου, δηλαδή μεταξύ 2010 και 2011, αλλά διερωτώμαι γιατί ως ΠΑΣΟΚ δεν αλλάξατε και μας βουλιάξατε!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσας Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Αϊβαλιώτη από το ΛΑΟΣ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι επτά μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Δημοτικό Σχολείο Λάρυμνας Φθιώτιδας.

Νομίζω ότι εκεί κάνετε βωξίτη.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από τη Β' Αθηνών κ. Κωνσταντίνος Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά μου είχε διαφύγει κάτι, που έμαθα μόλις τώρα, δηλαδή ότι ο κ. Λοβέρδος «ξεκίνησε Τρωικό Πόλεμο»! Δεν το ήξερα! Το έμαθα τώρα. Δεν ήξερα ότι ο Λοβέρδος ξεκίνησε Τρωικό Πόλεμο! Τι άλλο θα ακούσουμε!

Δεν πρόκειται για αλλαγή ονομάτων, όπως ακούστηκε προηγουμένως. Με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου έχουμε αναδιοργανώσει, με τα πρώτα κεφάλαια, όπως είχα πει και επί της αρχής, των φορέων κοινωνικής φροντίδας, η οποία είναι αναγκαία και για λειτουργικούς λόγους, εν πολλοίς και για επιστημονικούς λόγους. Και αυτή η επιχειρούμενη ανασυγκρότηση επιβάλλεται από τα πράγματα για να επιτευχθούν οικονομίες κλίμακος. Χρειαζόμαστε στοχευμένες πολιτικές και οικονομίες κλίμακος, δεδομένου ότι ζούμε σε «περιοριστική» από οικονομική άποψη περίοδο, περιοριστική από πλευράς κρατικών δαπανών, έτσι ώστε να αποκτήσουν οι κοινωνικοί πόροι τη μέγιστη κοινωνική αποτελεσματικότητα. Διότι οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι μέσα από την ανάπτυξη του κοινωνικού κράτους, έγινε σπατάλη με κατανομή των κοινωνικών πόρων επί δικαίους και αδίκους, σε πραγματικούς δικαιούχους, σε δικαιούχους που έχουν ανάγκη, και σε «μιαμού» δικαιούχους, κάτι που θα πρέπει να τελειώσει.

Γι' αυτό συμφωνώ και με το άρθρο 18, για τη σύσταση του ενιαίου Εθνικού Μητρώου δικαιούχων παροχών. Αυτό θα συμβάλει στο να απαλλαγούμε από πλασματικούς δικαιούχους, είτε αυτοί λέγονται ανάπηροι, είτε είναι άλλου είδους δικαιούχοι προνοιακών επιδομάτων οι οποίοι ουσιαστικά λειτουργούν σε βάρος αυτών που έχουν πραγματική ανάγκη.

Και θα πρέπει να προσεχθεί -ιδίως επειδή πρόκειται και για αναπήρους- αυτό που λέει, κύριε Υπουργέ, η Επιστημονική Επιτροπή. Δηλαδή το να τηρηθούν οι διατάξεις προστασίας των προσωπικών δεδομένων, επειδή ακριβώς εδώ πρόκειται για ευαίσθητα δεδομένα.

Όσον αφορά τώρα τα άλλα άρθρα των δύο πρώτων κεφαλαίων, δεν έχω να προσθέσω κάτι, πέραν των όσων είπα επί της αρχής.

Όμως, θα επανέλθω στην επισήμανσή μου επί της αρχής, κύριε Υπουργέ, ότι οι εντάξεις των φορέων πρόνοιας, όπως είναι τα ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ, στα νοσοκομεία θα πρέπει να γίνουν με τη διασφάλιση της αυτοδύναμης, απρόσκοπτης και αποδοτικής λειτουργίας τους με βάση την ιδρυτική τους αποστολή.

Και θέλω να πω σε όσους έχουν -και δικαιολογημένα- αντιρρήσεις σ' αυτό ότι δύο ισάξιες υπηρεσίες όπως αυτές για την υγεία και την κοινωνική φροντίδα μπορούν πραγματικά να συμβιώσουν κάτω από κοινή στέγη, μπορούν να «παντρευτούν». Και αυτό το επιχειρεί το σχέδιο νόμου. Φυσικά θέλει ιδιαίτερη προσοχή στις λεπτομέρειες, για να μην υπάρχει επί κυριαρχία της μιας επί της άλλης ή στραγγαλισμός.

Όσον αφορά το άρθρο 31, επιμένω και πέραν των όσων είπα

επί της αρχής, στην ανάγκη να αποσαφηνιστούν και να διευκρινιστούν ορισμένα ζητήματα. Για παράδειγμα, κύριοι Υπουργοί, δεν άκουσα στις απαντήσεις σας, διευκρινίσεις σχετικά με την εφαρμογή του.

Αναφέρομαι συγκεκριμένα, πρώτον, στην ανάγκη αιτιολογημένης τεκμηρίωσης για τη συμμετοχή Ιατρών του ΕΟΠΥ σε ιατρικές πράξεις στα νοσοκομεία. Πρέπει να είναι τεκμηριωμένη αυτή η ανάγκη.

Επίσης, αναφέρομαι στο θέμα της αντικειμενικής αξιολόγησης και έγκυρης πιστοποίησης της ικανότητας του ιατρού. Αλλιώς θα έχουμε μεγάλες παρενέργειες. Ήδη έχουμε ένα πρόβλημα, το οποίο είναι εγγενές, ότι δηλαδή θα έχουμε στα νοσοκομεία γιατρούς με τρεις ταχύτητες από πλευράς σχέσεων και από πλευράς αμοιβών: Τους καθαρούς γιατρούς του ΕΣΥ, τους πανεπιστημιακούς και τώρα θα μουν και οι του ΕΟΠΥ. Ήδη αυτό είναι ένα εγγενές πρόβλημα.

Πρέπει, λοιπόν, να προσέξουμε στην εφαρμογή. Όπου πραγματικά υπάρχει ανάγκη, όταν υπάρχει ανάγκη και όταν πιστοποιημένα έχει ο γιατρός τις ικανότητες, να μπορούν να συμμετέχουν και συμβάλουν σε ιατρικές πράξεις, προς εξυπηρέτηση των πολιτών, ότι των ιδίων.

Όσον αφορά στο άρθρο 33 για την ίδρυση και λειτουργία Ιδιωτικών Μονάδων Ημερήσιας Νοσηλείας, είπα και επί της αρχής ότι συμφωνώ. Θα έπρεπε, όμως -το τονίζω- επειδή βλέπω ότι προβλέπονται δύο εξουσιοδοτήσεις, μία για προεδρικό διάταγμα και μία για κοινή υπουργική απόφαση, για ΚΥΑ -τις θεωρώ ευρείες τις εξουσιοδοτήσεις για τους όρους λειτουργίας αυτών των μονάδων και ιδιαίτερα όσον αφορά τις σχέσεις τους με τα ασφαλιστικά ταμεία- να δεσμευτεί η Κυβέρνηση σε ορισμένες αρχές. Να δεσμευτεί, όπως είπα, πριν την έκδοση, για το τι θα περιλαμβάνουν το προβλεπόμενο προεδρικό διάταγμα και η ΚΥΑ.

Θα κλείσω στα τα τρία λεπτά που έχω με ορισμένες επισημάνσεις για το άρθρο 40, στις οποίες δεν πρόλαβα να αναφερθώ κατά τη συζήτηση επί της αρχής.

Αναφέρομαι στο άρθρο 40 και συγκεκριμένα στην παράγραφο 8, για τον ΟΚΑΝΑ. Τι προβλέπεται εδώ; Ουσιαστικά προβλέπεται η αποκέντρωση προγραμμάτων που λειτουργεί ο ΟΚΑΝΑ σήμερα για χορήγηση υποκατάστατων. Προβλέπεται αποκέντρωση σε χώρους νοσοκομείων του ΕΣΥ και σε στρατιωτικά νοσοκομεία, καθώς, όπως λέει, η παράγραφος σε άλλες υποδομές κατάλληλες των ενόπλων δυνάμεων, αυτό το τελευταίο δεν ξέρω τι είναι. Εν πάση περιπτώσει, έτσι το λέει.

Γιατί γίνεται αυτό; Η αποκέντρωση αυτή κατέστη απαραίτητη μετά την αδυναμία εξυπηρέτησης των αιτούντων και τη διόγκωση της λίστας όλα αυτά τα χρόνια, που δικαιολογημένα ονομάστηκε «λίστα ντροπής».

Είναι γνωστά τα προβλήματα που αντιμετώπισε ο ΟΚΑΝΑ στην άρνηση τοπικών κοινωνιών για την εγκατάσταση αυτών των μονάδων. Όταν εδω άσκουμε κριτική στο κράτος, θα πρέπει να πούμε και «τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη» για την υποκρισία που επέδειξε στη κοινωνία πολλές φορές. Κανένας δεν ήθελε μονάδα ΟΚΑΝΑ στην περιοχή του!

Έτσι, λοιπόν, οι περιορισμένοι πόροι από τη μια μεριά και οι αντιδράσεις της κοινωνίας από την άλλη ουσιαστικά δεν επέτρεψαν την ανάπτυξη αυτών των μονάδων του ΟΚΑΝΑ, με αποτέλεσμα να ογκούται η λίστα.

Επίσης, στην αρχή το Υπουργείο είχε αποφασίσει, απ' ό,τι είχα καταλάβει, να κάνει επιλεγμένα σε ορισμένα νοσοκομεία την αποκέντρωση. Εκεί ξαναγεννήθηκαν τοπικές αντιδράσεις. Ήταν προφανές.

Εγώ μάλιστα μπροστά σε αυτό το αδιέξοδο είχα προτείνει απ' αυτό το βήμα πριν από κάποιους μήνες να πάμε ακόμη και σε κινητές μονάδες. Για να φύγουμε από το αδιέξοδο. Η λίστα είναι λίστα ντροπής. Έπρεπε να φύγουμε.

Τώρα, σε κάθε περίπτωση η επιλογή αυτής της λύσης αξιοποίησης όλων των νοσοκομείων είναι και «δίκαιη» και κατ' οικονομία καλή και πρέπει όλοι εδώ, όλες οι πτέρυγες -να το πούμε και στην κοινωνία- να συμβάλλουμε, ώστε να επιτύχει αυτή η τελευταία προσπάθεια. Είναι ο μόνος τρόπος, για να ξεφύγουμε απ' αυτήν τη λίστα του θανάτου, τη λίστα της ντροπής για όλους μας.

Επομένως θεωρώ ότι το ζήτημα δεν βρίσκεται εδώ. Αυτό λύεται όσον αφορά στις δομές και με ορισμένες αποφάσεις που προβλέπονται. Στη διάταξη ορίζεται ότι θα εξειδικευτούν και κάποια ζητήματα εφαρμογής. Το πρόβλημα είναι αλλού και εδώ θέλω την προσοχή σας, κύριοι συνάδελφοι. Σας βλέπω και απευθύνομαι και σε εσάς, κύριε Γιαννόπουλε, που έχετε διατελέσει Υφυπουργός στο Υπουργείο Υγείας.

Θέλω να πω ορισμένα πράγματα που πρέπει να ξανασκεφθούμε ως κοινωνία και ως πολιτεία. Εγώ κατανοώ ότι μπροστά στην πίεση της ογκούμενης λίστας και μπροστά στους περιορισμένους πόρους και στις περιορισμένες δυνατότητες για την ανάπτυξη στεγνών και μη προγραμματών απεξάρτησης, ουσιαστικά καθιερώνεται τώρα ένα πρόγραμμα συντήρησης με υποκατάστατα. Να λέμε τα πράγματα καθαρά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε. Μόνο ένα λεπτό ακόμη θέλω.

Εγώ ως Υπουργός Υγείας μετά από έγκυρη και τεκμηριωμένη επιστημονική γνώματευση –μετείχε τότε στη γνώματευση ο κ. Στεφανής, η κ. Γιαννάκου-Κουτσίκου και άλλοι επιστήμονες– εισήγαγα μεθαδόνη μέσω του ΟΚΑΝΑ, αλλά ως πρόγραμμα απεξάρτησης, παράλληλα με τα στεγνά προγράμματα. Υπήρχε φυσικά ένας σχεδιασμός για την ανάπτυξη και νέων στεγνών προγραμμάτων, μέσω ΚΕΘΕΑ κυρίως, αλλά και προγραμμάτων του ΟΚΑΝΑ, αλλά προγραμμάτων απεξάρτησης. Φυσικά η ζωή έφερε τα πράγματα διαφορετικά, δεν έγινε η ανάπτυξη, οι διατιθέμενοι πόροι δεν αξιοποιήθηκαν, ογκώθηκε η λίστα και τώρα, όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα φτάσαμε σε ένα δίλημμα, ουσιαστικά. Να το πούμε καθαρά: Θάνατος από ηρωίνη ή ζωή με υποκατάστατα; Αυτό είναι. Εδώ είναι το πρόβλημα.

Γιατί το λέω αυτό; Γιατί πρέπει να ξανασκεφτούμε ότι μέσα απ' αυτό που γίνεται για να σώσουμε νέους από το θάνατο πράγματι και να μηδενιστεί η λίστα της ντροπής, κύριε Υπουργέ, δεν πρέπει να χάσουμε το στόχο -γι' αυτό κάνω όλη αυτή την αναφορά- το στόχο της απεξάρτησης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Η απεξάρτηση είναι ο στόχος μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν πρέπει να χάσουμε το στόχο της απεξάρτησης, γιατί αυτό σημαίνει επαναφορά αυτών των παιδιών που είναι στο νύχια του θανάτου στην πραγματική ζωή και την ελευθερία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπ' αυτήν την έννοια, καλώς αποκεντρώνεται, το πρόγραμμα καλώς μειώνεται η λίστα, αλλά θα πρέπει να δώσετε τη δυνατότητα τα προγράμματα να μείνουν στο μεγαλύτερο βαθμό ως προγράμματα απεξάρτησης και όχι συντήρησης. Γιατί αλλιώς καταδικάζουμε ανθρώπους να ζουν βέβαια, αλλά να ζουν σε τοξικομανία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Γείτονα και τα ενδιαφέροντα όσα είπε.

Από την Α' Αθηνών ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ ο κ. Αθανάσιος Τσούρας έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

Ορίστε, κύριε Τσούρα, σας ακούμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΥΡΑΣ: Σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θα ήθελα να επισημάνω, να τονίσω, να υπογραμμίσω πως ο κύριος κορμός του σχεδίου νόμου που αφορά ζητήματα πρόνοιας, ζητήματα κοινωνικής αλληλεγγύης, πραγματικά λύνει προβλήματα, προωθεί θετικές πολιτικές, ανοίγει νέους δρόμους.

Δυστυχώς, όμως, αντί να αναλύσω αυτά, οφείλω να τοποθετηθώ, οφείλω να επανέλθω στο θέμα της λειτουργίας ιδιωτικών ιατρείων, έξω από τα νοσοκομεία, των πανεπιστημιακών γιατρών του ΕΣΥ. Είναι ένα θέμα που για μένα, αλλά όπως είδα και των περισσότερων συναδέλφων που μίλησαν στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, αποτελεί πολιτικό δείγμα γραφής για το αν πέρα από τρόικα, πέρα από μνημόνια, νοιαζόμαστε αληθινά για το λαό και μάλιστα, για τα πιο αδύναμα και για τα πιο ανυπεράσπιστα μέλη του. Για το περίφημο άρθρο 30, λοιπόν.

Ζητήθηκε από συνάδελφο να τοποθετηθούν οι φορείς και, μάλιστα, να πάρουν ευθεία θέση. Σωστά. Και πήραν θέση, όλοι. Τα ίδια είπαν, να φύγει το άρθρο 30, όχι μόνο η ΟΕΝΓΕ, όχι μόνο η ΕΥΝΑΠ, όχι μόνο η ΠΟΕΔΗΝ που δεν εκπροσωπούν πανεπιστημιακούς, αλλά βέβαια εκπροσωπούν το ΕΣΥ. Την ίδια ευθεία θέση πήρε ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος που μέλη του είναι και οι πανεπιστημιακοί, την ίδια ευθεία θέση πήρε η Τομεακή Επιτροπή Υγείας του ΠΑΣΟΚ και η ΠΑΣΠ ιατρών, που επίσης μέλη του είναι και οι πανεπιστημιακοί, την ίδια ευθεία θέση πήρε και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, η ΟΚΕ, στη γνωμοδότησή της, δηλαδή όλοι οι κοινωνικοί εταίροι. Πήραν ευθεία θέση οι πάντες, να φύγει το άρθρο 30. Τι άλλο πια;

Ας προχωρήσουμε, όμως. Ο κύριος Υπουργός στην ομιλία του στην επιτροπή ανέδειξε δύο σημεία, ότι αναγκάζεται να υπογράψει παρατάσεις, που μάλιστα βρίσκονται στα όρια του νόμου. Εγώ ως μη νομικός θα έλεγα πέραν των ορίων του νόμου. Συμφωνώ απολύτως μαζί του. Δεν πρέπει να φορτώνεται αυτή την κατάσταση. Να τελειώσει.

Δεύτερον. Είπε επίσης ότι και οι παρατάσεις, αλλά και το όλο θέμα γενικότερα δεν μπορεί να αφορά μόνο τους πανεπιστημιακούς Αθήνας-Θεσσαλονίκης, αλλά όλης της επικράτειας. Συμφωνώ απολύτως μαζί του. Το όποιο καθεστώς θα πρέπει να είναι στην επικράτεια.

Τέλος δε, ο Υπουργός έκανε και μία παρατήρηση που επίσης συμφωνώ. Πως το πανεπιστημιακό και εκπαιδευτικό έργο του όταν ήταν καθηγητής στη Νομική Σχολή το βοηθούσε πολύ η παρουσία του ως δικηγόρου στα δικαστήρια, διότι του πρόσφερε γνώσεις και εμπειρίες. Έκανε ολόκληρη ανάλυση γι' αυτό.

Αλλά αυτό δεν ισχύει προφανώς για την περίπτωση των ιατρών, γιατί αυτήν τη γνώση κι αυτήν την εμπειρία την αποκτούν μέσα στην κλινική, την αποκτούν μέσα στα εργαστήρια που υπηρετούν. Άρα το θέμα είναι μόνο οικονομικό και ας μη γελιομαστε. Και το ανέφερε χαρακτηριστικά ο εκπρόσωπός τους ο κύριος καθηγητής όταν μας παρουσίασε τη μισθοδοσία του.

Δεν λέω, να ενισχυθούν. Μα, ήδη αμείβονται για μελέτες, για έρευνες. Αμείβονται όταν διδάσκουν μεταπτυχιακά. Βέβαια έχουν και τα απογευματινά ιατρεία μέσα στο νοσοκομείο. Ας μη θυμηθούμε αναλυτικά τι είπε ο πρώην συνάδελφος και τώρα διοικητής του Αττικού Νοσοκομείου ο κ. Λαμπίρης. Στον ίδιο αριθμό καθηγητών μέσα και έξω από το νοσοκομείο, οι έξω γιατροί δέλωναν το 10% των ασθενών που ήταν στα απογευματινά. Προφανώς και δεν είναι έτσι. Να μη θυμηθούμε και το πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» το προηγούμενο Σάββατο για τα ζητήματα αυτά.

Τα κρατώ αυτά για να δούμε αργότερα ποια πρόταση μπορεί να δώσει λύση και σ' αυτά τα ζητήματα που έβαλε ο Υπουργός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω αναλύσει πολλές φορές τις θέσεις μου στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Σήμερα θα ήθελα τελείως περιληπτικά να επανακαταθέσω την άποψή μου, γιατί δεν μπορώ να ψηφίσω το άρθρο 30.

Πρώτον, αυτή η Βουλή και αυτή η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ –η ίδια Βουλή και η ίδια Ομάδα– ομόφωνα ψήφισε πριν ένα έτος το ακριβώς αντίθετο άρθρο. Για τη σημερινή πλήρη ανατροπή δεν υπάρχει καμία αιτιολογία είτε που να αφορά ζητήματα γενικότερης δημοσιονομικής ή άλλης πολιτικής είτε που να αφορά ορθολογικότερη λειτουργία της δημόσιας υγείας. Ο ίδιος ο Υπουργός είπε ότι και γι' αυτόν δεν είναι θέμα αρχής.

Γι' αυτό για μένα η υπερψήφιση της νέας απολύτως, κατά εκατόν ογδόντα μοίρες, αντίθετης διάταξης, αποτελεί θέμα πλήρους πολιτικής αναξιοπιστίας. Αποτελεί θέμα απόλυτης αναξιοπρέπειας ενός Βουλευτή.

Δεύτερον, είναι σαφές πως η λειτουργία ιατρείων έξω από τα πανεπιστήμια είναι προκλητικά και απαράδεκτα προνομιακή και άνιση αντιμετώπιση σε σχέση με όλους τους άλλους γιατρούς του ΕΣΥ. Είναι στρέβλωση όλου του συστήματος υγείας. Και έχει πολλά να μας πει –και αρκετοί την έχουμε διαβάσει– η υπ' αριθμόν 1672/2002 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, που τα αναλύει πλήρως αυτά.

Τρίτο και κυριότερο, η όλη αυτή ιστορία που τόσα χρόνια σέρνεται με παρατάσεις, παρανομίες, παρατυπίες –και μόνο για Αθήνα και Θεσσαλονίκη– είναι η ιστορία πίεσης ενός μικρού λόμπι

ολίγων ανθρώπων. Βεβαίως και δεν είναι θέμα όλων των πανεπιστημιακών, που η συντριπτική τους πλειοψηφία είναι αφοσιωμένη, είναι ταγμένη στο έργο της του δασκάλου και του γιατρού. Είναι αφοσιωμένοι στο ιερό λειτούργημα που κάνουν.

Όλη η ιστορία είναι ένα ρουσφέτι για ολίγους. Είναι ένα ρουσφέτι απάνθρωπο και ανήτικο για να πλουτίσουν αυτοί οι ολίγοι σε βάρος δεκάδων χιλιάδων ασθενών και των οικογενειών τους. Είναι ένα ρουσφέτι για ολίγους που θα το πληρώσουν ματώνοντας χιλιάδες Έλληνες κάθε χρόνο.

Είναι δυνατόν σ' αυτή μάλιστα την τραγική εποχή να συμπεριφερθούμε με αυτό το αναισθητό τρόπο στους αρρώστους, στους αδύναμους, στον κόσμο που υποφέρει; Ελπίζω πως όχι. Τι χειρότερο μήνυμα θα μπορούσε να δώσει η Κυβέρνηση ειδικά αυτές τις μέρες;

Κύριε απόντα Υπουργέ –λυπάμαι ιδιαίτερα που δεν είναι εδώ σήμερα ο Υπουργός, αυτός έχει τη νομοθετική πρωτοβουλία κι αυτός όφειλε να είναι εδώ από την αρχή της συζήτησης– είπατε ευθαρσώς πως το συγκεκριμένο άρθρο δεν αποτελεί θέμα αρχής της στρατηγικής για την υγεία.

Έχετε κι εσείς σημειώσει πως η βάση υποστήριξης αυτού του άρθρου είναι γιατί οι πανεπιστημιακοί γιατροί να μην καλύπτονται απ' όσα προβλέπει ο ν. 4009 για τα ΑΕΙ που πρόσφατα ψηφίσαμε. Μάλιστα, αλλά ο Υπουργός Υποδομών, κύριοι συνάδελφοι, δεν έφερε ειδικό νόμο για τους μηχανικούς. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, κύριοι συνάδελφοι, δεν έφερε ειδικό νόμο για τους δικηγόρους. Ο Υπουργός Οικονομίας δεν έφερε ειδικό νόμο για τους καθηγητές των οικονομικών πανεπιστημίων.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι είναι πολύ απλό να αποσύρει ο κύριος Υπουργός το άρθρο 30 και οι πανεπιστημιακοί γιατροί να πορευτούν με όσα προβλέπει ο νέος νόμος για τα ΑΕΙ όπως όλοι οι άλλοι. Έτσι λύνονται αυτόματα και τα δύο θέματα που είχε βάλει όπου εγώ συμφωνώ. Δεν θα χρειάζεται πια να υπογράψει παρατάσεις και δεν θα υπάρχει διαφορά μεταξύ Αθήνας και περιφέρειας.

Άρα κανένας λόγος δεν υπάρχει απ' αυτούς που σας δημιουργούν προβλήματα, κύριε Υπουργέ. Θα είναι πραγματικά περίεργο, δυσεξήγητο και δυσνόητο εάν δεν υπάρξει αυτή η ανθρώπινα, πολιτικά και κοινοβουλευτικά απλή και ξεκάθαρη λύση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Τσούρα.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Κασσάρας για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΣΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι ιδιαίτερη τιμή που διαδέχομαι στο Βήμα τον πρώην Υπουργό Θανάση Τσούρα. Ο σεβασμός μου στη διαδρομή του και στα επιχειρήματά του με δεσμεύει ευθύς εξαρχής να πω ότι είναι ανάγκη έστω την τελευταία στιγμή να βρεθεί λύση. Ας μην μπούμε σε δилήμμα και για το θέμα αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι λέγαμε και στις καλύτερες εποχές, τότε που τα δανεικά ήταν πολλά και μπορούσαμε εύκολα να μοιράζουμε λεφτά, ότι η πρόνοια και η ψυχική υγεία ήταν οι «φτωχοί συγγενείς» του ΕΣΥ. Σήμερα, λοιπόν, σ' αυτές τις πραγματικά κρίσιμες στιγμές, εγώ εξαρχής λέω ότι συμφωνώ με τη συγχώνευση και την ενοποίηση των διαφόρων φορέων κοινωνικής φροντίδας. Θα συμφωνήσω το ΚΑΦΚΑ και το ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ να ενταχθούν στο ΕΣΥ, όπως προβλέπει το άρθρο 10.

Επιτρέψτε μου, όμως, να πω με την εμπειρία του νησιώτη Βουλευτή, αν θέλετε και του για δέκα περίπου μήνες υποδιοικήτη της 2ης ΔΥΠΕ, με αρμοδιότητα τα Δωδεκάνησα, ότι το ΚΑΦΚΑ της Ρόδου μπορεί πράγματι να λειτουργήσει και σαν κέντρο αποθεραπείας και δεν υπάρχει άλλο στα Δωδεκάνησα. Μπορεί να υπάρξει και η πτέρυγα των χρονίως πασχόντων, αλλά και η πτέρυγα αποθεραπείας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Μπόλαρη, διότι είπατε ότι θα επισκεφθείτε σύντομα τη Ρόδο για να έχετε προσωπική άποψη. Σας περιμένουμε σύντομα, γιατί το έχουμε ανάγκη.

Βεβαίως μπαίνει και το θέμα για το ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ. Καλώς υπάγεται στο νοσοκομείο της Ρόδου. Βεβαίως υπήρχε κλειστή πτέρυγα στο νοσοκομείο της Ρόδου, αλλά καλό είναι να δούμε το

εκπαιδευτικό κομμάτι, το κομμάτι της κατάρτισης. Ας μην του το στερήσουμε. Δεν θα μας στοιχίσει περισσότερα λεφτά.

Θεωρώ ότι η ένταξη στο ΚΑΦΚΑ κατ' εμέ, θεραπευτήριο χρόνιων παθήσεων κατά το νομοσχέδιο, τόσο του θεραπευτηρίου χρόνιων παθήσεων παιδών όσο και του Χαλαράμπεϊου Γηροκομείου, είναι σωστή.

Ακούστηκε αντίθετη άποψη στην Αίθουσα, αλλά έχω προσωπική άποψη. Δεν είναι δυνατόν να μην μπορώ να χρησιμοποιήσω μια φυσιοθεραπευτρία του ΚΑΦΚΑ στο Γηροκομείο που το έχει ανάγκη. Ένας διοικητής, λοιπόν, πρέπει να υπάρχει για να επιλύονται αυτόματα όλα αυτά τα ζητήματα και να γίνεται οικονομία κλίματος. Υπάρχουν και άλλες λειτουργίες –και μιλώ συγκεκριμένα για τη Ρόδο– που μπορεί να καλυφθούν μέσα από την ενιαία διοίκηση. Αλλά ας μην τρώω το χρόνο μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν άρθρα που πράγματι διευκολύνουν το να υπάρχουν γιατροί στα μικρά νησιά. Δεν αφορά το νησιώτη το ότι δε δέχεται ο γιατρός να υπηρετήσει στα νησιά. Είναι δικό μας το πρόβλημα. Εμείς πρέπει να βρούμε τη λύση. Και χαίρομαι πραγματικά που έρχεται το άρθρο 28, που λέει το απλό που ζητούσαμε τόσο καιρό: η προκήρυξη να είναι ανοιχτή μέχρι να καλυφθεί η θέση. Έτσι και βρεθεί ένας ευλογημένος γιατρός να θέλει να υπηρετήσει, παραδείγματος χάριν, στην Κάσο ή την Κάρπαθο, να μην του λέμε «περίμενε» έξι μήνες να ξανανοίξει η προκήρυξη» και στο μεταξύ να τον χάνουμε. Και δεν είναι λύση να προχωρούμε σε εμβολωματικές λύσεις, στερώντας ένα γιατρό από ένα νησί για να καλύψουμε ανάγκες σε ένα άλλο νησί.

Επιτρέψτε μου να καταθέσω το χθεσινό τηλεφώνημα του υπεύθυνου του τομέα υγείας του Δήμου Κάσου. Για να εξυπηρετήσουμε διπλανό νησί –την Κάρπαθο– που έχει ανάγκη, αποφάσαμε τον αγροτικό γιατρό. Ξέρετε, αν το γεωγραφικό ή το καρδιακό επεισόδιο επιβάλλει τη διακομιδή –και στα νησιά είναι σύνηθες αυτό και πολύ περισσότερο στα μικρά νησιά– ο γιατρός υποχρεούται να συνοδεύσει τον ασθενή. Αλλά οι κάτοικοι μετά μένουν χωρίς γιατρό. Είναι αδιανόητο νησιά των χιλίων κατοίκων να στερούνται το γιατρό. Άρα όχι ένας γιατρός στο κάθε νησί. Δεν φτάνει. Θέλουμε τον ένα γενικό γιατρό και τους δύο αγροτικούς, για να μπορούμε να δώσουμε την αίσθηση της ασφάλειας σ' αυτούς τους ακρίτες.

Και επιτρέψτε μου εδώ ακριβώς να στηρίξω την επιχειρηματολογία μου και για το άρθρο 31, για το ΕΟΠΥΥ. Βεβαίως εμείς έχουμε ανάγκη και απ' αυτούς τους γιατρούς και στα νοσοκομεία. Εγώ θα έλεγα ακόμα ότι είναι αδιανόητο να μην έχω την άλφα ειδικότητα γιατρού στο νοσοκομείο ή το κέντρο υγείας, να υπάρχει ιδιωτής ελεύθερος γιατρός έξω και να μην μπορεί ο διοικητής του νοσοκομείου ή του κέντρου υγείας ή ο γιατρός του πολυδύναμου να τον χρησιμοποιήσει. Στην Κάσο και την Αστυπαλιά πού να βρεθεί ιδιώτης. Οπότε το πρόβλημα είναι μεγαλύτερο. Μιλώ όμως και για μεγαλύτερα νησιά...

(Στο σημείο αυτό κτυπά το προεδροποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα είμαι στο χρόνο μου, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, λοιπόν, να το ανοίξουμε περισσότερο. Έχουμε χάσει ζωές, γιατί δεν μπορούσαμε να φωνάξουμε τον ιδιώτη γιατρό.

Για τον ΟΚΑΝΑ συμφωνώ. Και είναι από τα επιτεύγματα ότι και η λίστα του ΟΚΑΝΑ τείνει να εξαλειφθεί. Θα μείνουμε όμως στη θεωρία που λέει ότι έχουμε πολλούς και δεν διορίζουμε άλλους; Πώς θα κάνουμε ΟΚΑΝΑ στην Κάλυμνο, όπου δεν έχουμε ούτε ψυχίατρο ούτε ψυχολόγο; Ποιος γιατρός να το αναλάβει; Και παρακαλώ, να δοθεί άμεσα λύση. Είναι τεράστιο το πρόβλημα και το γνωρίζουν όλοι. Να βρεθεί μια λύση. Ή διορίζουμε ή μετακινούμε. Δεν υπάρχουν άλλες λύσεις.

Με το Εθνικό Μητρώο στο άρθρο 18, βεβαίως συμφωνούμε. Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις που τα επιδόματα είναι καλικά.

Ήμουν ακριβώς στην ώρα μου.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτήης Αποστολάτος): Ο ακριβέστερος, θα έλεγα, κύριε Κασσάρα.

Ευχαριστούμε πάρα πολύ το Βουλευτή Δωδεκανήσων κ. Γεώργιο Κασσάρα.

Ο κ. Δαμιανάκης Ευτύχιος, Βουλευτής Χανίων, έχει το λόγο.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα απασχολήσω ελάχιστα το Σώμα. Θα ήθελα μόνο να παρακαλέσω τον παριστάμενο Υπουργό κ. Τιμοσίδη για μία προσθήκη η οποία εκ παραδρομής, προφανώς, δεν συμπεριελήφθη στο νομοσχέδιο. Συγκεκριμένα:

Στο άρθρο 3, παράγραφος 1, εφόσον γίνεται το κέντρο αποκατάστασης παράρτημα του θεραπευτηρίου χρονίων παθήσεων, νομίζω ότι πρέπει να συμπεριληφθεί η εξής προσθήκη: «Στο άρθρο 3, παράγραφος 1 προστίθεται περίπτωση θ' ως ακολούθως: «Το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων Χανίων» με έδρα το Δήμο Χανίων.»» Με αυτόν τον όρο. Θα οριστεί υποδιοικήτης. Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι δεν θα έχετε πρόβλημα σε αυτό.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εντάξει, κύριε συνάδελφε.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Ωραία.

Τώρα, σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε, θα κάνω μόνο μία γενική αναφορά.

Θεωρώ ότι όταν ένα σύγχρονο κράτος διαθέτει περίπου 6,5 δισεκατομμύρια για κοινωνική φροντίδα, πρέπει κανείς να δομήσει το σύστημα με τέτοιον τρόπο, ούτως ώστε αυτά τα λεφτά να πιάνουν τόπο κατά τρόπο αποτελεσματικό.

Με τη συγκεκριμένη ρύθμιση νομίζω ότι γίνεται μία πολύ σοβαρή προσπάθεια –αυτή είναι η εκτίμησή μου– ούτως ώστε να συνενωθούν φορείς, να σταματήσει ο κατακερματισμός αυτών των φορέων, γιατί και αποτελεσματικότερες θα είναι οι παρεχόμενες υπηρεσίες, αλλά και θα μειωθεί το συγκεκριμένο κόστος.

Το Εθνικό Μητρώο είναι μία απολύτως απαραίτητη και αναγκαία συνθήκη, προκειμένου αυτά τα λεφτά να αξιοποιηθούν κατά τον καλύτερο τρόπο υπέρ των συνανθρώπων μας που έχουν πραγματικά ανάγκη.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Εμείς σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Ευτύχιε Δαμιανάκη.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής

Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καταθέσω μερικές νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καταθέσω μερικές νομοτεχνικές βελτιώσεις που αφορούν σε άρθρα συγκεκριμένα και μία προσθήκη που έχει να κάνει με τη διαδικασία της εκλογής των φυσικοθεραπευτών σε περιφερειακά τμήματα. Ήταν ένα κενό το οποίο υπήρχε και για το οποίο αναμενόταν προεδρικό διάταγμα εδώ και πολλά χρόνια, με αποτέλεσμα να καθυστερεί η δυνατότητα εκλογών, σε περιφερειακά τμήματα, φυσικοθεραπευτών. Υπάρχει συνεννόηση με τους ενδιαφερόμενους.

Θα το καταθέσω για να το λάβουν υπόψη οι συνάδελφοι.

Οι άλλες διορθώσεις αφορούν προσθήκες που έγιναν από συναδέλφους από τη διαδικασία, όπως, παραδείγματος χάριν, η απόφαση ο Ιατρικός Σύλλογος να έχει χρονικό περιθώριο ενός μήνα για να απαντάει.

Στο άρθρο 22 υπάρχει διόρθωση η οποία αφορά τη δυνατότητα, με την ένταξη των μονάδων ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης, να παραμένει η αναλογία ένα προς εβδομήντα πέντε για να μη χαθούν οι θέσεις αυτών των ανθρώπων που εντάσσονται στα νοσοκομεία.

Αυτές και άλλες παρόμοιες διορθώσεις θέλω να τις λάβουν υπόψη τους οι κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Παρακαλώ να κατατεθούν για τα Πρακτικά όλες αυτές οι προσθήκες, οι αλλαγές και οι συμπληρώσεις και να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, καταθέτω και την προσθήκη που έκανε ο κ. Δαμιανάκης.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

13-10-11
ΛΛ
Νομοτεχνικές βελτιώσεις

Άρθρο 15

Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 μετά τη λέξη ορίζεται προστίθεται η φράση «από 1-1-2012»

Στην παράγραφο 6 που προστέθηκε στο δεύτερο εδάφιο στο τέλος μετά τη λέξη Δημόσιο προστίθεται η έκφραση «ή η αντικατάστασή του για το υπόλοιπο της θητείας του»

Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 6 έχει μετά την φράση θα πρέπει να προστίθεται η λέξη «έχει»

Άρθρο 22

Στο άρθρο 22 τίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 9 του ν.2716/1996 (96 Α') προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Οι Μονάδες Ψυχοκοινωνικής Αποκατάστασης που συστήνονται ως άνω προβλέπονται στον οργανισμό των οικείων νοσοκομείων, δεν συνυπολογίζονται στις νοσηλευτικές κλίνες και το επιπλέον προσωπικό για τη λειτουργία τους υπολογίζεται με συντελεστή 1,75 επί της συνολικής δυναμικότητας σε φιλοξενούμενους της μονάδας.»

Άρθρο 29

Στην παράγραφο 6 στην πρώτη σειρά μετά τον αριθμό 11 προστίθεται η φράση «του άρθρου 33»

Άρθρο 35

Στο τέλος της παραγράφου 4 τίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Όλες οι διαπιστωτικές αποφάσεις των παραπάνω επιστημονικών συλλόγων πρέπει να εκδίδονται μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από την κατάθεση σε αυτούς των σχετικών εγγράφων».

Άρθρο 36

Στην παράγραφο 3, μετά τις λέξεις «ή το ωράριο που οι ίδιοι έχουν δηλώσει» να προστεθούν οι λέξεις: «σύμφωνα με την υπουργική απόφαση που εκδίδεται κάθε φορά ύστερα από εξουσιοδότηση της παραγράφου 2 του άρθρου 36 του ν.3918/2011 (Α'31),»

13/10/11

Προστίθεται παράγραφος 4 έως εξής: «4. Η παράγραφος 9 του άρθρου 3 του ν.3074/2002 (Α'296), όπως τροποποιήθηκε από την παράγραφο 1 του άρθρου 18 του ν.3260/2004 (Α'51), επεκτείνεται και στους υπαλλήλους του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που έχουν την αρμοδιότητα εφαρμογής των άρθρων 39 και 40 του ν.3918/2011 (Α'31) καθώς και στα μέλη της Επιτροπής Τιμών του άρθρου 39 του ίδιου νόμου. Οι διατάξεις αυτές ισχύουν αναδρομικά από την ημερομηνία ισχύος του ν.3918/2001 (ΦΕΚ Α'31)».

Άρθρο 37

Μετά τις λέξεις «έχει τροποποιηθεί» προστίθενται οι λέξεις «και ισχύει

Στην παράγραφο 1 μετά τις λέξεις «οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.)» προστίθενται οι λέξεις «ανεξάρτητα από την ονομασία και την νομική τους μορφή, καθώς και ο Οίκος Ναύτη.»

Στην παράγραφο 3 στο τελευταίο εδάφιο μετά τις λέξεις «είναι μηδέν (0%)» προστίθεται τα εδάφια «για τις ακόλουθες περιπτώσεις: για τις γυναίκες κατά τη περίοδο κύησης και λοχείας, για τα εργατικά ατυχήματα, για τους ασφαλισμένους του Εθνικού Οργανισμού Παροχών Υπηρεσιών Υγείας (ΕΟΠΥΥ), για τα φάρμακα που προμηθεύονται μέσω των φαρμακείων ή των αποθηκών του Οργανισμού, για τους ασφαλισμένους για τα φάρμακα που προμηθεύονται από τα φαρμακεία των κρατικών νοσοκομείων, για τα αντιρετροικά φάρμακα που χορηγούνται στους HIV θετικούς ασθενείς ασφαλισμένους και συνταγογραφούνται από τα αναγνωρισμένα κέντρα αναφοράς για τη διάγνωση του συνδρόμου επίκτητης ανοσολογικής ανεπάρκειας (AIDS) και τις αναγνωρισμένες νοσοκομειακές μονάδες ειδικών λοιμώξεων.»

Προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής: «4. Μέχρι την έκδοση της προβλεπόμενης από την παρ.2 του παρόντος άρθρου κ.υ.α., εξακολουθεί να εφαρμόζεται η ισχύουσα νομοθεσία για τα ποσοστά συμμετοχής στις δαπάνες φαρμακευτικής περίθαλψης.»

Άρθρο 43

Στο άρθρο 43 τίθεται παράγραφος 11 ως εξής:

«Οι παράγραφοι 2,9 και 10 δεν εφαρμόζονται στον επίσημο έλεγχο των επιχειρήσεων τροφίμων ο οποίος διέπεται από τις αντίστοιχες διατάξεις της κοινοτικής και εθνικής νομοθεσίας περί τροφίμων, όπως κάθε φορά ισχύουν»

13/10/11

ΠΡΟΣΘΗΚΗΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Ανασυγκρότηση Φορέων Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Κέντρα Αποκατάστασης, Αναδιάρθρωση Ε.Σ.Υ και άλλες Διατάξεις»

1) «Προστίθεται παράγραφος ~~7~~ στο άρθρο ~~4~~ ως ακολούθως:

« 9. Η παράγραφος 3 του άρθρου 6 ν. 3599/2007 (176 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

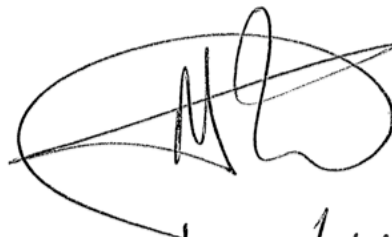
«3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ορίζονται οι προϋποθέσεις και ο τρόπος ιδρύσεως των Περιφερειακών Τμημάτων, καθώς και τα ζητήματα σχέσεων και κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ αυτών και της Κεντρικής Διοικήσεως. Με την απόφαση αυτή καθορίζονται επίσης η συγκρότηση και οι ειδικότερες αρμοδιότητες των οργάνων, η διαδικασία εκλογής τους, ο τρόπος λειτουργίας και λήψης των αποφάσεών τους και τα σχετικά με την κατάσταση, τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των επί μέρους μελών τους και τροποποιείται με όμοια απόφαση, κατόπιν εισηγήσεως της Γενικής Συνέλευσης των Αντιπροσώπων ».

13/10/11

Πρόβλημα
Στο σχέδιο νόμου

"Ανασυγκρότηση Φορέων Κοινωνικής Αλληλεγγύης,
Κέντρα Αποκατάστασης, Αναδιάρθρωση Ε.Σ.Υ
και άλλες διατάξεις",

Στο άρθρο 3 στην παράγραφο 2 προστίθεται
περίπτωση θ) ως ακολούθως: «θ). Το νομικό
πρόσωπο δημόσιου δικαίου με την επωνυμία
"Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων Χανίων"
με έδρα το Λήκιο Χανίων.>>.

13/10/11

>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Από το Νομό Πέλλης ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Βασίλειος Γιουματζίδης από το Βήμα της Βουλής έχει χρόνο οκτώ λεπτών για την ομιλία του.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ για την ευκαιρία που μου δώσατε να μιλήσω σήμερα.

Δεν σας κρύβω, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ότι δεν είχα σκοπό να μιλήσω σήμερα, εάν στη διήμερη διεργασία δεν άκουγα τοποθετήσεις από τις διάφορες πτέρυγες της Βουλής, μεταξύ των οποίων του Προέδρου του ΛΑΟΣ και Βουλευτών που διετέλεσαν επί σειρά ετών μέλη της διακυβέρνησης της χώρας από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας.

Αναγκάζομαι όμως να πάρω το λόγο, τουλάχιστον για ιστορικούς λόγους, από αυτό το Βήμα, για να διευκρινίσω την περίοδο του κ. Κακλαμάνη ως Υπουργού Υγείας, του κ. Αβραμόπουλου ως Υπουργού Υγείας, που ουσιαστικά οδήγησαν σε πλήρη καταστροφή το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Ήταν οι κύριοι «τίποτα», οι κύριοι «μηδέν». Δεν έκαναν ουσιαστικά καμμία παρέμβαση στο Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Είχαμε πέντε χρόνια προμήθειες στα νοσοκομεία, οι οποίες ουσιαστικά ήταν ανεξέλεγκτες και ερχόμαστε εδώ και τοποθετούμαστε ότι φταίει το προσωπικό των νοσοκομείων, φταίνε οι διοικητές των νοσοκομείων, φταίνε οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων για την κατάσταση που υπάρχει. Δεν υπάρχει, δηλαδή, καμμία ευθύνη της πολιτικής ηγεσίας σ' αυτήν τη χώρα όταν επί πέντε χρόνια γίνονταν προμήθειες με απευθείας αναθέσεις, όταν επί πέντε χρόνια, στην περίοδο δηλαδή 2004 - 2009, ο καθένας έκανε ό,τι ήθελε από το Υπουργείο μέχρι τη βάση του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Ταυτόχρονα, όμως, θα ήθελα να αποτίσω και φόρο τιμής στους εργαζόμενους στα νοσοκομεία, που από τη δεκαετία του '80, από την πλήρη εφαρμογή ουσιαστικά του Εθνικού Συστήματος Υγείας το 1985 με την πρώτη εκλογή των γιατρών του ΕΣΥ, με αυτοθυσία πρώτα και κύρια οι γιατροί του ΕΣΥ, στη συνέχεια το νοσηλευτικό και το λοιπό προσωπικό στήριξαν τη λειτουργία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, που έχει προσφέρει σημαντικά πράγματα στη χώρα μας.

Μήπως ξεχνάμε πριν το 1985 ότι πέθαιναν οι άνθρωποι στους δρόμους και στα πεζοδρόμια; Και ερχόμαστε σήμερα και ξφουλκούμε όλοι ενάντια στο Εθνικό Σύστημα Υγείας;

Μήπως ξεχνάμε ότι με την υπερφόρτωση, την υπερδιόγκωση της ιδιωτικής υγείας είχαμε το φαινόμενο να χάνουν οι μισοί Έλληνες την περιουσία τους; Να μην είχαμε Εθνικό Σύστημα Υγείας, να την έχαναν όλοι!

Δεν σας κρύβω, όμως, ότι με έκπληξη διαπιστώνω ότι πάμε σε κάποιες ρυθμίσεις, τις οποίες αν μη τι άλλο με κατ' ελάχιστο χαρακτηρισμό τις θεωρώ τραγικές, κύριε Υπουργέ.

Πιστεύω ακράδαντα -και θα ήθελα εδώ να κάνω τρεις παρατηρήσεις επί της ουσίας- ότι είναι αδιανόητο το άρθρο 22. Προχωρήσαμε σε συνενώσεις νοσοκομείων σε προηγούμενο νόμο, σε συγχωνεύσεις νοσοκομείων. Μα, υπήρχε μοντέλο ήδη. Υπήρχε η διοίκηση των ΥΠΕ. Συνενώσαμε νοσοκομεία, δύο-δύο ανά νομό, δεν ξέρουμε ποια είναι η διοίκηση, που είναι η έδρα τους, δεν ξέρουμε εάν λειτουργούν. Έχουμε ορίσει διοικητές στα συγχωνευθέντα νοσοκομεία, δεν έχουμε τροποποιήσει τον Οργανισμό, δεν έχουμε κάνει ενιαίο Οργανισμό και έχουμε ορίσει στα συγχωνευθέντα νοσοκομεία κοινό διοικητή. Αυτό δεν στέκει νομικά.

Ταυτόχρονα, βάλαμε πόλεις σε αντιπαραθέσεις, ενώ θα μπορούσε να εφαρμοστεί ένα ενιαίο μοντέλο. Ομάδες-ομάδες πέντε-δέκα συγχωνευόμενων νοσοκομείων θα μπορούσαν να λειτουργήσουν ενιαία σε σχέση με το μοντέλο ή του ΠΕΣΥ ή τις ΔΥΠΕ. Πράγματα αδιανόητα!

Μου φαίνεται ότι κάποιοι εκεί στο Υπουργείο Υγείας -οι εισηγητές σας είναι, η πολιτική ηγεσία είναι; Δεν μπορώ να καταλάβω- δεν ξέρουν που βρίσκονται σε σχέση με την υγεία και το Εθνικό Σύστημα Υγείας!

Βέβαια, το τραγικότερο όλων είναι το άρθρο 30. Δεν θα πω πολλά πράγματα. Άκουσα πάρα πολλούς συναδέλφους μου της Συμπόλιτευσης να ομιλούν για το άρθρο 30. Είναι μια ιστορία που κατατρώει το Εθνικό Σύστημα Υγείας πάνω από τριάντα πέντε χρόνια.

Νταντεύουμε τους καθηγητές πανεπιστημίου. Εξηγήστε μου, τι έργο έχει να προσφέρει αυτή η ομάδα ανθρώπων; Εκτός αν το εικοσιτετράωρο γι' αυτούς έχει πενήντα ώρες.

Σας ρωτώ συγκεκριμένα: Έχουν διδακτικό έργο; Έχουν εργαστηριακό έργο μέσα στα νοσοκομεία να διδάξουν τους φοιτητές; Έχουν έργο να δουν τους εξωτερικούς ασθενείς; Θα βλέπουν και τους εσωτερικούς ασθενείς; Πρέπει να καταλήξουμε κάποτε σε αυτή τη χώρα. Γιατί να έχουμε διαφορετικών ταχυτήτων γιατρούς μέσα στα νοσοκομεία και να διαμορφώνουμε εκ των πραγμάτων αντιπαραθέσεις και αντιθέσεις;

Λυπάμαι πάρα πολύ για το άρθρο 30. Διάβασα με πλήρη λεπτομέρεια την τροπολογία για το άρθρο 30 που προτείνει ο συνάδελφός μου ο κ. Αθανάσιος Τσούρας και πιστεύω ότι πρέπει να περάσει άμεσα. Αλλιώς, να το αποσύρετε το άρθρο. Είναι αδιανόητο να λέμε ότι έχουμε τριών ταχυτήτων -να μην πω τεσσάρων- γιατρούς μέσα στα νοσοκομεία. Θα έχουμε, δηλαδή, πλέον να κάνουν απογευματινά ιατρεία γιατροί του ΕΣΥ, πανεπιστημιακοί γιατροί, γιατροί του ΕΟΠΥΥ και θα έχουμε και τους επικουρικούς γιατρούς που ο νομοθέτης τους έκανε για να καλύψει ανάγκες των παραμεθόριων περιοχών. Δεν τους έφτιαξε για να κάνει ο κ. Αβραμόπουλος πολιτική σε σχέση με ρουσφετολογικές προσλήψεις στα νοσοκομεία. Χρειάζονται επικουρικοί γιατροί στην Αθήνα; Θα έχουμε, δηλαδή, τέσσερις, πέντε κατηγορίες γιατρών. Βέβαια, κάποτε πρέπει να λυθεί εκ προοιμίου το πρόβλημα όπου πηγαίνουμε σε ένα νοσοκομείο, έχουμε ογδόντα ιατρούς εκ των οποίων οι εβδομήντα φέρουν το βαθμό του διευθυντή. Στοιχειώδη αντίληψη περί λειτουργίας ενός εποικοδομηματος δεν υπάρχει;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ μισό λεπτό, σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, για να ολοκληρώσω.

Το εποικοδόμημα, το οποίο λειτουργεί ορθολογιστικά είναι πυραμιδικό. Μπορεί, δηλαδή, από τους ογδόντα ιατρούς οι εβδομήντα να είναι διευθυντές και να υπάρχει συντονισμός και ενιαία εργασία; Δεν λαμβάνουμε υπ' όψιν μας τον ανθρώπινο παράγοντα που πάρα πολύ ορθολογιστικά ορίζει ότι υπάρχουν και εγωιστικές συμπεριφορές κατ' ελάχιστον; Είναι τραγικά αυτά τα πράγματα. Θα βάλουμε κάποιους να ψηφίσουν, για το ποιος θα είναι ο συντονιστής; Ξέρετε από επαγγελματικά νοσοκομεία; Ξέρετε τις διαπροσωπικές σχέσεις; Εδώ είχαμε ορίσει στα ΣΚΕΙΟΠΝΙ, ρητά και κατηγορηματικά ότι πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος σε κάθε τμήμα, σε κάθε κλινική, να υπάρχει ένας και μοναδικός διευθυντής. Αντί να παρέμβουμε σε αυτά τα σημαντικά ζητήματα, προσπαθούμε να λύσουμε τα προβλήματα ρουσφετολογικά;

Έχετε καμμία υποχρέωση στο Υπουργείο Υγείας απέναντι στους πανεπιστημιακούς γιατρούς και δεν το έχουμε καταλάβει; Τι κατάσταση είναι αυτή; Θα ασχολείται δηλαδή, τριάντα πέντε χρόνια αυτή η χώρα με τους πανεπιστημιακούς γιατρούς;

Κλείνω, δηλώνοντας ευθαρσώς -και σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, που μου δώσατε το χρόνο- ότι εγώ δεν ψηφίζω το άρθρο 22, το άρθρο 30 και το άρθρο 31.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Γιουματζίδη, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Πέλλης.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτρης Κουσελάς για οκτώ λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιώνουμε μια πρωτόγνωρη και πολύπλευρη κρίση που συχνά -θα έλεγα- θέτει σε δοκιμασία και τους όρους διαβίωσης, αλλά και την κάλυψη των αναγκών υγείας χιλιάδων συμπολιτών μας στις πόλεις και στην ύπαιθρο.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, νομοσχέδια σαν αυτό που συζητάμε σήμερα αποκτούν κομβική -θα έλεγα- σημασία, αν θέλουμε να μιλάμε για τη διατήρηση και την αναβάθμιση του κοινωνικού κράτους. Αλίμονο, αν μέσω κρίσης κάνουμε εκπώσεις στην περισσότερη από ποτέ αναγκαία κοινωνική φροντίδα, αλληλεγγύη και υποστήριξη, στην αναγκαία δωρεάν υγεία και περιθαλψή.

Γι' αυτό σήμερα απαιτείται περισσότερο από ποτέ η αποτελεσματική ανασυγκρότηση και διασύνδεση των κοινωνικών μονά-

δων με το θεσμικό κορμό του κοινωνικού μας κράτους, του Εθνικού Συστήματος Υγείας, έναν πρωτοπόρο για την εποχή του θεσμό της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που εισηγήθηκε ο Παρασκευάς Αυγερινός και προχώρησε ο αείμνηστος συμπατριώτης μας, ο Γιώργος Γεννηματάς.

Σήμερα, όμως, σχεδόν τριάντα χρόνια μετά, χρειαζόμαστε ένα νέο, σύγχρονο και αναβαθμισμένο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Χρειαζόμαστε σύγχρονους και αναβαθμισμένους φορείς κοινωνικής φροντίδας και αλληλεγγύης, σύγχρονες και ολοκληρωμένες μονάδες υγείας και νοσηλείας. Χρειαζόμαστε -και θέλω να παρατηρήσω ότι έχουμε καθυστερήσει αρκετά σε αυτό το θέμα- το Μητρώο Δικαιούχων Κοινωνικών Παροχών του άρθρου 18, για να πατάξουμε μια σπατάλη που στερούσε όλο αυτό το χρονικό διάστημα πολύτιμους πόρους από αυτούς που πραγματικά είχαν ανάγκη.

Η μείωση της γραφειοκρατίας, η επίτευξη θετικών συνεργειών, η αποτελεσματική διασύνδεση σημαντικών, αλλά συχνά αποκομμένων μεταξύ τους υποδομών, γνώσεων και ανθρώπινων πόρων, με ουσιαστική αναβάθμιση των υπηρεσιών υγείας και φροντίδας είναι η μεγάλη πρόκληση αυτού του νομοσχεδίου.

Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να εστιάσω στο «Κεφάλαιο Β», στο Δίκτυο Φυσικής και Ιατρικής Αποκατάστασης. Στην ιδιαίτερη πατρίδα μου, τη Μεσσηνία, έχουμε, όπως είπε και η εισηγήτριά μας, εξαιρετικά θετικές εμπειρίες από τη λειτουργία του Κέντρου Εκπαίδευσης Κοινωνικής Υποστήριξης και Κατάρτισης Ατόμων Με Αναπηρίες, το ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ δηλαδή που λειτουργεί στην Καλαμάτα, καθώς και από το Κέντρο Αποθεραπείας Φυσικής και Κοινωνικής Αποκατάστασης ατόμων με αναπηρίες, το ΚΑΦΚΑ που λειτουργεί στα Φιλιππάρια. Αυτοί οι φορείς, με την πλούσια προσφορά και την αυταπάρνηση του προσωπικού τους, έχουν εδώ και χρόνια καταβάλει στη συνείδηση των συμπολιτών μας, προσφέροντας πολύτιμες υπηρεσίες φυσικής και ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης.

Σήμερα, με το άρθρο 11 του παρόντος νομοσχεδίου τα παραπάνω παύουν να λειτουργούν ως αυτοτελή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και εντάσσονται ως Κέντρο Φυσικής και Ιατρικής Αποκατάστασης στο Γενικό Νοσοκομείο Καλαμάτας. Είναι, πιστεύω, εύλογο το αίτημα των τοπικών κοινωνιών και των φορέων τους να δούμε αυτούς τους φορείς να αναβαθμίζονται στο πλαίσιο του Εθνικού Συστήματος Φυσικής και Ιατρικής Αποκατάστασης. Και είναι θετικό το ότι ο κ. Υπουργός, ο κ. Μπόλαρης, αποδέχθηκε τα αιτήματά μας για το ΚΑΦΚΑ Φιλιππάρων.

Είναι, επίσης, θετικό ότι στο άρθρο 12, μεταξύ των σκοπών των νέων κέντρων φυσικής αποκατάστασης, αναγνωρίζεται ρητώς ο ρόλος τους στην παροχή υπηρεσιών ψυχοκοινωνικής υποστήριξης, εκπαίδευσης και κοινωνικής επανένταξης σε συμπολίτες μας με αναπηρίες. Στη βάση αυτή, τα κέντρα που καλύπτουν και αυτόν το συγκεκριμένο ψυχοκοινωνικό ρόλο θα πρέπει να μετονομαστούν σε κέντρα φυσικής ιατρικής και ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης. Αυτή η ονομασία, κύριε Υπουργέ, δεν κοστίζει τίποτα. Αυτό που κάνει είναι να αναδεικνύει την ιδιαιτερότητα και να δίνει έμφαση στα προγράμματα ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης, τα οποία ήδη λειτουργούν στο ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ και πρέπει συνολικότερα όλα τα ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ να στηριχθούν.

Πιστεύω, επίσης, ότι η δωρεάν παροχή υπηρεσιών ψυχοκοινωνικής υποστήριξης, προεπαγγελματικής και επαγγελματικής κατάρτισης και επανένταξης στον κοινωνικό ιστό των συμπολιτών μας με αναπηρίες, σε συμπολίτες μας που τις έχουν ανάγκη, είναι καθήκον, αυτονόητη υποχρέωση της πολιτείας ειδικά υπό τις σημερινές συνθήκες. Γι' αυτό πρέπει να διασφαλιστεί η δωρεάν παροχή ειδικά αυτών των υπηρεσιών, χωρίς να εξαρτάται αυτή η παροχή από την ύπαρξη κάλυψης ή σύμβασης με τον ασφαλιστικό φορέα.

Σε ό,τι αφορά το θέμα του υποδιοικητή, ήταν μια συγκεκριμένη πρόταση, η οποία έγινε και από τους τρεις Βουλευτές του νομού μας και είναι πολύ θετικό ότι έγινε αποδεκτή και αυτή για το σύνολο.

Τέλος, στις αποφάσεις που θα αφορούν τα συγκεκριμένα κέντρα θα πρέπει -το συζητήσαμε, άλλωστε, και μαζί- να μπορούν να συμμετέχουν και εκπρόσωποι της Εθνικής Ομοσπονδίας ΑΜΕΑ και των πιστοποιημένων συλλόγων. Μας είπατε ότι είναι

στην πρόθεσή σας αυτό το ζήτημα να κατοχυρωθεί στους οργανισμούς.

Θα βοηθούσε -δεν ξέρω αν έχει γίνει ήδη κατά τη διάρκεια της συζήτησης- μία δήλωσή σας, θα έπαιζε πάρα πολύ σημαντικό ρόλο. Το δέχεστε, λοιπόν.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αυτό που κάνω δήλωση είναι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ωραία. Είναι πολύ θετικό, λοιπόν, αυτό.

Κλείνω -δεν θέλω να κουράσω άλλο- με το άρθρο 30. Κοιτάξτε. Το άρθρο 30 είναι μια παραφωνία κυριολεκτικά στη λογική και στη φιλοσοφία του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Για το ζήτημα αυτό μίλησε εκτενώς ο συνάδελφός μας, ο κ. Τσούρας, αλλά και μια σειρά από άλλους συναδέλφους που μίλησαν πριν από εμένα. Ο κ. Τσούρας ανέπτυξε μία ολόκληρη επιχειρηματολογία, για την οποία δεν πρέπει να γίνει κάτι τέτοιο.

Οι πανεπιστημιακοί γιατροί πρέπει να αντιμετωπίζονται, όπως και οι υπόλοιποι γιατροί του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Δεν καταλαβαίνω γιατί θα πρέπει να υπάρξει αυτή η διάκριση, την οποία εισάγει το άρθρο 30 και μάλιστα μία διάκριση, η οποία, όχι μόνο είναι αντίθετη με τη φιλοσοφία του Εθνικού Συστήματος Υγείας, αλλά και με το νόμο, όπως χαρακτηριστικά είπε ο κ. Τσούρας, που ψηφίσαμε πριν από ένα χρόνο. Να ισχύει, λοιπόν, και για τους πανεπιστημιακούς ό,τι ισχύει για όλους τους καθηγητές όλων των υπόλοιπων πανεπιστημιακών σχολών και όχι κάποια ιδιαιτερότητα. Θα πρέπει να ενημερωθεί ο Υπουργός. Υπάρχει καθολική άρνηση από την πλευρά μας. Αυτό το άρθρο 30 θα πρέπει ή να αποσυρθεί ή να αλλάξει ριζικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Κουσελά Βουλευτή Μεσσηνίας του ΠΑΣΟΚ.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διεβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύει, δικογραφία κατά του πρώην Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεωργίου Αλογοσκούφη, του πρώην Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Γεωργίου Σουφλιά, του πρώην Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Πέτρου Δούκα και κατά του πρώην Υφυπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Αθανασίου Νάκου.

Επιστρέφουμε στον κατάλογο των ομιλητών.

Η κ. Ευγενία Τσουμάνη -Σπέντζα, Βουλευτής Επικρατείας της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης έχει το λόγο από του βήματος για οκτώ λεπτά επίσης.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ -ΣΠΕΝΤΖΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ουδείς αμφιβάλλει ότι το σύστημα κοινωνικής φροντίδας στη χώρα μας πάσχει από όλα τα αρνητικά του κρατισμού, πράγμα που καθιστά αναγκαία την αδιοργανώσή του. Υπηρεσίες περιορισμένης ευθύνης και αποτελεσματικότητας, έντονη γραφειοκρατία, ανεπαρκής διαχείριση των ανθρώπινων πόρων, χαμηλή απόδοση των κοινωνικών δαπανών, έχουν σαν αποτέλεσμα την περιορισμένη κάλυψη των αναγκών των πολιτών και πρωτίστως ευπαθών ομάδων πληθυσμού με δυσανάλογο κόστος των υπηρεσιών.

Ωστόσο για άλλη μία φορά μια ευκαιρία ουσιαστικής παρέμβασης, όπως αυτή που αφορά τον ευαίσθητο χώρο της κοινωνικής πρόνοιας επιχειρείται με τρόπο στρεβλό και αναποτελεσματικό. Και ενώ οι στόχοι του οικονομικού και διοικητικού εξορθολογισμού που τίθενται είναι θεμιτοί και αναγκαίοι, θα έλεγα ότι η φιλοσοφία του παρόντος νομοσχεδίου υπακούει αυστηρά σε μια στεγνή διοικητική προσέγγιση, που δεν ανταποκρίνεται πειστικά ούτε στην επίτευξη των στόχων αυτών ούτε στο κύριο ζητούμενο, που είναι η ουσιαστική αναβάθμιση του συστήματος κοινωνικής φροντίδας και πρόνοιας.

Έτσι, λοιπόν, η διοικητική συνένωση μονάδων κοινωνικής φροντίδας γίνεται σε πολλές περιπτώσεις, χωρίς να λαμβάνεται υπ'όψιν η συνάφεια του προσφερόμενου έργου. Δεν λαμβάνονται, επίσης, υπ'όψιν πληθυσμιακά ή γεωγραφικά δεδομένα. Συνενώνονται, λοιπόν, μονάδες κοινωνικής φροντίδας που απευθύνονται σε διαφορετικές κατηγορίες πασχόντων με διαφορετικές

ανάγκες φροντίδας και στήριξης. Επίσης, συνενώνονται μονάδες, χωρίς να έχουν εκτιμηθεί πραγματικές ανάγκες σε τοπικό επίπεδο, σε σχέση με τις διαθέσιμες κτηριακές και άλλες υποδομές.

Επιπλέον, η διαφορετικότητα των κανονισμών λειτουργίας μεταξύ των συγχωνευόμενων φορέων δεν αναμένεται να επιφέρει μείωση της γραφειοκρατίας. Το διοικητικό κόστος αυξάνεται, αφού μάλιστα δημιουργούνται και νέες υπηρεσίες και θέσεις κοστοβόρες, όπως είναι η θέση του υποδιοικητή σε κάθε παράρτημα της μονάδας, τη στιγμή μάλιστα που οι αρμοδιότητες αυτές μπορούν κάλλιστα να καλυφθούν από τις αρμοδιότητες του διοικητή.

Αρνητικό στοιχείο, επίσης, θεωρώ τη σύσταση της θέσης αυτής μέσα από την οποία καταργούνται οι επιτροπές διοίκησης που υπήρχαν μέχρι τώρα και μέσα από τις οποίες εκπροσωπείτο το αναπληρωτικό κίνημα.

Οφείλω, μάλιστα, να συνυπογράψω και την παρατήρηση της ΟΚΕ ότι χωρίς τη διασφάλιση των αναγκαίων χρηματικών πόρων οι νέες μονάδες δεν πρόκειται να λειτουργήσουν αποτελεσματικά καθώς η υποχρηματοδότηση του συστήματος είναι η βασική αιτία της αδυναμίας του να ανταποκριθεί στις ανάγκες της κοινωνίας.

Είναι γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, ότι θέματα όπως το πλαίσιο της χρηματοδότησης και οικονομικής διαχείρισης των φορέων, καθώς και αξιολόγησης των παρεχόμενων υπηρεσιών, προσεγγίζονται στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο με τρόπο ασαφή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σοβαρά ζητήματα αναδύονται από την ένταξη των κέντρων αποθεραπείας, φυσικής και κοινωνικής αποκατάστασης και των κέντρων κοινωνικής υποστήριξης και κατάρτισης ατόμων με αναπηρίες, τα γνωστά ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ στο Εθνικό Σύστημα Υγείας ως οργανικών μονάδων των νοσοκομείων. Με τη μετονομασία των ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ σε Κέντρα Φυσικής και Ιατρικής Αποκατάστασης μεταλλάσσεται ουσιαστικά ο σκοπός για τον οποίο ιδρύθηκαν και χρηματοδοτήθηκαν άλλωστε από την ευρωπαϊκή επιτροπή, δηλαδή μεταλλάσσεται η κοινωνική και εργασιακή επανένταξη των ατόμων με αναπηρία.

Επίσης, η δημιουργία ήδη δύο ή και περισσότερων κέντρων σε περιοχές που δεν υπάρχουν ανάλογες ανάγκες φυσικής και ιατρικής αποκατάστασης οδηγεί αναπόφευκτα στο συμπέρασμα ότι το προτεινόμενο δίκτυο σχεδιάστηκε ερήμην μελετών πληθυσμιακών, επιδημιολογικών και άλλων. Τέτοια γονατογραφήματα ειδικά όταν αφορούν ευάλωτες κατηγορίες συμπολιτών μας είναι απαράδεκτα.

Μάλιστα είναι βέβαιο –κι αυτό επισημάνθηκε κι από συναδέλφους κι εκπροσώπους φορέων στην αρμόδια επιτροπή– ότι η υποστελέχωση των νοσοκομείων, σε συνδυασμό με τις περικοπές δαπανών και την περαιτέρω μείωση του προσωπικού τους καθιστά αδύνατη την έστω στοιχειώδη λειτουργία τους για την οποία άλλωστε απαιτείται εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό. Αναφέρω ενδεικτικά ότι στη χώρα μας υπάρχουν εκατόν ογδόντα πέντε περίπου ειδικευμένοι φυσίατροι, εκ των οποίων τα δύο τρίτα είτε ασκούν ελεύθερο επάγγελμα είτε ασχολούνται σε κέντρα αποκατάστασης του ιδιωτικού τομέα. Άρα, κύριοι συνάδελφοι, αναρωτιέμαι πώς θα γίνει ανακατανομή προσωπικού όταν τα ίδια τα νοσοκομεία στερούνται τέτοιου προσωπικού;

Τέλος, θέλω να σταθώ και σε ένα άλλο σημείο του νομοσχεδίου που αφορά τη σύσταση ενιαίου εθνικού μητρώου δικαιούχων παροχών κοινωνικής πρόνοιας. Πρόκειται για ένα μέτρο που κατ' αρχάς κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Άλλωστε ας μην ξεχνάμε ότι η αποτελεσματικότητα και η απόδοση των κοινωνικών δαπανών στη χώρα μας είναι περιορισμένη, καθώς δεν διανέμονται μόνο σε όσους τις έχουν πραγματικά ανάγκη. Θα αναφέρω χαρακτηριστικά κάποια ποσοστά που δείχνουν και το πρόβλημα. Σύμφωνα με έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας Ελλάδος το 2008 το φτωχότερο 10% του πληθυσμού λαμβάνει το 6,6% μόνο των κοινωνικών επιδομάτων, έναντι 12,5 % που λαμβάνουν τα μεσαία στρώματα και έναντι 7,4% που λαμβάνουν τα πλουσιότερα 10% του πληθυσμού μας. Αντιλαμβάνομαστε, λοιπόν, το μέγεθος του προβλήματος.

Επομένως, μέσω του μητρώου θα πρέπει μεταξύ άλλων να υπάρξει σωστότερη, αποτελεσματικότερη στοχοθέτηση στους

δικαιούχους. Θα πρέπει ωστόσο να πούμε ότι η δημιουργία ενός μητρώου δεν αρκεί από μόνη της για να λύσει το πρόβλημα της αποτελεσματικότητας των κοινωνικών δαπανών. Απαιτούνται κι άλλες παρεμβάσεις και βεβαίως παρεμβάσεις κι άλλων Υπουργείων που είναι συναρμόδια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανασυγκρότηση του συστήματος κοινωνικής φροντίδας προϋποθέτει βαθιά γνώση των αναγκών των τοπικών κοινωνιών και των διαφορετικών κατηγοριών αναπήρων και πασχόντων. Απαιτεί, επίσης, επαρκή χρηματοδότηση των φορέων κοινωνικής αλληλεγγύης και αποκατάστασης και επάρκεια κατάλληλου προσωπικού.

Θεωρούμε ότι οι προϋποθέσεις αυτές δεν διασφαλίζονται με το νομοσχέδιο αυτό και, επομένως, δεν διασφαλίζεται ούτε η βελτίωση των κοινωνικών υπηρεσιών ούτε η εξοικονόμηση δαπανών ούτε ο διοικητικός και λειτουργικός εξορθολογισμός που άλλωστε ήταν κι ο στόχος του.

Αντιθέτως, φοβούμαι ότι διαμορφώνονται συνθήκες υποβάθμισης του πρωτοβάθμιου συστήματος κοινωνικής φροντίδας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τις συνθήκες καθημερινής διαβίωσης, κυρίως των ατόμων με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις. Για το λόγο αυτό, βεβαίως, καταψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την Βουλευτή Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Τσουμάνη-Σπέντζα.

Ο Βουλευτής Κιλκίς του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και γιατρός κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης έχει το λόγο για οκτώ λεπτά από το Βήμα της Βουλής.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πριν από λίγο είχα μία κατ' ιδίαν συζήτηση όπου επιτρέπεται η παρεκτροπή, όχι όμως μέσα στην Αίθουσα αυτήν, και ειλικρινώς ανεβαίνω στο Βήμα με όποια στοιχεία και εφόδια ειλικρινείας και ευαισθησίας διαθέτει ο καθένας μας, συντεθλιμμένος και όπως θα έλεγε ο λαός μας, με κομμένη την ψυχή.

Δηλαδή, συζητάμε σήμερα εδώ νομοσχέδιο περί της υγείας – αναδιαρθρώσεις επί αναδιαρθρώσεων– και έχουμε την αυταπάτη ότι μας παρακολουθεί κάποιος ή ότι μπορούμε να επιφέρουμε κάτι τόσο δα μέσα σε αυτόν τον ορυμαγδό και τον κυκλώνα και τη δίνη των γεγονότων.

Είναι απίστευτο, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, και ειλικρινά θα το πω για τελευταία φορά από αυτό το Βήμα και πρέπει να είναι πάντοτε από δέκα φορές. Ήμουν από αυτούς που έχω πει ότι τι έφταιγαν άραγε οι μισοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, οι νέοι που εξελέγησαν Βουλευτές, να χρεωθούν στην πλάτη τους αυτήν την «κατάρρα» που θα τους δέρνει στην κυριολεξία για όλη τους τη ζωή.

Όχι ότι δεν πιστεύω ότι είμαστε άμοιροι ευθυνών και όσοι επιτελέσαμε τα κοινοβουλευτικά μας καθήκοντα και όταν χρειάστηκε και τα εκτελεστικά καθήκοντα, έτσι όπως έπρεπε να εκτελεστούν, με διάφανο, ξεκάθαρο τρόπο και αναλαμβάνοντας την ευθύνη. Ο επιμερισμός βεβαίως και υπάρχει στον πολιτικό κόσμο και ιδίως των δύο μεγάλων κομμάτων που κυβέρνησαν τη χώρα αλλά είναι απίστευτο αυτό που συμβαίνει.

Ακούει κανένας, βλέπει κανένας άραγε σε αυτή τη χώρα; Ποιος είναι αυτός ο Πρωθυπουργός τελικά που στέκεται σε αυτήν την καρέκλα επάνω –λέει– στη νανομισμένη, ας το πούμε, ιδιότητα του Πρωθυπουργού, επειδή εξελέγη πριν από δύο χρόνια κατά την επιλογή του λαού και δεν αντιλαμβάνεται ότι αυτήν τη στιγμή είναι μάταιο αυτό το οποίο επιχειρεί να κάνει με την όποια κυβέρνηση διαθέτει; Μέχρι και για προσκλήσεις προέδρων κρατών πρέπει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού να το επισημάνει δέκα ημέρες, για να κάνει το αυτονόητο μία Κυβέρνηση ελληνική. Είναι απίστευτα αυτά που συμβαίνουν.

Ανεβαίνω και εγώ τώρα στο Βήμα, εάν το θέλετε αυτοσαρκάζομενος και αυτομαστιγωμένος για να καταθέσω την άποψή μου επί των άρθρων αυτού του νομοσχεδίου.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ειλικρινώς χάθηκε και χάνεται κάθε ημέρα η δυνατότητα συνεννόησης. Γίνετε λαθρεπι-

βάτες ιδεών. Προσχωρήσατε υποκριτικά και ψευδεπίγραφα σε φιλελεύθερες ιδέες –ούτε καν μετακίνηση προς τη σοσιαλδημοκρατία δεν κάνατε- και αυτήν τη στιγμή επί δύο δεκαετίες, βιώνουμε αυτή την ανεκδιήγητη κατάσταση στην πατρίδα μας και στο Εθνικό Σύστημα Υγείας και γενικότερα στα υγειονομικά ζητήματα.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο και στο κεφάλαιο Α' μαζί με το κεφάλαιο Β'. Τονίστηκε πριν από λίγο και από την εκλεκτή συνάδελφο, αλλά τονίστηκε και στην επί της αρχής ομιλία μου, κατά κόρον πιστεύω, αυτό το οποίο επιχειρείτε. Θέλατε να κάνετε μία ανασυγκρότηση; Κάντε ό,τι θέλετε. Είναι μάταιο. Συρρίκνωση επιχειρείτε και δεν το ομολογείτε, αλλά κάντε το με αξιοπρεπή, με ιδεολογικό τρόπο. Εδώ στα ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ έχετε να διαχειριστείτε κοινωνική φροντίδα και επαγγελματική κατάρτιση. Αν έχουν και κανέναν φυσικοθεραπευτή μέσα στη δραστηριότητά τους, τον έχουν πάνω σε αυτήν την κοινωνική υποστήριξη.

Συγκροτήστε κάτι και αφήστε το να λειτουργήσει με όποια παρέμβαση εσείς επιχειρείτε. Και τα ΚΑΦΚΑ που έχουν περιεχόμενο αποκατάστασης, εάν θέλετε να έχετε ένα κρατικό σύνολο, μία κρατική διασύνδεση κέντρων αποκατάστασης και φυσικής ιατρικής, κάντε το ως μετανοσοκομειακή φροντίδα. Δηλαδή, ποιος θα μας φταίει μετά από λίγο; Θα μας φταίει οι ξένοι; Θα μας φταίει οι συνωμότες; Θα μας φταίει κανένας άλλος εκτός από εμάς τους ίδιους που διαστρέφουμε έννοιες και περιεχόμενο; Άντε, στη φτωχή πατρίδα, στη φτωχή Ελλάδα συνέβαινε αυτό.

Ήρθε διαστροφικά το ΠΑΣΟΚ με το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Και κανείς δεν ακύρωσε οτιδήποτε είχε ως συνεισφορά. Αλλά τι ήταν αυτό που έπρεπε να πετύχουμε με τέτοιες θυσιές οικονομικών πόρων και τι πετύχαμε μετά από τριάντα χρόνια; Τουλάχιστον τα τελευταία δέκα χρόνια κάθε χρόνο, κάθε μήνα αλλάζουμε το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Αυτό σημαίνει ότι δεν προβοήσαμε και δεν είδαμε τι σωστό πρέπει να εφαρμόσουμε. Ει-δάλως δεν θα γίνονταν τροποποιήσεις επί τροποποιήσεων.

Είναι απερίγραπτα αυτά τα οποία κάνετε. Σας είπα και για το άρθρο 26 με τα κέντρα υγείας. Ήμουν γιατρός του ΕΣΥ, αλλά δεν το λέω με έπαρση ή αλαζονεία ή για να καυχηθώ για την κοινωνική μου ευαισθησία, ότι τάχα εγώ ήμουν καλύτερος γιατρός από τον άλλο συνάδελφο που διδάξε το ιδιωτικό μονοπάτι σε μια χώρα ελεύθερη. Προφανώς προσχωρήσατε και εσείς σ' αυτές τις λογικές.

Και περιμέναμε κάποτε η πρωτοβάθμια φροντίδα να αποκοπεί από τη νοσοκομειακή. Να έχουμε την πρωτοβάθμια φροντίδα έναν πυλώνα -η πρωτοβάθμια προφανώς με την επείγουσα ιατρική- τη νοσοκομειακή, τη μετανοσοκομειακή φροντίδα. Έννοιες απλές. Μέχρι και τριτοκοσμικές χώρες έχουν κάνει αυτήν τη διάκριση. Είναι δυνατόν εσείς τώρα να θέλετε να πείτε ότι κάτι επιτυγχάνετε με τέτοιου είδους νομοθετήματα;

Καταργήστε τις ΔΥΠΕ. Θέλετε να κάνετε μια οικονομία; Κάνετε συρρίκνωση διοικήσεων για εξοικονόμηση πόρων και μία αναδιάρθρωση στην παροχή υπηρεσιών υγείας στα νοσοκομεία και δεν βλέπετε μπροστά σας αυτό που έρχεται και χτυπάει στα μάτια μας, ότι είναι πλεονασμός οι ΔΥΠΕ. Έγιναν επί ΠΑΣΟΚ. Επαγγέλθηκε η Νέα Δημοκρατία ότι θα τις καταργήσει. Ανίκαν οι Υπουργοί δεν τις κατήγγειλαν. Έρχονται τώρα...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Καταργήσαμε και συμπτύξαμε σε επτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Μα, έπρεπε να καταργηθεί ως θεσμός. Εκατόν πενήντα, εκατόν εξήντα νοσοκομεία μαζί με τα κέντρα υγείας και δεν μπορούν να διοικηθούν από ένα Υπουργείο Υγείας; Απίστευτα πράγματα.

Στα άρθρα 30 και 31 γίνεται μεγάλη συζήτηση. Ειλικρινώς διαπιστώνω μετά λύπης ότι μία απλοφοβία στην κυριολεξία –ας μου επιτραπεί ο νεολογισμός- έχει καταπλακώσει τους εγκεφάλους των πολιτικών. Φοβούνται το απλό, το αυτονόητο. Δεν μας φταίνει οι πανεπιστημιακοί γιατροί. Οι πανεπιστημιακοί γιατροί ήταν πανεπιστημιακοί γιατροί πάντοτε. Το Σύνταγμα της χώρας επιτρέπει την ελεύθερη λειτουργία τους. Το Υπουργείο Παιδείας, που είναι το επισημοποιημένο Υπουργείο, είναι αυτό που ορίζει τις συνθήκες εργασίας τους και παραμονής στα πανεπιστήμια. Αν κάποιοι επιχειρηματολογούν εκ των υστέρων από το ΠΑΣΟΚ, γιατί παρεμβαίνει το Υπουργείο Υγείας, θα τους έλεγα ότι δέκα χρόνια που παρε-

νέβαινε με ποιο δικαίωμα το έπραξε, όταν δεν το έπραξε ούτε το Υπουργείο Υποδομών για τους πολιτικούς μηχανικούς ούτε το Υπουργείο Δικαιοσύνης για τους νομικούς; Είναι απίστευτη διαστροφή των επιχειρημάτων που ακούγονται εδώ μέσα. Θέλετε να είστε σοσιαλιστές ή σοσιαλδημοκράτες, αλλά με ελαστικότητα; Εφαρμόστε ένα θεσμό μέσα στο ΕΣΥ, μία εργασιακή σχέση των γιατρών.

Εμείς σας προτείνουμε κατά την πατριωτική και λαϊκή, αλλά με φιλελευθεροφροσύνη αντίληψή μας, έτσι όπως τα πράγματα κατέληξαν, να αφήσετε τους γιατρούς να λειτουργήσουν -γιατί δεν απέμεινε και κανένας που δεν ασκεί ιδιωτικό έργο, να συλλαμβάνεται και η φορολογητέα ύλη- ισότιμα όλοι για να μην υπάρχει και το αίσθημα του δικαίου ή της αδικίας. Θριαμβεύει η ανηθικότητα σε νομοθετικό περιεχόμενο. Δεν είναι δυνατόν να το αντέξει κανένα πολίτευμα και κανένας λαός και καμμία επισημονική ή επαγγελματική τάξη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Δεν φταίει οι πανεπιστημιακοί γιατροί. Όταν οι συνάδελφοί τους έχουν το δικαίωμα αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, κάποιοι που έχετε τις αιτιάσεις σας, είναι δυνατόν να το αποστερείτε από άλλον πανεπιστημιακό; Τι είμαστε; Ουγκάντα;

Από την άλλη πλευρά, αν θέλετε να εφαρμόσετε ενιαίες συνθήκες παροχής υπηρεσιών και εργασίας από τους ιατρούς, κάντε το. Εσείς και το ένα δεν το κάνετε και κάνετε και το διαστροφικό. Χρειάζονται τριακόσιοι γιατροί, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, στην επαρχία -και το λέω χωρίς να υποτιμώ την έννοια, στην περιφέρεια επί το νεωτεριστικότερον ή προοδευτικότερον- για να καλύπτονται τουλάχιστον επί εικοσιτετραώρου βάσεως οι ειδικότητες στα νοσοκομεία της πατρίδας μας, το πολύ τετρακόσιοι. Και αντί να κάνετε αυτό -και το κάνετε συγκεκριμένα- λέτε ότι θα έρχονται οι γιατροί του ΕΟΠΥΥ να δουλεύουν μέσα. Και ενώ θέλετε να καλύψετε αυτό το κενό, θα φέρετε τη διαστροφή στην κυριολεξία.

Για τους πανεπιστημιακούς θα έλεγα και ένα άλλο επιχείρημα. Για ποιο λόγο να είναι στην ολοήμερη λειτουργία; Δεν το κατάλαβα. Στην εφημερία ναι. Αυτό είναι η λειτουργία του νοσοκομείου. Το ολοήμερο έχει να κάνει και με άλλου είδους διαδικασία. Είναι απλά τα πράγματα. Αφήστε να λειτουργήσουν τα πράγματα, έτσι όπως η απλότητα και το αυτονόητο μας το υποδεικνύουν. Υπάρχει διακομματική και διεπιστημονική συνεννόηση. Δυστυχώς ως γνώση υπάρχει, δεν την βλέπετε, είναι μέσα στο βούρκο και δεν σκύβετε να την πάρετε. Και έχετε την αυταπάτη ότι νομοθετείτε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κιλτίδη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ κ. Μαρία Μίχου.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας το συνάδελφο κ. Κιλτίδη, αν δεν ήξερα την ιστορία του, θα έλεγα ότι μπήκε στο Κοινοβούλιο το 2009 και απολογείται και κάνει σκληρή κριτική όπως ένας νεοεκλεγείς Βουλευτής. Νεοεκλεγείσα είμαι και απολογούμαι για λάθη και παραλείψεις και κακώς κείμενα τριάντα χρόνων.

Κύριε Κιλτίδη, ήσασταν στην κυβέρνηση, παίρνατε αποφάσεις και είχατε τη δυνατότητα ως κυβέρνηση να διορθώσετε καταστάσεις και έχετε πολύ καλά τι παραδόθηκε το 2009.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Ήμουν Υφυπουργός Γεωργίας και είμαι υπερήφανος για ό,τι έκανα. Είμαι υπερήφανος και για όσα έκανα ως Βουλευτής και γι' αυτό μιλάω έτσι.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε στη συζήτηση σήμερα στην Ολομέλεια ένα σημαντικό νομοσχέδιο που αφορά τον πολύπαθο χώρο των κέντρων της κοινωνικής φροντίδας και τις διατάξεις που αφορούν την αναδιάρθρωση του ΕΣΥ, του Εθνικού Συστήματος Υγείας, το οποίο λειτουργεί εδώ και είκοσι επτά χρόνια και όλοι αναγνωρίζουμε ότι πρόσφερε πολλά στο χώρο της υγείας στον τόπο μας, τουλάχιστον κατά τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του. Θεωρώ όμως πολύ σημαντικές και τις διατάξεις που αναφέρονται στο νομοσχέδιο για τα κέντρα αποκατάστασης και με αυτά θα ξεκινήσω στην τοποθέτησή μου, γιατί

είναι γνωστό ότι η νοσηλεία ενός ατόμου δεν σταματά πάντοτε με την ολοκλήρωση της νοσοκομειακής περίθαλψης.

Υπάρχουν πάρα πολλές περιπτώσεις ασθενών, οι οποίοι χρειάζονται συστηματική παρακολούθηση και υποστήριξη για μεγάλο χρονικό διάστημα. Η σωστή φροντίδα τους βοηθά να επανακτήσουν τις ικανότητές τους και να μπορέσουν να προσαρμοστούν στο φυσικό, οικογενειακό, αλλά και το επαγγελματικό τους περιβάλλον. Στη διαδικασία αυτή όμως οφείλει να παίξει καθοριστικό ρόλο η πολιτεία με τους πόρους και την υλικοτεχνική υποδομή που διαθέτει, γιατί ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι είναι ένα θέμα που μεμονωμένα το κάθε άτομο είναι αδύνατον να αντιμετωπίσει και το κόστος και αυτήν τη διαδικασία. Και ξέρουμε ότι η επανένταξη ενός ασθενή που θέλει κέντρο αποκατάστασης δεν είναι καθόλου μια απλή απόφαση. Στην Ελλάδα, παρ' ότι το Εθνικό Σύστημα Υγείας, όπως ανέφερα, λειτουργεί εδώ και είκοσι επτά χρόνια, δεν καταφέραμε να δημιουργήσουμε επαρκείς δομές μετανοσοκομειακής φροντίδας.

Κυρίως δεν μπορέσαμε να συνδέσουμε αυτά τα δύο στάδια της νοσηλείας του ατόμου. Αυτό το κενό έρχεται να καλύψει – και κατά την άποψή μου με ικανοποιητικό τρόπο – η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία. Γίνεται συγχώνευση των κέντρων αποθεραπείας, φυσικής και κοινωνικής αποκατάστασης, των κέντρων εκπαίδευσης και κοινωνικής υποστήριξης και κατάρτισης ατόμων με ειδικές ανάγκες με το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Επιχειρεί να καλύψει δύο κατευθύνσεις. Η πρώτη είναι η ολοκληρωμένη παροχή ιατρικών φροντίδων με την οριζόντια διασύνδεση αυτών των μονάδων και των αρμόδιων φορέων. Η δεύτερη είναι η ποιοτικότερη παροχή υπηρεσιών υγείας μέσα από οικονομίες κλίμακας που προσπαθεί να επιτύχει. Σημαντικό ρόλο εδώ θα παίξει η αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων του προσωπικού και της υλικοτεχνικής υποδομής, που θα έπρεπε να έχει γίνει εδώ και δεκαετίες.

Θα πρέπει, όμως, να συζητήσουμε κάποια σημεία που είναι αδιευκρίνιστα για μένα, όπως στην παράγραφο 2 του άρθρου 5. Εκεί προβλέπεται ότι ο οργανισμός των νεοσύστατων μονάδων κοινωνικής φροντίδας θα καθορίζει μεταξύ άλλων και την κατανομή των πόρων μεταξύ των διαφόρων λειτουργιών.

Τα ερωτήματα που τίθενται είναι τα εξής: Σε περίπτωση που με τον υπάρχοντα προϋπολογισμό, μετά από την αύξηση εσόδων με τις συμβάσεις που θα γίνουν με τα ασφαλιστικά ταμεία, με τη μείωση του λειτουργικού κόστους, δεν καλύπτονται επαρκώς οι ανάγκες χρηματοδότησης, θα υπάρχει πρόβλεψη στον κρατικό προϋπολογισμό ώστε να καλυφθούν αυτές οι ανάγκες;

Δεύτερον, από τις διατάξεις του νομοσχεδίου γίνεται σαφής η σημασία του οργανισμού στη λειτουργία των μονάδων υγείας. Είναι σημαντικό να καταρτιστούν άμεσα για να μπορέσουμε να έχουμε και άμεσα αποτελέσματα.

Στην παράγραφο 5 του άρθρου 9 δίνεται η προθεσμία μέσα σε δύο μήνες τα διοικητικά συμβούλια των μονάδων κοινωνικής φροντίδας να τις καταρτίσουν. Αν δεν γίνει αυτό, η πρότασή μου είναι να καταρτίζεται από το Υπουργείο Υγείας και να μην πηγαίνουμε από παράταση σε παράταση. Το έχουμε βιώσει σε άλλες περιπτώσεις και το αποτέλεσμα είναι να δημιουργούνται προσδοκίες ότι θα υλοποιηθούν κάποια πράγματα, πολύ σημαντικά σε κοινωνικούς χώρους –και ιδιαίτερα τώρα στο χώρο της υγείας– και αυτό να μην υλοποιείται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει γίνει πάρα πολύ μεγάλη κουβέντα για το άρθρο 30 από ειδικούς του χώρου –είμαι οικονομολόγος και όχι γιατρός– οι οποίοι προφανώς ξέρουν για ποιο πράγμα μιλάμε, σχετικά με το να διατηρήσουν οι πανεπιστημιακοί γιατροί ιδιωτικό ιατρείο, εφόσον συμμετέχουν στην ολοήμερη λειτουργία του νοσοκομείου που υπηρετούν, τουλάχιστον δύο φορές την εβδομάδα.

Έχει επισημανθεί από την ΟΚΕ και από τους συναδέλφους ότι άλλος είναι ο ρόλος των πανεπιστημιακών γιατρών. Είναι η μετάδοση της γνώσης και η εξέλιξη της έρευνας. Θα τα καταφέρουν, λοιπόν, όλα αυτά; Επιπώθηκε και η εξής φράση: «Μα, γίνεται ήδη». Τι σημαίνει αυτό, ότι πρέπει να το νομιμοποιήσουμε κιόλας;

Πηγαίνω σ' ένα άλλο σημαντικό θέμα, τη θέσπιση του εισοδηματικού κριτηρίου των 55.000 ευρώ όσον αφορά την παροχή του πολυτεκνικού επιδόματος στις πολύτεκνες οικογένειες, που δι-

νεται εδώ και χρόνια.

Πρώτα από όλα, πιέσαμε να μην υπάρξει. Εφόσον, όμως, έχει τεθεί, πρέπει να διευκρινίσουμε αν είναι καθαρό ή ακαθάριστο οικογενειακό εισόδημα. Γιατί πρέπει να διευκρινιστεί αυτό; Γιατί πιστεύω ότι θα περιοριστεί ακόμη περισσότερο η μερίδα των πολύτεκνων οικογενειών, αν αυτό είναι ακαθάριστο.

Είμαι από πολύτεκνη οικογένεια και πιστεύω ακράδαντα ότι οι γονείς δεν φέρνουν τα παιδιά στην κοινωνία για τα επιδόματα. Τα φέρνουν γιατί τα αγαπούν και γιατί θέλουν να κάνουν παιδιά. Όμως, ως είμαστε ειλικρινείς. Οι ανάγκες που υπάρχουν στην κοινωνία σήμερα και δη σ' αυτές τις οικογένειες είναι πάρα πολύ μεγάλες. Ας μην ξεχνάμε ποτέ τη συμβολή τους σ' ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα στην Ελλάδα, που λέγεται δημογραφικό και το βιώνουμε όλο και πιο έντονα.

Πολλές φορές εδώ μιλάμε για το ασφαλιστικό, για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος και πώς θα γίνει σε βάθος χρόνου. Αν δεν στηρίξουμε αυτές τις οικογένειες, το πρόβλημα θα είναι οξύτατο.

Το άρθρο 15 περιλαμβάνει τις ρυθμίσεις για το προσωπικό των μονάδων της κοινωνικής φροντίδας.

Αυτές οι μονάδες θα είναι διευρυμένες. Θα περιλαμβάνουν γιατρούς φυσικής και ιατρικής αποκατάστασης, νοσηλευτές, εργοθεραπευτές, λογοθεραπευτές, ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επιτρέψτε μου να συνεχίσω, κυρία Πρόεδρε. Δεν θα αργήσω.

Εάν μετά την κατανομή αυτού του προσωπικού διαπιστωθεί ότι οι θέσεις δεν καλύπτονται με επάρκεια, θα υπάρξει κάλυψη των θέσεων με δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού; Εδώ υπάρχει δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού κι έχουμε σοβαρές ελλείψεις. Το έχω αναφέρει επανειλημμένα. Δεν υπάρχει ακτινολόγος στα πολυϊατρεία του ΙΚΑ της Κατερίνης για τριάμισι χρόνια. Φανταστείτε να μην υπάρχει και κάλυψη από τον προϋπολογισμό γι' αυτό.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΞΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Άμα δεν πάει γιατρός, όμως, δεν φταίει ούτε το Υπουργείο ούτε κανείς.

ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΟΥ: Κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου με όλο το σεβασμό να σας πω πως δεν μπορώ να διανοηθώ ότι δεν μπορεί να βρεθεί λύση επί τριάμισι χρόνια. Ας συναφθεί μία εξωτερική σύμβαση μ' έναν γιατρό. Πιστέψτε με ότι το κόστος θα είναι πολύ λιγότερο απ' αυτό που διατίθεται τώρα και η ταλαιπωρία των ασφαλισμένων θα είναι πολύ μικρότερη.

Κλείνοντας, θέλω να επισημάνω ότι υπάρχουν και πολύ θετικές αλλαγές που συνοδεύουν το παρόν νομοσχέδιο όπως, για παράδειγμα:

Η δημιουργία Εθνικού Μητρώου δικαιούχων παροχών, για να μάθουμε σ' αυτήν τη χώρα πόσοι πραγματικά δικαιούνται τελικά αυτά τα επιδόματα και πόσοι τα έχουν λάβει τόσα χρόνια παράνομα, με βάση το άρθρο 18.

Δεύτερον, η δημιουργία ενός ολοκληρωμένου συστήματος εσωτερικού ελέγχου, για να απαλειφθούν τα φαινόμενα διαφθοράς και να δούμε πλέον αυτές οι προμήθειες, αυτή η τιμολόγηση, αυτή η κοστολόγηση πώς γίνονταν τόσα χρόνια και επιβάρυναν τον ελληνικό λαό με εκατομμύρια ευρώ. Με βάση το άρθρο 25, θα πρέπει οπωσδήποτε άμεσα να λειτουργήσει και η ηλεκτρονική συνταγογράφηση, να ολοκληρωθεί, γιατί έχει αποδώσει και δεν μπορεί κανένας μας να το παραβλέψει.

Και τρίτον, είναι και η επέκταση της μηνιαίας αποζημίωσης της τρίτης ζώνης για τους ειδικευόμενους γιατρούς.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, πέρα από την καλή λειτουργία των μονάδων αποκατάστασης που όλοι τη θέλουμε κι όλοι θα τη στηρίξουμε, υπάρχει και το θέμα που προκύπτει στις περιπτώσεις που δεν έχουμε μονάδες αποκατάστασης. Εκεί το κενό είναι τεράστιο.

Στην Πιερία γίνεται μια σημαντική προσπάθεια απ' όλους τους φορείς για να δημιουργηθεί ένα κέντρο αποκατάστασης στο Αι-γίνιο. Σ' αυτήν την Αίθουσα έχει ειπωθεί ότι αυτό θα γίνει. Ωραία. Πότε θα γίνει αυτό; Ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα, πότε θα ενταχθεί και ποιος είναι ο χρόνος που θα απαιτηθεί για τη δημιουρ-

γία αυτού του κέντρου που θα λύσει πάρα πολλά προβλήματα; Διότι η ολοκλήρωση του Νοσοκομείου της Κατερίνης πήρε είκοσι χρόνια. Αν είκοσι χρόνια πάρει και το κέντρο αποκατάστασης λυπάμαι, αλλά είναι μία εξαγγελία χωρίς αντίκρισμα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μίχου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο, διότι έγινε αναφορά έως κι επίθεση στο πρόσωπό μου και θα ήθελα να κάνω μία διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Είναι επί προσωπικού θέματος;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Βεβαίως, διότι η κυρία συνάδελφος ανέφερε ότι μάλλον τελώ σε άγνοια του παρελθόντος και ομιλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Εγώ προσπάθησα να καταθέσω απόψεις συνοδευόμενες από γνώση, με τη δική μου ιδεολογική αναφορά και αφετηρία. Το ίδιο έπραξε, απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι, και η συνάδελφος.

Εις ό,τι αφορά, δε, το να κατακεραυνώσω κυβερνήσεις, είτε

ΠΑΣΟΚ είτε Νέας Δημοκρατίας, δεν είχα πρόβλημα να το κάνω κι όταν ήμουν Υφυπουργός στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αυτός ήμουν, αυτό θα πράττω κι αυτό πρέπει να κάνει ο κάθε Βουλευτής μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κιλτίδη. Δεν υπάρχει θέμα προσωπικό, αλλά η δήλωση έπρεπε να ακουστεί, κύριε Κιλτίδη.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο. Θα ήθελα να καταθέσω κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Στο άρθρο 34 προστίθεται μία λέξη και αλλάζει μια άλλη λέξη. Επίσης, υπάρχουν κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις στο άρθρο 29 και στο άρθρο 25.

Τα καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

<<

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΞΗ

Αρ. 34

Στην περ. 11 το γυμνίο της παρένθεσης)
 τίθεται μετά τις λέξεις "...γυμνικός ιατρικός"
 και όχι "...τις δωτικές κλινικές"

Αρ. 29

Στην παρ 7, βερά 7 πριν τη φράση.
 "καθηγητή Πανεπιστημίου" τίθεται η
 λέξη "Ανταγωνιστική"

Αρ. 25 13/10/11

Στην ΔΕ βερά το εδάφιο αντικαθίσταται
 ως εξής:

"Με απόφαση των αρμόδιων Διοικητι-
 νη υπέρ οφείτται Επιτροπή Ελέγχου, η οποία
 αποτελέσεται από δύο (2) μέλη των Διοικητικών
 Συμβουλίων και των Εσωτερικών Ελεγκτών και
 η οποία"

 13/10/11 >>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ να διανεμηθούν στους κυρίους συναδέλφους.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ κ. Φραγκίσκος Παρασύρης.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Έχω καταθέσει μία προσθήκη, κύριε Υπουργέ, την οποία και θα ήθελα να αναλύσω και να αναπτύξω το περιεχόμενό της. Αφορά στη δυνατότητα, ουσιαστικά, που πρέπει να έχει το Υπουργείο Υγείας και τα όργανα των νοσοκομείων να επιβάλλουν κυρώσεις σε περιπτώσεις σοβαρών παραπτώματων που τελούνται από πανεπιστημιακούς γιατρούς εντός των νοσοκομείων κατά τη διάρκεια της δουλειάς τους, κατά την υπηρεσία τους.

Θεωρώ ότι και μέσα από την εκδηλούμενη, άλλωστε και με το νομοσχέδιο, βούληση σας στο να μπορούν οι πανεπιστημιακοί γιατροί να κάνουν και να ιατρεία έξω από το νοσοκομείο, θα ήταν μια παράβλεψη να μην έχει προβλεφθεί ο πειθαρχικός έλεγχος αυτών των πανεπιστημιακών γιατρών, για το πώς λειτουργούν μέσα στα πανεπιστημιακά νοσοκομεία, κυρίως από την πλευρά του Υπουργείου Υγείας. Νομίζω ότι η προσθήκη αυτή είναι και ουσιαστική και επίκαιρη και μέσα στο πνεύμα του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, καθότι το δίκαιο πάσχει σημαντικά σε σχέση με τον έλεγχο αυτής της δουλειάς που κάνουν οι πανεπιστημιακοί γιατροί: τον έλεγχο δηλαδή, καθαρά της κλινικής τους δραστηριότητας και της υπηρεσιακής τους συμπεριφοράς μέσα στα πανεπιστημιακά νοσοκομεία.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, το έχω πει αρκετές φορές, εδώ μέσα στην Αίθουσα αυτή, τα δύο τελευταία χρόνια ότι δυστυχώς, ο τρόπος και η λογική με την οποία στήθηκαν τα πανεπιστημιακά νοσοκομεία, ο τρόπος λειτουργίας τους, το προσωπικό τους, κ.λπ., έχει την εμπλοκή δύο Υπουργείων και του Υπουργείου Υγείας και του Υπουργείου Παιδείας, με αποτέλεσμα και οι πανεπιστημιακοί γιατροί να απολαμβάνουν αυτήν τη διπλή τους ιδιότητα.

Αυτή, λοιπόν, η ασάφεια που δημιουργείται μέσα από εμπλοκή αυτών των δύο Υπουργείων, αυτό όλο το μπερδεύει -που δεν γνωρίζει κανένας σε ποιον ανήκει, δεν γνωρίζει κανένας ποιος είναι υπεύθυνος, ποιο Υπουργείο είναι υπεύθυνο- έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργείται μια γκρίζα ζώνη στη λειτουργία των νοσοκομείων, που πολλές φορές επιφέρει σύγκρουση νόμων και γνωμοδοτήσεων, δυσκολία κατανόησης των ευθυνών και ένα, τέλος πάντων, μη προβλέψιμο διοικητικό και νομικό πεδίο, το οποίο καθιστά τελικά όλους μέσα στο νοσοκομείο, ανεύθυνους.

Σήμερα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, γιατί πρέπει να περιγράψουμε πως έχει η κατάσταση, αν ένας πανεπιστημιακός γιατρός εντοπιστεί για σοβαρά παραπτώματα κατά την κλινική του δραστηριότητα, στη δουλειά του δηλαδή, αν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί τεκμηριώσουν, εν πάση περιπτώσει, ένα χρηματισμό σε έναν πανεπιστημιακό γιατρό ή ως πούμε, το να μην πηγαίνει καθόλου στη δουλειά του ελέγχεται -και δεν είναι σίγουρο- το κατά πόσο το Υπουργείο Υγείας και τα διοικητικά όργανα του πανεπιστημιακού νοσοκομείου, αν μπορούν τελικά να επιβάλουν πειθαρχικές διώξεις. Αυτό, πραγματικά, είναι ακατανόητο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε...

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Υπουργέ, να τελειώσω μόνο την φράση μου.

Αν, λοιπόν, αύριο οι ελεγκτικοί μηχανισμοί πιάσουν κάποιον πανεπιστημιακό γιατρό να χρηματίζεται κατά την άσκηση του κλινικού του έργου μέσα στο νοσοκομείο, δεν είναι σαφές το αν μπορεί να επιβάλει πειθαρχικές διώξεις, γιατί για το συγκεκριμένο γιατρό θα πρέπει να αποφανθούν ή να κρίνουν κατ'αρχάς τα όργανα του Πανεπιστημίου ή της Ιατρικής Σχολής, δηλαδή φορείς που ανήκουν στο Υπουργείο Παιδείας και όχι στο Υπουργείο Υγείας. Όλα αυτά για να γίνουν, δηλαδή τα πειθαρχικά συμβούλια του πανεπιστημίου, τα πειθαρχικά συμβούλια της Ιατρικής Σχολής απαιτούν -γνωρίζετε πολύ καλά- πάρα πολύ χρόνο, καθυστερήσεις, αναβολές κ.λπ., με αποτέλεσμα το θέμα μετά από κάποιο διάστημα, βέβαια, να ξεχνιέται εντελώς. Μπορεί να πάει και στα δικαστήρια. Και αν τα δικαστήρια είναι και αθωωτικά, αν είχε επιβάλει η διοίκηση ή ο διοικητής κάποια κύρωση, μπορεί να βρεθεί και μπλεγμένος στα δικαστήρια από τον πανε-

πιστημιακό γιατρό. Αυτή είναι η κατάσταση που επικρατεί σήμερα στα πανεπιστημιακά νοσοκομεία: να μην μπορεί να ελέγξει κανένας τους πανεπιστημιακούς γιατρούς, να μην μπορεί να έχει κανένα πειθαρχικό και ιεραρχικό έλεγχο επί των πανεπιστημιακών γιατρών.

Δυστυχώς, αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριε Υπουργέ. Και έτσι προκύπτει και το μη προβλέψιμο πεδίο. Διότι βεβαίως, δεν έχουμε θωρακίσει την πολιτεία μας και τα όργανά μας ούτε με θεσμικά, ούτε με νομικά εργαλεία, έτσι ώστε να μπορούν να προστατεύουν τους πολίτες και το δημόσιο πλούτο.

Η πολιτεία, λοιπόν, δυστυχώς κύριε Υπουργέ με αυτό τον τρόπο περνά ένα μήνυμα προς τα έξω και βοηθά στο να εμπεδωθεί μια νοοτροπία για μόνιμη ατιμωρησία ορισμένων.

Οφείλουμε επομένως, να θωρακίσουμε την πολιτεία και τα όργανά της, να προασπίσουμε το κύρος των πανεπιστημιακών νοσοκομείων και του ίδιου του πανεπιστημίου από τέτοιες συμπεριφορές. Για αυτές τις περιπτώσεις -ξαναλέω- χρειάζονται τα κατάλληλα θεσμικά και νομικά εργαλεία.

Θα ήταν σημαντική παράβλεψη να προχωρήσουμε σε μία τέτοια πανθομολογούμενη παραχώρηση στους πανεπιστημιακούς γιατρούς και την ίδια στιγμή να μην έχουμε προβλέψει υπό ποιων οργάνων και υπό ποιου Υπουργείου είναι ο πειθαρχικός και ιεραρχικός έλεγχος. Θεωρώ ότι και το Υπουργείο Υγείας αλλά και οι διοικήσεις των νοσοκομείων σε τέτοιες περιπτώσεις θα πρέπει να έχουν τον πρώτο λόγο. Μιλάμε για σοβαρά παραπτώματα.

Κύριε Υπουργέ, ήταν πολύ σύντομη η παρέμβασή μου σε σχέση με την προσθήκη, αλλά υπάρχει και το πολιτικό δεδομένο σε ό,τι αφορά αυτήν την προσθήκη. Γνωρίζουμε όλοι τον αγώνα που δίνετε και εσείς αλλά και εμείς για τη βελτίωση των συνθηκών στο χώρο της υγείας και των υπηρεσιών υγείας γενικότερα. Υπάρχει, όμως, σήμερα μία πραγματικότητα που βιώνει ο Έλληνας πολίτης, δηλαδή γιατροί και μάλιστα πανεπιστημιακοί, είτε να χρηματίζονται είτε να μην λειτουργούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και να μην έχουν την καλύτερη υπηρεσιακή και κλινική συμπεριφορά, μέσα στα νοσοκομεία.

Ό,τι λοιπόν, και να κάνουμε κύριε Υπουργέ που να αφορά εσωτερικές διευθετήσεις στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, τη λειτουργία των πανεπιστημιακών γιατρών κ.λπ., αν δεν βάλουμε ένα τέρμα σε αυτό το φαινόμενο, αν δεν βάλουμε ένα τέρμα σε αυτήν την κατάσταση, δεν θα έχουμε πετύχει τίποτα.

Θεωρώ, λοιπόν, σημαντικό νομικό όπλο το να έχουμε μία τέτοια προσθήκη στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο έτσι ώστε σε μία πρώτη φάση να έχουμε μία όσο το δυνατόν -χρειάζεται και μία περαιτέρω βελτίωση- καλύτερη αντιμετώπιση τέτοιων φαινομένων από την πλευρά του Υπουργείου Υγείας και των διοικήσεων των ίδιων των νοσοκομείων. Διότι, εάν υπάρξει μία τέτοια περίπτωση, στοχοποιούν εσάς, το Υπουργείο Υγείας και όχι το Υπουργείο Παιδείας. Ο ελληνικός λαός δεν καταλαβαίνει ότι η λειτουργία ορισμένων νοσοκομείων ελέγχεται από το Υπουργείο Παιδείας.

Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Παρασύρη. Ήσασταν μέσα στο χρόνο σας, κύριε Παρασύρη. Δεν ήταν μικρή η παρέμβασή σας.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρία Πρόεδρε, να απαντήσω στην πρόταση που κατέθεσε ο συνάδελφος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, το αίτημα το οποίο θέσατε είναι κάπως πιο σύνθετο για να γίνει εδώ με μία απλή κατάθεση, προσθήκη. Το αντιμετωπίζουμε θετικά, όπως το παρουσιάσατε. Αλλά, όπως καταλαβαίνετε πρέπει να γίνει συνεργασία των δύο Υπουργείων, Παιδείας και Υγείας. Πρέπει να δούμε τι προβλέπεται και από την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας που αφορά τους πανεπιστημιακούς και τι προβλέπεται και από το Υπουργείο Υγείας.

Δεσμευόμαστε, όμως, ότι στο επόμενο νομοσχέδιο -ήδη συζητήθηκε χθες στο Υπουργικό Συμβούλιο ο νέος τρόπος απόκτησης ειδικότητας και γενικότερα ο τρόπος εκπαίδευσης των ει-

δικαιούμενων γιατρών- θα έχουμε το χρόνο να το συζητήσουμε.

Κλείνοντας, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι δεν υπάρχει νομικό κενό. Οτιδήποτε αφορά το Υπουργείο Παιδείας συνεχίζεται, απλώς δεν συντονίζεται χρονικά η απόφαση που θα έχει το Υπουργείο Υγείας με το Υπουργείο Παιδείας.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΠΑΣΥΡΗΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ!

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν μένει, όμως, τίποτα έτσι. Απλώς συμφωνούμε ότι πρέπει να βρούμε έναν άλλο τρόπο να τακτοποιείται ένας που λειτουργεί μέσα στο Εθνικό Σύστημα Υγείας.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΠΑΣΥΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν υπάρχει τέτοια διαδικασία, κύριε Παρασύρη.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΠΑΣΥΡΗΣ: Θέλω μια στιγμή να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν σας έχω δώσει το λόγο, κύριε Παρασύρη. Σας παρακαλώ!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρείται παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης της Βουλής τριάντα τρεις Γάλλοι τραπεζιτικοί, οι οποίοι πραγματοποιούν επίσκεψη στη χώρα μας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι επιχαίρω για το νομοσχέδιο που κατέθεσε η Κυβέρνηση. Είναι ένα καλό νομοσχέδιο και φυσικά έχω χαροποιηθεί ιδιαίτερα για τις δύο προβλέψεις που έκανε: αυτή που αφορά τους αγροτικούς γιατρούς -ήταν κάτι που μας απασχολούσε όλους, ιδιαίτερα τους Βουλευτές τους προερχομένους εξ επαρχίας- και βέβαια, αυτή που αφορά τα επιδόματα των αναπήρων. Είναι, λοιπόν, πάρα πολύ σωστές και οι δύο αυτές προβλέψεις. Ήταν αυτό που ζητούσαμε και νομίζω ότι θα πρέπει να επαινέσω την ηγεσία για το γεγονός ότι τα υιοθέτησε.

Κατά τα άλλα, δεν έχω να προσθέσω τίποτα στο νομοσχέδιο. Επαναλαμβάνω ότι είναι μια καλή νομοθετική πρωτοβουλία, όμως, κύριε Υπουργέ, θέλω να αναφερθώ σε τρία ζητήματα που είναι γενικότερης υφής, αλλά απασχολούν ιδιαίτερα την Πιερία και θα παρακαλέσω την προσοχή σας.

Τι θα γίνει, κύριε Υπουργέ, με τις πιστοποιημένες δομές ιδιωτικού δικαίου που είναι είκοσι οκτώ στην Ελλάδα; Μία από αυτές έχουμε στην Πιερία, τη «Μέριμνα του Παιδιού» -το έχω θέσει και στον κ. Μπόλαρη, - η οποία έχει στη δύναμή της εξήντα παιδιά με ειδικά προβλήματα, ΑΜΕΑ και έχει είκοσι εργαζομένους.

Είναι απλήρωτοι, κύριε Υπουργέ, έντεκα μήνες. Αντιλαμβάνομαι τη στενότητα και την περικοπή των κονδυλίων προς αυτές τις ιδιωτικού δικαίου οργανώσεις, τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, αλλά αντιλαμβάνεστε και εσείς με τι επώδυνο τρόπο οι οικογένειες αυτές αντιμετωπίζουν το πρόβλημα, όπως και οι εργαζόμενοι.

Κύριε Υπουργέ, υπήρχε ένα πρόβλημα, γιατί συνήθως οι προϋπολογισμοί σε αυτά τα νομικά πρόσωπα εκαλύπτοντο από προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης. Έχει υποβληθεί δύο χρόνια το πρόγραμμα.

Στο Υπουργείο Εργασίας αφορά, κύριε Μπόλαρη και δεν ξέρει κανένας τι γίνεται. Τη περιπτώσει που εγκριθεί αυτό το πρόγραμμα, θα μπορούμε να εξοικονομήσουμε πόρους για να εξασφαλίσουμε τη βιωσιμότητα αυτού του σχήματος. Δεν έχουμε καλύτερο σχήμα στο Νομό Πιερίας για πρόνοια και προστασία των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Να μη σας πω δε, ότι υπάρχουν άλλα εκατό παιδιά τα οποία αναμένουν στη σειρά από την πόλη, αλλά και από την επαρχία και δεν έχει τη δυνατότητα αυτή η σπουδαία οργάνωση, αυτό το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου η «Μέριμνα του Παιδιού».

Επαναλαμβάνω ότι είναι πιστοποιημένο, κύριε Υπουργέ. Δεν

αναφέρομαι στις όποιες πρωτοβουλίες δεν είναι πιστοποιημένες και μπορεί κάποιος να τις αμφισβητήσει, αλλά αναφέρομαι σε πιστοποιημένο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με διαχρονική παρουσία, με μεγάλη, αναγνωρισμένη προσφορά από την τοπική κοινωνία, αλλά κύρια από τους γονείς αυτούς, οι οποίοι είναι καταταλαιπωρημένοι και προσβλέπουν σε αυτήν τη δομή.

Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να έχω την απάντησή σας. Επαναλαμβάνω και πάλι ότι αντιλαμβάνομαι απόλυτα τη στενότητα των οικονομικών, τους μειωμένους προϋπολογισμούς που σας διαθέτει το Υπουργείο Οικονομικών και εσείς κατ' ανάγκην, στη συνέχεια, περιορίζετε τα κονδύλια, αλλά πρέπει να δοθεί μια λύση, αφ' ης στιγμής υπάρχει πάντα η εναλλακτική λύση των προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης.

Το δεύτερο, κύριε Υπουργέ, αφορά τις δομές ψυχικής υγείας, αυτές τις δομές της λεγόμενης αποασυλοποίησης. Έχουμε και εδώ, στην περιοχή Μακρυγιάννου Πιερίας για παράδειγμα, μια αντίστοιχη δομή, όπου και εκεί οι εργαζόμενοι είναι δυο-τρεις μήνες απλήρωτοι. Είναι αβέβαιη η εξέλιξη αυτού του σπουδαίου προγράμματος, διότι είχαμε ένα νοσοκομείο το οποίο απετέλεσε πρότυπο στην Ελλάδα αποασυλοποίησης αυτής της κατηγορίας των ασθενών και αυτό βρίσκεται, συνέχεια τα τελευταία χρόνια -όχι μόνο την περίοδο ευθύνης διακυβέρνησης του σημερινού κόμματος- αλλά και προηγούμενα, μόνιμα σε διακινδύνευση.

Πρέπει να δούμε τι θα κάνουμε, διότι, κύριοι Υπουργοί, εμείς, όντας Βουλευτές, υφιστάμεθα καθημερινά την αγωνία αυτών των γονέων, αυτών των παιδιών τα οποία έχουν καταφύγει σε αυτές τις σπουδαίες δομές, σ' αυτές τις κατακτήσεις και τώρα αυτές κολοβώνονται και τώρα αυτές υπολειπονται, η ύπαρξη τους τίθεται εν αμφιβόλω. Τι θα κάνουμε; Τι θα πούμε σε αυτούς τους ανθρώπους; Έχουμε εναλλακτικές λύσεις σαν κράτος; Υπάρχει καμιά ιδιωτική επιχείρηση που μπορεί να τους περιθάλψει και να τους δώσει λύση στο πρόβλημα;

Το τρίτο, κύριε Υπουργέ -και θα παρακαλέσω, γιατί σας το ζητήσα και προσωπικά- είναι ότι κάναμε οι Βουλευτές του Νομού Πιερίας μια ερώτηση. Φέτος το μόνο κέντρο που δεν λειτουργεί σε είναι η κατασκήνωση της Λεπτοκαρυάς. Υπάρχουν κατασκηνώσεις και κατασκηνώσεις για άτομα με ειδικές ανάγκες. Η καλύτερη κατασκήνωση στην Ελλάδα, γι' αυτό πήγαιναν περίπου δύο χιλιάδες παιδιά ατόμων με ειδικές ανάγκες, είναι στην περιοχή Λεπτοκαρυάς.

Δεν ξέρω ποιοι επέλεξαν να πάνε σε άλλες κατασκηνώσεις, διότι και εδώ υπήρχε μία περιστολή κι εμείς το αντιλαμβανόμαστε. Και γιατί αυτή η κατασκήνωση; Δηλαδή, διερρωτώνται όλοι ποιο ήταν το κριτήριο που πήγαν στις κατασκηνώσεις της Χαλκιδικής, στις κατασκηνώσεις της Καβάλας -νομίζω, κύριε Υπουργέ, έχετε κι εσείς - και δεν αξιοποιήθηκε αυτή η υποδομή της Λεπτοκαρυάς, με αποτέλεσμα και άτομα από την περιοχή να αντιμετωπίζουν προβλήματα. Βέβαια, κάποιοι καλύφθηκαν. Πήγαν τα παιδιά τους στην Χαλκιδική, στην Καβάλα. Ωραία! Παρέλκει αυτό αφού βρήκαν λύση.

Όμως, εγώ διερρωτώ και διερρωτάται και η Πιερία γιατί η καλύτερη υποδομή, η καλύτερη κατασκήνωση δεν αξιοποιήθηκε και αξιοποιήθηκαν οι άλλες που ήταν δευτερεύουσες.

Κύριε Υπουργέ, το ερώτημα το υποβάλαμε τρεις Βουλευτές του Νομού Πιερίας -εγώ, ο κ. Αμοιρίδης, ο κ. Κουκοδήμος- δύο μισι μήνες τώρα. Γιατί δεν μας απαντάει κάποιος; Κάποιος δεν πρέπει να μας απαντήσει, τη στιγμή που και η πρόβλεψη λείει στη Βουλή ότι εντός είκοσι δύο ημερών πρέπει να απαντώνται οι ερωτήσεις των Βουλευτών;

Θα σας παρακαλούσα, λοιπόν, να μας δώσετε μία απάντηση όποια και να είναι. Να μας πείτε ότι την έχουμε διαγράψει αυτήν την υποδομή. Να μας πείτε ότι δεν μας ενδιαφέρει αυτή η υποδομή. Να μας πείτε ότι είναι κοστοβόρα αυτή η υποδομή. Οι κάτοικοι της περιοχής, καθώς αυτό είναι και μία προσοδοφόρα υποδομή για τους επαγγελματίες της περιοχής, είναι ένα κέντρο, το οποίο κτίστηκε με πάρα πολύ μεγάλη προσπάθεια, διερρωτώνται γιατί.

Είναι αυτό το μείζον πρόβλημα; Όχι. Για εμάς, όμως, που εκπροσωπούμε την περιφέρεια και το νομό είναι ένα πρόβλημα, στο οποίο ζητούμε μία απάντηση. Να μας πει κάποιος ότι φέτος γι' αυτούς τους λόγους το διαγράψαμε και του χρόνου θα

βρούμε μια άλλη λύση ή να ξέρουμε ότι δεν θα λειτουργήσει κι έτσι να βρούμε μια άλλη χρήση.

Έγινε τεράστιο θέμα δημοσίου διαλόγου στην Πιερία και σ' εμάς τους Βουλευτές, που κάναμε την ερώτηση, δεν μας απαντάει κανένας.

Εγώ θέλω να σας πω ότι ο πρώην Υπουργός Υγείας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κατήγγο από την Πιερία και διερωτάται κι αυτός και λέει ότι «εγώ το βοήθησα κ.λπ., και τι κάνατε εσείς, οι σημερινοί Βουλευτές όλων των κομμάτων;».

Θα σας παρακαλούσα, λοιπόν –και προσωπικά επειδή σας το έθεσα- να μας δώσετε μία απάντηση.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Παπαγεωργίου, Βουλευτή Πιερίας του ΠΑΣΟΚ.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θα μπορούσα να έχω το λόγο, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρία Πρόεδρε, ο εκλεκτός συνάδελφος, ο κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου, έθεσε τρία ζητήματα, στα οποία θα δώσω τηλεγραφικά τις απαντήσεις για να μη δημιουργούμε προβλήματα στη διαδικασία.

Το Ίδρυμα «Η Μέρμνα του Παιδιού», κύριε συνάδελφε, είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Είναι από αυτά τα ιδρύματα, τα οποία παίρνουν επιχορήγηση και έπαιρναν όλα αυτά τα χρόνια από τις νομαρχίες μέσω του Υπουργείου Εσωτερικών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Έχει πάει στο 30%.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Έτσι είναι.

Η διαδικασία όσον αφορά το Υπουργείο Υγείας έχει τελειώσει. Έχουν σταλεί τα σχετικά. Είναι θέματα του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους για να γίνουν οι εκταμιεύσεις. Χρειάζεται και από πλευράς των ιδρυμάτων η αντίστοιχη πίσση.

Για τις ΣΥΔ, για τις Στέγες Υποστηριζόμενης Διαβίωσης, αποασυλοποίησης κ.λπ. είχαμε μία περικοπή. Υπήρξε ένα θέμα ροής της χρηματοδότησης. Έχουμε συνεννοηθεί. Υπήρξε παρέμβαση από πλευράς του κυρίου Υπουργού, συνεννόηση με το Υπουργείο Οικονομικών, αναπλήρωση αυτών των χρημάτων, γιατί το Πρόγραμμα «ΨΥΧΑΡΓΩΣ» είναι υποχρέωση της χώρας απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οι δομές αυτές είναι ενταγμένες στο «ΨΥΧΑΡΓΩΣ». Άρα υπάρχει αντίστοιχη υποχρέωση από πλευράς της ελληνικής πολιτείας να τις χρηματοδοτήσει.

Επομένως, και στον τομέα αυτό αυτές τις μέρες υπογράφεται η επιπλέον χρηματοδότηση. Υπήρχαν ζητήματα λόγω των καταλήψεων στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και στο Υπουργείο Υγείας. Είναι τελειωμένο αυτό το θέμα.

Όσον αφορά τις κατασκηνώσεις, το θέμα της ερώτησης που μου λέτε δεν το ξέρω. Δεν ήρθε σ' εμένα η ερώτηση. Θα το δούμε. Θα το ελέγξουμε για να το δούμε αμέσως. Όμως, δεν πειράζει. Θα σας πω εγώ τι γίνεται.

Υπήρχε ένα ζήτημα, το οποίο είχε σχέση με τις αρμοδιότητες, οι οποίες μεταβιβάστηκαν. Όπως ξέρετε, οι κατασκηνώσεις λειτουργούσαν από τις νομαρχίες. Η αρμοδιότητα ήταν μέχρι τις 30-6 στις περιφέρειες. Πέρασαν στους δήμους και οι κατασκηνώσεις. Πράγματι, έγινε επιλογή φέτος να μη λειτουργήσει η κατασκίνηση αυτή επειδή υπήρχε μία μείωση στο κόστος της χρηματοδότησης. Η κατασκίνηση, όμως, τώρα να ξέρετε ότι πέρασε στο δήμο και η συνεννόηση για τη λειτουργία πλέον της κατασκίνησης θα είναι θέμα συνεννόησης του Υπουργείου και του δήμου για τη συνέχεια. Δεν χάνονται αυτές οι υποδομές. Είναι –όπως είπατε- εξαιρετικές.

Το κριτήριο, απ' ό,τι έμαθα, για τη φετινή επιλογή ήταν σε ποιες εγκαταστάσεις μπορούν να εξυπηρετηθούν όλες οι κατηγορίες των ατόμων που πάνε στην κατασκίνηση. Μοναδικό δηλαδή κριτήριο δεν είναι να πάνε τα παιδιά, αλλά να πάνε και οι ηλικιωμένοι και τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Σε αυτό το κριτήριο, απ' ό,τι μου λέει ο Γενικός Γραμματέας κ. Κατριβάνος, υπήρξε μια συνεργασία της υπηρεσίας με την ΕΣΑΜΕΑ, για να γίνει η τελική επιλογή. Είναι, λοιπόν, ένα ζήτημα

το οποίο δημιουργήθηκε φέτος. Δεν θα υπάρχει του χρόνου. Οι κατασκηνώσεις θα λειτουργήσουν σε συνεργασία του Υπουργείου με το Δήμο.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Δίνω τώρα το λόγο στον Βουλευτή Θεσπρωτίας του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστο Κατσούρα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω από τη χθεσινή αναφορά του Υπουργού σε δύο, πράγματι, σημαντικά ζητήματα: Μία μεταρρύθμιση παραδειγματική, αυτή που γίνεται στον ΟΚΑΝΑ, με τη σχεδόν εξαφάνιση της λίστας της ντροπής, όπως την είχε ονομάσει ο πρώην Πρωθυπουργός, και μια μεταρρύθμιση προγραμματική για τις εξετάσεις στην ιατρική ειδικότητα αποτελούν δύο σημαντικές τομές που καθυστερημένα γίνονται στη χώρα.

Βέβαια, κάθε συζήτηση για τη βελτίωση του συστήματος υγείας και κοινωνικής αλληλεγγύης είναι εξ ορισμού σημαντική, αφού τα αποτελέσματά της θα μπορούσαν να είναι εργαλεία κοινωνικής συνοχής, ιδιαίτερα σήμερα όπου η έκφραση κοινωνικών και οικονομικών ανισοτήτων μεγαλώνει. Είναι γνωστό ιστορικά πως η οικονομική ανισότητα και η πολιτική πόλωση πάνε μαζί. Νομίζω πως αυτό πλέον χαρακτηρίζει και την ελληνική πολιτική σκηνή.

Έτσι, δεν είναι εύκολο να γίνει οποιαδήποτε συζήτηση με νηφαλιότητα. Στο δημόσιο χώρο επικρατεί σύγχυση. Είχα δηλώσει το Μάιο του 2010 ότι η αναγκαστική προσφυγή της χώρας στο μηχανισμό στήριξης αποτελεί την έναρξη της τελευταίας πράξης μιας αττικής τραγωδίας και ότι στην επώδυνη και μακρά περίοδο που θα ακολουθήσει οι επιμέρους προσωπικές και ομαδικές στρατηγικές και δυναμικές είναι εθνική αναγκαιότητα να συστοιχηθούν και να συγκροτήσουν μια ισχυρή δύναμη ελπίδας. Αυτό, όμως, δεν έχει γίνει μέχρι τώρα.

Σήμερα η Κυβέρνηση κάνει μια μεγάλη προσπάθεια που έχει σχέση με την οικονομική επιβίωση της χώρας. Με λάθη και με παραλείψεις, μόνη στο δρόμο της, με μία Αξιοματική Αντιπολίτευση κομφορμιστική, μέχρι τώρα λαϊκιστική και με ένα κίνημα να γιγαντώνεται απέναντί της, δεν ξέρουμε αν μπορεί να τα βγάλει πέρα.

Από την άλλη νησίδες λαϊκισμού ενδημούν παντού και πολλοί δεν μπορούν ή δεν θέλουν να καταλάβουν την κρισιμότητα των στιγμών και μένουν κολλημένοι σαν βδέλλα στο παρελθόν.

Έτσι δεν φαίνεται να υπάρχουν τα συμβαλλόμενα μέρη για ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο, απαραίτητο τέτοιες ώρες ως ελπιδοφόρα ανάγκη της ελληνικής κοινωνίας, για να περάσει στην μετά την κρίση εποχή, χωρίς την εξαθλίωση μεγάλων στρωμάτων της.

Είναι, όμως, προφανές ότι η κύρια ευθύνη γι' αυτό είναι πολιτική και αντί να μεταφέρουμε τις ευθύνες στον ελληνικό λαό, αντί να τον μαστιγώνουμε διαρκώς περί της ικανότητάς του και της ηθικής του, καλό θα είναι να ομολογήσουμε ότι πρόκειται για άλλη μία αδυναμία του πολιτικού συστήματος.

Ο Ηράκλειτος θα έλεγε πως χρειάζεται μάλλον να σβηστεί η ύβρις παρά η πυρκαγιά. Ο τόπος χρειάζεται μια υπέρβαση από τις πολιτικές του δυνάμεις. Κάνω έκκληση στους συναδέλφους μου, όχι μόνο της Κοινοβουλευτικής μου Ομάδας, αλλά σε όλους, να πάμε μαζί κόντρα σε δεσποζουσες, αλλά φθίνουσες κατασκευασμένες μετριοκρατίες που ταλαιπωρούν τον τόπο, όπου και αν βρίσκονται, εντός ή εκτός κομμάτων, εντός ή εκτός διοικητικών δομών, εντός ή εκτός διαφόρων ηγεσιών, αλλά και εντός ή εκτός οποιουδήποτε κυβερνητικού σχήματος.

Κάνω έκκληση για πρωτοβουλίες που θα επιβάλλουν σήμερα –όχι αύριο- τη συναίνεση. Γιατί τέτοιες πρωτοβουλίες σήμερα θα ήταν δείγμα πολιτικής υπευθυνότητας. Αν είχαμε το χρόνο –δεν ξέρω αν τον έχουμε- θα πρότεινα μια πρωτοβουλία Βουλευτών για το μόνο δημοψήφισμα που θα έπρεπε να γίνει περί συναίνεσης. Είμαι σίγουρος ότι θα την επέβαλε ο λαός. Δεν μπορούμε άλλο να τρώμε τις σάρκες μας! Δεν μπορώ να καταλάβω πώς στο διεθνές δρόμο για τη διάσωση της χώρας μπορεί να υπάρξει Δεξιά και Αριστερά.

Στην τελική μάχη που έρχεται χρειάζονται όλοι. Όσοι σήμερα δεν κατανοούν το διεθνές περιβάλλον, αλλά και τη μεταβατικό-

τητα της περιόδου, όσοι νομίζουν ότι αρκεί μία αλλαγή συσχετισμού δυνάμεων για τη λύση, αναπαράγουν λάθη του παρελθόντος. Ας αυτοακυρωθούμε συναινώντας στη σύγκλιση, δείχνοντας ότι τουλάχιστον έχουμε καταλάβει πού έχουμε οδηγήσει τον τόπο. Ας αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Μόνο έτσι θα φτιάξουμε ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο. Σ' αυτό το συμβόλαιο, η μεταρρύθμιση του συστήματος υγείας θα έπρεπε να βρίσκεται στο προσκήνιο.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, πράγματι, γίνεται μία σοβαρή προσπάθεια για τη λειτουργία των προνοιακών δομών. Αναφέρθηκε σ' αυτά ο Υφυπουργός χθες και δεν θα ήθελα να επαναλάβω την επιχειρηματολογία του. Θα σταθώ μόνο σε κάποια άρθρα.

Στο άρθρο 28 αναφέρεται ότι προκηρύσσονται νωρίτερα οι θέσεις ιατρών υπαίθρου, για να μειωθούν τα χρονικά κενά σ' αυτές τις θέσεις και νομίζω ότι αυτό είναι ένα ιδιαίτερα σημαντικό μέτρο για την ελληνική περιφέρεια.

Όσον αφορά το άρθρο 31, νομίζω ότι εδώ είμαστε δειλοί σ' αυτό που πάμε να κάνουμε. Θα προτιμούσα να πάμε ένα βήμα παραπέρα, δηλαδή να αφορά υποχρεωτική συμμετοχή ιατρών του ΕΟΠΥΥ στις εφημερίες των νοσοκομείων σε περιοχές όπου υπάρχουν ανάγκες, όπως νησιώτικές και παραμεθόριες περιοχές και όχι μόνο μία φορά την εβδομάδα.

Όμως, δεν μπορώ να μην υποπέσω στον πειρασμό και να μην κάνω ένα γενικότροπο σχόλιο για τον ΕΟΠΥΥ. Από το Φεβρουάριο είχα εκφράσει τις επιφυλάξεις μου απ' αυτό το Βήμα. Σήμερα είμαι σχεδόν βέβαιος ότι αυτό που χιζείται είναι ένα νέο ΙΚΑ, χωρίς όραμα, χωρίς προοπτική και μη βιώσιμο. Η εν δυνάμει μεγαλύτερη τομή στην υγεία κινδυνεύει να γίνει η μεγάλη πληγή του μέλλοντος.

Όσον αφορά το άρθρο 35, σωστά αναβαθμίζονται οι ελληνικές ιατρικές εταιρείες. Είναι καιρός να αναλάβουν τον επιστημονικό τους ρόλο, αλλά και την κοινωνική τους ευθύνη.

Όσον αφορά το άρθρο 33, θα ήθελα να πω ότι χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή η εφαρμογή του, αφού οι περισσότερες από τις χειρουργικές και επεμβατικές πράξεις απαιτούν μία συνολική νοσοκομειακή δομή και υποστήριξη.

Όσον αφορά το άρθρο 30 που αφορά τους πανεπιστημιακούς γιατρούς, πράγματι, η σημερινή κατάσταση είναι απαράδεκτη, όπως έχει πει ο Υπουργός. Πράγματι, σε πολλά νοσοκομεία, ιδίως του κέντρου, δεν υπάρχουν οι κατάλληλοι χώροι. Ίσως, όμως, στις σημερινές ιδιαίτερα δύσκολες συνθήκες, η άσκηση του ιατρού μόνο μέσα στο νοσοκομείο θα σηματοδοτούσε μία επιπλέον στήριξη του ίδιου του ΕΣΥ και θα ήταν μία επιπλέον προσφορά των ίδιων των πανεπιστημιακών.

Από την άλλη, όμως, δεν μπορώ να μην αναφερθώ και σε κάποιες ακραίες φωνές που πιθανόν για τη δική τους επιβίωση βλέπουν στους πανεπιστημιακούς την αιτία για όλα τα δεινά της χώρας. Σ' αυτήν τη χώρα, όπου ενώ λέμε ότι ένας σημαντικός αριθμός επιστημόνων φεύγει προς το εξωτερικό, κάνουμε πολλές φορές ό,τι μπορούμε, για να διώξουμε και όσους ικανούς απέμειναν να δουλεύουν εδώ.

Σ' αυτήν τη χώρα, όπου ο κάθε υπερευαίσθητος από τον κομματικό πατριωτισμό διοικητικός ή πολιτικός παράγοντας μιλά ή φέρεται απαξιωτικά για ανθρώπους με κύρος και προσφορά. Απέναντι σ' αρκετούς απ' αυτούς, νιώθω συχνά ως πολιτικός ότι πρέπει να πω ένα συγγνώμη για το περιβάλλον και το λαϊκισμό που δημιουργούμε. Γιατί τελικά «ο μόνος δαίμων στον οποίο υποκείμεθα είναι το δικό μας ήθος». Και στο μικρό μας τόπο, ευτυχώς γνωρίζομαστε όλοι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Χρήστο Κατσούρα, Βουλευτή Θεσπρωτίας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Χαλκιδικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Βαγιωνάς.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υφυπουργοί, δεν μπορώ να μην μπω στον πειρασμό να απαντήσω στο νέο εκλεκτό συνάδελφο στην ιατρική και στη Βουλή ότι δεν οφείλει τίποτα για τις αμαρτίες της

παρελθούσης τριακονταετίας. Όμως, υπάρχουν πολλοί Βουλευτές από όλες τις πλευρές που έχουν το ίδιο πνεύμα. Όμως, ως κόμμα δεν μπορούμε να συναινέσουμε σε λάθος συνταγή, όταν το λέμε επί δύο χρόνια. Κλείνει αυτή η πολιτική παρέμβαση.

Ο Υπουργός απουσιάζει. Εγώ θα χαρώ να φέρει σύντομα νομοσχέδιο για να τακτοποιηθεί το θέμα των εν αναμονή συναδέλφων ιατρών για χρόνο ειδικότητας. Ανάλογα με το τι θα φέρει, θα χαρώ να βρεθούμε στην ευχάριστη θέση να το υπερψηφίσουμε.

Όμως, κύριοι Υπουργοί, το Υπουργείο σας, όπως και κάθε Υπουργείο, έχει επιτελικό χαρακτήρα. Δηλαδή, πρέπει να έχετε στόχευση. Και η στόχευση του Υπουργείου Υγείας είναι πρώτα η πρόληψη κατά 80%-90%. Το κατάλαβε και ο Υπουργός σας, αλλά παράλληλα με όλα αυτά τα οποία λέει ότι βρήκε για να κάνει, είχε προετοιμασθεί για πολλά απ' αυτά που άργησαν να γίνουν –το ομολογώ– και γίνονται στρεβλά.

Άρα, όπως η πρόληψη είναι για την ελonoσία και για τα άλλα νοσήματα που έρχονται, πρόληψη χρειάζεται παντού.

Και τα τροχαία ατυχήματα είναι πρόληψη γιατί ένα μεγάλο ποσοστό των ανθρώπων των μετανοσοκομειακών που έρχονται για αποκατάσταση είναι για πρόληψη. Είναι σημαντική πρόληψη. Και δεν ξέρω τι κάνει η κυρία Υπουργός Υγείας. Αν θα φέρει την κυκλοφοριακή αγωγή μέσα στα σχολεία θα είμαστε οι ουραγοί της Ευρώπης. Και οι Αλβανοί έχουν κάνει κάποιο υποτυπώδες σύστημα κυκλοφοριακής αγωγής.

Επειδή άκουσα τον εισηγητή μας κ. Γιαννόπουλο, από το άρθρο 24, που είπε γιατί να μην μετέχει ολόκληρο το τρίγωνο «Αρεταίειο-Αιγινήτειο-Αλεξάνδρα» και συμφωνώ απόλυτα μαζί του, δεν θα πω πολλά πράγματα για τα άρθρα.

Θα επικεντρωθώ μόνο στο άρθρο 5, διότι λέτε ότι ο οργανισμός κάθε μονάδας μπορεί να τροποποιηθεί από τον ΠΕΣΥάρχη. Αν δεν κάνω λάθος, μου αφήσατε την εντύπωση ότι δέχεστε την οργάνωση στο Υπουργείο Υγείας μίας διεύθυνσης, η οποία θα εποπτεύει επί των τεσσάρων αυτών ιδρυμάτων με τέσσερα αναλογικά τμήματα. Το ένα τμήμα θα αναφέρεται στα ΚΑΦΚΑ που είναι τα κέντρα αποκατάστασης, αποθεραπείας. Το δεύτερο είναι το ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ. Το τρίτο είναι τα Θεραπευτήρια Χρονίων Παθήσεων και το τέταρτο που συνδέεται με το πρώτο είναι τα κέντρα αποκατάστασης, αποθεραπείας του ιδιωτικού τομέα.

Το πρώτο και το τέταρτο έχουν να αντιμετωπίσουν την ίδια κατηγορία αρρώστων, που λέγονται μετανοσοκομειακοί αρρώστοι. Σας τόνισα προχθές, γνωρίζω κέντρο που δέχεται το 20% των αρρώστων του, κατευθείαν από τις μονάδες εντατικής θεραπείας. Και έκανα έκκληση, όπως συμβαίνει σε πολλά μέρη του κόσμου, όσοι θέλουν από τα ιδιωτικά κέντρα αποκατάστασης εθελουσίως, όχι με πίεση, από τέσσερα έως δέκα κρεβάτια μονάδος εντατικής θεραπείας να μπουν μέσα στα κέντρα αποθεραπείας-αποκατάστασης που επιτελούν σημαντικότατο ρόλο.

Σας το λέω αυτό, κάνοντας μία μικρή παρένθεση γιατί έριξα μία ματιά στο Γενικό Λογιστήριο. Τι σας λέει αυτό; Και κάνουμε φασαρία για 730.000 ευρώ περίπου, αυτά τα χρήματα που θα εξοικονομηθούν από την έλλειψη κάποιων διοικήσεων. Δηλαδή καταπίνουμε την κάμηλον και διυλίζουμε τον κώνωπα. Δεν βλέπουμε τις μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ που φεύγουν από το παράθυρο κάθε χρόνο. Ακούστηκαν διάφορα νούμερα. Βγαίνουν από το παράθυρο γιατί υπάρχουν μονάδες, κέντρα αποκατάστασης-αποθεραπείας που έχουν δηλώσει, ότι δεν υπάρχει περιστατικό που να χρήζει αποκατάστασης και δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί στην Ελλάδα.

Σας τόνισα ότι υπάρχει και εγκύκλιος του ΙΚΑ προ πενταετίας που απαγορεύει την έξοδο για θεραπεία αποκατάστασης στην αλλοδαπή. Λέμε ότι το νοσήλιο εδώ είναι 150 ευρώ, όταν δεν υπάρχει χώρα της Ευρώπης που να έχει λιγότερο από 400 ευρώ. Και θα σας πω, πώς θα αντιμετωπιστεί.

Άρα, λοιπόν, τα ΚΑΦΚΑ τα οποία υπάρχουν και τα κέντρα αποκατάστασης-αποθεραπείας που είναι μόνο προνόμιο του ιδιωτικού τομέα, είναι περίπου δεκαπέντε σήμερα στην Ελλάδα και καλύπτουν πάνω από χίλιες πεντακόσιες κλίνες. Μόνο στην Κεντρική Μακεδονία ξεπερνούν τα χίλια κρεβάτια.

Άρα, λοιπόν, γιατί πάνε οι αρρώστοι στη Γερμανία, στις σκανδιναβικές χώρες για αποκατάσταση; Η Ελλάδα με τον τουρισμό

που έχει και είναι χώρα παροχής υπηρεσιών γιατί να μην είναι και χώρα παροχής υπηρεσιών υγείας, όπως είναι η υποκατάσταση και η αποκατάσταση;

Λυπάμαι που το λέω, το είπα κι άλλες φορές από του Βήματος της Βουλής, όλες οι χώρες που βρέχονται από τη Μεσόγειο, έχουν εκατοντάδες μονάδες τεχνητού νεφρού.

Στην Ελλάδα μετά βίας υπάρχουν δύο, τρεις που υπολειτουργούν. Μήπως φταίνε οι ιδιώτες ή μήπως φταίνε οι νομοθέτες που δεν βλέπουν το πράγμα από την ορθολογική αντίληψη;

Πριν από πέντε χρόνια, η Βουλγαρία είχε τέσσερις και τώρα έχει οκτώ. Η Τουρκία, τα μικρασιατικά παράλια, έχει είκοσι οκτώ. Και η Αλβανία εγκατέστησε μονάδες τεχνητού νεφρού. Εμείς αγνοούμε το ενάμισι εκατομμύριο περίπου νεφροπαθών που υπάρχει στην Ευρώπη.

Το ίδιο συμβαίνει και με τα κέντρα αποκατάστασης και ειδικά όταν υπάρχει μέσα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου υπεύθυνη δήλωση ότι υπάρχουν κέντρα τα οποία υπογράφουν ότι αναλαμβάνουν κάθε θεραπεία αποκατάστασης την οποία έχει ανάγκη ο κάθε δυστυχής άνθρωπος, είτε από αγγειακό εγκεφαλικό επεισόδιο είτε από τροχαίο ατύχημα ή από οποιαδήποτε άλλη πάθηση του νευρομυοσκελετικού συστήματος. Αυτό, όμως, συνδέεται με την καλή λειτουργία όλων. Και είπαμε ότι τα μεν ΚΑΦΚΑ είναι υποτυπώδη, χωρίς να έχουν καν τη στοιχειώδη υλικοτεχνική υποδομή και με ιατρονοσηλευτικό προσωπικό εντελώς φτωχό έως ανύπαρκτο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν μπορεί να λειτουργήσει κέντρο αποκατάστασης, χωρίς να έχει για κάθε ενεργό κομμάτι 1,3 έως 1,6 εργαζομένους. Βάλτε το καλά στο μυαλό σας αυτό, κύριοι Υπουργοί. Άρα εσείς δίνετε αυτό το δικαίωμα. Παλαιότερα το είχαν οι νομάρχες, σήμερα δεν ξέρω αν το έχουν οι δήμαρχοι ή οι περιφερειάρχες. Τι επιτελικό όργανο είναι το Υπουργείο, όταν ο άσχετος άνθρωπος μπορεί μεν να έχει καλή πρόθεση, αλλά όταν έχει ανάγκη ψήφων, κάνει ό,τι πιστεύει, δηλαδή καμμία φορά παρανομεί υπερβαίνοντας τις δυνατότητες που έχει για να δώσει άδεια καλής λειτουργίας.

Και η άδεια καλής λειτουργίας στο επιτελικό σας όργανο δίνεται μέσα σε ένα λεπτό. Μπορείτε να πείτε να σας φέρουν το προσωπικό που υπηρετεί στο κέντρο σας, όπως τους γιατρούς, τις νοσηλεύτριες, τις φυσικοθεραπεύτριες, τις εργοθεραπεύτριες, τις λογοθεραπεύτριες και το βοηθητικό προσωπικό. Εάν δείτε ότι καλύπτει λιγότερο από 1,3 εργαζομένους, τότε θα πει ότι δεν μπορεί να κάνει αποκατάσταση. Αν φτάνει μέχρι το 1,6, αυτό σημαίνει ότι μπορεί να κάνει αποκατάσταση και μάλιστα καλή.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να συμπληρώσω και κάτι ακόμα.

Το νοσήλιο των 150 ευρώ πρέπει να είναι η βάση. Αναμορφώσατε το νοσήλιο, όχι να το δώσετε. Δημιουργήσατε τον ΕΟΠΥΥ και απογοητεύσατε τον προηγούμενο συνάδελφο Χρήστο Κατσούρα με τον τρόπο της οργάνωσης. Και σας έκανα ερώτηση επ' αυτού. Άρα αυξήστε το και θα υπογράψουν τα κέντρα αποκατάστασης ότι δέχονται τα 150 ευρώ. Όμως, και αυτό θα είναι κλιμακωτό. Δεν είναι δυνατόν η καλή λειτουργία να μη συνδέεται με το υπηρετούν προσωπικό. Όταν έχεις το υπηρετούν προσωπικό, παίρνεις την ανώτερη βαθμίδα, όποια κρίνετε εσείς. Όταν δεν την έχεις, παίρνεις παρακάτω.

Μην κάνετε τα κέντρα αποκατάστασης «παρκάρια» χρόνιων ασθενών. Όσον αφορά τις χρόνιες παθήσεις, θυμάμαι το «τρίποντο» που είπε ο Υπουργός σας στη Θεσσαλονίκη και εγώ το κράτησα. Τα θεραπευτήρια χρόνιων παθήσεων «παρκάρουν» ανθρώπους που κατά κανόνα δεν μπορούν να μετακινηθούν, ανθρώπους που είναι στο κρεβάτι.

Όσο, λοιπόν, αυτοί οι άνθρωποι έχουν σύνταξη και όσο πιο μεγάλη σύνταξη έχουν, τόσο περισσότερο κρατούνται στα σπίτια τους, γιατί τους θέλει η νύφη και ο γαμπρός κ.ο.κ.. Όταν, όμως, καταπέσουν και δεν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν, πάνε στο θεραπευτήριο χρόνιων παθήσεων. Κόψτε το μισό τουλάχιστον της σύνταξης, για να μην έρχεται ο γιος ή η κόρη ή ο γαμπρός και παίρνει τη σύνταξη του κατακρημνισμένου ανθρώπου που επιβαρύνει το δημόσιο κράτος.

Επειδή ο χρόνος πέρασε και επειδή θα ήθελα να κλείσω, θέλω

να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι τα 300 περίπου εκατομμύρια που φεύγουν από τα ασφαλιστικά ταμεία του κράτους δεν είναι μόνο 300 εκατομμύρια, αλλά πολύ περισσότερα, διότι άλλοι πληρώνονται κατ' ευθείαν από τα ασφαλιστικά ταμεία, άλλοι πληρώνονται με 112, χωρίς να περιλαμβάνονται μέσα τα έξοδα της μεταφοράς, της μετακίνησης και του συνοδού.

Εκείνο το οποίο θα πω κλείνοντας είναι όχι σε νοσοκομεία *sui generis*, όχι σε νοσοκομεία με πληρότητα κάτω των 60% και ιδιαίτερα με ενοίκιο -στοιχίζουν ακριβά- και εθελοντικά στις μονάδες εντατικής θεραπείας σε κέντρα αποκατάστασης, όχι σε γραφεία διακομιδής αρρώστων στο εξωτερικό, όχι σε γνωματεύσεις γιατρών που μπορούν να ελεγχθούν -δεν θα υπάρχει ο ΕΟΠΥΥ αν δεν τα εγκρίνει ο ΕΟΠΥΥ, ξέρει και την πηγή- όχι εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ από το παράθυρο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Βαγιωνά.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Μαγνησίας κ. Κωνσταντίνος Καρτάλης.

Κύριε Καρτάλη, θα έχετε κι εσείς ανοχή στο χρόνο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΤΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι Υπουργοί, συζητάμε ένα νομοσχέδιο που αποτυπώνει την ανάγκη της πολιτείας να στηρίξει τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, ιδιαίτερα σε μία περίοδο οικονομικής κρίσης, που συχνά η περικοπή των δημοσίων δαπανών γέρνει την πλάστιγγα σε βάρος κάποιων συμπολιτών μας, δημιουργώντας σημαντικές πιέσεις, τις οποίες πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να τις ανακουφίσουμε.

Νομίζω ότι υπάρχει πολύ μεγάλη ανάγκη -αναφέρθηκε σ' αυτό και ο συνάδελφος κ. Κατσούρας- μέσα σ' αυτήν την περίοδο να στηρίξουμε το κοινωνικό κράτος και τα δημόσια αγαθά της πρόνοιας, της υγείας, της παιδείας, του περιβάλλοντος, αυτά δηλαδή που στην ουσία δημιουργούν, αν θέλετε και το περίγραμμα μέσα στο οποίο κινείται η εντεταγμένη πολιτεία για να προστατεύσει τα δικαιώματα των πολιτών της.

Πιστεύω ότι σ' αυτήν τη συζήτηση που κάνουμε είναι πάρα πολύ σημαντικό να ισχυροποιήσουμε το ρόλο του δημοσίου τομέα, ενός τομέα ο οποίος είναι επιτελικός, οργανωμένος, παραγωγικός, αποτελεσματικός, διαφανής, εξυπηρετεί τους πολίτες, δημιουργεί προϋποθέσεις για να στηριχθεί επάνω του ο ιδιωτικός τομέας, η επιχειρηματικότητα και βεβαίως, πρέπει να αποφύγουμε το πολυτελές δημόσιο, αυτό που επαναλαμβάνει δομές, έχει έναν πληθωρισμό στη δημιουργία κέντρων, αποφεύγει να αντιμετωπίσει τις ευθύνες του μη εξοπλίζοντας σε συγκεκριμένα κέντρα, μη έχοντας το ανθρώπινο δυναμικό, δημιουργώντας με άλλα λόγια μία πολυτέλεια η οποία δεν είναι αναγκαία σ' αυτήν την περίοδο, αλλά και σε καμμία άλλη περίοδο.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι το νομοσχέδιο κάνει μία σημαντική τομή, μια σοβαρή τομή για τη συνέργεια όλων των προνοιακών δομών που στηρίζουν το κοινωνικό σύνολο, γιατί έτσι μπορεί να υποστηρίξει τα προβλήματα των τοπικών κοινωνιών, να διασυνδέσει την κοινωνική φροντίδα με τις υπηρεσίες υγείας, να δημιουργήσει μία αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων μέσα από τα ιδρύματα, να εξοικονομήσει τις αναγκαίες πιστώσεις, να αξιοποιήσει το ανθρώπινο δυναμικό που είναι πλούσιο. Πιστεύω ότι το Εθνικό Σύστημα Φυσικής και Ιατρικής Αποκατάστασης που δημιουργείται μέσα από την ένταξη στα ΚΑΦΚΑ και τον ΚΕΚΑΜΕΑ στο ΕΣΥ είναι στη σωστή κατεύθυνση, με την προϋπόθεση βέβαια, κύριε Υπουργέ, ότι θα υπάρχουν οι αντίστοιχοι πόροι, οι πιστώσεις και βεβαίως το ανθρώπινο δυναμικό.

Θεωρώ, επίσης, ότι το Ενιαίο Εθνικό Μητρώο Δικαιούχων των Κοινωνικών και Προνοιακών Επιδομάτων ήταν αναγκαίο από χτες, για να μπορέσουμε να περιορίσουμε όλες εκείνες τις προνοιακές επιδοτήσεις, τα επιδόματα τα οποία δίδονταν σε συμπολίτες μας που δεν είχαν το δικαίωμα. Νομίζω ότι πρέπει γρήγορα να απαντήσουμε και στην κοινή γνώμη, η οποία βλέπει παραβατικές συμπεριφορές που επιβραβεύτηκαν τα τελευταία χρόνια μέσα από παράνομες λειτουργίες, μέσα από επιτροπές οι οποίες δεν έκαναν καλά τη δουλειά τους και δημιούργησαν αρνητικές εντυπώσεις στο κοινωνικό σύνολο.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω συγκεκριμένα -αν θέλετε να με ακούσετε- το είπα και χθες στη Βουλή και θα ήθελα να έχω μια δέσμευση, αν γίνεται, από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, ότι είναι τελείως διαφορετικό πράγμα να ψηφίζουμε ένα νόμο και τελείως διαφορετικό να τον εφαρμόζουμε. Αυτό που εννοώ είναι πόσο γρήγορα ένας πολίτης που βρίσκεται σε πίεση, ένας πολίτης με αναπηρία, απολαμβάνει της πρόνοιας, αν θέλετε, την οποία του δίνει η πολιτεία.

Μπορώ να σας πω συγκεκριμένη περίπτωση -δεν θα πω το ονοματεπώνυμο- μιας γυναίκας ανάπηρης που από 1ης Μαΐου του 2011 κρίθηκε ότι πρέπει να επανεξεταστεί για να της δοθεί η σύνταξη. Σήμερα που μιλάμε, κύριε Υπουργέ, δεν έχει ακόμα εξεταστεί από τους γιατρούς. Όταν θα εξεταστεί θα έχουν παρέλθει επτά μήνες. Για επτά ολόκληρους μήνες μια ανάπηρη γυναίκα δεν έχει τη σύνταξη της Πρόνοιας, το επίδομα της Πρόνοιας, με αποτέλεσμα να ζει σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες, θα έλεγα απάνθρωπες, σε σχέση με τη σημερινή κατάσταση που επικρατεί στη χώρα σε ό,τι αφορά στην οικονομική πίεση.

Πρέπει, λοιπόν, να αναπτύξετε εκείνες τις δομές που επιταχύνουν την εξέταση των δικαιούχων, των όποιων δικαιούχων, ώστε να είμαστε συνεπείς προς τη δέσμευσή μας προς τους πολίτες ότι στηρίζουμε τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες.

Θεωρώ ότι θα πρέπει να υπάρχει ένα επίδομα, ένα εισοδηματικό όριο, γιατί είναι παράλογο να διαθέτουμε αλόγιστα τα χρήματα της πολιτείας σε τρίτεκνες και πολύτεκνες οικογένειες. Δεν θα μω στη συζήτηση αν αυτό είναι ή δεν είναι Συνταγματικό. Αυτό θα το κρίνει το Συμβούλιο της Επικρατείας αν και όποτε χρειαστεί.

Θεωρώ, όμως, ότι το μεικτό εισοδηματικό κριτήριο το οποίο έχειτε θέσει, των 55.000 ευρώ, δεν θα έλεγα ότι είναι υπερβολικά χαμηλό, αλλά θα πρέπει να διορθωθεί ώστε να αφορά το καθαρό οικογενειακό εισόδημα και όχι το πραγματικό εισόδημα, το μεικτό εισόδημα. Γιατί με τις φορολογικές ρυθμίσεις που έχουμε ψηφίσει -και τις ξέρουμε όλοι μας- τα 55.000 ευρώ ως μεικτό εισόδημα μεταβατίζονται σε καθαρό εισόδημα στα 35.000 ευρώ με 40.000 ευρώ. Άρα, είναι τελείως διαφορετικό. Θα έλεγα ότι πρέπει να δούμε μία εξειδίκευση στο σχέδιο νόμου ώστε να είμαστε συνεπείς στην πραγματική στήριξη των οικογενειών που έχουν ανάγκη.

Όσον αφορά τους γιατρούς υπαίθρου στο συγκεκριμένο άρθρο, νομίζω ότι κάνατε μια πολύ σημαντική αλλαγή. Βοηθάμε την ύπαιθρο να έχει γιατρούς ιδιαίτερα όταν λήγει η θητείας τους, πριν δηλαδή αναπληρωθεί ο γιατρός που υπηρετεί. Νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό να δρομολογήσουμε και με πολύ μεγάλη προσοχή όλη αυτήν την ιστορία με τους γιατρούς του ΕΟΠΥ που συνεισφέρουν στη λειτουργία των δημοσίων νοσοκομείων.

Ξέρω την κριτική που γίνεται, ότι πρόκειται για έναν τρόπο, μέσα από τον οποίο θα απομειώσουμε την ισχύ του ΕΣΥ. Εγώ δεν μπαίνω σ' αυτήν τη λογική, αλλά σας ζητώ να προσθέσετε στο συγκεκριμένο άρθρο ότι η αξιοποίηση των γιατρών του ΕΟΠΥ στα ολόκληρα ιατρεία των νοσοκομείων θα πρέπει να γίνεται όταν υπάρχουν τεκμηριωμένες ανάγκες. Πρέπει να είναι σαφές ότι αφορά περιοχές απομακρυσμένες, περιοχές οι οποίες είναι νησιωτικές, περιοχές οι οποίες δεν έχουν γιατρούς.

Είναι επίσης προφανές ότι την αντιμισθία θα την καλύπτει το ίδρυμα που φιλοξενεί τον γιατρό. Μη φανταστούμε ότι με αυτό τον τρόπο δεν κάνουμε οικονομία, δεν καλύπτουμε τη θέση εργασίας και ταυτοχρόνως τον γιατρό τον πληρώνει ο επισκέπτης, ο νοσηλευόμενος, δηλαδή αυτός που έχει την ανάγκη, ο ασθενής. Είναι προφανές ότι με αυτό τον τρόπο δημιουργούμε τις προϋποθέσεις για να λειτουργήσει σωστά το σύστημα υγείας, να υπάρχει πληρότητα σε ό,τι αφορά τους γιατρούς.

Είναι τέλος προφανές ότι συμφωνώ με τον συνάδελφο κ. Κατσούρα να υπάρχει ρητή αναφορά πως θα πρέπει να συμμετέχουν συγκεκριμένοι ιατροί και στις εφημερίες ιδιαίτερα σε νησιωτικές και απομακρυσμένες περιοχές, που έχουμε και το πρόβλημα.

Θεωρώ θετική την οργάνωση των ιδιωτικών μονάδων ημερήσιας νοσηλείας.

Τέλος, να αναφερθώ στην τροπολογία που έχει κατατεθεί, του Υπουργείου Παιδείας. Θεωρώ ότι αυτή η συγκεκριμένη τροπο-

λογία λανθασμένα εντάχθηκε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας, αλλά αυτό είναι θέμα που θα έπρεπε να το κρίνει η Βουλή. Θα μω στην ουσία της τροπολογίας.

Η τροπολογία στην ουσία τι κάνει; Έρχεται και διορθώνει ένα νόμο που ψηφίσαμε πριν από ένα μήνα για τα ΑΕΙ και αναφέρει ότι επειδή δεν μπορούν να συγκροτηθούν οι πενταμελείς επιτροπές των πανεπιστημιακών που θα ορίσουν στη συνέχεια τις διαδικασίες για τα συμβούλια διοίκησης και επειδή πολλές πρυτανικές αρχές δεν δέχθηκαν να εκδώσουν διαπιστωτικές πράξεις, το Υπουργείο Παιδείας θα είναι αυτό που θα διορίσει τις επιτροπές, θα είναι αυτό που θα καθορίσει την εκλογική διαδικασία, θα είναι αυτό ακόμη που θα καθορίσει και την ημέρα της εκλογικής διαδικασίας.

Δεν διορθώνεις ένα λάθος με ένα νέο λάθος. Και δεν μπορούμε να επιμένουμε με λογικές άκαμπτες και επίμονες στην επίλυση ενός θέματος, που έχει δημιουργήσει τεράστια κρίση στα ελληνικά πανεπιστήμια. Αντιθέτως θα πρέπει να πάρουμε μια πρωτοβουλία για να εκτονώσουμε την πόλωση αντί να την εντείνουμε ακόμη περισσότερο.

Και για να ξεκαθαρίσω τη θέση μου, επειδή γίνεται πολύς λόγος και γι' αυτό, είναι προφανές πως πιστεύω ότι τα πανεπιστήμια είναι δυνατά όταν είναι ανοιχτά. Και όταν είναι ανοιχτά, αποκτούν τη δύναμη εκείνη που χρειάζονται να ανταποκριθούν και στις ανάγκες της κοινωνίας και στις ανάγκες της νέας γενιάς, αλλά κυρίως να αντιπαρατεθούν με ουσιαστικό τρόπο στη συζήτηση που αρχίζει και δημιουργείται για τα μη κρατικά πανεπιστήμια, τα οποία θα αντικαταστήσουν τα άχρηστα ελληνικά πανεπιστήμια και τους άχρηστους Έλληνες πανεπιστημιακούς.

Άρα, νομίζω πως η τροπολογία είναι λάθος. Το είπα και πριν. Όταν συζητούσαμε το νομοσχέδιο, είχα καταψηφίσει το άρθρο 75 με τις μεταβατικές διατάξεις, γιατί είχα προβλέψει ότι δεν θα μπορούσε να εφαρμοστεί. Τώρα ελπίζω να μη χρειαστούμε μια νέα τροπολογία με την οποία η διοίκηση του Υπουργείου Παιδείας θα διορίζει απευθείας τους πρυτάνεις.

Στηρίζω το νομοσχέδιο, το ψηφίζω και θα παρακαλούσα για τις διευκρινίσεις από πλευράς του κυρίου Υπουργού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Κартάλη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Σάμου του ΠΑΣΟΚ κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Θα σας προτείνω μια βελτιωτική προσθήκη στο άρθρο 28 «θέματα γιατρών υπηρεσίας υπαίθρου».

Σχετικές βελτιωτικές ρυθμίσεις έγιναν και με το ν. 3918. Δεν ήταν τελικά αρκετές. Ας ευχηθούμε, αν όχι κατά 100%, τότε κατά 90% να λύσουμε τα προβλήματα που υπάρχουν κυρίως γύρω από τα κενά που δημιουργούνται στα αγροτικά ιατρεία, προβλήματα ζωής ή θανάτου καμιά φορά για τις περιοχές μας, τις νησιωτικές, τις άγονες.

Παλαιότερα, ακόμα και αν το κράτος προχωρούσε σε προκήρυξη της θέσης και βρισκόταν ενδιαφερόμενος γιατρός, μέχρι να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες περνούσαν εβδομάδες, καμιά φορά και μήνες για να διοριστεί. Για ένα τρίμηνο έπρεπε να «εκπαιδευτεί» στο νοσοκομείο και μετά να βρεθεί και να υπηρετήσει στο ιατρείο του που όλο αυτό το διάστημα έμενε κενό. Για να αποφευχθεί αυτή η καθυστέρηση, θεσμοθετήθηκε να προκηρύσσεται η θέση τρεις μήνες πριν λήξει η θητεία του προηγούμενου γιατρού και πάλι με τις υπηρεσιακές καθυστερήσεις και το τρίμηνο στο νοσοκομείο έμεναν κενά -για κάποιο μικρότερο βέβαια χρονικό διάστημα- τα αγροτικά ιατρεία.

Για το λόγο αυτό με το ν. 3918 φέτος το Φεβρουάριο κάναμε το τρίμηνο πεντάμηνο και δώσαμε τη δυνατότητα να παρατείνεται η θητεία του υπηρετούντος γιατρού για όσο διάστημα θα χρειαζόταν για να έλθει ο επόμενος. Πιστέψαμε ότι το πρόβλημα είχε λυθεί, αλλά λογαριάζαμε χωρίς τους επιτρόπους, γιατί με την παράταση της θητείας του προηγούμενου με το διορισμό του επόμενου μέχρι να αναλάβει και μέχρι να ολοκληρώσει το τρίμηνό του στο νοσοκομείο, έφερναν δύο γιατρούς για κάποιο διάστημα σε μία θέση και οι επιτροπές δεν πληρώνουν δύο σε μία.

Παράλληλα είχαμε και τα ανυπέρβλητα προβλήματα που δημιουργούσε η μη ύπαρξη υποψήφιου για τη θέση γιατρού. Κάναμε τις θέσεις «άγονες» για διπλάσιο μισθό. Με το ν. 3918 δώσαμε και μία αύξηση 10% σε εποχές που υπάρχουν μόνο μειώσεις και πάλι για κάποια ιατρεία υπήρξε απροθυμία από την πλευρά των γιατρών. Και όλα αυτά όχι μόνο για τα «άγονα-άγονα» όπως το νησί μου, η Θύμιανα, ένα νησάκι με τις ογδόντα ψυχές που βρίσκονται εκεί να μένουν μόνες τους με το Θεό όταν τα μποφόρ γίνονται οκτώ, κάτι το συνηθισμένο, αλλά και για ιατρεία σε κεφαλοχώρια. Στον Μαραθόκαμπο με δύο θέσεις γιατρών εδώ και πέντε μήνες, παρά τις προκηρύξεις από το Υπουργείο, οι θέσεις μένουν κενές.

Βελτιώνει πολύ τα πράγματα το άρθρο 28 του νόμου που συζητάμε. Είναι ένας νόμος που αποτελεί άλλον ένα «κρίκο» στην «αλυσίδα» της προσπάθειας που καταβάλλει το Υπουργείο σας να βελτιώσει και να εκσυγχρονίσει το χώρο της υγείας.

Με το άρθρο 28 οι θέσεις των αγροτικών γιατρών προκηρύσσονται πέντε μήνες πριν. Για τις άγονες και νησιωτικές περιοχές αν δεν βρεθεί γιατρός, δεν θα περιμένουμε την επαναπροκήρυξη. Η προκήρυξη θα παραμένει ανοιχτή μέχρι την πλήρωση της θέσης. Αυτό είναι σημαντικό. Θα μπορεί να παρατείνεται η θητεία του γιατρού που ήδη υπηρετεί στο ιατρείο που κινδυνεύει να μείνει κενό και για να αποφύγουμε το θέμα που έχει προκύψει με τους επιτρόπους, πολύ σωστά δίνετε τη δυνατότητα να παρατείνεται και η θητεία άλλου γιατρού.

Προσέξτε όμως, κύριε Υπουργέ, μια παρενέργεια που δημιουργείται με τις νέες ευνοϊκές ρυθμίσεις σας. Κάποια κενά μπορεί να καλυφθούν από γιατρούς επί θητεία. Για τον Μαραθόκαμπο στον οποίο αναφέρθηκα υπάρχει ενδιαφερόμενος και το γνωρίζετε πολύ καλά. Για να διοριστεί γιατρός επί θητεία, πρέπει τρεις προκηρύξεις να βγουν «άγονες». Τώρα που πολύ σωστά η προκήρυξη θα μείνει ανοιχτή, δεν θα υπάρχουν οι τρεις «άγονες» προκηρύξεις για να είναι δυνατός ο διορισμός επί θητεία. Γι' αυτό πρέπει στο άρθρο 28 εκεί που γράφετε «οι θέσεις ιατρών υπαίθριου προκηρύσσονται πέντε μήνες πριν τη λήξη της θητείας των ιατρών που υπηρετούν σ' αυτές, για τις άγονες και νησιωτικές περιοχές η προκήρυξη παραμένει ανοιχτή μέχρι την πλήρωση της θέσης», να συμπληρώσετε «κατά την περίοδο αυτή γιατρός που υποβάλλει αίτηση για διορισμό επί θητεία διορίζεται αμέσως».

Στο ίδιο άρθρο, το 28, στην παράγραφο 3 σωστά περιορίζεται το τρίμηνο εκπαίδευσης στο νοσοκομείο σ' ένα μήνα. Καλό θα είναι αυτό το μήνα να τον ορίζει η διοίκηση. Πολλές φορές είναι αναγκαία η άμεση παρουσία του γιατρού στο αγροτικό του. Αυτά που μαθαίνει στο νοσοκομείο δεν είναι επιστημονικά. Διαδικαστικά και γραφειοκρατικά είναι. Μπορεί να τα μάθει και από απόσταση. Σήμερα η επικοινωνία δεν έχει όρια.

Αν θα το προβλέπει η σχετική απόφαση του Υπουργού που θα εκδοθεί, καλώς. Διαφορετικά στην παράγραφο 3 του άρθρου 28, μετά τη φράση «ή στο κέντρο υγείας», να προστεθεί «σε χρόνο που ορίζει η διοίκηση». Τέλος, το ζήτημα και στην επιτροπή, σε εξαιρετικές ανάγκες με αιτιολόγηση του διοικητικού συμβουλίου του νοσοκομείου στις άγονες και νησιωτικές περιοχές να είναι δυνατή και η τρίτη παράταση για τους ειδικευόμενους.

Κύριοι Υπουργοί, συνεχίστε. Λύνετε προβλήματα σε έναν κρίσιμο και ζόρικο χώρο, σε μια κρίσιμη και ζόρική εποχή. Θα σας στηρίξουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε το Βουλευτή Σάμου του ΠΑΣΟΚ, κ. Βαρδύκο Πυθαγόρα.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ.

Ο Υφυπουργός, κ. Τιμοσίδης, έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Παίρνω το λόγο για να απαντήσω στην πρόταση που έκανε πριν από λίγο ο κατελθών συνάδελφος σχετικά με τη δυνατότητα να καταλαμβάνει θέση και γιατρός επί θητεία, επειδή, εφόσον μένει ανοιχτή η προκήρυξη, καταργούνται οι τρεις άγονες προκηρύξεις. Το κάνουμε δεκτό.

Επίσης, θέλω να κάνω μια προσθήκη στο σχέδιο. Κάνω μια αλ-

λαγή στο άρθρο 1, περίπτωση Δ, σχετικά με το Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Αρρένων Δράμας. Θα ήθελα να το καταθέσω για να λάβουν γνώση οι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

«ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Άρθρο 28

1) Στη 10η σειρά μετά τη φράση «την πλήρωση της θέσης ...» τίθεται η φράση «...και κατά την περίοδο αυτή, γιατρός που υποβάλει αίτηση για διορισμό επί θητεία, διορίζεται αμέσως».

Προσθήκη Στο Σχέδιο Νόμου

«Ανασυγκρότηση Φορέων Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Κέντρα Αποκατάστασης, Αναδιάρθρωση Ε.Σ.Υ. και άλλες διατάξεις.».

1) Στο άρθρο 1 περίπτωση Δ) στην υποπερίπτωση στ) το κόμμα και η φράση «στο οποίο συγχωνεύεται και λειτουργεί ως παράρτημά του : στα) το Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Αρρένων Δράμας, που συστήθηκε και λειτουργεί δυνάμει των διατάξεων του ν.δ. 12.6.1926 (Α' 201) και του β.δ. 273/1973 (Α' 81) και το οποίο καταργείται ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου»

2) Στο άρθρο 1 περίπτωση Δ) προστίθεται υποπερίπτωση ζ) ως ακολούθως: «ζ) Το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Αρρένων Δράμας, με έδρα το Δήμο Δράμας, που συστήθηκε και λειτουργεί δυνάμει των διατάξεων του ν.δ. 12.6.1926 (Α' 201) και του β.δ. 273/1973 (Α' 81), το οποίο μετονομάζεται σε «Κέντρο Προστασίας του Παιδιού Δράμας».)»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ πολύ να διανεμηθούν στους Βουλευτές.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ορισμένα πράγματα σχετικά με ένα πολύ μεγάλο και σοβαρό θέμα δημόσιας υγείας. Θέλω να απευθύνω μια έκκληση και να ενημερώσω το Σώμα για τις ενέργειες του Υπουργείου Υγείας.

Χθες, το Κέντρο Λοιμώξεων της χώρας, το ΚΕΕΛΠΝΟ, πραγματοποίησε αυτοψία επί τόπου σε διάφορα σημεία του Νομού Αττικής στα οποία έχει δημιουργηθεί πρόβλημα από τη συσσώρευση απορριμμάτων.

Το ΚΕΕΛΠΝΟ, μετά την υποβολή σ' αυτό έκθεσης από την πλειοψηφία των γιατρών που έκαναν την αυτοψία, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δημιουργείται σε περιοχές της Αθήνας μια υγειονομική βόμβα και με κάλεσε να εκδώσω την απαραίτητη υγειονομική διάταξη. Είναι υγειονομική διάταξη που έχω εκδώσει και για την περίπτωση της Λακωνίας με την ελονοσία, όπως και για ένα πρόβλημα δημόσιας υγείας που δημιουργεί μια επιχείρηση στη Μήλο.

Παρακαλώ εγώ τους συναδέλφους, το Σώμα, να σκύψει με προσοχή στο σημερινό ζήτημα. Το ΚΕΕΛΠΝΟ με εντολή που έχουμε δώσει θα συνεχίσει τους ελέγχους του μέσω των ομάδων γιατρών που θα αποσταλούν σε καθημερινή βάση. Το Υπουργείο Υγείας και εγώ προσωπικά είμαστε υποχρεωμένοι, ειδικά σε περιπτώσεις που έχουμε πηγές μόλυνσεων κοντά σε σχολεία ή κοντά σε πυκνοκατοικημένες περιοχές, να λάβουμε τα μέτρα μας. Τα μέτρα όμως που ο νόμος προβλέπει για τις περιπτώσεις αυτές είναι αυστηρά.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς θέλουμε να παρέμβουμε προστατευτικά για τη δημόσια υγεία. Δε θέλουμε να περιορίσουμε κανένα κοινωνικό αγώνα.

Απλώς είναι ώρα να σκεφτούμε, εν μέσω της κρίσης, ότι κακώς εδώ και τόσα χρόνια δεν έχουμε κατακτήσει το αυτονόητο για κάθε χώρα προχωρημένη θεσμικά, δηλαδή τη δυνατότητα να συ-

ναιρούμε, να συναρμολογούμε, να μπορούμε να συνυπάρχουμε ενώ ασκούνται δικαιώματα, διεξάγονται κοινωνικοί αγώνες με την ταυτόχρονη λειτουργία και του κράτους και της δημοκρατίας.

Εδώ, σε ό,τι αφορά το κράτος, έχουμε την ειδική πτυχή της δημόσιας υγείας -πολύ ευαίσθητη πτυχή- και η οποία παρέμβαση σε καμμία περίπτωση δεν έχει στα υπ' όψιν της τους αγωνιζομένους. Έχει υπ' όψιν της αποκλειστικά και μόνο τα θέματα δημόσιας υγείας. Όλοι πρέπει να δείξουμε σύνεση, όλοι πρέπει να μη φτάσουμε τα πράγματα στα όρια, όλοι πρέπει να καταλάβουμε ότι κοινό είναι το συμφέρον, δημόσιο είναι το συμφέρον για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Κυρία Πρόεδρε, κάνω σήμερα την κυρίως ομιλία μου. Δεν μίλησα χθες. Έχω ενημερώσει και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους που είχαν την καλοσύνη να δεχθούν το αίτημά μου να μιλήσω σήμερα, γιατί χθες δεν προλάβαινα.

Σήμερα από το πρωί, θέλω να ενημερώσω τους συναδέλφους, είχα την τιμή να παραστώ σε συνεδρίαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου για το θέμα των μεταμοσχεύσεων. Ο μακαριότατος Αρχιεπίσκοπος και οι σεβασμιότατοι Μητροπολίτες της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου άκουσαν τα επιχειρήματα του Υπουργείου - άκουσα κι εγώ τα δικά τους- σε μία πολύωρη συνεδρίαση κι έχουμε βρει κοινό τόπο για το πώς θα προχωρήσουμε τα θέματα των μεταμοσχεύσεων. Και, όπως έχω ενημερώσει το Σώμα, η εξέλιξη, μετά την παρέμβαση της Βουλής και τη συμβολή όλων των κομμάτων, είναι θεαματική τους τελευταίους μήνες, τις τελευταίες εβδομάδες.

Για όσους, λοιπόν, αναρωτήθηκαν για την απουσία μου για κάποιες ώρες από τη σημερινή συνεδρίαση, ας γνωρίζουν ότι η συνεδρίαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου, με την παρουσία μου, είχε προκαθοριστεί. Και, επαναλαμβάνω, είχε πάρα πολύ θετικά αποτελέσματα.

Πάμε τώρα στα θέματα του σχεδίου νόμου:

Κατ' αρχάς, για τα προνοιακά. Θέλω και από το Βήμα αυτό να συγχάρω το συνάδελφο τον Μάρκο Μπόλαρη για τη δουλειά που έχει κάνει. Έγινε διάλογος και στην επιτροπή κι εδώ και νομίζω ότι έχουμε προχωρήσει αρκετά σε μία σωστή επιλογή. Η ζωή θα αναδειξει την ορθότητά της, θα δικαιώσει ή όχι την παρέμβασή μας.

Θέλω να πω στο συνάδελφο κ. Σαλμά, ο οποίος είχε την καλοσύνη και στην επιτροπή κι εδώ, αλλά κι εμένα προσωπικά να με ενημερώσει, ότι το μόνο θέμα που εμφανίζεται να είναι εκκρεμές, είναι το θέμα της δικτύωσης των υπαγομένων κέντρων στα νοσοκομεία, που η δικτύωση αυτή δεν εμφανίζει προβληματικές δυσκολίες. Θεωρώ, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά την υπαγωγή και στο ΕΣΥ, αλλά και στα νοσοκομεία των κέντρων αποκατάστασης, ότι δεν χρειάζεται να αλλάξει γραμμή πλεύσης επειδή φοβάσαι πως όταν θα υπάρχει ένα πρόβλημα και κάποιος ασθενής θα πρέπει να βοηθηθεί ως προς την αποκατάστασή του θα πρέπει να υπάρχει αλληλοσυνεννόηση.

Εδώ και με μία απλή επέκταση, που σκεφτόμαστε να κάνουμε, του ΕΚΕΠΥ μπορούμε να έχουμε την εικόνα αυτή ανά πάση στιγμή, ανά πάσα ημέρα, ανά πάσα εβδομάδα. Η δικτύωση δεν υπαγορεύει τρόπο διάρθρωσης διοικητικής, γιατί είναι μία απλή διαδικασία που δεν εξαρτάται από συνενώσεις. Αλίμονο, να λέμε ότι χρειαζόμαστε δομές διοικητικές για να ενημερωθούμε αν υπάρχει κρεβάτι ελεύθερο σε ένα νοσοκομείο. Τα ξέρουμε αυτά από τη λειτουργία του ΕΚΕΠΥ κάθε μέρα, κάθε ώρα.

Κάνω αυτή την αναφορά για να αποδείξω ότι ακούμε αυτά που λέγονται μέσα στη Βουλή και προσπαθούμε στο μέτρο των δυνάμεών μας να τα απαντάμε.

Έχω μία πρόσκληση από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να κάνω αναφορά στην ομιλία μου σήμερα όχι μόνο σε συνολικότερα θέματα του ΕΣΥ, αλλά ειδικά στα ζητήματα που σχετίζονται με τις προμήθειες. Με ρωτά ο κ. Μαρκόπουλος -και σημειώνω τον πραγματικά υποδειγματικό κοινοβουλευτικό τρόπο με τον οποίο άρθρωσε το λόγο του- εάν έχει αλλάξει κάτι στο σύστημα προμηθειών.

Δεν έφερα μαζί μου, αλλά το έχω στο έδρανο θα το καταθέσω μόλις τελειώσω την ομιλία μου, κύριε συνάδελφε, ένα σχετικό έγγραφο που έχω από το Υπουργείο που δίνει μια εικόνα. Σπεύδω να σας πω ότι έχει γίνει μεγάλη πρόοδος των τελευταίων

καιρό χωρίς να μου δημιουργεί ικανοποίηση σε πολιτικό επίπεδο η πρόοδος αυτή. Υπάρχουν πράγματα που πρέπει να γίνουν ακόμη.

Ακούστε, όμως, συνάδελφοι το εξής: Το 2009, όταν παραλάβουμε τη διακυβέρνηση του τόπου δεν γινόταν, αγαπητές - αγαπητοί συνάδελφοι, ούτε ένας διαγωνισμός. Ούτε ένας! Αυτή είναι η ενημέρωση που έχω από το Υπουργείο και σας την καταθέτω. Ξεκινήσαμε, λοιπόν, τη διαγωνιστική διαδικασία από την αρχή. Η κ. Ξενογιαννακοπούλου και εγώ στη συνέχεια έχουμε κατορθώσει το 85% περίπου των προμηθειών των νοσοκομείων να γίνεται μέσω διαγωνισμού.

Θέλω να σας αναφέρω, γιατί είναι οι πιο σημαντικές περιπτώσεις, τις έξι κεντρικές προμήθειες που γίνονται από την Κεντρική Επιτροπή Προμηθειών με μείωση του τιμήματος κατά 20% κατά μέσο όρο από τους οποίους έξι κεντρικούς διαγωνισμούς, που είχαν καθυστερήσεις, ενστάσεις, κ.λπ., δύο έχουν ήδη συμβασιοποιηθεί. Μετά αναφέρομαι σε διαγωνισμούς που γίνονται σε επίπεδο περιφερειών, αλλά και σε επίπεδο νοσοκομείων.

Οφείλω να υπογραμμίσω, για να λέω όλη την αλήθεια, ότι είναι το 85% περίπου των προμηθειών με διαγωνισμό, αλλά το χρηματικό ποσό δεν ξεπερνάει το 50% των συνολικών προμηθειών. Άρα, υπάρχει δρόμος μπροστά. Υπάρχει πολύ μεγάλος δρόμος ακόμα που πρέπει να διανυθεί, αλλά το δύσκολο της πρώτης φοράς έχει ξεπεραστεί.

Δεν είμαι, όμως, ικανοποιημένος. Με το που θα τελειώσουμε και την επόμενη νομοθετική μας και διοικητική μας παρέμβαση για τις εντάξεις των νέων γιατρών στις ειδικότητες, όπως προανέφερα χθες και έγινε η πρώτη ανάγνωση στο Υπουργικό Συμβούλιο και το θέμα ήδη οδηγείται σε κοινωνική και πολιτική διαβούλευση από σήμερα, αμέσως ένα πολύ μεγάλο μέρος της ενεργητικότητας και της δραστηριότητας της ηγεσίας του Υπουργείου θα πάει στις προμήθειες.

Ωστόσο, συνάδελφοι, δεν πρέπει να φύγει καθόλου από το οπτικό μας πεδίο το γεγονός ότι για πρώτη φορά στην ιστορία της ελληνικής διοίκησης έγινε ηλεκτρονική δημοπρασία πριν από περίπου ενάμιση μήνα και αγοράσαμε υλικό, δραστική ουσία - στα νοσοκομεία κατά κύριο λόγο οι προμήθειες γίνονται στα φάρμακα, σε δραστικές ουσίες- με τιμή εκκίνησης της δημοπρασίας 1,5 εκατομμύριο ευρώ στα 220.000 ευρώ.

Έγιναν προκηρύξεις για σαράντα τρεις νέες προμήθειες στην αρχή και στα μέσα του Οκτωβρίου ύψους 200 εκατομμυρίων ευρώ που όλα δείχνουν ότι αν πάμε σε μια έκπτωση της τάξης του 50%, που είναι απολύτως λογική όπως δείχνουν και οι συμβατικές μειοδοτικές διαδικασίες από τα νοσοκομεία, θα έχουμε εξοικονόμηση μόνο από αυτό 100 εκατομμύρια ευρώ το 2012.

Άρα, αγαπητέ συνάδελφε, σας απαντώ και με αυτό, γιατί ως γνωστόν τα νοσοκομεία έχουν τριών ειδών δαπάνες: τις προμήθειες των αναλωσίμων υλικών, τις προμήθειες των φαρμάκων και τους λοιπούς λογαριασμούς από ενοίκια και τις λοιπές λειτουργικές δαπάνες σε φως, νερό, τηλεφωνο. Άρα, αυτή είναι η καινούργια ημέρα, με κόπο, με λάθη, με προβλήματα.

Πολλές ήταν οι φορές, συνάδελφε, που το Παρατηρητήριο που φτιάξαμε εμείς -η κ. Ξενογιαννακοπούλου το έκανε- δεν εντόπιζε χαμηλές τιμές της αγοράς και τις εντόπιζε Βουλευτής, ο κ. Φλωρίδης και εμείς ακούγαμε και συμπεριλαμβανόμαστε. Επιστήμονας ο κ. Δημήτρης Μάρδας. Ό,τι γράφει ο Δημήτρης Μάρδας -επειδή αρθρογραφεί αυτός ο καθηγητής- εμείς το ελέγχουμε και όπου είναι σωστό το ενσωματώνουμε. Μάλιστα του προτείναμε και έχει αποδεχθεί και μια συνεργασία γιατί παρακολουθεί τις τιμές των υλικών. Δεν είναι απλό πράγμα, γι' αυτό είμαστε στη διαδρομή, αλλά θα την ολοκληρώσουμε αυτή τη διαδρομή είναι θέμα μηνών.

Θα σας καταθέσω σχετικό έγγραφο με πλήρη και αναλυτικά στοιχεία. Το έχω εδώ. Θα μου επιτρέψετε να το κάνω μόλις ολοκληρώσω.

Είπα χθες ότι σήμερα θα μιλήσω για το ΕΣΥ. Θέλω να έχουμε όλοι κατά νου την εξής στρατηγική: Πρώτα απ' όλα παραλάβουμε -και εμείς είχαμε παραδώσει μέσα από τις δεκαετίες που πέρασαν- ένα Εθνικό Σύστημα Υγείας με δυνατότητες και με αδυναμίες. Είπα χθες ότι πάρα πολλοί που μιλούν εξ ονόματός του τελικά το υπονομεύουν. Έχω πολλές περιπτώσεις παραδειγμά-

των.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Δεν σκέφτηκα χθες, κύριε Γιαννόπουλε, να σας αναφέρω αυτό που δημοσιεύτηκε στο «ΛΑΝΣΕΤ» –που μου είπατε να σας αναφέρω ένα όνομα- και για το οποίο θα απαντήσει ο κ. Πολύζος σε λίγο στο συνέδριο στους «FINANCIAL TIMES» και εγώ την επόμενη εβδομάδα σε διεθνές συνέδριο μεγάλης εμβέλειας της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, ότι εδώ λόγω της κρίσης πεθαίνουν οι ασθενείς. Και στην τεκμηρίωση –γιατί το «ΛΑΝΣΕΤ» είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό περιοδικό και εκεί αρθρώνεται επιστημονικός και όχι πολιτικός λόγος- προέκυπταν κάποιες δηλώσεις εργαζομένων που έλεγαν ότι εδώ πεθαίνουν οι άνθρωποι.

Το Εθνικό Σύστημα Υγείας θεραπεύει ανθρώπους. Και όπως εχθές αποδείξαμε εδώ το Εθνικό Σύστημα Υγείας αγκάλισε τη μάχη κατά των ναρκωτικών με έναν τρόπο απίστευτο, αποδεικνύοντας πόσο βάθος έχει. Δεν μπορεί, όμως, κάποιος να το υπερασπίζεται και να αποδέχεται για το ΕΣΥ να κυριαρχεί παντού ιατροκεντρικός και μόνο λόγος. Αυτό είναι ύποπτο.

Εξαρχής παραπέμω στην πρώην συνάδελφό μου Υπουργό Υγείας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας από τη Σοσιαλδημοκρατική Κυβέρνηση που έλεγε πριν από κάποια χρόνια ότι δεν ανήκει σε κανέναν το δημόσιο σύστημα υγείας, ούτε στους γιατρούς ούτε στους εργαζόμενους γενικότερα και φυσικά ούτε στους προμηθευτές.

Το Εθνικό Σύστημα Υγείας ανήκει στο λαό, σε όλους τους ανθρώπους. Αυτό διδάσκει η Ελλάδα, γιατί εμείς εδώ θεραπεύουμε όποιον περνάει. Είμαστε γενναιοδωροί βλέπετε. Στο λαό και στους ανθρώπους ανήκει το Εθνικό Σύστημα Υγείας υπό την εποπτεία του εκάστοτε Υπουργού Υγείας, της Κυβέρνησης, της Βουλής και φυσικά της δικαιοσύνης. Κανένας δεν κατέχει το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Κυρίως, πρέπει η Βουλή να ανατρέψει τον περί αυτού ιατροκεντρικό λόγο. Δεν άκουσα ποτέ να μιλάει εκ μέρους των κομμάτων νοσηλευτής πλην των κομμάτων της αριστεράς. Όλο οι γιατροί μιλούν. Όχι, δεν είναι δικό τους το Εθνικό Σύστημα Υγείας, είναι του ελληνικού λαού και πρέπει να το πλησιάζουμε ως αγαθό τεράστιας δημόσιας εμβέλειας και να το διαχειριζόμαστε όσο μπορούμε με μεγαλύτερο σεβασμό.

Όταν όλη τη μέρα μιλάς για το πόσες ελλείψεις έχει το Εθνικό Σύστημα Υγείας και παρεμβάλλοντας ένα «όμως», ένα «αλλά» και λες και για κάποια καλά που κάνει, τότε είσαι εχθρός του συστήματος και δεν έχεις παρά να κοιτάξεις την ποσότητα του λόγου σου όταν αναφέρεσαι στο ΕΣΥ. Πού γέρνει; Γέρνει για αυτά που παρέχει στους ανθρώπους ή γέρνει σε αδυναμίες υπαρκτές, πολλές και μεγάλες. Ακούγονται, όμως, και υπερβολές περί αδυναμιών ή και στησίματα, όπως αποδείχθηκε την περασμένη άνοιξη. Αυτό έγινε τέσσερις φορές στην Αθήνα.

Είπαμε, λοιπόν, ότι θα προσπαθήσουμε να διοικήσουμε ένα σύστημα που μπορούμε να μετρήσουμε τις δαπάνες του. Δημιουργήσαμε το esy.net βάσει του οποίου εμείς γνωρίζουμε μηνιαίες ροές χρημάτων και τις γνωρίζει και η τρόικα. Αυτό το εργαλείο παρ' ότι δεν είναι ολοκληρωμένο είναι επαρκές για να δώσει τάξεις μεγέθων και για να μας εντοπίζει το πού είμαστε. Όσον αφορά τις πληρωμές και τις οφειλές σας τα είπα εχθές. Δεν επαναλαμβάνομαι.

Οι συνενώσεις έγιναν χωρίς κόπο, χωρίς νόμους. Τα νοσοκομεία από εκατό τριάντα ένα έγιναν ογδόντα δύο με κανονιστικές πράξεις, με υπουργικές αποφάσεις.

Παρακολουθούμε τις συνενώσεις πώς πηγαίνουν σε ό,τι αφορά τις προμήθειες φαρμάκων, τη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού και κυρίως τεχνικού προσωπικού, τη λειτουργία της διοίκησης, τα θέματα καθαριότητας και διάφορα θέματα φύλαξης. Θα αποδώσει το πείραμά μας, η πολιτική μας παρέμβαση; Εάν αποδώσει, που έχει όλες τις δυνατότητες για να αποδώσει, τότε σε δεύτερη φάση θα πάμε σε αυτό που ζήτησαν συνάδελφοι από την Εθνική Αντιπροσωπεία, σε μεγαλύτερες συνενώσεις περιφερειακού επιπέδου. Ο συνάδελφος κ. Κατσούρας έχει καταθέσει πρόταση και αδικήθηκε η ριζοσπαστική του παρέμβαση. Την είχαμε και εμείς αυτή την πρόταση από τον Καθηγητή κ. Λιρόπουλο, είπαμε όμως να πάμε κλιμακωτά.

Παρακολουθούμε, λοιπόν, τις συνενώσεις που κάναμε το κα-

λοκαίρι. Ολοκληρώσαμε; Κάθε άλλο. Μένουν οι συνενώσεις των μονάδων μέσα στα νοσοκομεία, των λεγομένων κλινικών ή τμημάτων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρ' ότι προπηλακίστηκε στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και δεν προστατεύτηκε από το προεδρείο, από εκπρόσωπο κοινωνικού φορέα που ήρθε εκεί, επειδή μίλησα για πελατειακό κράτος στη δομή του ΕΣΥ και πελατειακές προσλήψεις πολλές φορές σε ειδικότητες όπου υπήρχε πληθωρισμός γιατρών και όχι προσλήψεις σε ειδικότητες που υπήρχαν ελλείψεις στο νοσοκομείο, εδώ ή εκεί, επαναφέρω στη Βουλή την εξής αδιάσειστη αλήθεια, το εξής αδιάσειστο στοιχείο. Αποκτήσαμε χιλίες εννιακόσιες πενήντα κλινικές μέσα σε δεκαπέντε χρόνια. Όμως, το προεδρικό διάταγμα του αιώνηστου Γεννηματά, με τα αριθμητικά δεδομένα που δημιουργούσε το 1986 –παρακαλώ!- δεν επέτρεπε να περάσουμε τις χιλίες. Επείτρεπε, όμως, στην πραγματικότητα που διαμορφώθηκε ερήμην του νόμου και του προεδρικού διατάγματος του αιώνηστου Γεννηματά, που είναι ο ιδρυτής του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ποιος τα έκανε αυτά;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σε εμένα το λέτε, κύριε Ροντούλη;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εσείς δεν τα κάνατε. Ποιος τα έκανε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σε εμένα τα λέτε; Έχω χειριστεί το λόγο μου σε ό,τι αφορά την κριτική μου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Ροντούλη, μην διακόπτετε.

Παρακαλώ πολύ σοβαρά τον κύριο Υπουργό να οικονομήσει το χρόνο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, θυμίζω ότι η κυρίως ομιλία μου είναι σήμερα, όχι χθες. Η κυρία Πρόεδρος μου έδωσε οκτώ λεπτά. Της είπα, όμως, ότι σήμερα είναι η κυρίως ομιλία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Έχετε φτάσει στα είκοσι λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Το ξέρω, αλλά ο χρόνος μου δεν ήταν οκτώ λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Πόσο χρόνο χρειάζεστε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Χρειάζομαι ακόμα πέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να μιλήσουμε για το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε Γιαννόπουλε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μιλάει για θέματα υγείας και πρέπει να πάρει απάντηση ο κύριος Υπουργός.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε, για τα καλά σας λόγια. Προσκληθήκα χθες από τον Κοινοβουλευτικό σας Εκπρόσωπο να κάνουμε σήμερα μία συνολική τοποθέτηση για το ΕΣΥ. Και αυτό κάνω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Να μας δώσει χρόνο το Προεδρείο, για να μιλήσουμε και εμείς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Άλλωστε, έχουν όλοι οι συνάδελφοι και οι Υφυπουργοί τοποθετηθεί για όλα τα ειδικά θέματα του σχεδίου νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Προχωρούμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Άρα, λοιπόν, προχωρούμε στις συνενώσεις των τμημάτων. Θα είναι ριζοσπαστικές οι συνενώσεις. Χθες με τον κ. Πολύζο επί τρεις ώρες διαμορφώσαμε το σχετικό πλαίσιο. Θα γίνουν τώρα, το Νοέμβριο.

Ταυτοχρόνως, δημιουργούμε στην Αθήνα ένα πρότυπο, ένα μόρφωμα που θα προσπαθήσουμε να το κάνουμε πρότυπο διοικητικής συμπεριφοράς, για να το μεταλαμπαδεύσουμε στο υπόλοιπο ΕΣΥ, αν πετύχει, με βάση το «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ», το

«ΩΝΑΣΕΙΟ», δύο δημόσια νοσοκομεία και αν μπορέσουμε και νομικά δούμε ότι μας επιτρέπεται, και ένα μικρό σχήμα, μία μικρή ιδιωτική κλινική, η οποία προσφέρεται να ενταχθεί στο σύστημα, χωρίς φυσικά να την αγοράσουμε, όπως επίσης και το νοσοκομείο στο Ολυμπιακό Χωριό, ένα μικρό νοσοκομείο που είναι ανώνυμη εταιρεία και θα βοηθούσε σε αυτήν την κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι, όταν μιλάμε για τα προβλήματα του ΕΣΥ σε συνδυασμό με τα προβλήματα της χώρας, να συνεκτιμήσετε και το εξής στοιχείο. Κάναμε την προκήρυξη για επικουρικούς γιατρούς. Ακούστε ένα πραγματικά περίεργο στοιχείο. Οι επικουρικοί γιατροί είναι γιατροί τους οποίους ο νομοθέτης, όταν δημιουργούσε το θεσμό, τους είχε στο μυαλό του για την περιφέρεια. Έχουμε εκατό υποψηφιότητες για την περιφέρεια, ενώ υπάρχουν τετρακόσιες θέσεις και έχουμε τετρακόσιες υποψηφιότητες για την Αθήνα. Δεν θα πάρουμε κανένα στην Αθήνα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΓΙΩΝΑΣ: Να το κάνετε, όμως.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σας το ανακοινώνω. Δεν θα πάρουμε κανένα στην Αθήνα, θα πάνε στην περιφέρεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Να το συνεκτιμήσετε, όμως, ή τουλάχιστον όσοι μιλάνε χωρίς όρους και συναίσθηση της πραγματικότητας τι σημαίνει ο συγκεκριμένος χώρος εργασίας για την πατρίδα μας. Πολλές φορές ο σχετικός λόγος είναι προσχηματικός.

Πάμε τώρα στην παρέμβαση σε ό,τι αφορά τη λειτουργία του ΕΣΥ που κάνει αυτό το σχέδιο νόμου. Έχουμε τη δυνατότητα του Εθνικού Συστήματος Υγείας να ενσωματώνει στη λειτουργία του γιατρούς συμβεβλημένους με τον ΕΟΠΥ. Διάταξη αυτονομία με βάση τη διάρθρωση σε περιφερειακό κυρίως επίπεδο του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Απάντηση στο ερώτημα, τι θα κάνω εκεί που μου προσέλαβαν επτά αναισθησιολόγους και υπάρχει ένας παιδίατρος; Τι θα κάνω; Γιατί δεν προσέλαβαν τέσσερις αναισθησιολόγους και δύο ή τρεις παιδίατρους; Γιατί αναπαρήχθη ένα σύστημα πελατειακής υφής με τόση ευκολία; Γιατί; Και τι πρέπει να κάνει τώρα ο ελληνικός λαός, να πληρώσει και για άλλους τόσους σε άλλες ειδικότητες; Όχι. Η αδυναμία αυτή δεν μπορεί να ιαθεί με τη μέθοδο αυτή. Θα μπορούμε να ανατρέξουμε στους γιατρούς αυτούς που είναι συμβεβλημένοι, έχουν αξιολογηθεί ως ικανοί δηλαδή με τον ΕΟΠΥ, για να παράσχουν υπηρεσίες μία φορά την ημέρα. Και η ΟΚΕ για τους επικριτές αυτής της διατάξεως είπε: «Και γιατί μόνο μία ημέρα και όχι περισσότερες;». Έχει ενδιαφέρον η άποψη που διατύπωσε η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή συνολικά για το σχέδιο νόμου, αλλά και γι' αυτό.

Επίσης, δημιούργησε απορίες η διάταξή μας με την οποία λέμε ότι αυτό που γίνεται στους δικηγόρους, ας πούμε, να γίνεται και στους γιατρούς. Την άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος αυτού να τη δίνει ο Ιατρικός Σύλλογος, γιατί να μην γίνεται αυτό; Σε εμάς, στους δικηγόρους το κάνει ο Δικηγορικός Σύλλογος. Γιατί να μην γίνει αυτό; Και κάνουμε αυτή τη διάταξη –έχουμε αυτή τη ρύθμιση– προσθέτοντας ότι και τις σχετικές άδειες –σε ό,τι αφορά άλλες μονάδες– μπορεί να δίνουν οι ιατρικοί σύλλογοι και προσθέτω τώρα εδώ και το παραδίω ότι οι ιατρικοί σύλλογοι πρέπει να απαντάνε επί των αιτημάτων σε ένα μήνα. Αν σε ένα μήνα δεν απαντούν, ενεργοποιείται η αρμοδιότητα του περιφερειάρχη, εις τον οποίο μπορεί να υποβάλλει και ο οποιοσδήποτε θέλει την ένστασή του για το θέμα αυτό.

Παρακαλώ, αυτή την προσθήκη, για λόγους δικαιοτερους ρύθμισης.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα προσθήκη η οποία έχει ως εξής:

«ΠΡΟΣΘΗΚΗ

Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 35 τίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία του ενός (1) μηνός για θέματα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου στην κατάλληλη θέση, αρμόδιος για την έκδοση των διαπιστωτικών πράξεων καθίσταται ο κατά τόπο οικείου Περιφερειάρχης. Η αρμοδιότητα του Περιφερειάρχη ισχύει και σε περίπτωση υποβολής ένστασης.»)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Τέλος, έγινε λόγος εδώ –ενημερώθηκα και με σεβασμό απαντώ σ' αυτό– για το θέμα των πανεπιστημιακών γιατρών. Το έχουμε συζητήσει πάρα πολλές φορές και εμείς στο ΠΑΣΟΚ στο εσωτερικό μας, αλλά και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Δεν θέλω να κάνω μεγάλη παρέμβαση, είναι το τελευταίο θέμα το οποίο θα σχολιάσω σήμερα και όπως έχω πει και στην επιτροπή, το λέω και εδώ, για μένα αυτό είναι ένα θέμα άρσης μιας δυσλειτουργίας υποκρισίας και άρσης μιας διοικητικής μαύρης πλευράς στα θέματα του Υπουργείου Υγείας, πίσω από την οποία κρύφθηκαν διάφοροι για διάφορους λόγους και πίσω από την οποία καμιά φορά βρίσκει και πρόσχημα ένας πολύ ειλικρινής λόγος –κατά τη γνώμη μου δεν στέκει– σε ό,τι αφορά το δέον.

Σέβομαι όλες τις απόψεις, σέβομαι τους συναδέλφους μου που πήραν το λόγο, ειδικά τον Θανάση τον Τσούρα και ο σεβασμός αυτός δεν είναι βερμπαλιστικός, είναι ειλικρινής και πραγματικός.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τι συμβαίνει μέχρι σήμερα, ποιο θέμα θέλουμε να λύσουμε; Ένα θέμα –ξαναλέω– όχι καταστατικής υφής, ένα θέμα καθημερινής διοίκησης, ένα θέμα όπως πολλά άλλα. Τι θέματα έχω εγώ κάθε μέρα εκεί και είχε και η κ. Ξενογιαννακοπούλου και είχαν και όλοι οι προηγούμενοι; Να έχει προβλεφθεί ότι όποιος είναι στο ΕΣΥ λειτουργεί στο πλαίσιο των ιατρικών του καθηκόντων, όπως όλοι και μέχρι να δοθεί η δυνατότητα στα νοσοκομεία της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, να αποκτήσουν χώρους όπου θα μπορούν να κάνουν, κατά τις ρυθμίσεις του Αλέκου Παπαδόπουλου, οι γιατροί την απογευματινή τους, ή κατά τις ρυθμίσεις της Μαριλίζας Ξενογιαννακοπούλου, την ολοήμερη λειτουργία των νοσοκομείων, μέχρι τότε, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, ας πάνε οι άνθρωποι να κάνουν την ιατρική τους και στα δικά τους ιατρεία.

Περάσανε πάρα πολλά χρόνια μ' αυτό και κάθε φορά ο βερμπαλιστής νομοθέτης έλεγε στον επόμενο –νομοθέτη πάντα– δεν έκανε η διοίκηση αυτό που εμείς της είχαμε πει πριν από κάποια χρόνια, δώσε της άλλη μία παράταση. Το ένα διαδεχόταν το άλλο τα νομοθετήματα, όλοι έλεγαν ότι αυτό είναι το τελευταίο και θα δοθεί η λύση σε διοικητικό επίπεδο αμέσως μετά την ψήφιση του νόμου, ποτέ δεν δόθηκε διοικητική λύση. Όχι μόνο για τα ιατρεία, αλλά και για τα χειρουργεία άλλων μονάδων πλην ΕΣΥ, ιδιωτικών κλινικών δηλαδή. Διαπιστωτικές πράξεις των ιατρικών σχολών και συνέχιση αυτής της ερμαφρόδιτης κατάστασης επί δεκαετίες, επί χρόνια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχω πει στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων ότι εγώ αυτό δεν το συνεχίζω. Μάλιστα στην περίπτωση που η Εθνική Αντιπροσωπεία απεφάσιζε άλλως, εγώ δεν επρόκειτο και δεν πρόκειται να κάνω τίποτε επ' αυτού. Θα διαδεχθεί την υποκρισία η κακοδιοίκηση. Σας μιλώ εντίμως ότι η παρέμβασή μου έχει χαρακτήρα άρσης της αδιαφάνειας, άρσης της καθολικής υποκρισίας ότι εμείς το έχουμε απαγορεύσει αυτό. Μα, πώς το έχεις απαγορεύσει όταν στην Αθήνα και στην Θεσσαλονίκη, εκεί που είναι ο κύριος κορμός των γιατρών, το επιτρέπεις κάνοντας έτσι; Πώς το έχεις απαγορεύσει; Το έχεις απαγορεύσει στα μικρά πανεπιστήμια. Εδώ που είναι ο κορμός κάνεις ότι το έχεις απαγορεύσει, ενώ δεν το έχεις απαγορεύσει.

Να δοθεί λοιπόν, αυτή η δυνατότητα να συνδυαστεί, όπως είπαμε στο Υπουργικό Συμβούλιο, με την παρέμβαση του Υπουργείου Οικονομικών που θα γίνει. Δεν μπορώ να το βάλω εγώ εδώ. Ξέρετε ότι εκ του Συντάγματος ο φορολογικός νόμος πρέπει να είναι ειδικός νόμος. Να προβλεφθεί γι' αυτούς τους ανθρώπους ένα τεκμήριο ότι εφόσον κάνεις αυτό και αυτό, δεν μπορεί να μην έχεις αυτά τα κέρδη κατ' ελάχιστο. Και στη συνέχεια επειδή η παρέμβαση έγινε σε συνεργασία με την κ. Διμαντοπούλου και το Υπουργείο Παιδείας, να δούμε ειδικές ρυθμίσεις –αλλά αυτό είναι συνολικότερο– όπου θα διασφαλίσουν την απρόσκοπτη λειτουργία και των ιατρικών σχολών. Λέω ότι είναι γενικότερο, γιατί όπως ξέρετε, και άλλοι επαγγελματίες εκτός των γιατρών, οι δικηγόροι και οι μηχανικοί μπορούν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους αυτά, αλλά πολλές είναι οι φορές που η άσκηση των καθηκόντων τους υπερβεί το αναγκαίο όριο που ο νόμος έβαζε και έγινε σε βάρος των πανεπιστημίων.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, κανένας άλλος λόγος. Το θέμα για μας δεν είναι ένα τρέχον θέμα, αλλά θέμα υποκρισίας και αδιαφάνειας. Πρέπει να σταματήσουν, καθώς και θέμα κάποιου οικονομικού οφέλους, γιατί από τις αδιαφανείς επαγγελματικές δραστηριότητες δεν προκύπτει κάτι. Δεν προκύπτει όφελος για το δημόσιο. Ας υπάρξει, λοιπόν, και ένα όφελος για το δημόσιο από τη σχετική φορολογία και τίποτα παραπέρα δεν έχω να πω.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, γιατί ο κ. Καρτάλης με κάλεσε να διευκρινίσω αν το εισοδηματικό κριτήριο για τους πολυτέκνους και τους τριτέκνους είναι 55.000 ως καθαρές αποδοχές ή ως μεικτές. Είναι ως καθαρές αποδοχές. Αν αυτό επιβάλλεται, αγαπητέ συνάδελφε, να προσθέσουμε αυτήν τη λέξη τώρα εδώ. Η επισημάνση και της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, ότι για τους τριτέκνους καλώς, αλλά για τους πολυτέκνους υπάρχει θέμα συνταγματικότητας. Επειδή έχω υπ' όψιν μου τη νομολογία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προσθέτω το εξής. Δεν γίνεται, γιατί συναρτούμε το επίδομα αυτό με την οικονομική κατάσταση των ανθρώπων που έχουν το δικαίωμα. Η νομολογία δέχεται και ο νομοθέτης έτσι έχει ψηφίσει τους νόμους του, ότι με το επίδομα επιβραβεύεται η πολυτεκνία. Είναι επιβράβευση, δεν είναι στήριξη και είναι ένα προωθητικό κίνητρο για να υπάρξουν περισσότεροι πολύτεκνοι και τρίτεκνοι. Για τους πολυτέκνους, λοιπόν, που η νομολογία έχει κάνει αναφορά, γιατί για τους τριτέκνους δεν υπάρχει απόφαση, λέμε εμείς ότι δεν βάζουμε το εισοδηματικό κριτήριο για να διαχωρίσουμε δικαιούχους και μη, αλλά οι οικονομικές δυνατότητες της ελληνικής πολιτείας επιτρέπουν την απονομή αυτού του επαίνου στους έχοντες καθαρό εισόδημα 55.000 ευρώ και κάτω. Είναι μία τεχνική διευκρίνιση αυτή που κάνω. Ίσως είναι χρήσιμη για τη δικαστική αντιμετώπιση του θέματος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με συνείδηση των δυσκολιών κάναμε αυτήν την επιλογή και όχι επειδή μας άρεσε.

Σας ευχαριστώ πολύ, που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Λοβέρδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Παρασκευής 14 Οκτωβρίου 2011.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 129 παράγραφοι 2 και 3, 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 63/11-10-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Φραγκίσκου Παρασύρη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με το συμφιλιισμό χρεών μεταξύ του δημοσίου και των φαρμακείων.

2. Η με αριθμό 60/11-10-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Μπούρα προς την Υπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων στην λειτουργία του ΤΕΙ Αθηνών.

3. Η με αριθμό 74/11-10-2011 Επίκαιρη Ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σοφίας Κаланτίδου προς τους Υπουργούς Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εργαζομένων στο μετρό της Θεσσαλονίκης.

4. Η με αριθμό 58/5/11-10-2011 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τις "γερμανικές απαιτήσεις για εκχώρηση ελληνικής εθνικής κυριαρχίας".

(Θα απαντήσει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών).

5. Η με αριθμό 59/6/11-10-2011 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξη Τσίπρα προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τους μεγαλοοφειλέτες του δημοσίου και τη φορολόγηση των καταθέσεων στις Τράπεζες της Ελβετίας.

(Θα απαντήσει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών).

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 πα-

ράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 62/11-10-2011 Επίκαιρη Ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Σοφίας Γιαννακά προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με την ένταξη έργων του Νομού Αιτωλοακαρνανίας στο ΕΣΠΑ.

2. Η με αριθμό 61/11-10-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάριου Σαλμά προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη χρηματοδότηση και τη διαχείριση του Ινστιτούτου Στατιστικής Τεκμηρίωσης Ανάλυσης και Έρευνας.

3. Η με αριθμό 75/11-10-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Διαμάντως Μανωλάκου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης.

4. Η με αριθμό 66/11-10-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριου Ροντούλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την περικοπή των συντάξεων αποστράτων – συνταξιούχων.

5. Η με αριθμό 71/11-10-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Παπαδημούλη προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με το θέμα επαναδραστηριοποίησης της «SIEMENS» στην Ελλάδα.

6. Η με αριθμό 73/11-10-2011 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Φωτίου Κουβέλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τις ληξιπρόθεσμες φορολογικές οφειλές προς το δημόσιο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

Υπενθυμίζω ότι πρέπει να επιδειχθεί για ευνόητους λόγους, η προσήκουσα πειθαρχία στην κλεψύδρα.

Ορίστε, κύριε Μαρκόπουλε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Συνήθως είμαι καλός στην πειθαρχία, στην κλεψύδρα, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα είμαι όμως τόσο καλός και τόσο μεγαλόψυχος, αν και θα επιχειρήσω να είμαι δίκαιος στην κριτική την οποία θα κάνω στην Κυβέρνηση.

Κατ' αρχάς, θέλω να σας πω στο γενικότερο πολιτικό σκηνικό της ημέρας, διότι το πολιτικό σκηνικό της χώρας αλλάζει μέρα με τη μέρα, σε λίγο μπορεί να αλλάξει ώρα με την ώρα, αλλά τώρα είμαστε μέρα με την ημέρα, ορί σήμερα που μιλάμε, ξεκίνησε ο κύριος Υπουργός με το θέμα των σκουπιδιών ασκώντας μία έμμεση πλην, όμως, σαφή πίεση γι αυτή τη μεγάλη απεργία που γίνεται, όπου θα συμφωνήσω μαζί του ότι τα θέματα της υγείας δεν έχουν καμμία σχέση με τα θέματα των διεκδικήσεων και ότι οφείλουμε πράγματι να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί σε αυτό το κομμάτι. Σας δικαιώνω, κύριε Υπουργέ. Σήμερα, λοιπόν, συνδικαλιστές της ΔΕΗ έχουν καταλάβει το εκδοτήριο λογαριασμών της ΔΕΗ ασκώντας αντίσταση στις αποφάσεις της πολιτείας που εμείς δεν τις έχουμε, δεν τις έχουμε ψηφίσει.

Αλλά πρέπει να δείτε κατάματα ότι αυτοί που σήμερα διενεργούν όλα αυτά είναι άνθρωποι, που ωρίμασαν, ανδρώθηκαν και γεννήθηκαν μέσα στο Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα και είναι ακόμα μέλη σας και μιλώ για τον κ. Φωτόπουλο. Επίσης, η συντριπτική πλειοψηφία αυτών που πρωτοστατούν στη μεγάλη απεργία των σκουπιδιών είναι στελέχη που ανήκουν στο ΠΑΣΟΚ, όπως επίσης, αυτοί που καταλαμβάνουν κτήρια προσπαθώντας με αυτό τον τρόπο να εκδηλώσουν την αγωνία τους.

Βεβαίως, υπάρχουν απελπισμένοι πολίτες σήμερα στη χώρα που δεν μπορούν να επιβιώσουν, που δεν μπορούν να ζήσουν τα παιδιά τους, που δεν μπορούν να σπουδάσουν τα παιδιά τους και το λέω επειδή έχουμε και την τροπολογία της κ. Διαμαντοπούλου, για να ενώσω εννοιολογικά όλους τους προβληματισμούς της Αίθουσας σε αυτό το σχέδιο νόμου. Θέλω, όμως, να σας πω ότι πράγματι είναι κακό πράγμα και ίσως είναι και άδικο να εκβιάζεται μία ολόκληρη κοινωνία, γιατί η κοινωνία δεν φταίει για τις αποφάσεις που έχουν υπάρξει.

Η κοινωνία δεν έχει καν ερωτηθεί, κύριε Υπουργέ, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αίθουσας, γι' αυτό το οποίο βιώνει. Αλλά η κοινωνία σήμερα εκβιάζεται από πραγματικά απελπισμένους, οι περισσότεροι των οποίων, για να μην πω όλοι,

ανήκουν στο ΠΑΣΟΚ.

Έχω, λοιπόν, να σας πω το εξής: Αν αισθάνονται ότι πρέπει να καταλαμβάνουν κτήρια, να γίνουμε ζούγκλα, ενώ μπορούμε να βρούμε ίσως τη λύση αν μας ακούσετε κάποια στιγμή, είναι πιο δίκαιο και για το ΠΑΣΟΚ και για τους ίδιους. Αφού μεγάλωσαν και πόνεσαν και μάλωσαν, όπως λέει το τραγούδι, μέσα στο ΠΑΣΟΚ, να πάνε να καταλάβουν την Ιπποκράτους και να λύσουν τα προβλήματά τους με τον ίδιο τον κομματικό φορέα που είτε τους κορόιδεψε είτε τους πλάνεψε είτε τους εκπαιδύσε διαφορετικά. Η υπόλοιπη κοινωνία δεν φταίει.

Δεν φταίνει αυτοί που δεν έχουν προνόμια και δεν μπορούν να εκβιάσουν και δεν μπορούν να εκβιάζονται από αυτούς που έχουν προνόμια. Αυτοί, λοιπόν, που θέλουν να εκβιάσουν να πάνε εκεί που εκπαιδεύτηκαν σε αυτό, να πάνε στην Ιπποκράτους και να τελειώνει η ιστορία και να αποφασίσει η Κυβέρνηση κάποια στιγμή να ακούσει την Αίθουσα, να ακούσει όλες τις πολιτικές δυνάμεις, γιατί είναι πολύ μεγάλη η απελπισία η οποία υπάρχει στους πολίτες.

Κύριε Υπουργέ, σας κάλεσα χθες και σας ευχαριστώ γιατί μας είπατε κάποια πράγματα για την πολιτική της υγείας ως αν μία πολύ μικρή περιλήψη -δεν σας κατηγορώ, γιατί δεν είχατε και το χρόνο- για το πού βαδίζει ο τομέας της δημόσιας υγείας, το Εθνικό Σύστημα Υγείας και όλες οι πρωτοβουλίες που έχετε πάρει.

Οφείλω να σας πω ότι αν και είμαι γιατρός δεν θα μιλήσω ιατροκεντρικά, γιατί κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα δεν μιλάει ιατροκεντρικά, ούτε κανείς υπονόησε ποτέ και σας ζήτησε να διοικήσετε τον τομέα της υγείας ιατροκεντρικά. Όλοι εδώ σε αυτήν την Αίθουσα εκλέγονται όχι από τους γιατρούς, εκλέγονται από τους πολίτες, από το κοινωνικό σύνολο και βιώνουμε όλοι μας, όλων των τάξεων και των ομάδων και των κομμάτων σ' αυτήν την Αίθουσα την ίδια ακριβώς πίεση.

Εγώ, λοιπόν, θα δω τον προβληματισμό μου για το Εθνικό Σύστημα Υγείας από την πλευρά του χρήστη. Είμαι ένας Έλληνας ασθενής και ανοίγω την πόρτα σε αυτό το νοσοκομείο που μας περιγράφετε ότι θέλετε να κάνετε. Έχω έναν πόνο στην κοιλιά μου ή έχω μία υποψία πνευμονίας, μπαίνω μέσα και πάω στα εξωτερικά ιατρεία. Κατ' αρχάς, σας απευθύνω ένα θεμελιώδες ερώτημα: Αν θέλετε πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας υποτίθεται ότι την κάνουμε για να αποφορτίσουμε τα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων. Εσείς, όμως, παίρνετε τους γιατρούς του ΕΟΠΥΥ, αυτούς που δεν μας είπατε πόσοι θα είναι κι αν θα είναι σε όλη την Ελλάδα, -υποθέτω κάποια στιγμή θα το λύσουμε κι αυτό- και τους βάζετε μέσα στα νοσοκομεία.

Μπαίνει, λοιπόν, μέσα ο χρήστης και δεν ξέρει τι θα αντιμετωπίσει. Θα αντιμετωπίσει τον γιατρό του ΕΣΥ που κάνει το απόγευμα ιατρείο και έχει ή δεν έχει κλείσει ραντεβού; Θα αντιμετωπίσει ένα γιατρό της κλινικής που αν έχει πρόβλημα θα τον εισάγει στην κλινική για να τον φροντίσει; Θα αντιμετωπίσει τον γιατρό του ΕΟΠΥΥ, που θα δουλεύει μία μέρα, αλλά τις υπόλοιπες έξι μέρες της εβδομάδας δεν θα τον δει ποτέ; Θα αντιμετωπίσει τον πανεπιστημιακό καθηγητή, ο οποίος θα κάνει ιατρείο και γιατί να μην τον ζητήσει κι αυτόν, αφού είναι και πανεπιστημιακός καθηγητής; Κι όταν θα πει, ας πούμε, ότι χρειάζεται έναν νοσηλεύτη, ποιος θα τον φροντίσει, κύριε Υπουργέ;

Τι σύστημα είναι αυτό που πάτε να φτιάξετε;

Βεβαίως, αποσπασματικά όλα φαίνονται καταπληκτικά. Δηλαδή γιατί να μη δουλεύει ο γιατρός του ΕΟΠΥΥ μια ημέρα και γιατί ο καθηγητής να μην κάνει ιατρείο αφού ο καθηγητής της Νομικής κάνει; Θα πούμε κάτι γι' αυτό αργότερα. Πείτε μου, όμως, και εμένα αυτή η πανσπερμία των διαφορετικών ταχυτήτων, διαφορετικών συμφερόντων υπό ποία καθοδήγηση, ιεραρχία και διοικητική ή επιστημονική μέριμνα θα δουλεύει στα νοσοκομεία; Σε ποιο μέρος του κόσμου γίνονται αυτά; Σε κανένα.

Θα σας πω γιατί το κάνετε. Γιατί δεν έχετε χρήματα. Δεν σας κακίζω γι' αυτό. Ούτε θα βάλω εγώ θέματα μνημονίου. Εδώ πλέον που φτάσαμε αντίπαλος δεν είναι τόσο η τρόικα και το μνημόνιο, αλλά η υλοποίηση συγκεκριμένων πολιτικών μέσα από κάποιες γραμμές που δεν μπορώ να αντιληφθώ πόθεν έχουν παρacheθεί και από ποιους.

Θα μπει, λοιπόν, ο χρήστης μέσα. Πείτε μου, σας παρακαλώ,

ποιον θα δει και πώς θα συνεχίσει για να βρει την υγεία του και τι θα υπηρετήσει τελικά. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Δεν θέλετε να διορίσετε στην Αθήνα, αλλά τα κενά θα τα συμπληρώσετε από τους γιατρούς του ΕΟΠΥΥ. Θέλετε να κάνετε ΕΟΠΥΥ με γιατρούς αλλά τους μόνιμους γιατρούς του ΙΚΑ τους βάζετε σε εφεδρεία. Και σας καταθέτω το σημερινό δελτίο Τύπου του ΠΟΣΕΥΠΙΚΑ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δελτίο Τύπου, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γιατί δεν τους εξαιρέσατε ενώ εξαιρέσατε τους γιατρούς του ΕΣΥ; Πώς θα κάνετε ΕΟΠΥΥ χωρίς γιατρούς του ΙΚΑ; Θα τους διώξετε και θα βάλετε άλλους και όσους βγάλετε στην εφεδρεία θα τους πληρώνετε και εσείς θα επιλέξετε με ποιον τρόπο; Είναι πολιτική σκέψη αυτή; Συγγνώμη, αλλά αδυνατώ να σας παρακολουθήσω.

Δεν αμφιβάλω για την καλή σας θέληση. Δεν αμφιβάλω καθόλου ότι πραγματικά θέλετε το καλύτερο. Με συγχωρείτε, όμως, αλλά δεν μπορείτε να με πείσετε ότι αυτά που κάνετε έχουν μια κεντρική στρατηγική ή δεν είναι αποσπασματικά. Είναι αποσπασματικά. Είναι απολύτως αποσπασματικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω κάνει χθες ομιλία. Σήμερα κάνω κατ' εξακολούθηση του Υπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καλώς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει η κλεψύδρα. Το θέμα είναι όμως να λειτουργεί και η κλεψύδρα της πολιτικής με την κοινή λογική που έχει απουσιάσει.

Συμπερασματικά για μένα, για τη Νέα Δημοκρατία είναι συγγνώμη διαφορετικών επιλογών και αυτό εσείς το ονομάζετε Εθνικό Σύστημα Υγείας και συνέχισα μια παράδοση που το κόμμα σας ίδρυσε και όλοι σας τη συνεχίσατε.

Λέτε ότι θα συνενώσετε κλινικές. Εγώ θα σας πρότεινα να σταματήσετε με διοικητικά μέτρα να προσπαθείτε να βελτιώσετε την απόδοση του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας δεν έχει ανάγκη διοικητικών μέτρων ούτε ράμπτο, ούτε εισαγγελέων, ούτε ΣΔΟΕ, ούτε τίποτα απ' όλα αυτά. Έχει ανάγκη πρώτα απ' όλα στήριξης του ανθρώπινου δυναμικού και όχι έναν Υπουργό να μιλά για τους γιατρούς. Παντού υπάρχουν κακοί και πολιτικοί μηχανικοί και γιατροί και Υπουργοί και Βουλευτές. Όμως, εδώ όταν σχεδιάζουμε στο χάρτι επάνω και μέσα στην Αίθουσα, πρέπει να σχεδιάζουμε με κοινή λογική. Βάλτε, λοιπόν, διοικητές νοσοκομείων που να ξέρουν το αντικείμενο και όχι τυχαίους τους οποίους έχετε βάλει και οι οποίοι δεν καταλαβαίνουν τίποτα. Δεν μπορούν να μιλήσουν σε ένα γιατρό. Δεν αντιλαμβάνονται τη λειτουργία ενός νοσοκομείου.

Πηγαίνετε το απόγευμα στον «Ευαγγελισμό» που έχει γενική εφημερία, στο «Ιπποκράτειο», οπουδήποτε. Θα δείτε μια πραγματικότητα τραγική, κύριε Υπουργέ. Δεν χρειάζεται να είστε γιατρός. Είστε εξαιρετικά πολύ γρήγορος για να αντιληφθείτε τι χάος υπάρχει σε όλο αυτό το σύστημα. Εδώ χρειάζεται επένδυση σε ανθρώπινο δυναμικό και σε οργάνωση. Μόνο που η οργάνωση θέλει ανθρώπους που ξέρουν. Αλλιώς θα δανειστείτε οργάνωση από αλλού. Με αυτές τις κοποραπτικές, νοσοκομεία και σύστημα υγείας δεν φτιάχνεται.

Και επειδή αυξάνεται η πελατεία του Εθνικού Συστήματος Υγείας γιατί μαζεύει τη τσέπη των ανθρώπων και επειδή ο φόρτος είναι πολύ μεγάλος και επειδή αποφασίσατε να βάλετε και τον ΟΚΑΝΑ και τα ναρκωτικά μέσα στα νοσοκομεία, πρέπει να σας πω ότι έχετε ανάγκη προσωπικού, διότι ο ναρκομανής θα πάει είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο και γιατί τελικά θα μοιράζουν τη μεθαδόνη και τα αντικαταστατικά των ναρκωτικών τυχαίοι άνθρωποι. Θα φτάσουμε στο σημείο γραμματείς, υπάλληλοι και κλητήρες να μοιράζουν μεθαδόνη.

Και σε τελική ανάλυση εγώ περιμένα από εσάς να μας πείτε σήμερα ποια είναι η αποτελεσματικότητα της μεθαδόνης. Είναι 30, είναι 40, είναι 50; Πόσο μας κοστίζει; Αξίζει; Δεν υπάρχει αυτή

η κουβέντα πουθενά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Στην επιτροπή...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Στην επιτροπή την κάνατε, κύριε Υπουργέ. Εγώ ως γιατρός δεν ανήκω στην επιτροπή γιατί είμαι σε άλλες επιτροπές. Οφείλω, όμως, να σας πω ότι είμαι αρνητικός για τα αποτελέσματά της. Είμαι αρνητικός επίσης, και για τον τρόπο που δινόταν. Και τώρα τα πράγματα γίνονται χειρότερα. Και βεβαίως μπορεί να έχετε την αντίληψη ως Βουλευτής του κέντρου, ελάτε, όμως, στην επαρχία και πάνω στο Νοσοκομείο Χαλκίδας που έτσι κι αλλιώς είναι σε δραματική κατάσταση, να μοιράζει και μεθαδόνη στους ναρκομανείς της ευρύτερης περιοχής, τη στιγμή που δεν έχει προσωπικό, που δεν έχει τίποτα, που δεν υπάρχει ΕΚΑΒ ουσιαστικά να το καλύπτει. Για πείτε μου εμένα πώς θα γίνει.

Άρα, Εθνικό Σύστημα Υγείας δεν είναι διοικητικά μέτρα ούτε καν χρήματα. Είναι να σκύψουμε από πάνω και να λύσουμε προβλήματα τα οποία είναι πραγματικά, ανοικτά, ζέοντα και δεν τα έχει αγγίξει κανείς.

Φέρατε, λοιπόν, ένα σχέδιο νόμου -για να είμαι εντάξει και με την αποστολή μου- το οποίο είναι μία κοπτοραπτική διοικητική. Τα ΚΕΚΥΚΑΑ, κύριε Υπουργέ, πράγματι πρέπει να χρησιμοποιηθούν για το σύνολο του πληθυσμού. Εγώ συμφωνώ απολύτως. Πείτε μας με ποιο προσωπικό. Μην λέμε τώρα εδώ ότι φτιάξαμε την αποκατάσταση. Δεν φτιάξαμε τίποτε. Αλλάξαμε διοικητική μέριμνα, αυτό κάναμε. Δεν είχαν προσωπικό. Κακώς, κάκιστα. Μαζί σας είμαι. Ακριβοδίκαιος προσπαθώ να είμαι. Δεν σχεδιάζω επί χάρτου, ούτε ωραιοποιώ καταστάσεις. Και που τα φέρατε στα νοσοκομεία τι έγινε; Τώρα ένας διοικητής στο νοσοκομείο θα έχει το νοσοκομείο του, το ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ, το κέντρο ψυχικής υγιεινής, αν έχει και κάποιο άλλο παραδίπλα, άλλα δύο δορυφορικά νοσοκομεία που έχουν δύο αντιπροέδρους, θα έχει δεν ξέρω πόσα χιλιόμετρα την ημέρα να καταναλώσει. Δεν έχει κτηριακά, δεν έχει εικόνα της πραγματικής κατάστασης και αυτός λέγεται διοικητής. Τις περισσότερες φορές δεν είναι γιατρός, δεν έχει δική του μονάδα υγείας, δεν καταλαβαίνει τίποτα. Τι κάναμε; Τίποτα. Απολύτως τίποτα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Εγώ σας τα λέω, διότι αυτά τα λένε όσοι λειτουργούν και δουλεύουν μέσα στα νοσοκομεία, οι οποίοι χαμογελούν με αυτά τα οποία διαδραματίζονται στην Αίθουσα. Είναι η απόλυτη πραγματικότητα και είμαι σίγουρος ότι όλοι οι γιατροί όλων των πτερύγων και όλοι όσοι έχουν ιδέα από νοσοκομείο σε αυτήν την Αίθουσα αντιλαμβάνονται πάρα πολύ καλά τι λέω.

Προμήθειες. Δεν είστε ευχαριστημένος. Εμείς δεν ήμασταν καθόλου ευχαριστημένοι από τη δική μας Κυβέρνηση. Με πίεση των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας έγινε η Γραμματεία Προμηθειών στο Υπουργείο Υγείας. Ποια είναι η πραγματικότητα σήμερα; Θα σας την πω εγώ. Σήμερα, λοιπόν, τα νοσοκομεία ψάχνουν κατά καιπότε να βρουν ορθοπεδικά υλικά, προσθετικά ή μοσχεύματα για τις αγγειοχειρουργικές επεμβάσεις ή υλικά για τα ενδοσκοπικά χειρουργεία της γενικής -και όχι μόνο- χειρουργικής. Και ξέρετε γιατί ψάχνουν; Πρώτον, γιατί δεν υπάρχουν διαγωνισμοί. Δεύτερον, γιατί η τιμολόγηση είναι αλαλούμ. Τρίτον, γιατί δεν υπάρχουν χρήματα και οι εταιρείες δεν είναι πληρωμένες. Τέταρτον, γιατί υπάρχει μία ασύλληπτη γραφειοκρατία, λες και όταν ο γιατρός παραγγέλλει ένα υλικό, πρέπει οπωσδήποτε να παίρνει «μαύρα» ή πρέπει οπωσδήποτε να είναι ψεύτης ή πρέπει οπωσδήποτε αυτό να το κάνει εκ του πονηρού, δεν το κάνει γιατί έχει ορκιστεί στον Ιπποκράτη. Είναι αδιανόητα αυτά τα πράγματα τα οποία έχετε δημιουργήσει. Έχετε βάλει τώρα τους γραφειοκράτες να ελέγχουν τους γιατρούς αν το μόνος που θα ζητήσουν είναι καλό. Αυτά είναι αστεία πράγματα.

Μονάδες εντατικής θεραπείας. Από πού και έως πού το ΕΚΑΒ ρωτάει τους διευθυντές των μονάδων εάν δέχονται το περιστατικό; Δεν το κατάλαβα αυτό. Διότι αυτό ισχύει σήμερα στο ΕΚΑΒ και το ξέρετε πολύ καλά. Ο κ. Τιμοσίδης με παρακολουθεί γιατί το ξέρει. Το ΕΚΑΒ σήμερα -και σας παραπέμπω στον εκάστοτε εφημερεύοντα του ΕΚΑΒ για τα επείγοντα περιστατικά- ρωτάει όταν έχει διασωληνωμένο την μονάδα, αυτόν που εφημερεύει, το διευθυντή, εάν είναι πρωί, εάν το δέχεται. Πόθεν προκύπτει αυτό; Σας το λέω όπως ακριβώς είναι. Πόθεν προκύπτει αυτό; Πόθεν

δηλαδή η μονάδα εντατικής θεραπείας αποφασίζει εκείνη αν θα δεχθεί έναν ασθενή; Αυτή είναι η πραγματικότητα. Μην κρύβεστε, λοιπόν, στα γραφεία σας. Βγείτε έξω και δείτε την πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Μισό λεπτό ακόμα.

Κύριε Υπουργέ, σας είχα πει -αι το ξέρει και ο κ. Τιμοσίδης- για ένα μεγάλο θέμα. Είναι το θέμα της εξατομικευμένης καρκινικής απάντησης των χημειοθεραπευτικών, ένα τεστ το οποίο διατρέχει πολλά κράτη της Ευρώπης και του κόσμου. Το είχαμε πει εκτός Βουλής, γιατί δεν μου αρέσει εμένα σε αυτά τα ζητήματα να γίνονται φορτικός και να αντιπαράθεμαι πολιτικά. Το παραπέμψατε στο ΚΕΣΥ και το ΚΕΣΥ -παρακαλώ- απήντησε αρνητικά. Εδώ είναι, θα τα καταθέσω όλα στη Βουλή, όλο το φάκελο και την απάντηση.

Και δεν με ενοχλεί η αρνητική απάντηση του ΚΕΣΥ, με ενοχλούν δύο πράγματα. Πρώτον, είναι τιμολογημένο στη Γερμανία, στην Τουρκία, στην Ιαπωνία, στην Αμερική. Είναι μία πολύ υποσχόμενη μέθοδος που μας γλιτώνει χρήματα και σώζει ζωές. Ο φάκελος πήγε με επιστημονικές εργασίες του 2010 και του 2011 και η απάντηση ήρθε με επιστημονικές εργασίες της δεκαετίας του '90 -και όχι μόνο- και μέσα στην έκθεση υπάρχει η θετική επιστημονική γνωμοδότηση της ομάδας του κ. Κυριόπουλου για το τι χρήματα κερδίζονται από αυτήν την ιστορία που φτάνουν μόνο για τους καρκινοπαθείς από μαστό που θα κάνουν χημειοθεραπεία στην Ελλάδα, γύρω στα 55 εκατομμύρια ευρώ. Σκεφτείτε τι γίνεται αλλού. Οφείλω, λοιπόν, να σας πω ότι πρέπει να προφυλάξετε ακόμα περισσότερο τον εαυτό σας από αυτούς οι οποίοι λυμαίνονται την υγεία. Δεν είναι ιατροκεντρικό, είναι ετεροκεντρικό αυτό.

Να προσέξετε πάρα πολύ καλά αυτή την κατηγορία των ιδιαιτέρως ακριβών φαρμάκων που λέγονται χημειοθεραπευτικά, τα παιχνίδια που παίζονται, να απαγορεύσετε τη χρήση χημειοθεραπευτικών χωρίς πρωτόκολλα εντός ή εκτός δημοσίων νοσοκομείων, γιατί τα εκατομμύρια θα φθάσουν μέχρι έξω από τη Βουλή. Το καταθέτω στα Πρακτικά μ' όλο το φάκελο του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καλό είναι να πείτε στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου να μη συστηθούν στους Βουλευτές τα εξής: «Μην το πάρετε επάνω σας, προστατευθείτε, είναι κάπως περίεργο». Να τους πείτε ότι οι Έλληνες Βουλευτές, όταν σηκώνουν το τηλέφωνο ξέρουν και όταν μάλιστα είναι και γιατροί και το κάνουν από ευαισθησία για τον τόπο και όχι από κάποιο συμφέρον!

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρκόπουλο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσαμε να απαντήσουμε σ' αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Τιμοσίδης για μια σύντομη απάντηση στον κ. Μαρκόπουλο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή το συνάδελφο -και στην ιατρική και στη Βουλή- Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Κύριε συνάδελφε, το ΕΚΑΒ είναι υποχρεωμένο να επικοινωνεί με τις μονάδες εντατικής θεραπείας για να ρωτήσει αν υπάρχει διαθέσιμη κλίνη που θα υποδεχθεί ένα περιστατικό.

Για να το κάνουμε ακόμα σωστότερο, ιδιαίτερα στην περιφέρεια, αλλά και σ' όλη τη χώρα, όπως και στο Λεκανοπέδιο, η επικοινωνία γίνεται μέσα από το ΕΚΕΠΥ, δηλαδή από το εθνικό κέντρο, σε συνεργασία πάντοτε με το ΕΚΑΒ. Την τελική ευθύνη την έχει το ΕΚΕΠΥ.

Επίσης, ρωτήσατε αν υπάρχει κάτι συγκεκριμένο. Το ακούω

με ιδιαίτερη προσοχή και θα το ψάξουμε. Δεν είναι σωστό, αν γίνεται. Είναι καταδικαστέο. Αυτό που έχει υποχρέωση να κάνει, είναι να συνηγορηθεί και να βρει σε ποια μονάδα εντατικής θεραπείας υπάρχει διαθέσιμη κλίνη. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, σχετικά με το συγκεκριμένο περιστατικό που αναφέρατε, πρέπει να συμφωνήσουμε σε κάτι. Αν το ΚΕΣΥ είναι ένα γνωμοδοτικό όργανο που μπορεί να έχει την άλφα ή τη βήτα επισημονική άποψη, είναι υποχρέωσή του να την εκφράσει. Πράγματι, γνωρίζω την περίπτωση. Υπήρξε αντίθετη άποψη από την προτεινόμενη για την αντιμετώπιση ενός περιστατικού καρκίνου με μία μέθοδο που δεν είναι στην καθιερωμένη τρέχουσα ιατρική, αλλά που, πράγματι, μπορεί να αξιοποιηθεί, αν και δεν είναι μία γενικευμένη άποψη.

Εκεί, λοιπόν, οι επιστήμονες απάντησαν μέσω του ΚΕΣΥ ότι δεν έχουν ακόμα εκείνα τα στοιχεία, ώστε να επιτρέψουν να γίνει η τελευταία προσπάθεια, αν μπορεί να ειπωθεί αυτό. Συνεπώς, το ΚΕΣΥ καλώς ή κακώς είχε αυτήν την επιστημονική άποψη που αποτελεί και υποχρέωση η έκφρασή της. Θα το δούμε αυτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θα το δούμε, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είπε ο κύριος Υπουργός ανάμεσα στα άλλα ότι το δημόσιο σύστημα υγείας είναι ιατροκεντρικό. Είναι αλήθεια αυτό. Ποιος, όμως, το διαμόρφωσε; Ποιος το συντηρεί; Ποιος αναπαράγει αυτό το σύστημα και σήμερα;

Τριάντα επτά χρόνια από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα κυβερνάει η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία. Εσείς, λοιπόν, έχετε την πρώτη και αποκλειστική ευθύνη για το χαρακτήρα του συστήματος.

Δεύτερον, με το σημερινό νομοσχέδιο αλλάζει αυτό το ιατροκεντρικό σύστημα; Το καταργείτε; Όχι, το αναπαράγετε. Το γεγονός ότι παρέχετε με το νομοσχέδιο τη δυνατότητα να έχουν οι γιατροί τη θέση τους στο νοσοκομείο αλλά και ιδιωτικό ιατρείο είτε μέσα στο νοσοκομείο είτε έξω από αυτό, δεν είναι τίποτε άλλο από μια αναπαραγωγή.

Θα αναρωτιόταν κάποιος: Μα, καλά, αυτοί οι πανεπιστημιακοί γιατροί έχουν ναπολεόντειες ικανότητες, δηλαδή μπορούν να εργάζονται κανονικά στο νοσοκομείο, να κάνουν εκπαιδευτικό και ερευνητικό έργο και να έχουν και ιδιωτικό ιατρείο;

Είς το διηνεκές, λοιπόν, αναπαράγεται το ιατροκεντρικό σύστημα. Κι όμως, το λεγόμενο «Εθνικό Σύστημα Υγείας» βρίσκεται σήμερα, κατά γενική ομολογία, σε προεμφραγματική κατάσταση. Είναι τυχαίο αυτό; Όχι, τίποτα δεν είναι τυχαίο. Είναι αποτέλεσμα των πολιτικών που εφαρμόζονται για δεκάδες χρόνια, πολιτικών οι οποίες συναποφασίζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, σήμερα του ΠΑΣΟΚ, χθες από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Και η υποβάθμιση του δημόσιου τομέα υγείας συνεχίζεται για πολλά χρόνια.

Θέλετε να σας αναφέρω ονόματα Υπουργών οι οποίοι με την ανάληψη των καθηκόντων τους έβγαιναν και δήλωναν ότι απουσιάζουν από το λεγόμενο «Εθνικό Σύστημα Υγείας» περίπου είκοσι χιλιάδες νοσηλεύτες και νοσηλεύτριες; Από ποιον να αρχίσουμε; Πεπονής, Στεφανής, Γεϊτονας, Κρεμαστινός, Παπαδόπουλος, Αβραμόπουλος, Κακλαμάνης; Ψάξτε να δείτε. Όλοι αυτές τις δηλώσεις έκαναν. Όμως δεν προσέλαβαν ούτε νοσηλεύτες ούτε νοσηλεύτριες. Κι όλοι υπόσχονταν προσλήψεις.

Μήλση ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Αλήθεια, εκείνες οι τρεις χιλιάδες - τέσσερις χιλιάδες προσλήψεις νοσηλευτών και νοσηλευτριών που υποσχέθηκε ο κ. Αβραμόπουλος πότε θα έρθουν; Πότε θα πάνε στα νοσοκομεία; Ας μην κοροϊδεύομαστε λοιπόν!

Κύριε Βαγιανά, σας παρακαλώ, μην απασχολείτε τον Υπουργό.

Κύριε Πρόεδρε, παρέμβετε, σας παρακαλώ. Ακούει ο Υπουργός, δείχνει ενδιαφέρον σε όλα, αλλά δεν έχει κι αυτός ναπολεόντειες ικανότητες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Έχει δικίο ο κ. Χαλβατζής. Χρειάζεται την προσοχή του Υπουργού ή των Υπουργών.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Μπορεί να λειτουργήσει το λεγό-

μενο «Εθνικό Σύστημα Υγείας» χωρίς το απαραίτητο νοσηλευτικό και άλλο προσωπικό; Τόσοι γιατροί είναι εδώ και το διαπιστώνουν καθημερινά. Όμως από διαπιστώσεις είμαστε όλοι σάβια. Το θέμα είναι στην πράξη, στο «διά ταύτα» τι γίνεται. Μία νοσηλεύτρια το βράδυ μπορεί να έχει δεκαπέντε και είκοσι κρεβάτια. Μπορεί να ανταποκριθεί; Η έλλειψη αυτή του νοσηλευτικού προσωπικού δεν συνιστά μία επικίνδυνη κατάσταση; Τι κάνετε; Ποιος μπορεί να ανταποκριθεί;

Και βέβαια όταν φθάνουμε στο σημείο της επικινδυνότητας όλοι σηκώνουν τα χέρια. Να είμαστε καθαροί: Οι ελλείψεις νοσηλευτών, νοσηλευτριών, γιατρών και άλλου προσωπικού συνιστούν μέγα κίνδυνο που δεν λύνεται ούτε με συγχωνεύσεις ούτε με καταργήσεις κλινικών κι όλες οι δικαιολογίες οι οποίες εμφανίζονται το τελευταίο διάστημα, κατά την άποψή μας, είναι απαράδεκτες.

Η μη πρόσληψη νοσηλευτικού και άλλου προσωπικού δεν είναι σημερινό φαινόμενο. Δεν είναι συνέπεια της κρίσης. Είναι μια σκληρή ταξική σας επιλογή -και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ-, γιατί θέλετε να διευκολύνετε να προωθηθεί πιο εύκολα η εμπορευματοποίηση και η παραπέρα ιδιωτικοποίηση στον τομέα της υγείας.

Εμείς θα ξανατονίσουμε ότι με βάση την έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας, τα κέρδη των επιχειρηματιών στον τομέα της υγείας είναι περίπου διπλάσια από οποιαδήποτε άλλη παραγωγική δραστηριότητα και ειδικά στον τομέα της Μαιευτικής τα κέρδη τους προσεγγίζουν περίπου το τριπλάσιο. Διαφορετικά, γιατί διάφοροι μεγαλοεπιχειρηματίες, μεγαλοκαπιταλιστές, εφοπλιστές, εργολάβοι κι άλλοι να επενδύσουν στον τομέα της υγείας; Επενδύουν γιατί εκεί υπάρχει εμπόρευμα.

Και όχι απλά το πιστεύουν, αλλά υλοποιούν τις κυβερνητικές αποφάσεις, σήμερα του ΠΑΣΟΚ, χθες της Νέας Δημοκρατίας, στον τομέα της υγείας.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας επανέρχεται σε μία παλιά και πάγια αλήθεια, μία αλήθεια που λέει ότι η υγεία είναι κοινωνικό αγαθό, δεν είναι εμπόρευμα. Και είναι υποχρέωση του κράτους να παρέχει την υγεία, υψηλής ποιότητας, αναβαθμισμένη, δωρεάν σε όλους πέρα από προϋποθέσεις.

Βέβαια, αυτήν την άποψη -να το θυμηθούμε- την είχαν και άλλοι σε αυτήν την Αίθουσα. Κάποτε τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ «έβγαιναν στα κεραμίδια» και μιλούσαν και έλεγαν ότι η υγεία είναι κοινωνικό αγαθό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: «Στα κεραμίδια».

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ναι, έστω και φραστικά, θεωρητικά, το υποστήριζαν.

Σήμερα όμως, απεμπόλησαν διάφορες αρχές και αξίες και υποστηρίζουν με πάθος σήμερα τη λογική, την πολιτική πρακτική της εμπορευματοποίησης.

Ο κ. Γεϊτονας, ο οποίος διατέλεσε και Υπουργός Υγείας, ανάμεσα στα άλλα είπε «ή υποκατάστατα, ή ηρωίνη». Τόσους γιατρούς επιστήμονες έχουμε εδώ και καθηγητές. Καλά, δεν γνωρίζει ο κ. Γεϊτονας ότι η ηρωίνη ξεκίνησε ως υποκατάστατο της μορφίνης και σήμερα, βέβαια, έχουμε την κυριαρχία της ηρωίνης; Μήπως δεν βλέπετε ότι σε λίγα χρόνια το υποκατάστατο της μεθαδόνης θα αναζητά υποκατάστατα του υποκαταστάτου;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Η επιστήμη προχωρά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ναι, αυτό ακριβώς θα γίνει, κύριε συνάδελφε.

Όλα αυτά συντηρούν, αναπαράγουν, διαιωνίζουν και διογκώνουν τα προβλήματα και τα στεγνά προγράμματα είναι η μόνη λύση.

Σχετικά με το άρθρο 30, που αφορά τους πανεπιστημιακούς γιατρούς, επαναλαμβάνουμε την πάγια θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Στηρίζαμε και στηρίζουμε την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση των γιατρών με ικανοποιητικές αμοιβές. Και οι πανεπιστημιακοί και οι στρατιωτικοί γιατροί και κάθε γιατρός, που εργάζεται στο δημόσιο νοσοκομείο, δεν πρέπει να διατηρεί ιδιωτικό ιατρείο ούτε μέσα στο νοσοκομείο ούτε έξω από αυτό. Οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία είναι αλήθεια

ότι στενάζουν. Τα δημόσια νοσοκομεία όσο θα βαθαίνει η καπιταλιστική οικονομική κρίση θα δέχονται όλο και περισσότερους ασθενείς, γιατί όλο και περισσότεροι δεν έχουν άλλη δυνατότητα.

Και ενώ υπάρχει αυτή η δυσοίωση πραγματικότητα, την ίδια στιγμή περιορίζονται κλινικές, καταργούνται κλινικές, καταργούνται χιλιάδες κλίνες. Και είναι σίγουρο ότι το λεγόμενο «Εθνικό Σύστημα Υγείας» δεν θα μπορέσει να ανταποκριθεί.

Αυτή η συρρίκνωση, αυτός ο περιορισμός των δυνατοτήτων και των υλικών προϋποθέσεων με την κατάργηση κλινικών, κατάργηση κλινών, με τη μη πρόσληψη νοσηλευτών, νοσηλευτριών και άλλου προσωπικού, με ελλείψεις βασικών υλικών, συνιστούν μέγα κίνδυνο. Δεν κινδυνολογούμε εμείς. Επισημαίνουμε ότι θα έχουμε τραγικές επιπτώσεις στη δημόσια υγεία από όλες αυτές τις περικοπές.

Τέλος, οι εργαζόμενοι βέβαια μπορεί να στενάζουν, αλλά δεν κάθονται να στενάζουν με σταυρωμένα χέρια. Μέρα με τη μέρα και οι εργαζόμενοι στον τομέα της υγείας και όλοι οι εργαζόμενοι παλεύουν. Παλεύουν ενάντια σ' αυτήν την αντεργατική, αντιλαϊκή πολιτική. Παλεύουν για να μην τους περικόψουν άλλα δικαιώματα και κατακτήσεις, μεροκάματα, δώρα, μισθούς, επιδόματα. Παλεύουν για τη βελτίωση της θέσης τους.

Κι εμείς ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θέλουμε για άλλη μια φορά να υπογραμμίσουμε ότι θα στηρίξουμε, όπως χθες και προχθές, έτσι σήμερα και αύριο, όλα τα δίκαια αιτήματα των εργαζομένων, όχι μόνο για τη βελτίωση της ζωής τους αλλά και για βαθύτερες αλλαγές για την ανατροπή αυτής της αντεργατικής, αντιλαϊκής σκληρής ταξικής πολιτικής.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΚΚΕ, κ. Σπύρο Χαλβατζή.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Λαρίσης και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Για τα άρθρα μίλησε εμπεριστατωμένα η εισηγήτρια, κυρία Παπανδρέου. Όπως καταλάβατε, κύριε Υπουργέ, εγώ θα μιλήσω μόνο για ένα άρθρο, για το άρθρο 21 παράγραφος 3 που αναφέρεται στην επιβολή εισοδηματικού ορίου, εισοδηματικού πλάφον για τη λήψη των πολυτεχνικών και τριτεχνικών επιδομάτων.

Πρώτη παρατήρηση. Το άρθρο είναι αντισυνταγματικό. Απορώ πώς ο συνταγματολόγος, κ. Λοβέρδος, προχωρά σε μια τέτοια ρύθμιση. Είναι αντισυνταγματικό με δύο αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας και του 2001 και του 2007.

Με ποια λογική είναι αντισυνταγματικό; Με τη λογική ότι τα πολυτεχνικά επιδόματα δεν είναι επιδόματα που δίδονται σε ανθρώπους οικονομικά ασθενείς, σε αναξιοπαθούντες. Είναι επιδόματα, που δίδονται στην πολυτεκνη μάνα –το τονίζω αυτό– ως είδος επιβραβεύσεως για την άρση του οξυγόνου δημογραφικού προβλήματος της χώρας.

Άρα, δεν πρόκειται για ένα επίδομα προνοιακής φύσεως. Πρόκειται για ένα επίδομα δημογραφικής στοχεύσεως. Ο κ. Λοβέρδος το γνωρίζει αυτό; Βεβαίωτα.

Προσέξτε. Ο αξιότιμος Υπουργός, τον οποίο συμπαθώ ιδιαίτερα, στις 21 Νοεμβρίου 2010 στην εφημερίδα «VETO» –εδώ το έχω– ερωτάται από τον δημοσιογράφο: «Θα περικοπούν επιδόματα όπως αυτό των τριτέκνων, πολυτέκνων κ.λπ.»; Απαντά ο κύριος Υπουργός: «Ξέρω βέβαια τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Γι' αυτό θα είμαι πολύ προσεκτικός.»

Τώρα πείτε μου –και θέλω να κάνουμε ένα διάλογο στη Βουλή– πώς είστε προσεκτικός; Πάτε να κάνετε ακριβώς το ίδιο που έκανε το 1997 ο κ. Σημίτης. Έκανε το ίδιο. Έβαλε εισοδηματικό όριο και το 2001 εκρίθη αντισυνταγματικό, το 2007 εκρίθη αντισυνταγματικό από την ελληνική δικαιοσύνη. Εσείς τώρα, πώς είστε προσεκτικός;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Επιτρέπεται;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Βεβαίωτα επιτρέπω, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Καλά τα λέτε. Θα σας πω, όμως, και εγώ πώς σκέφτομαι και τι προβλήματα έχω. Υπάρχει ανάγκη περικοπής των επιδομάτων που δίνει το Υπουργείο μας για τη χορήγηση ενός κινήτρου ως πούμε ή μιας επιβράβευσής σε πολυτέκνους και τριτέκνους. Όπως τα λέτε είναι.

Υπάρχει η νομολογία, η οποία τι έκρινε: Θα σας πω εάν διάβασα καλά και αν μπορώ να την ξεπεράσω. Μπορεί να μην μπορώ να την ξεπεράσω. Θα κριθώ εγώ. Μπορεί, κύριε συνάδελφε, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε του ΛΑΟΣ, να μην πείσω τον έλληνα δικαστή. Είμαι στην κρίση του τώρα και μάλιστα σε πολύ δυσμενή θέση.

Όπως τα λέτε είναι. Αλλά τι σκέφτομαι εγώ; Λέω ότι επειδή το χαρακτήρισε ο νομοθέτης με εκείνη του την παρέμβαση – επίδομα συνδυασμένο με τις οικονομικές δυνατότητες των οικογενειών– κίνητρο οικονομικού περιεχομένου, για να το πω αλλιώς –το Συμβούλιο της Επικρατείας του είπε ότι κάνεις λάθος. Αυτό αδιαστίκτως χορηγείται, ανεξάρτητα εάν υπάρχει οικονομική ή μη οικονομική ανάγκη. Όπως όμως σωστά το λέτε, επιβραβεύεται η μητέρα η οποία έκανε τρία ή περισσότερα παιδιά.

Η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής μας θυμίζει –όχι για τους τριτέκνους– τη νομολογία για τους πολυτέκνους.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Προφανώς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Άρα, λέμε τα ίδια πράγματα. Απλώς εγώ τι σκέφτομαι; Λέω ότι εφόσον τώρα πια το σκεπτικό είναι ότι ο νομοθέτης αποφασίζει να δώσει αυτήν την επιβράβευση στους ανθρώπους αυτούς που έχουν καθαρό εισόδημα, όπως διευκρινίσαμε σήμερα –και μάλιστα, να καταθέσω στο σημείο αυτό τη σχετική τροποποίηση για την οποία έχω μιλήσει– των 55.000 ευρώ...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Συγγνώμη, αλλά μην την καταθέτετε, κύριε Υπουργέ, γιατί μπορεί να κάνετε και άλλες τροποποιήσεις στη συνέχεια.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όχι, έχω περιθώριο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραία, εντάξει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Απλώς το είχα πει στην ομιλία μου να αφορά η επιβράβευση αυτούς τους ανθρώπους που έχουν εισόδημα κάτω των 50.000 καθαρό.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροποποίηση, η οποία έχει ως εξής:

«Νομοτεχνική βελτίωση

Στο άρθρο 21 στην παράγραφο 3 μετά τη λέξη «συνολικό», προστίθεται η λέξη «καθαρό».)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αυτό, κύριε συνάδελφε, μπορεί να μην πείσει τον δικαστή αλλά είμαι υποχρεωμένος να το προσπαθήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το είπατε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εγώ τώρα έχω δικαίωμα, κύριε Πρόεδρε, να ερμηνεύσω προσωπικά τον αξιότιμο Υπουργό και να πω ότι στέλνει τεχνηέντως ένα μήνυμα στην πολυτεχνική κοινότητα: «Πηγαίνετε στα δικαστήρια». Αυτό λέει ο Υπουργός.

Αυτό θα γίνει, κύριε Υπουργέ. Να το ξέρετε ότι αυτό θα γίνει, η κοινότητα των πολυτέκνων θα καταφύγει στην ελληνική δικαιοσύνη και θα δικαιωθεί και πάλι. Το προσπερνάω. Ένα ζήτημα, όμως, έχει διευκρινιστεί και χαίρομαι που κάναμε το διάλογο αυτό.

Δεύτερον: Εμείς χαρακτηρίζουμε τη ρύθμιση επικίνδυνη και να σας πω γιατί, κύριε Υπουργέ. Έρχεται ο κ. Λοβέρδος και λέει «55.000 ευρώ καθαρό φορολογητέο» –για να είμαστε ακριβείς, μετά την τροποποίηση– «συν 5.000 για κάθε παιδί μετά το τέταρτο». Μάλιστα. Γιατί είναι επικίνδυνο; Γιατί μετά τον κ. Λοβέρδο έρχεται πιθανόν ένας άλλος Υπουργός και λέει «το 55.000 συν 5.000 εγώ το κάνω 45.000». Το 45.000 γίνεται 35.000 και το 35.000 μπορεί να γίνει και 5.000, να πάει στο αφορολόγητο.

Άρα, εδώ τίθεται ένα μείζον θέμα, κύριε Υπουργέ. Μπαίνει ένα

εισοδηματικό κριτήριο και αυτό γίνεται όπλο στα χέρια του κάθε Υπουργού της κάθε κυβέρνησης κατά το δοκούν να μειώνει το πλαφόν, προκειμένου όλο και λιγότεροι να παίρνουν τα πολυτεχνικά και τα τριτεχνικά επιδόματα. Αυτό το πρόβλημα πώς αντιμετωπίζεται; Ο κ. Λοβέρδος λέει «55.000 συν 5.000». Μπορείτε αύριο να διασφαλίσετε την κοινότητα των πολυτέκνων ή των τριτέκνων ότι δεν θα έρθει ένας άλλος Υπουργός της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και να πει 25.000; Δεν μπορείτε να τα διασφαλίσετε.

Άρα, τι θέλω να σας πω; Για εμάς το μείζον δεν είναι αυτό που λέγεται να είναι μικτό, αφορολόγητο κ.λπ.. Αυτά είναι, αν θέλετε, φύλλα συκής, να καλύψουμε τα ανομήματα. Το σημαντικό είναι ότι μπαίνει ένα πλαφόν το οποίο «παίζει» ή μπορεί να «παίξει», να κατέβει. Άρα, αυτό δεν μπορείτε να το διασφαλίσετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να πω το εξής με το οποίο τώρα θα σας προβληματίσω. Έρχεται η κ. Διαμαντοπούλου -προσέξτε το, αγαπητοί συνάδελφοι, να δείτε πού θα καταλήξω- και λέει ότι για να έχει ένα παιδί πολύτεκνου τη δυνατότητα να εισαχθεί σε ένα ΑΕΙ, επικαλούμενο την ειδική κατηγορία του πολυτέκνου, θα πρέπει να έχει εισόδημα 60.000 ευρώ, προσαυξανόμενο κατά 10.000 για κάθε παιδί μετά το δεύτερο.

Εδώ τώρα βλέπουμε για την ίδια κατηγορία ανθρώπων με τους πολυτέκνους εσείς να λέτε ένα άλλο εισοδηματικό όριο, το Υπουργείο Παιδείας ένα άλλο εισοδηματικό όριο και άρα, λοιπόν, έχουμε ένα εισοδηματικό όριο «λάστιχο». Δεν έχει καν την ευθυξία ή την ευφυΐα η Κυβέρνηση αυτή να πει, για παράδειγμα, 60.000 ευρώ και 10.000 για κάθε παιδί μετά το δεύτερο, όπως είπε η κ. Διαμαντοπούλου, δηλαδή, θέλω να πω ενιαίο κριτήριο, γιατί; Διότι τώρα πάμε στο «λάστιχο». Άρα, εσείς γιατί, λοιπόν, δεν το ακολουθείτε αυτό; Γιατί δεν λέτε 60.000 και 10.000 για κάθε παιδί μετά το δεύτερο;

Άρα, τι θέλω να πω; Το επιχείρημά μου είναι το «λάστιχο», το πλαφόν γίνεται «λάστιχο». Πάλι δεν μπορείτε να μου απαντήσετε σε αυτό.

Θέλω να σας δώσω την ουσιαστική αγωνία της πολυτεχνικής κοινότητας: Άρα, για εμάς δεν είναι ούτε καθαρό, φορολογητέο το μικτό, ούτε τίποτα. Είναι το πλαφόν αυτό καθ' αυτό.

Έρχομαι τώρα σε ένα τρίτο επιχείρημα. Εμείς θεωρούμε ότι είναι «θολή» η ρύθμιση αυτή.

Ακούστε, κύριε Υπουργέ, γιατί είναι «θολή». Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάποια πράγματα. Λέτε: «Συνολικό ετήσιο οικογενειακό εισόδημα θα γίνει καθαρό κ.λπ. άνω των 55.000 ευρώ, το οποίο... για κάθε παιδί μετά το τέταρτο». Δηλαδή, από το πέμπτο; Πείτε μας τώρα εδώ να το ξεκαθαρίσουμε. Σας ρωτώ: Από το πέμπτο; Είδατε ότι δεν μπορείτε να μου απαντήσετε τώρα.

Να σηκωθεί ο κύριος Υπουργός τώρα, παρακαλώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, γιατί το κάνει αυτό ο κύριος Υπουργός. Από το τέταρτο και πάνω;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Από το τέταρτο και πάνω. Είναι φανερό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι «είναι φανερό». Μισό λεπτό, να ξεκαθαριστεί αυτό. Δηλαδή, έχω τέσσερα παιδιά, είναι 55 συν 5;

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όχι.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Α, «όχι» ακούω πίσω σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εγώ σας μιλώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εσείς μου μιλάτε. Σας ακούω,

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Μπόλαρη, θα δώσετε τη διευκρίνιση;

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Το λέει ο νόμος.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εδώ ξέρετε τι λέει; «Μετά το τέταρτο». Άρα, μετά το τέταρτο είναι το πέμπτο. Άρα, 55 συν 5, 60 για τον πεντάτεκνο; Πώς να σας το πω πιο καθαρά;

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Έτσι είναι.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Έτσι είναι; Ο κύριος Υπουργός πριν είχε κάτι άλλο. Είπε 55 και 5, 60 από το τέταρτο. Γιατί λέτε εσείς

τώρα το πέμπτο; Άλλο πριν είπε ο κύριος Υπουργός.

Κύριε Υπουργέ, θα τοποθετηθείτε ξεκάθαρα, ώστε να γραφτεί στα Πρακτικά;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Απλώς, ο αρμόδιος είναι...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ. Είδατε τώρα; Αυτό είναι νομοθέτημα τώρα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Με συγχωρείτε πάρα πολύ. Κατ' αρχάς, μη μας προσβάλετε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι, σας παρακαλώ πολύ. Με αγάπη μιλάω. Σας είπα ότι μου είστε ιδιαίτερος συμπαθής, αλλά αυτό πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Ροντούλη, σας παρακαλώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Προσπαθώ, όμως, να καταλάβω.

Εδώ νομοθετούμε, κύριε Πρόεδρε,

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θα το διευκρινίσει οριστικώς ο κύριος Υπουργός.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μπράβο. Περιμένουμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κατ' αρχάς, κύριε συνάδελφε, να μην είστε προσβλητικός.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Έχετε εκφράσει τη συμπάθειά σας στο πρόσωπό μου αλλά με έχετε πει και «Ηρώδη» και σήμερα μας μπερδεύετε. Μετά επικαλείστε τι ακούστηκε από το χώρο των συνεργατών μας. Εδώ είναι η ηγεσία του Υπουργείου Υγείας. Ηρεμήστε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας ακούω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Για όλο αυτό το θέμα και για την ευθύνη της προσθήκης είναι ο αρμόδιος εδώ. Εγώ το είχα χωρίς προσθήκη. Εγώ το έφερα πιο σκληρό. Μετά τη συζήτηση στην επιτροπή και τις παρεμβάσεις σας, ο κ. Μπόλαρης μου είπε: «Να το βάλουμε έτσι;» και συμφώνησα.

Είναι εδώ, λοιπόν, ο άνθρωπος που έγραψε τη διάταξη για να σας δώσει μια πλήρη εξήγηση και αυτή στα Πρακτικά να βοηθήσει και το Σώμα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να μας τη δώσει. Ωραία. Έτσι μπράβο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ο κ. Μπόλαρης έχει το λόγο.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, η παρέμβαση, η οποία έγινε από πλευράς του κυρίου Υπουργού προφορικά, είναι ευεργετική. Ο νόμος είναι διατυπωμένος αλλιώς. Σ' αυτήν την ευεργετική διατύπωση, που διατύπωσε ο κύριος Υπουργός, θα μείνουμε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σε ποια, δηλαδή; Πείτε την να καταγραφεί στα Πρακτικά.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Στο ότι το 55.000 ισχύει για το τέταρτο και πάμε από εκεί και ανεβαίνουμε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δηλαδή, έχει κάποιος τέσσερα παιδιά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Με τέσσερα παιδιά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ναι, με τέσσερα παιδιά. Είναι 55 συν 5, 50;

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όχι. Ο κύριος Υπουργός το είπε αλλιώς προηγουμένως.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τότε, ο κύριος Υπουργός αυτό είπε ευεργετικά.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Το ευεργετικό παίρνουμε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δηλαδή, ο τετράτεκνος έχει 55 συν 5, 60;

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αυτό είπε. Όπως το είπε ο κύριος Υπουργός προηγουμένως, το οποίο είναι ευεργετικό και το διορθώνουμε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Άρα, ο πεντάτεκνος 65.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μην τα λέμε ξανά. Εννοείται.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εννοείται.

Εντάξει, κύριε Πρόεδρε,

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Με τέσσερα παιδιά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραιότατα. Το ξεκαθαρίσαμε και αυτό.

Τώρα, να ξεκαθαρίσουμε κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Λαφάζαρη, με συγχωρείτε. Αφορά χιλιάδες οικογένειες. Θα ήθελα την ανοχή και του Σώματος και του Προεδρείου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεχίστε. Μη διαλέγεστε με όλους.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, πείτε μου κάτι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ωχ!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι «ωχ». Πρέπει να δούμε τα πράγματα να δούμε τι γίνεται. Πείτε μου κάτι.

Λέτε: «Διακόπτεται από 1/11/2011 η παροχή όλων των οικογενειακών επιδομάτων». Δηλαδή, θα κόψετε και την ισόβια τιμητική σύνταξη της πολύτεκνης μητέρας; Δηλαδή, τα 100 ευρώ το μήνα;

Θα τα κόψετε και αυτά, κύριε Μπόλαρη; Πείτε να τα ακούσει η πολύτεκνη μάνα που έδωσε τέσσερα παιδιά στην κοινωνία και μέχρι τώρα έπαιρνε 100 ευρώ –ακούστε το ποσό το τρομακτικό– το μήνα.

Αυτό θα κοπεί, κύριε Μπόλαρη, δηλαδή η ισόβια τιμητική σύνταξη στην πολύτεκνη μητέρα;

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μα, τώρα εσείς δημιουργείτε θέματα από μόνος σας που δεν υπάρχουν!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εσείς τα γράφετε εδώ!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κάνετε λάθος! Με συγχωρείτε!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι! Δεν σας συγχωρώ! Λέτε «η παροχή όλων των οικογενειακών επιδομάτων»! Πείτε μου, θα κοπεί;

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μα, κάνετε λάθος! Στην ουσία, κύριε Ροντούλη, προβοκάρετε σε βάρος των πολυτέκνων!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, λέτε «όλων των οικογενειακών επιδομάτων»! Είναι τρομερό αυτό που γίνεται!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μα, είναι το ίδιο; Με συγχωρείτε πάρα πολύ! Στο τέλος, εσείς μ' αυτά που κάνετε, προβοκάρετε σε βάρος των πολυτέκνων!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είναι τρομερό, κύριε Πρόεδρε!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ο νόμος, κύριε Ροντούλη, λέει αυτά τα οποία λέει! Η ισόβια σύνταξη είναι αυτό το πράγμα;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είναι οικογενειακό επίδομα, κύριε Μπόλαρη!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κάνετε λάθος!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Συμπεριλαμβάνεται στα οικογενειακά επιδόματα!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κάνετε λάθος!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Μπόλαρη, μη με κάνετε τώρα να εκφραστώ διαφορετικά! Σας παρακαλώ! Κάντε τη διευκρίνιση ότι δεν συμπεριλαμβάνεται!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αλλωστε, εδώ πέρα έχετε εκφραστεί με τρόπους που απάδουν της Αιθούσης!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είστε άσχετος τότε!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σας ευχαριστώ πάρα πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Ροντούλη, σας παρακαλώ πολύ!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν συμπεριλαμβάνεται η ισόβια στα οικογενειακά επιδόματα;

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πάρα πολύ! Να ξέρετε ότι η ισόβια σύνταξη δεν είναι επίδομα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Μπόλαρη, είναι οικογενειακό! Το καταλαβαίνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Ροντούλη, σας παρακαλώ! Με προσέχετε λίγο;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θέλω να πάρω μία απάντηση, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Προσέξτε λίγο το Προεδρείο, κύριε Ροντούλη!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ξέρετε τι πάει να γίνει στην ελληνική κοινωνία; Είναι τρομερό αυτό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Σας παρακαλώ! Ησυχάστε!

Ο Υπουργός κ. Μπόλαρης απήντησε και κατά τη γνώμη του Προεδρείου απήντησε αποσπασματικά ότι δεν περιλαμβάνεται η ισόβια σύνταξη της πολύτεκνης μητέρας στον όρο «οικογενειακό επίδομα».

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Τι άλλο θέλετε να πούμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Προχωρούμε!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραία! Μια χαρά τα λέει ο Πρόεδρος! Ο Πρόεδρος υποκαθιστά την Κυβέρνηση τώρα! Εκεί φθάσαμε!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Συγκατοίκηση!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, με ακούτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μέσα στη Βουλή είμαστε! Δεν είμαστε έξω!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορούμε να παρακολουθήσουμε, αν υπάρχει αυτή η ατμόσφαιρα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια, κύριε Ροντούλη! Μπορείτε να συνεχίσετε!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεχίστε και συντομεύετε, κύριε Ροντούλη!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Μπόλαρη, θα σας θέσω ένα άλλο ερώτημα. Στα οικογενειακά επιδόματα που παίρνουν οι τρίτεκνοι και οι πολύτεκνοι συμπεριλαμβάνεται και ένα επίδομα τοκετού των 2.000 ευρώ άπαξ. Περικόπτεται με βάση το εισοδηματικό κριτήριο ή θα αμφισβητήσετε ότι και αυτό είναι στα οικογενειακά επιδόματα; Σας ακούω!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Τι, επίδομα είναι και αυτό;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Οικογενειακό επίδομα τοκετού 2.000 ευρώ άπαξ! Συμπεριλαμβάνεται; Λέτε «οικογενειακό» και πρέπει να το αλλάξετε!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εδώ νομίζω ότι κάνουμε πολιτική και δεν χρειάζεται να κάνουμε μαθήματα ελληνικής γλώσσας. Η εφάπαξ διδόμενη παροχή είναι οικογενειακό επίδομα; Με συγχωρείτε πάρα πολύ!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Μπόλαρη, να σας κάνω ένα φροντιστήριο για το ποια είναι τα οικογενειακά επιδόματα!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Επειδή είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, κάποια στιγμή, προτού ανεβείτε στο Βήμα για να κάνετε άστοχες ερωτήσεις, είναι καλό να ρωτάτε τους δικηγόρους του κόμματός σας, για να μην εκτίθεστε!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ντρέπομαι αυτήν τη στιγμή για σας, κύριε Μπόλαρη! Ντρέπομαι ειλικρινά! Ντρέπομαι για την κοινοβουλευτική σας ιδιότητα!

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όσο εκτίθεστε, μπορείτε να συνεχίσετε εκτιθέμενος!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ντρέπομαι για σας! Δεν γίνεται έτσι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, καθίστε!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αμέσως μετά θέλω το λόγο επί προσωπικού!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Με συγχωρείτε! Κρατήστε μία ψυχραιμία, ένα επίπεδο! Μη μιλάτε κατ' αυτόν τον τρόπο! Μην κινείστε εκτός Κανονισμού, με οξείες εκφράσεις!

Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, συνεχίστε την ομιλία σας. Τα ερωτήματα θα τα διατυπώσετε, αλλά μην περιμένετε άμεση απάντηση από τα υπουργικά έδρανα!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν περιμένω! Τι να περιμένω; Δεν περιμένω τίποτα!

Κύριε Πρόεδρε, γιατί γίνεται αυτό αυτήν τη στιγμή; Γίνεται για να εξοικονομηθούν μόλις 20 εκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, στο βωμό των οικονομικών δυσχερειών της χώρας θυσιάζεται η δημογραφική πολιτική ενός ολόκληρου έθνους, η εθνική επιβίωση του ελληνισμού! Για 20 εκατομμύρια ευρώ!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, έχουμε να σας κάνουμε μία πρόταση, η οποία εξισορροπεί –γιατί και η τρόικα μιλά για δημοσιονομικά ισοδύναμα- και υπερβαίνει αυτά τα 20 εκατομμύρια ευρώ. Εάν υπάρξει μία υπουργική απόφαση του Υπουργείου Παιδείας που θα λέει ότι οι μαθητές υποχρεώνονται να επιστρέφουν τα βιβλία τους ετησίως, το όφελος για την ελληνική πολιτεία ετησίως θα είναι της τάξεως των 30 εκατομμυρίων ευρώ!

Με μια απλή υπουργική απόφαση εξισορροπούνται τα 20 εκατομμύρια ευρώ που θέλει να μαζέψει τώρα ο Υπουργός από αυτές τις περικοπές. Κάνουμε, λοιπόν, και αυτήν την πρόταση την οποία θα πρέπει να ακούσει σοβαρά και όσο είναι δυνατόν η πολιτική ηγεσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Καταλήγω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την ανοχή σας.

Κύριε Υπουργέ, ακούστε με για λίγο, γιατί αυτήν τη στιγμή υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα –και αφήνω τα πολυτεχνικά- στη βόρεια Ελλάδα.

Στη βόρεια Ελλάδα, λοιπόν, οι οικογένειες έχουν αρχίσει να παίρνουν πετρέλαιο. Στην Καστοριά το πετρέλαιο κοστίζει 1 ευρώ το λίτρο. Οι άνθρωποι, λοιπόν, δεν μπορούν να αγοράσουν πλέον πετρέλαιο. Κάνουν, λοιπόν, έκκληση σε σας, διότι, όπως μου λένε, υπάρχουν γέροντες και μικρά παιδιά και αντιμετωπίζουν ήδη προβλήματα υγείας, γιατί έχουν μεταπέσει στην κατηγόρια των ενεργειακά πένητων Ελλήνων και δεν μπορούν να αγοράσουν πετρέλαιο. Εμφανίζονται, λοιπόν, πάρα πολλά προβλήματα υγείας.

Μου ζήτησαν, λοιπόν, να κάνω μια έκκληση στον κ. Λοβέρδο –την οποία και σας μεταφέρω για να τη μεταφέρετε στον Πρωθυπουργό της χώρας, στο Υπουργικό Συμβούλιο- προκειμένου να υπάρξει μία ρύθμιση για μια αναπλήρωση των χρημάτων που δίδονται για το πετρέλαιο σ' αυτές τις περιοχές.

Το ΠΑΣΟΚ έχει καταθέσει δύο προτάσεις νόμου κατά το παρελθόν οι οποίες κινούνται στη σωστή κατεύθυνση. Νομίζω ότι πρέπει να ενεργοποιησετε εκ νέου τα δύο προϋπάρχοντα σχέδια νόμου, τα οποία είχατε καταθέσει όταν ήσασταν αντιπολίτευση.

Σας μεταφέρω, λοιπόν, το πρόβλημα, γιατί δεν είναι οικονομικό, αλλά τείνει να γίνει πρόβλημα υγείας για τις περιοχές αυτές. Και όταν μιλάμε για πρόβλημα υγείας, όπως και να το κάνουμε, έχετε άμεση εμπλοκή.

Παρακαλώ, λοιπόν, και εσάς, αλλά και τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Πετσάλνικο που προέρχεται από αυτές τις περιοχές και συγκεκριμένα από την Καστοριά, να παρέμβουν στην Κυβέρνηση, για να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε γι' αυτές τις περιπτώσεις.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Δεν αντελήφθη το Πρόεδρείο σε τι συνίσταται το προσωπικό ζήτημα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Θα σας πω, κύριε Πρόεδρε.

Ως μέλος του ελληνικού Κοινοβουλίου, θεωρώ ότι θίγεται η υπόληψη και η προσωπικότητά μου όταν δεν τηρούνται δύο κανόνες. Ο πρώτος κανόνας αφορά τη διαδικασία. Δεν μπορεί ορισμένοι Βουλευτές σαν τον κ. Ροντούλη να μην τηρούν στοιχειώδη διαδικασία ...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν θέλω να απαντήσω, κύριε Πρόεδρε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: ...που έχει να κάνει με το εξής: Ενώ ομιλεί, θέλει απαντήσεις. Και δυστυχώς...

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Είναι αυτό προσωπικό; Πού είναι το προσωπικό;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Ναι, είναι προσωπικό, γιατί θίγεται η τιμή και η υπόληψή μου, κυρία μου.

Δεν μπορεί, λοιπόν, να απαιτεί κάτι τέτοιο και δυστυχώς αρκετά μέλη της Κυβέρνησης αποδέχονται αυτήν τη διαδικασία και έχουν ευθύνη.

Το δεύτερο στοιχείο είναι το εξής: Οι εκφράσεις οι οποίες ακούγονται εδώ μέσα, όπως «άσχετος» και «γομάρια», σίγουρα χαρακτηρίζουν αυτόν που τα λέει και αυτό είναι κάτι που αντιλαμβάνομαι απόλυτα και είμαι σε πλήρη γνώση. Όμως, εν τούτοις, δεν θα πρέπει να αφήνεται κανένας να κάνει κάτι τέτοιο, γιατί υποβαθμίζει την τιμή και την υπόληψή μου και κυρίως την τιμή και την υπόληψη των παιδιών μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Πάντως, κύριε συνάδελφε, αυτός δεν είναι ο ορισμός του προσωπικού ζητήματος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Είναι απόλυτα ο ορισμός, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ, αφήστε να το ερμηνεύσει και το Προεδρείο. Δεν είναι αυτός ο ορισμός του προσωπικού ζητήματος.

Σας ακούσαμε και σας ευχαριστούμε.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καταθέσω αυτό που συμφωνήθηκε προηγουμένως μεταξύ του κυρίου Υπουργού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Αυτό που αφορά τα τέσσερα παιδιά;

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αυτό που αφορά τα τέσσερα παιδιά, δύο νομοτεχνικές βελτιώσεις και μία προσθήκη που καταθέτει τώρα ο κύριος Υπουργός.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής: «Νομοτεχνική βελτίωση

Στο άρθρο 21 στην παράγραφο 3 η φράση «μετά το τέταρτο» αντικαθίσταται από την φράση «από το τέταρτο και μετά».

Νομοτεχνικές βελτιώσεις

A. Στο άρθρο 22 στο τέλος προστίθεται παράγραφος ως ακολούθως: «Στα νησιά που έχουν Νοσοκομείο, ο μέχρι τώρα αντιπρόεδρος μετέχει ως μέλος στο Διοικητικό Συμβούλιο».

B. «Αν κατά τη διαδικασία της παρακράτησης και απόδοσης των οφειλών των προμηθευτών των νοσοκομείων στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 27 του ν. 3867/2010 (Α' 128) και την υπ' αριθμ. 2/67498/0020/12-10-2010 (Β' 1631), οι υφιστάμενες μέχρι 31-12-2010 οφειλές των προμηθευτών μειώθηκαν, τροποποιήθηκαν ή εξοφλήθηκαν λόγω ρύθμισης ή εξαφανίστηκαν με τελεσίδικη δικαστική απόφαση και προκύπτει αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό, οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης καταβάλλουν το επιπλέον ποσό στους προμηθευτές για τους οποίους καταβλήθηκαν τα εν λόγω ποσά».)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Άκουσα τον κύριο Υπουργό και θαυμάζω την προσπάθειά του να προστατεύσει τη δημόσια υγεία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν κατάλαβα τι είπατε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είπα ότι θαυμάζω την προσπάθειά σας να προστατεύσετε τη δημόσια υγεία. Όμως, ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τη δημόσια υγεία είναι η πολιτική σας. Η πολιτική σας έχει βάλει σε κίνδυνο όχι μόνο την επιβίωση, αλλά και την ίδια τη ζωή του ελληνικού λαού. Δεν υπερβάλλω, κύριοι, γιατί εμείς εδώ ζούμε. Εκτός αν εσείς ζείτε σε άλλον πλανήτη. Διότι βεβαίως μας λέτε για τα σκουπίδια.

Όμως η αστία στα σχολεία, η οποία αρχίζει να επεκτείνεται, δεν είναι πρόβλημα για τη δημόσια υγεία ή μήπως δεν είναι αλήθεια; Σήμερα στους Αμπελόκηπους, το γράφουν όλα τα ρεπορτάζ, παιδιά λιποθύμησαν λόγω της έλλειψης φαγητού. Πηγαίνετε στα συσσίτια να δείτε τι γίνεται σήμερα. Δεν είναι θέμα δημόσιας υγείας; Χαμός γίνεται. Ξέρετε τι τροφή δίνεται εκεί σε ανθρώπους, οι οποίοι δεν είναι μόνο μετανάστες. Εν πάση περιπτώσει το λέω, διότι χθες μας είπατε ότι οι μετανάστες φταίνε για το ένα για το άλλο, μόνο για το μνημόνιο και για το χρέος δεν φταίνε οι μετανάστες.

Βλέπετε ποιοι πηγαίνουν στα συσσίτια; Τους αστέγους τους βλέπετε; Δεν είναι πρόβλημα δημόσιας υγείας οι άστεγοι; Τι θα γίνει η Ελλάδα, χώρα των αστέγων; Τους ζητιάνους τους βλέπετε που πληθαίνουν στο δρόμο ακόμα και νέα παιδιά με το χέρι τεταμένο; Δεν μπορείς να σταματήσεις πλέον σε φανάρι, δεν μπορείς να περπατήσεις σε κεντρικό δρόμο, χωρίς να σε σταματάνε συνεχώς, κάθε πέντε και δέκα μέτρα. Βλέπουμε πολύ κόσμο και πολλά νέα παιδιά, νέους ανθρώπους να ζητιανεύουν.

Τους μακροχρόνια ανέργους τους ξέρετε, οι οποίοι πληθαίνουν και είναι πάνω από πενήντα πέντε; Μιας και συζητάμε για τις ηλικίες τώρα, είναι εξήντα χρονών και δεν μπορούν να ζήσουν. Δεν είναι πρόβλημα δημόσιας υγείας αυτό;

Εγκληματείτε σε βάρος της χώρας αυτή τη στιγμή, εγκληματείτε σε βάρος του ελληνικού λαού για να εξυπηρετήσετε τους; Τους πιστωτές, τους δανειστές της χώρας. Αυτό δεν έχει ξανασυμβεί ποτέ σε χώρα του πλανήτη. Πείτε μου, όσοι στοιχειωδώς γνωρίζουν ιστορία, σε ποια χώρα έχει ξανασυμβεί αυτό το πράγμα; Σε ποια χώρα έχει συμβεί; Σε ειρηνική περίοδο φυσικά μάλια. Όμως και η Γερμανία έχασε τον πόλεμο και έσπευσαν αμέσως μετά οι νικητές να της χαρίσουν τα χρέη, μεταξύ αυτών και η Ελλάδα, η γαλαντόμα Ελλάδα.

Ακούσαμε και τον κ. Ρέσλερ, αν θυμάμαι καλά, που όταν ερωτήθηκε για τις γερμανικές αποζημιώσεις είπε «φέρνετε προσκόμματα», σε ελληνογερμανικό διάλογο και ο Υπουργός ήταν παρών, ήταν δίπλα. Προσκόμματα, κύριε Ρέσλερ; Δηλαδή τα «χρέη» της Ελλάδας στις γερμανικές τράπεζες είναι κρίση. Τα χρέη της Γερμανίας στην Ελλάδα για δίκαιες, τις απόλυτα δίκαιες επανορθώσεις και αποζημιώσεις, είναι προσκόμματα;

Εγκληματείτε αυτήν τη στιγμή. Μη θέτετε, λοιπόν, θέμα δημόσιας υγείας, απλώς και μόνο γιατί αγωνίζεται ο κόσμος. Δεν βλέπετε ότι δεν υπάρχει κλάδος τώρα που να μη βρίσκεται σε απεργιακή ή άλλης μορφής κινητοποίηση; Δεν υπάρχει, γιατί έχετε ένα πολυνομοσχέδιο το οποίο λεηλατεί και καταστρέφει αυτήν την ώρα αυτό το οποίο έχει απομείνει και θα καταστρέψει και την υγεία.

Πώς θα επιβιώσει το νοσηλευτικό προσωπικό με το ενιαίο μισθολόγιο και τις περικοπές που θα γίνουν; Θα φέρετε ειδικό μισθολόγιο για τους γιατρούς; Θα το καταργήσετε αυτό το ειδικό μισθολόγιο; Θα γίνει παρέμβαση Κυβέρνησης-τρόικας και στα ειδικά μισθολόγια; Και πού θα πάνε οι γιατροί αυτοί; Πώς θα επιβιώσει το δημόσιο σύστημα υγείας με πενόμενους εργαζόμενους, οι οποίοι δεν έχουν να πληρώσουν ούτε τις δόσεις για το στεγαστικό; Εκεί θα κατανάνε οι άνθρωποι πλέον.

Αυτά είναι τα σημερινά προβλήματα και βλέπουμε ότι εσείς αγρόν αγοράζετε. Μας λέτε ότι καθαρίσατε και το κέντρο, ότι όλα είναι ωραία στο κέντρο, ότι οι λίστες της ντροπής εξαφανίστηκαν. Μα πού ζείτε; Δεν κυκλοφορείτε; Δεν ξέρετε τι γίνεται;

Εδώ επεκτείνεται η μίστιγα των ναρκωτικών, επεκτείνεται στη νεολαία. Η εμπορία γίνεται δίπλα μας. Εγώ ζω σε τέτοιους χώρους και βλέπω τι γίνεται καθημερινά. Εξαπλώνονται τα φαινόμενα. Συνυπάρχει η εμπορία, η Αστυνομία δίπλα, ο κακοποιός, ο ζητιάνος, ο άστεγος, αυτός που είναι στο δρόμο και κοιμάται. Όλα αυτά έχουν κατακλύσει κι έχουν διαμορφώσει μία εικόνα στην Αθήνα. Αυτά είναι κοινωνικά προβλήματα. Δεν είναι αστυ-

νομικά προβλήματα ούτε είναι προβλήματα που πρέπει να τα αντιμετωπίζουμε με τη λογική της ξενοφοβίας ή ότι εν πάση περιπτώσει είναι άχρηστοι άνθρωποι και τι να κάνουμε. Αυτά είναι πραγματικά προβλήματα. Ούτε αντιμετωπίζονται φορτώνοντας τα νοσοκομεία με δραστηριότητες τις οποίες δεν μπορούν να αντέξουν χωρίς να συνοδεύονται με αντίστοιχες υποδομές και αντίστοιχο προσωπικό, που δεν συνοδεύονται στη συγκεκριμένη περίπτωση με τέτοιο προσωπικό.

Σας ακούσαμε και στη συνέντευξη να λέτε ότι θα μειώσετε τις κλινικές κατά το μισό. Αυτά είπατε στη συνέντευξή σας. Εδώ είναι γραμμένα. Αν κάνω εγώ λάθος ή αυτοί που τα μεταδίδουν, αλλά δεν είναι ένα μόνο μέσο που τα μετέδωσε. Στο ήμισυ οι κλινικές. Και δίνεται ταυτόχρονα...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Για τις κλινικές ή για τις κλίνες λέτε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κλινικές. Στο μισό μειώνονται οι κλινικές των δημοσίων νοσοκομείων.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είπα εάν εφαρμοστεί το διάταγμα Γεννηματά, θα έπρεπε οι κλινικές να ήταν χίλιες. Αλλά είπα πριν εδώ, ήσασταν νομίζω, ίσως δεν το...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μήπως πρέπει να κάνουμε ένα νοσοκομείο για όλη την Ελλάδα, για να είναι συγκεντρωμένο...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όχι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ...οικονομία κλίμακας μεγάλη...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μας απασχόλησε πάρα πολύ και μάλλον...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, τι λέτε τώρα; Έχετε μία λατρεία με το μεγάλο, το συγκεντρωμένο, το υπερτροφικό κ.λπ. Δεν ξέρω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Να ολοκληρώσει την απάντηση ο κύριος Υπουργός, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι, ευχαρίστως. Με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Έχετε να απαντήσετε κάτι, κύριε Υπουργέ;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Το ανέφερα και στην πρωτολογία μου. Δεν προσέχτηκε ίσως αυτό το χωρίο. Κύριε συνάδελφε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Προσέχω. Μπορεί να μου διαφύγει και κάτι, αλλά προσέχω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εντάξει, άνθρωποι είμαστε.

Εάν τηρείτο ο νόμος, το προεδρικό διάταγμα του αείμνηστου Γεννηματά, δεν θα είχαμε ξεπεράσει, με βάση την αριθμητική ισορροπία που αυτό εγκαθίδρυε, τις χίλιες κλινικές, μισές δηλαδή απ' ό,τι είναι σήμερα. Μία λύση, είπα, είναι να ζητήσουμε εφαρμογή του διατάγματος Γεννηματά, άρα να πάμε στις μισές.

Η άλλη λύση, στην οποία είμαι πιο κοντά και το είπα στην ομιλία μου είναι να μη σκεφτούμε τις κλινικές. Να πάμε μόνο σε μεγάλες ενώσεις, δηλαδή στους τομείς και κατ' εξαίρεση, λόγω ειδικών αναγκών, να έχουμε και κάποιες κλινικές, δηλαδή τμήματα. Αλλά δεν έχουμε ακόμα αποφασίσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Συνεχίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ωραία. Το θέμα είναι ότι με το ένα και με το άλλο, βλέπουμε να εφαρμόζεται στον τομέα της υγείας και ιδιαίτερα στο δημόσιο σύστημα μια σκληρή μνημονιακή ορθοδοξία. Αυτή η σκληρή μνημονιακή ορθοδοξία καταστρέφει το σύστημα υγείας.

Δεν μου λέτε, εδώ στις ασφαλιστικές εταιρείες δίνετε κλίνες και με τιμές οι οποίες είναι εξευτελιστικές. Περισσεύουν τόσες κλίνες για να τις παίρνουν οι ασφαλιστικές εταιρείες; Και εν πάση περιπτώσει, αν οι ασφαλιστικές εταιρείες, τότε με ποιο τίμημα;

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν σας ακούω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ, μην κάνετε διάλογο. Συνεχίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δυο λόγια για τις συγχωνεύσεις που γίνονται και τις εντάξεις στο ΕΣΥ και τα νοσοκομεία. Είπα μία πλευρά αυτών των συγχωνεύσεων και των εντάξεων ότι εν πάση περιπτώσει, το νοσοκομείο σήμερα με δυσκολία λειτουργεί. Δεν θέλω να πω ότι η κατάσταση γίνεται όλο και πιο δύσκολη, αν όχι και χαώδης, στα δημόσια νοσοκομεία. Επομένως, αυτό που χρειάζεται σήμερα είναι να αναβαθμιστούν οι λειτουργίες του, να στηριχτεί το νοσοκομείο για να μπορέσει να υποδεχτεί και άλλες δραστηριότητες. Εδώ του φορτώνετε άλλες δραστηριότητες, που πολύ φοβούμαι ότι θα αυξήσουν την ταλαιπωρία, τη δυσκινητικότητα, την αναποτελεσματικότητα και άλλου είδους παρενέργειες εντελώς ανεπιθύμητες. Χωρίς καμμία μελέτη κάνετε, λοιπόν, όλες αυτές τις συγχωνεύσεις.

Το σύστημα της κοινωνικής φροντίδας στην Ελλάδα αυτό που χρειάζεται είναι στήριξη, χρηματοδότηση, καλύτερη οργάνωση, αποτελεσματικότητα στις υπηρεσίες που προσφέρει, όλα αυτά, δηλαδή, τα οποία αντί να τα κάνετε, προχωράτε σε συγχωνεύσεις προκειμένου να κάνετε εξοικονόμηση.

Τρεις παρατηρήσεις και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ιδιωτικές μονάδες ημερήσιας νοσηλείας. Αυτό είναι βόμβα στα θεμέλια του υγειονομικού μας συστήματος, κατά τη γνώμη μου. Έχουμε μια τεράστια έκταση ιδιωτικού τομέα στον τομέα της υγείας, ο οποίος επεκτείνεται. Ερχόσαστε τώρα να κάνετε τις ιδιωτικές μονάδες ημερήσιας νοσηλείας, οι οποίες θα κάνουν, λέει, χειρουργικές επεμβάσεις, παρεμβάσεις κάθε μορφής στην κλίμακα μιας μέρας. Εγώ δεν είμαι γιατρός ούτε ειδικός σε θέματα υγείας, αλίμονο.

Τι θέλετε να κάνετε; Σε κάθε πολυκατοικία να έχουμε και μονάδα ημερήσιας νοσηλείας; Αυτό θα γίνει.

Σήμερα η ημερήσια νοσηλεία είναι για σοβαρές περιπτώσεις ιατρικών παρεμβάσεων, επεμβάσεων. Είναι και θέμα ωρών τέτοιων επεμβάσεων. Δεν σχετίζεται με την ώρα ή με τη μέρα η σοβαρότητα, οι συνέπειες και οι επιπλοκές που μπορεί να δημιουργήσει μια ιατρική παρέμβαση. Επομένως, το να εναποθέτετε αυτού του είδους τα πράγματα σε ιδιωτικές μονάδες, σε ένα διαμέρισμα, σε ενάμιση δωμάτιο, το θεωρώ άκρως επικίνδυνο. Φοβάμαι ότι έτσι θα παραδώσετε πλήρως σε ιδιωτικά συμφέροντα και μάλιστα με πάμφθονο τρόπο, χωρίς κόστος, όλη τη δραστηριότητα των νοσοκομείων.

Είναι απαράδεκτο να έχουμε μια τόσο σοβαρή επέμβαση σε ένα τόσο μικρό άρθρο, που μπορεί να διαλύσει τα πάντα στον τομέα της υγείας. Φοβάμαι ότι τα διάφορα συμφέροντα θα μετατρέψουν και θα αναβαθμίσουν το ιατρείο τους σε ιδιωτική μονάδα ημερήσιας νοσηλείας.

Είναι απαράδεκτο αυτό που κάνετε όσον αφορά τους πανεπιστημιακούς γιατρούς. Γιατί οι πανεπιστημιακοί γιατροί να έχουν αυτό το ειδικό προνόμιο και θεσμοθετημένο; Βεβαίως με διάφορες εγκυκλίους ανανεώσατε κάθε τόσο –και έχουν περάσει οκτώ, δέκα χρόνια νομίζω– τη δυνατότητά τους να έχουν ιατρείο. Και έρχεστε τώρα να οριστικοποιήσετε αυτήν την κατάσταση. Δύο ταχύτητες γιατρών θα έχουμε; Τουλάχιστον δύο. Και θα μου πείτε «μα, δεν κάνανε μέχρι τώρα»; Ναι, αλλά ό,τι γίνονταν μέχρι τώρα θα το συνεχίσουμε; Ή θα προσπαθήσουμε να το αλλάξουμε, αν πρέπει να το αλλάξουμε;

Υπάρχει ένα σκληρό κατεστημένο –δεν τους βάζω όλους– στον χώρο των πανεπιστημιακών γιατρών, το οποίο δεν είναι και το πιο αδικημένο. Αυτό θέλει να τα έχει όλα. Ε, τότε ο γιατρός του ΕΣΥ τι θα γίνει; Πώς είναι δυνατόν αυτός που είναι στο ΕΟΠΥΥ, να είναι και στο νοσοκομείο; Γίνεται;

Πρέπει εδώ να γίνουν κρίσιμες επιλογές. Πρέπει να γίνει μια ευρύτερη συζήτηση γύρω από αυτά τα θέματα και να υπάρξει μια τοποθέτηση που να είναι ουσιαστική.

Στον τομέα της υγείας είναι τόσο κρίσιμα και σοβαρά τα πράγματα, που νομίζω ότι το επόμενο διάστημα αναμένεται μια μεγάλη έκρηξη. Τα πράγματα είναι αρκετά τραγικά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για μία διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι τραβάμε τώρα; Συζητούσα με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρκόπουλο, ότι το θέμα του one day clinic είναι μια πονεμένη ιστορία μιας ρύθμισης που έρχεται και φεύγει. Δεν είναι απόρροια της νομοθετικής μας πρωτοβουλίας. Είναι απόρροια προτάσεων, που κατέθεσαν συνάδελφοί μας στον κοινοβουλευτικό τομέα εργασίας του ΠΑΣΟΚ. Τη φέραμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Ήρθαν συνάδελφοι και μας είπαν «δεν έχει γίνει η απαραίτητη ζύμωση, πάρτε την πίσω». Την ξαναπήραμε, την ξαναφέραμε, την ξαναπήραμε.

Όταν, κύριε Πρόεδρε, την αποσύρουμε, μας λένε «α, την αποσύρετε διότι ακούτε τις αιτιάσεις και τις παρακλήσεις και τις συμβουλές και τα τοιαύτα των μεγάλων κλινικαρχών». Όταν την καταθέτουμε, μας λένε αυτά που μας είπε ο κ. Λαφαζάνης. Δηλαδή, μπροσ-πίσω χαμένοι είμαστε.

Είναι όμως μια διεθνής πραγματικότητα αυτό, κύριε συνάδελφε. Έχουμε πειστεί στο Υπουργείο Υγείας ότι η κλινική της μιας μέρας, είναι κάτι το οποίο όλοι έχουν αξιοποιήσει. Αυτό πρέπει να κάνουμε και εμείς.

Έχουν τα επιχειρήματα ότι όταν το θεσπίσεις, αποφεύγεις νοσηλείες πολλών ημερών, άρα τα ταμεία γλιτώνουν χρήματα. Κοντολογίς, είναι μία μορφή εξοικονόμησης με την ταυτόχρονη παροχή υπηρεσιών υγείας καλής ποιότητας. Μάλιστα είναι η ίδια κριτική με τα ίδια λόγια που χρησιμοποιήσατε. Λένε: «Είστε όμως τόσο αυστηροί για τις μεγάλες κλινικές, με προεδρικά διατάγματα που θεσπίζουν υποθέσεις, αριθμό κλινών, προσωπικό και τα τοιαύτα, ενώ πάτε να κάνετε διά της πλαγίας οδού νοσοκομεία στις πολυκατοικίες». Το είπε και ο συνάδελφος για τις πολυκατοικίες. Ε, όχι. Δεν μπορεί σε ό,τι και να κάνουμε σ' αυτό το θέμα κάποιος να μας επηρεάζει. Δεν μπορεί και δεν μας επηρεάζει κανείς, κύριε συνάδελφε. Γι' αυτό πρέπει το Σώμα...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, δεν είπα εγώ...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν μας κατηγορήσατε. Καταλαβαίνω τι λέτε. Εμείς όμως είμαστε σ' αυτό το θέμα στη δύσκολη θέση, να πρέπει να πάρουμε μία απόφαση γιατί υπάρχουν προτάσεις. Παίρνουμε, λοιπόν, την απόφαση να το ενσωματώσουμε στο νόμο και, όπως η διάταξη ορίζει, να προβλέψουμε σειρά εγγυήσεων, για να μη γίνει αυτό που λέτε, γιατί αυτό που υπαινίχθηκε ο κ. Λαφαζάνης δεν είναι λάθος, ότι δηλαδή, αν αυτό παραφθαρεί ως θεσμός, μπορεί να καταλήξουμε μέσα σ' ένα διαμέρισμα να κάνεις δήθεν ότι έχεις κλινική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θα το ασφαλίσουμε για να μην παραφθαρεί.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ακριβώς. Άρα, θα το προτείνουμε και μάλιστα δεσμευόμαστε, επειδή είναι κανονιστική πράξη και δεν περνάει από την Εθνική Αντιπροσωπεία, να το φέρουμε στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Μαρκόπουλος έχει ένα μονόλεπτο για να πει κάτι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ καταλαβαίνω ότι σ' άλλα κράτη αυτό έχει θεσμοθετηθεί και, πράγματι, μπορεί να δουλέψει, όμως ο κύριος Υπουργός, παίρνει πολύ μεγάλη ευθύνη διά των Υπουργών Υγείας –δεν είναι προσωπικό– να θεσμοθετήσει με προεδρικό διάταγμα μία νέα δομή.

Εγώ, λοιπόν θα σας πρότεινα –δεν ήθελα πριν να το προκαλέσω– να το πάρετε, διότι τώρα δεν κάνετε τίποτα –απλώς τού βάζετε έναν τίτλο– και να το φέρετε ως ένα ξεχωριστό σχέδιο νόμου στην επιτροπή. Είδαμε με τη δραστική ουσία πόσο σας βοήθησε, πραγματικά, η κουβέντα στην επιτροπή. Κάντε το κι αυτό, διότι έχει πολλές απειλές. Έχει όφελος, όμως έχει και τρομερές απειλές στην πράξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Μπεντενιώτη, θέλετε να λάβετε το λόγο;

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς, παραδίδω την Έδρα στον κ. Νιώτη για τις δευτερολογίες και το κλείσιμο της συνεδρίασης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Η κ. Γιαννακοπούλου έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαι νέα Βουλευτής και ούτε δικαιούμαι, ούτε μπορώ, ούτε θέλω να κάνω μάθημα πολιτικής σε κανέναν σ' αυτή την Αίθουσα, αλλά οφείλω να τοποθετηθώ. Οφείλουμε να πούμε ότι, αν μη τι άλλο, ό,τι λέμε μέσα στο Κοινοβούλιο πρέπει να στηρίζεται στην πραγματικότητα. Ό,τι λέμε και η κριτική που κάνουμε, όσο σκληρή κι αν είναι –που επιβάλλεται να είναι σκληρή– οφείλει να βασίζεται στο γράμμα του νόμου. Αυτό δεν το λέω μόνο με αφορμή το τι διημιέφθη πριν από λίγο με βάση τα λεγόμενα του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου του ΛΑΟΣ. Αυτό βεβαίως υπήρξε αφορμή. Το λέω γιατί παρακολούθησα και τις ομιλίες όλων των προηγούμενων ομιλητών και βλέπω ότι δυστυχώς υπήρξαν κάποιοι συνάδελφοι οι οποίοι έκαναν ακριβώς το ίδιο.

Επιτρέψτε μου, σας παρακαλώ, να απαντήσω πάνω σε τρεις συγκεκριμένες παρατηρήσεις-αιτιάσεις οι οποίες αφορούν τις μονάδες κοινωνικής φροντίδας και έχουν να κάνουν με την «καρδιά» του νομοσχεδίου, γιατί ειπώθηκαν κάποια πράγματα, τα οποία νομίζω ότι δεν μπορούμε να τα αφήσουμε ασχολίαστα. Πρέπει να πούμε ποια είναι πραγματικότητα, για να μην δημιουργούνται λανθασμένες εντυπώσεις.

Κατ' αρχάς, ειπώθηκε από κάποιους συναδέλφους ότι δεν συμπεριλαμβάνεται σ' αυτό το σχέδιο νόμου ο όρος της ψυχοκοινωνικής υποστήριξης των ατόμων με αναπηρία. Ουδέν αναληθές. Πρέπει να το πούμε δυνατά, το είπε ο Υπουργός, το είπε ο Υφυπουργός κ. Μπόλαρης, το είπα εγώ στην εισήγησή μου, το είπαμε όλοι. Να πούμε, λοιπόν, για μία ακόμα φορά, για να γίνει αντιληπτό απ' όλους τους συναδέλφους, ότι σαφέστατα και σ' αυτό το σχέδιο νόμου αναφέρεται ρητά στο άρθρο 12 στην παράγραφο 5 ότι η ψυχοκοινωνική υποστήριξη εντάσσεται πλήρως και προβλέπεται, όπως ειπώθηκε πάρα πολλές φορές. Δεν μπορώ, λοιπόν, να καταλάβω για ποιο λόγο επιμένουν κάποιοι συνάδελφοι.

Επίσης, από κάποιους συναδέλφους ζητήθηκε να θεσμοθετηθεί η θέση ενός υποδιοικητή για τις μονάδες κοινωνικής φροντίδας. Τους παραπέμπω στην παράγραφο 6 του άρθρου 15, όπου ρητά ο νόμος αναφέρει ότι θεσπίζεται η θέση ενός υποδιοικητή σε κάθε μονάδα κοινωνικής φροντίδας.

Τέλος, ειπώθηκε ότι πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για να καλυφθούν από τα ασφαλιστικά ταμεία οι παρεχόμενες υπηρεσίες, ώστε να κατοχυρωθούν τα έσοδα αυτών των μονάδων.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό, όχι μόνο ορίζεται ρητά στο άρθρο 15, αλλά ήταν κι ένας από τους πιο βασικούς λόγους για τους οποίους εντάχθηκαν οι μονάδες κοινωνικής φροντίδας στο ΕΣΥ, για να μπορέσουμε, δηλαδή, να βάλουμε πόρους.

Άρα, τι λέμε; Αυτά είναι βασικά σημεία του νομοσχεδίου. Και γι' αυτά υπάρχει άγνοια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπα και στην ομιλία μου επί της αρχής και στην ομιλία μου επί των άρθρων το εξής: Για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε την πολύ δύσκολη κρίση και θέση, στην οποία βρίσκεται η χώρα μας και να πάμε μπροστά, οφείλουμε, αφενός να βλέπουμε τα πράγματα έτσι όπως είναι, κατάματα και αφετέρου να λέμε στους Έλληνες πολίτες την αλήθεια, να μιλάμε μόνο τη γλώσσα της αλήθειας.

Και η αλήθεια, όσον αφορά αυτό το σχέδιο νόμου, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι η πρόνοια μέχρι στιγμής ήταν δυστυχώς ο φτωχός συγγενής του ΕΣΥ. Και, μάλιστα ούτε καν κοντινός συγγενής του ΕΣΥ, γιατί δεν ανήκε στο ΕΣΥ. Με αυτό το σχέδιο νόμου και μετά από τόσα χρόνια μπαίνει η πρόνοια στο ΕΣΥ με όλες τις θετικές, τις πολύ θετικές –που τουλάχιστον αυτό, νομίζω, έγινε από τους

περισσότερους συναδέλφους αποδεκτό– συνέπειες.

Η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι από τις τριάντα μία μονάδες κοινωνικής φροντίδας που λειτουργούσαν όλα αυτά τα χρόνια, πολύ λίγες είναι αυτές οι οποίες πραγματικά λειτουργούσαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ για πολύ λίγο την ανοχή σας, τουλάχιστον τη μισή από την ανοχή που έδωσε το προηγούμενο Προεδρείο στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

Και αυτές, λοιπόν, οι ελάχιστες μονάδες που πραγματικά λειτουργούσαν, το έκαναν κυρίως εξαιτίας της δικής τους αυτενέργειας, εξαιτίας της δουλειάς των ανθρώπων είτε των ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ είτε των ΚΑΦΚΑ, τα οποία μπορούσαν και λειτουργούσαν μέσα σε όλη αυτή την ιστορία.

Με το εν λόγω σχέδιο νόμου, λοιπόν, αυτό το οποίο προσπαθούμε να κάνουμε είναι, με τη δύναμη των συνεργειών, μέσα από την ένταξη αυτών των μονάδων στο ΕΣΥ και στα νοσοκομεία, να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τα κρίσιμα λάθη τόσων δεκαετιών, να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τις σωρευμένες στρεβλώσεις, τις δομικές αλλαγές, τις δομικές ελλείψεις, οι οποίες υπήρχαν τόσα χρόνια και μάλιστα, μέσα σε συνθήκες μίας πρωτόγνωρης δημοσιονομικής κρίσης.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς και κυρίες Χαράλάμπους, βεβαίως, μακάρι να μπορούσαμε να κάνουμε τις προσλήψεις, τις οποίες λέτε. Μπορούμε όμως; Σε θεωρητικό επίπεδο θα το θέλαμε πάρα πολύ όλοι μας. Μπορούμε; Μπορεί η χώρα αυτή τη στιγμή να βρει τα χρήματα για να κάνουμε τις καινούργιες προσλήψεις που ζητήσατε; Δεν γίνεται. Αυτή είναι η αλήθεια. Και επιτέλους, να βγείτε να πείτε κι εσείς δημόσια στον ελληνικό λαό ότι δεν υπάρχουν λεφτά.

Δεν θα ήθελα να πω κάτι περισσότερο. Πιστεύω ειλικρινά ότι αυτό το σχέδιο νόμου αποτελεί, μόνο και μόνο από τον τρόπο που αντιμετωπίζει τα πράγματα, ένα πρότυπο σχέδιο και δείχνει πώς με εξυπνες κινήσεις, με έξυπνο τρόπο μπορούμε τους πόρους, το ανθρώπινο δυναμικό, τις υποδομές που έχουμε, να τα χρησιμοποιήσουμε και να τα αξιοποιήσουμε στο έπακρο, για το μεγαλύτερο δυνατό αποτέλεσμα, ειδικά για τόσο πολύ ευαίσθητους χώρους όπως είναι αυτός της πρόνοιας.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κ. Γιαννακοπούλου.

Παρακαλώ τον κ. Αθανάσιο Γιαννόπουλο, εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, να λάβει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, προφανώς χθες έγινε –απ' ό,τι μου είπε ο κύριος Υπουργός– μία παρανόηση για το θέμα του νομοσχεδίου, που προτίθεται να φέρει στη Βουλή για το θέμα των εξετάσεων για ειδικότητα. Είπα και μόνο ότι το 2004 εμείς είχαμε πει «να!» στον τότε Υπουργό, ακαδημαϊκό καθηγητή δάσκαλό μας, Στεφανή να το προχωρήσει. Την τελευταία στιγμή, στις 28 Ιανουαρίου, έκανε πίσω και δεν έφερε το νομοσχέδιο αυτό. Είχαμε πει «να!». Καταλαβαίνετε, δηλαδή, ότι έχουμε δεσμευτεί.

Σας είπα όμως, κάτι, σας το ξαναλέω και θα σας το επαναλάβω: Μην συζητάτε μόνο με εμάς τους γιατρούς. Μην συζητάτε μόνο με τους προέδρους των επιστημονικών ενώσεων. Συζητήστε και με τους φοιτητές, διότι θα τους βρείτε απέναντί σας. Οι σκληρές μικρές μειοψηφίες, οι οποίες δεν πιστεύουν ότι θα είναι εξετάσεις χωρίς να υπάρχουν προβλήματα, θα κλείσουν τις ιατρικές σχολές και θα βρείτε τα προβλήματα αυτά που σας είπα.

Τέλος πάντων, είναι δικός σας χειρισμός, εγώ απλώς και μόνο σας το είπα. Προχωρήστε και μπορούμε να συζητήσουμε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε μία λέξη μόνο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Αν το επιτρέπει ο κύριος Γιαννόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Έχετε απόλυτο δίκαιο, συμφωνώ απολύτως.

Χωρίς διάλογο με όλους και με τους φοιτητές –με όλους τους

φοιτητές, όχι μόνο με τις μεγάλες παρατάξεις- αυτό το θέμα δεν μπορεί να προχωρήσει. Είπα εχθές ότι, μετά το Υπουργικό Συμβούλιο, όπου όλοι οι συνάδελφοι εκεί τοποθετήθηκαν θετικά γι' αυτή την προσπάθεια, εκίνησε η δημόσια διαβούλευση, η οποία θα κρατήσει τουλάχιστον τριάντα μέρες, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν αμφιβάλω για τις προθέσεις σας, αλλά εγώ είμαι υποχρεωμένος να τα πω, λόγω του ότι ζω στο χώρο, βλέπω, μαθαίνω, πληροφορούμαι και δεν ξερνάω μάλιστα ότι τη μακαρίτισσα τη συνάδελφό μας, την κ. Σπυράκη, την είχαν «χτίσει» στο γραφείο της.

Θα απαντήσω σε ορισμένα θέματα που κάνετε αναφορά με το θέμα της υγείας. Εμείς, κύριε Υπουργέ, παραλάβαμε ένα καθεστώς από εσάς το ότι δεν γινόντουσαν διαγωνισμοί. Κακώς. Διαγωνισμοί έπρεπε να γινόντουσαν μειοδοτικοί ή με τη συμπεριφέρτερο τιμή, αλλά δυστυχώς –το είπα και χθες- η τιμή ΦΕΚ που μπήκε στο νόμο του 2002 έδωσε ακριβώς αυτή την αναρχία στο χώρο του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Είπατε για τις προμήθειες. Εμείς είχαμε σχεδιάσει την Κεντρική Επιτροπή Προμηθειών, εμείς τη φτιάξαμε. Εγώ έχω ενστάσεις για την Κεντρική Επιτροπή Προμηθειών που πήραμε τις προμήθειες από το Υπουργείο Εμπορίου και φέραμε στο Υπουργείο Υγείας. Λέμε «να» σε κάποιες προμήθειες κεντρικού χαρακτήρα, όχι όμως, στις μικροπρομήθειες, οι οποίες πρέπει να είναι αντικείμενο των νοσοκομείων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρέπει να σας απασχολήσει, κύριε Υπουργέ, το θέμα της ρομποτικής χειρουργικής. Είναι δυστύχημα, για να μην πω έγκλημα, να υπάρχει ένα μηχάνημα ρομποτικής χειρουργικής στο δημόσιο τομέα και να μην λειτουργεί. Είναι στο Λαϊκό Νοσοκομείο, εγώ το χειρίζομαι και δεν λειτουργεί επί ενάμισι-δύο χρόνια, γιατί δεν έχουμε αναλώσιμα.

Το σύστημα υγείας, κύριε Υπουργέ, όπως και να το κάνουμε και στην Ελλάδα και στην Αγγλία και στη Γερμανία και παντού είναι ιατροκεντρικό, ασχέτως αν απευθύνεται στο λαό και ο λαός είναι αυτός που εισπράττει τις υπηρεσίες υγείας. Δυστυχώς όμως, είναι ιατροκεντρικό.

Είπατε για τις συνενώσεις των κλινικών, τμημάτων, εργαστηρίων. Το προεδρικό διάταγμα Γεννηματά ήταν τριάντα χρόνια πίσω. Από τότε που έγινε το προεδρικό διάταγμα μέχρι τώρα η επιστήμη έχει προχωρήσει πάρα πολύ. Υπάρχει, πράγματι, ένας μεγάλος αριθμός κλινικών, εργαστηρίων και τμημάτων που θα έπρεπε να έχουν συγχωνευτεί ή δεν θα έπρεπε να έχουν γίνει, αλλά μην μπαίνετε στη λογική των συγχωνεύσεων αυτών των κλινικών που λέτε, διότι μοιραίως θα δημιουργήσετε προβλήματα.

Θα σας έλεγα το εξής: Βλέπω μια νομοτεχνική βελτίωση στο άρθρο 29. Στο ν. 2889, στο νόμο Παπαδόπουλου, θυμόσαστε πολύ καλά τι σθεναρή αντίσταση είχαμε τότε για το θέμα των κλινικών καθηγητών και τώρα είναι μια «φωτογραφία»: είναι «φωτογραφία» του Μαρουδίου και του Χρήστου Δερβένη.

Η διάταξη είναι εν ισχύ, αλλά σας έβαλαν σήμερα και μας δίνετε τώρα, δήθεν, νομοτεχνική βελτίωση το εκλεκτορικό σώμα – ακούστε, κύριε Κρεμαστινέ, ομότιμος καθηγητής της Ιατρικής είσαστε- να μην είναι σύμφωνο με αυτό που εκλέγει τους καθηγητές, όπως το γράφει ο νόμος, αλλά σύμφωνο με τις απαιτήσεις, για να γίνεις αναπληρωτής καθηγητής.

Τότε να γράψετε στον τίτλο όχι «κλινικός καθηγητής», αλλά «αναπληρωτής κλινικός καθηγητής». Αυτές είναι «φωτογραφίες». Αφήστε το νόμο 2889, θα τα βρουν οι ιατρικές σχολές και θα προχωρήσουμε με τιμιότητα για όλους αυτούς τους τίτλους, που θέλετε να δώσετε.

Την τροπολογία την οποία κατέθεσε η κυρία Υπουργός Παιδείας, εμείς δεν την ψηφίζουμε. Δεν την ψηφίζουμε, διότι και άκαιρη είναι και αντισυνταγματική. Θα έπρεπε, όταν έφερε το νομοσχέδιο η κ. Διαμαντοπούλου να έχει δείξει μεγαλύτερη σοβαρότητα στις εκκρεμότητες αυτές, που θέλει να διατυπώσει.

Όσον αφορά το άρθρο 43, κύριε Υπουργέ, σας είπα και εχθές: ναι, να σας δώσουμε την εξουσιοδοτική δυνατότητα να έχετε την αναγκαστική απόφαση ως Υπουργός Υγείας για λόγους δημόσιας υγείας. Σας αναφέραμε την περίπτωση Μήλου, αλλά και άλλες περιπτώσεις που μπορεί να υπάρχουν. Δεν ήσασταν εχθές

εδώ και δεν θα σας τα έχουν μεταφέρει αυτά. Θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα και ο συναρμόδιος Υπουργός να υπογράψει μαζί σας. Γιατί να πάρετε μία τέτοια πρωτοβουλία και να βρίσκεστε εσείς ή ο κάθε Υπουργός Υγείας αύριο μεταξύ βιομηχανικών ενδεχομένως συμφερόντων;

Πρέπει να γνωρίζουμε το εξής: Το άρθρο 30 συζητήθηκε πολύ. Δε νομίζω ότι υπάρχει λόγος να κάνω μνεία. Η Ελλάδα έχει μεγάλο πλούτο. Έχει πλούτο κλιματολογικό, έχει πλούτο τη θάλασσα και τον ήλιο. Δυστυχώς, όμως, δεν ξέρουμε να τα πουλήσουμε αυτά. Η Ελλάδα είναι ελκυστικός τόπος για κέντρα αποκατάστασης, τα οποία θα απευθύνονται σε ξένους, για να μπορέσουμε πραγματικά να προσελκύσουμε πάρα πολύ κόσμο. Δυστυχώς, δεν έχει γίνει τίποτα προς την κατεύθυνση αυτή, ενώ θα μπορούσαν κάλλιστα να γίνουν επενδύσεις. Δεν έχουμε ακόμη ασχοληθεί με αυτό το θέμα.

Αναφορικά με το άρθρο 35, στο οποίο έκανα μία αναφορά, οι ειδικότητες οι οποίες δίνονται από τους ιατρικούς συλλόγους να έχουν καταληκτική ημερομηνία. Άκουσα ότι διορθώνεται αυτό κατά κάποιο τρόπο με παρέμβαση και του περιφερειάρχη.

Κύριε Τιμοσίδη, σας είπα και εχθές ότι πρέπει να συμπεριλάβετε και για τις ειδικότητες που δεν υπάρχουν σε κάποιες περιφέρειες, μέσα στο χρονικό διάστημα του ενός μήνα να δίνεται η άδεια και ένας συνάδελφος να είναι εγγεγραμμένος σε δυο ιατρικούς συλλόγους.

Στο άρθρο 34, στην παράγραφο 11 είναι λάθος αυτό, το οποίο αναφέρεται. Προτείνω και πάλι να αδειοδοτούνται τα εργαστήρια αυτά από τους κατά τόπους ιατρικούς συλλόγους. Το Υπουργείο πρέπει να αδειοδοτεί και όχι οι ιατρικοί σύλλογοι και οι περιφέρειες.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, ότι όσον αφορά το άρθρο που αναφέρεται στις φαρμακευτικές δαπάνες και στις ρυθμίσεις φαρμάκων και φαρμακείων, θα πρέπει να δείτε ότι οι εισπρακτικές δυνατότητες που σας δίνονται από τη φαρμακοβιομηχανία είναι πεπερασμένες. Μπείτε σε μια λογική. Δεν υπάρχουν χρήματα στην αγορά αυτή τη στιγμή. Το τραπέζικό σύστημα, δεν θα ήθελα να πω ότι κατέρρευσε αλλά αυτή τη στιγμή είναι ανύπαρκτο. Οι τράπεζες υπάρχουν ως ταμπέλες και κοιτάνε να φτιάξουν τα χαρτοφυλάκιά τους, όσα μπορούν να φτιάξουν. Ελάτε σε μια συμφωνία, για να πάρετε χρήματα με όλες αυτές τις δυνατότητες. Αυτό το διατύπωσαν και στην επιτροπή οι αρμόδιοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Εγώ ήμουν υπέρμαχος –χαίρομαι γιατί είναι και ο Υπουργός τώρα εδώ- του να πάνε οι μονάδες αυτές του ΟΚΑΝΑ στα νοσοκομεία. Κάποιοι μπορεί να είναι οπισθοφύλακες σε όλη αυτή την προσπάθεια, γιατί δεν έχουν σκεφθεί ότι σε αυτή την κατηγορία και σε αυτή την κοινωνική ομάδα αύριο μπορεί να είναι τα παιδιά τους, τα εγγόνια τους, οι συγγενείς τους ή τα κουμπάρόπουλα που έχουν.

Η κοινωνία είναι σκληρή. Η κοινωνία δεν αναγνωρίζει τίποτα. Η κοινωνία βλέπει μόνο οικονομικές αξίες και δεν φροντίζει για τις ανθρώπινες αξίες. Πίστευαν πολλοί ότι θα τους πάμε σαν σκουπίδια κάπου και ότι εκεί θα γίνει η θεραπεία. Είναι πολύ καλό να τους πάμε στα νοσοκομεία. Νομίζω ότι όλο αυτό έχει ένα πολύ καλό βηματισμό.

Πρέπει, όμως, να σας απασχολήσει –και την επιστημονική κοινότητα που ασχολείται αποκλειστικά με το γνωστικό αυτό αντικείμενο- ότι η μεθαδόνη δεν είναι η απόλυτη λύση. Θα πρέπει να μπορούμε ακριβώς στην αξιολόγηση των δεδομένων από τη μεθαδόνη. Είναι μικρά και φτωχά τα ποσοστά θεραπείας που έχουμε.

Πρέπει να αξιοποιηθούν πολύ τα «στεγνά» προγράμματα και επίσης πρέπει να μπουκνουν και άλλες τεχνικές που ήδη εφαρμόζονται, άλλα πρωτόκολλα, αυτά που εφαρμόζονται στο εξωτερικό. Είναι ένα βήμα, αλλά να μη μπορούμε σε μία μικρότερης έντασης εξάρτηση με τη μαζική χρήση της μεθαδόνης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να απαντήσω στις παρατηρήσεις του κυρίου συναδέλφου. Αναφέρθηκε σε δύο-τρία ζητήματα που νομίζω ότι πρέπει να απαντηθούν.

Κατ' αρχάς, θέλω να κάνω μία γενική δήλωση, επειδή πάρα πολλοί ομιλητές και ιδιαίτερα ο κ. Λαφαζάνης αναρωτήθηκαν για το εάν αυτή η λύση που δόθηκε, δηλαδή να υπάρχει θεραπευτική αντιμετώπιση των εξαρτημένων, είναι η πολιτική μας. Όχι, βέβαια. Η πολιτική μας –και νομίζω ότι είναι λογικό να το πούμε αυτό, αλλά και να το τονίσω ιδιαίτερα ως υπεύθυνη στάση της πολιτείας και του Υπουργείου- ο στόχος μας, είναι η απεξάρτηση και η απένταξη. Έτσι και αλλιώς, τα βήματα είναι συγκεκριμένα. Είναι η μείωση της βλάβης που προσπαθούμε να κάνουμε με την ένταξη αυτών των ατόμων σε μικρά κέντρα σε όλα τα νοσοκομεία της χώρας, μείωση της βλάβης, η οποία θα βοηθήσει να συναινεύσουν να δεχθούν αυτά τα άτομα να ακολουθήσουν ένα πρόγραμμα απεξάρτησης «στεγνό», όπως γίνεται από το ΚΕΘΕΑ. Θα ενισχύσουμε αυτό το πρόγραμμα. Όμως, θέλω να πω ότι υπάρχει, δυστυχώς, πρόβλημα με τη συναίνεση στην πρώτη υπόδειξη να ακολουθηθεί ένα τέτοιο δύσκολο πρόγραμμα, το οποίο όντως είναι δύσκολο.

Ο στόχος, λοιπόν, είναι να μειωθεί η βλάβη αυτών των ατόμων, να φύγουν από το δρόμο, να μην έχουν την αγωνία της καθημερινής δόσης, που χρειάζεται πολλές φορές και πάνω από μία, δύο ή τρεις φορές να κάνουν τη δόση τους, να γνωρίζουν ότι υπάρχει ένα κέντρο που τους αντιμετωπίζει και φαρμακευτικά, αλλά κυρίως ψυχολογικά με τον ψυχίατρο, τον ψυχολόγο, τον κοινωνικό λειτουργό, γιατί έτσι θα λειτουργούν. Είχα καλέσει τους συναδέλφους στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων να επισκεφθούν αυτά τα ιατρεία, αυτά τα θεραπευτικά κέντρα που έγιναν μέσα στα νοσοκομεία, με την ευθύνη βεβαίως του ΟΚΑΝΑ, την εποπτεία του ΟΚΑΝΑ και τη συμμετοχή των ανθρώπων του ΟΚΑΝΑ. Άρα, λοιπόν, πιστεύουμε ότι θα είναι ευκολότερη η προώθηση αυτών των ανθρώπων στην απεξάρτηση.

Θέλω να απαντήσω στα επόμενα θέματα που έθεσε ο κ. Γιαννόπουλος.

Κύριε Γιαννόπουλε, η συζήτηση για να αποδοθεί ο τίτλος του κλινικού καθηγητού, ο οποίος να έχει ισοτιμία με το βαθμό του αναπληρωτού καθηγητού των πανεπιστημιακών –γιατί αυτή είναι η ισοτιμία- έχει γίνει με την παρουσία ανθρώπων και από το Εθνικό Σύστημα Υγείας και των πανεπιστημιακών δύο και τρεις φορές και νομίζω καλώς. Είναι κάτι που έπρεπε να το κάνουμε. Για την αλλαγή που γίνεται, δεν μας υπέδειξε κανείς κάτι, όπως αναφέρατε. Τιμούμε και αυτούς τους συναδέλφους, όπως και όλους τους συναδέλφους. Έγινε, γιατί αλλάξαμε τη βαθμίδα. Αντί του διευθυντού, όπως γνωρίζετε, τώρα, στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, υπάρχει η βαθμίδα του συντονιστού διευθυντού. Είναι ο παλιός διευθυντής ενός τμήματος. Τα κριτήρια είναι διαφανή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Μην κουράζεστε να τα λέτε σε εμένα. Εγώ είμαι πρύτανης. Σας είπα και ονόματα.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μην αδικείτε συναδέλφους. Μιλήσαμε και με άλλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ! Ας ακούσουμε τον κύριο Υφυπουργό.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αυτό είναι το ένα θέμα.

Η διάταξη 43, στην οποία αναφερθήκατε, δίνει τη δυνατότητα στον Υπουργό και έχει να κάνει με το γεγονός ότι πολλές φορές η γραφειοκρατία καθυστερεί να πάρει κάποιες αποφάσεις, όταν υπάρχουν επείγοντα θέματα είτε από πολύ μεγάλες καιρικές μεταβολές είτε άλλες θεομηνίες. Θα μπορεί άμεσα να παρεμβαίνει η πολιτεία και θα έχει ο Υπουργός αυτή τη δυνατότητα. Δεν θα είναι κάθε μέρα πράξη αυτό το πράγμα.

Νομίζω ότι απάντησα στα τρία ζητήματα που τέθηκαν. Αυτά ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμμα-

τος Ελλάδας κ. Χαράλαμπος Χαράλαμπος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Προκλήθηκε από την εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ να απαντήσω σε μερικά ερωτήματα και θα δεχθώ την πρόκληση.

Εκείνο το οποίο επισημάνθηκε και από άλλους ομιλητές, εκτός ΠΑΣΟΚ, είναι ότι θαύμασαν στην κ. Γιαννακοπούλου, σε όλη τη συζήτηση του νομοσχεδίου και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και εδώ, το πάθος με το οποίο υπερασπιζόταν αυτό το νομοσχέδιο, την προσπάθειά της να ωριοποιήσει πραγματικά καταστάσεις, οι οποίες ακουμπούν την τραγικότητα.

Δεν θεωρώ ότι το έκανε σκόπιμα. Θεωρώ ότι είναι νεαρή στην ηλικία, δεν έχει, αν θέλετε, την εμπειρία που έχουμε εμείς, οι οποίοι είμαστε σχετικοί και με τα νοσοκομεία και με αυτά τα ιδρύματα και ουσιαστικά πιέζεται από αυτά τα οποία ακούει.

Εγώ, κυρία Γιαννακοπούλου, σας προσκαλώ ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Τώρα, μη μειώνετε την κ. Γιαννακοπούλου, η οποία είναι έμπειρη συνάδελφος και το νεαρό ή το νέο της ηλικίας είναι υπέρ της, δεν είναι εναντίον της.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κύριε Πρόεδρε, αφήσατε τους πάντες να αναπτύξουν όπως θέλουν την άποψή τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ναι, αλλά δεν μπορούμε να μειώνουμε τους συναδέλφους.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Δεν μειώνω καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ε, πώς; Αφού παρατηρήσατε τη συνάδελφο ότι δεν είναι έμπειρη κ.λπ..

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Είναι εξαίρετη συνάδελφος ...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Την προσκαλώ, λοιπόν, μαζί μου όποτε θέλει να κάνουμε μία επίσκεψη και στα ιδρύματα αυτά και στα νοσοκομεία.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Χαλβατζής μίλησε για μία αδελφή ανά δεκαπέντε και είκοσι αρρώστους, το διορθώνω και λέω ότι είναι μία αδελφή πολλές φορές και για σαράντα αρρώστους. Με ρώτησε: αφού δεν υπάρχουν χρήματα, με ποιον τρόπο θα γίνουν οι προσλήψεις; Εκεί ακριβώς είναι και η ειδοποιός διαφορά. Εμείς λέμε, υπάρχουν χρήματα και η Κυβέρνηση το ξέρει. Τα χρησιμοποιεί, όμως, στις νατοϊκές δαπάνες. Δεν υπάρχει σχεδόν κανένας βρόμικος νατοϊκός πόλεμος, που να μη συμβάλλει η Κυβέρνηση. Ο κ. Βενιζέλος, όντας Υπουργός Άμυνας, είπε ότι πληρώνουμε 6,5 εκατομμύρια ευρώ το μήνα για τον πόλεμο στη Λιβύη. Ένα εκατομμύριο την ημέρα πληρώνουμε, κυρία Γιαννοπούλου, για να διατηρούμε στρατεύματα στο Αφγανιστάν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Γιαννακοπούλου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Γιαννακοπούλου.

Ξοδέσαμε δισεκατομμύρια για να κάνουμε Ολυμπιακούς Αγώνες και εκεί ακριβώς είναι –ξαναεπαναλαμβάνω- η διαφορά μας, ότι πρέπει να πούμε ποιο είναι πρώτο και ποιο δεύτερο. Και καταλαβαίνετε, βέβαια, ότι με αυτή τη λογική, είναι βέβαιο ότι φτάνουμε κάποια στιγμή για τις κοινωνικές παροχές, τα νοσοκομεία, τα προνοιακά ιδρύματα, να μην έχουμε μία, για να κάνουμε κοινωνική πολιτική.

Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υπουργός -το συνηθίζει άλλωστε- πριν λίγες ημέρες ανακοίνωσε ότι θα κλείσει ή θα συμπιύξει –όποια λέξη θέλετε πάρτε- χιλίες κλινικές. Το ανακοίνωσε δημόσια στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, χωρίς να έλθει ή τουλάχιστον να κάνει έναν υπαινιγμό στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Δεν είναι αυτό το πρόβλημα. Εμείς ξέρουμε -το έχουμε πει, δεν θα αναπτύξω ξανά το θέμα για τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, για το τι σκοπεύει η Κυβέρνηση που το ρώτησε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας- ότι ουσιαστικά θέλει η άρχουσα τάξη ένα δημόσιο τομέα συμπληρωματικό του ιδιωτικού τομέα. Από εκεί και πέρα, θα μου επιτρέψετε να πω και το εξής: Με αυτές τις ενέργειες ο κύριος Υπουργός ουσιαστικά φτιάχνει πλασματικούς δείκτες στην υγεία.

Όταν ήταν ο κ. Αβραμόπουλος, όλες οι πτέρυγες της Βουλής συμφωνήσαμε ότι λείπουν τεσσερισήμισι χιλιάδες γιατροί καιδρομολογήθηκε νομοθετικά η πρόσληψή τους. Καμμία πρόσληψη δεν έγινε. Ξαφνικά, ο κύριος Υπουργός συμπιύσσοντας νοσοκομεία, συμπιύσσοντας κλινικές κ.λπ., ανακάλυψε ότι στο

ΕΣΥ, χωρίς την πρόσληψη των τεσεράμισι χιλιάδων γιατρών, έχουμε υπερδιπλάσιο αριθμό γιατρών. Ο πιο σίγουρος τρόπος πραγματικά να μην έχουμε ελλείψεις στα νοσοκομεία, κύριε Υπουργέ, είναι να καταργήσουμε όλα τα νοσοκομεία. Θα βά-λουμε και εβδομήντα χιλιάδες εργαζόμενους στα νοσοκομεία στην εφεδρεία.

Για τον ΟΚΑΝΑ, ακούω βαρύγδουπα λόγια. Μιλούν για τις λί-στες της ντροπής και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Δεν μας λένε αλήθεια ποιοι είναι υπεύθυνοι γι' αυτές τις λίστες της ντρο-πής. Ποιοι είναι υπεύθυνοι, για το ότι αυτές οι λίστες μεγαλώ-νουν.

Δεν ήταν οι μονάδες του ΟΚΑΝΑ που ήταν λίγες, είναι γιατί με την αντιλαϊκή πολιτική, που χρόνια τώρα ακολουθούν και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, οδηγούν τους νέους στα ναρκωτικά μέσα από την ανεργία. Στο 45% είναι η ανεργία στους νέους και μέσα από την ανασφάλεια, μέσα από το ζοφερό μέλλον, μέσα από το ότι υπάρχει παντελής έλλειψη υποδομών, χώρων αθλη-σεως, μαζικού αθλητισμού, πολιτισμού και άλλων, ουσιαστικά οι νέοι οδηγούνται στα ναρκωτικά. Αυτό θα πρέπει πρώτα και κύρια να λύσουν. Αντί να λύσουν αυτό, με την αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζεται καθημερινά και επικαλούμενοι σαν δικαιολογία την οικονομική κρίση, ουσιαστικά στέλνουν τους νέους στα ναρ-κωτικά και στο να μεγαλώνουν τις λίστες της ντροπής, που ου-σιαστικά, με δική τους ευθύνη, μεγαλώνουν.

Να πω μόνο δύο λόγια για τα φάρμακα, για τα οποία δεν πρό-λαβα να αναφερθώ στην πρωτολογία μου. Με το άρθρο 36, κύριε Πρόεδρε, ουσιαστικά εμείς διαφωνούμε με τη λίστα, παρ' όλα αυτά αντί να μπαίνουν επιστημονικοί λόγοι για το εάν ένα φάρ-μακο θα μπει στη λίστα ή όχι, μπαίνουν πρώτα και κύρια οι οικο-νομικοί. Εάν δεν πληρώσει μία φαρμακοβιομηχανία για ένα φάρμακο, δεν θα μπει στη λίστα. Κι αν αυτό το φάρμακο είναι απαραίτητο; Θα το αγοράσει 100% ο ασθενής.

Λέει μέσα κι έχω βαρεθεί να ακούω για πόσα, 250.000.000 τώρα, από το rebate χρωστούν οι φαρμακοβιομηχανίες και οι φαρμακέμποροι. Ξέχασαν μόνον τώρα σε αυτό το νομοσχέδιο ναβάλουν και των προηγούμενων ετών, που πάλι χρωστούν οι φαρ-μακέμποροι.

Για το ωράριο των φαρμακείων, είναι βέβαιο ότι με τη διάταξη που μπαίνει, ουσιαστικά οι μικροί και οι μεσαίοι φαρμακοποιοί δεν θα μπορούν να ανταπεξέλθουν σε ένα τέτοιο ωράριο σε συ-ναγωνισμό με τα μεγάλα φαρμακεία.

Το άρθρο 37 ουσιαστικά σκοπεύει στο να κόψουν κι άλλα φάρ-μακα από τη λίστα. Ήδη χίλια φάρμακα δεν είναι στη λίστα. Το άρθρο 38, κύριε Υφυπουργέ, ουσιαστικά λέει ότι θα πληρώνει κι ο τελευταίος. Και ο πιο άπορος ακόμη θα πληρώνει συμμετοχή στη φαρμακευτική δαπάνη. Κι ο δικαιούχος ΕΚΑΣ θα πληρώνει 10%. Εμείς λέμε ότι ο Έλληνας εργαζόμενος πληρώνει με πολ-λούς τρόπους είτε μέσω των ασφαλιστικών εισφορών είτε μέσα από τους άμεσους ή έμμεσους φόρους. Το φάρμακο είναι κοι-νωνικό αγαθό και πρέπει να χορηγείται δωρεάν.

Είχαμε τοποθετηθεί και σε έκταση, κύριε Πρόεδρε, ότι εμείς θα καταψηφίσουμε –το καταψηφίσαμε και χθες επί της αρχής- σχεδόν το σύνολο των άρθρων. Κάποια επιμέρους άρθρα, θα τα υπερψηφίσουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Χα-ράλαμπο Χαραλάμπους.

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του ΛΑΟΣ κ. Ουρανία Παπαν-δρέου-Παπαδάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως, πρέπει να πω ότι χρειάζονται μάλλον στο Κοινοβού-λιο, κύριε Πρόεδρε, και ζωντανές, θεμελιώδεις συζητήσεις, θα τις έλεγα, όπως αυτή του συναδέλφου μου, κ. Ροντούλη, διότι έτσι, κύριοι Υφυπουργοί, δόθηκε η δυνατότητα να διευκρινίσετε δύο τρία πράγματα. Να ξέρουν οι πολύτεκνοι αν είναι εν πάση περι-πτώσει από το τέταρτο ή από το πέμπτο. Να ξέρει η πολύτεκνη μάνα ότι δεν θα της κόψετε το επίδομα.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Λυμένα ήταν τα ζητήματα, κυρία συνάδελφε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Το είπα χθες, κύριε

Υφυπουργέ, ότι πραγματικά σε αυτό το νομοσχέδιο επικρατεί ασάφεια για να τα περνάμε όπως τα καταλαβαίνουμε.

Ο κύριος Υπουργός έφυγε και επειδή αναφέρθηκε ότι σήμερα είχε μία ειδική συνάντηση με την Ιεραρχία της Εκκλησίας, ήταν στην Ιερά Σύνοδο για το θέμα των μεταμοσχεύσεων και επειδή όντως είναι κάτι που το στηρίζουμε όλοι, είναι δεδομένη η δική μου θέση σαν γιατρού, αλλά και η θέση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, θέλω να πω και θέλω να με ακούσετε, κύριε Υπουργέ, γιατί θέλω μια άμεση απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε Υ-πουργέ.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Εάν δεν ακούτε να μην μιλάμε. Με συγχωρείτε πάρα πολύ. Θέλω μια άμεση απάν-τηση.

Είναι ένα παιδί έξι μηνών που δώσατε μια βεβαίωση να φύγει και να πάει για μεταμόσχευση ήπατος στην Αγγλία, στο King Col-lege Institute. Οι κύριοι αυτοί της Αγγλίας –αυτό νομίζω ότι πρέπει να το διευκρινίσετε σαν Υπουργείο- δεν δέχονται το παιδί αυτό, παρά την παραπομπή από την Ελλάδα με βεβαιώσεις γιατρών, με βεβαιώσεις από το ΙΚΑ ότι θα πληρωθούν όλες οι δαπάνες κλπ. Και ακούστε το απίστευτο: Ζητούν από την οικογένεια του παιδιού να προκαταβάλει 350.000 στερλίνες, δηλαδή περίπου 400.000 ευρώ.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριε Υπουργέ, διότι διαφορε-τικά δεν είναι φερέγγυα η Ελλάδα και δεν είναι φερέγγυο το τα-μείο που λέγεται ΙΚΑ. Αυτή είναι η κατάντια. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Έχει φτάσει η οικογένεια στην απόγνωση.

Ένωσα σήμερα ντροπή σαν Ελληνίδα, ντροπή σαν γιατρός, γι' αυτό που λέμε τόσο καιρό, ότι πρέπει να φτιάξουμε τα δικά μας κέντρα και ότι έχουμε επιστήμονες να κάνουν τις μεταμο-σχεύσεις και του ήπατος.

Αμφιβάλλετε σε αυτό, κύριε Γιαννόπουλε; Και πρέπει να πάει το παιδί στην Αγγλία και να προκαταβάλει η οικογένειά του τα χρήματα γιατί δεν δέχονται τη φερεγγυότητα του ΙΚΑ; Ακούμε πράγματα, που τρελαίνεται ο κόσμος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εκεί που φτάσαμε, αγαπητή συνάδελφε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Μα, εκεί που φτά-σαμε, είναι ένα παιδί έξι μηνών με πατέρα ιδιωτικό υπάλληλο και με όλη την οικογένεια ανέργους.

Να αφήσουμε αυτό το παιδί να πεθάνει, κύριε Υπουργέ; Σας παρακαλώ δείτε το, ειλικρινά ακόμη και με μία παρέμβαση του Υπουργείου Εξωτερικών στη συγκεκριμένη πρεσβεία.

Νομίζω πλέον ότι πρέπει να πάσουν να υποτιμούν και τη χώρα μας και τους αρρώστους μας, σε τελική ανάλυση. Δυστυχώς, με τη νοστοροπία που επικρατεί και έχουμε συνηθίσει είναι να τους γεμίζουμε τα νοσοκομεία τους πληρώνοντας αδρά. Αυτό ήθελα να πω.

Και βέβαια, δεν έχω πάρει απάντηση από τον Υπουργό για το θέμα της Καρδιοχειρουργικής Μονάδας Εντατικής Νοσηλείας Νεογνών, της μοναδικής μονάδας που έχουμε στην πατρίδα μας και είναι στο νοσοκομείο παιδών «Αγία Σοφία». Είχα προχθές την πληροφορία από τους εργαζόμενους –στο νοσοκομείο αυτό έζησα τριάντα χρόνια και αντιλαμβάνεστε ότι έχω δεσμούς- ότι κλείνει και αυτή η μονάδα. Δεν ξέρω αν αυτό είναι αλήθεια, όμως, εγώ δεν πήρα απάντηση.

Θα είμαι σύντομη, κύριε Υπουργέ, γιατί θα αναφερθώ μόνο σε θέματα ιατρών. Άκουσα το συνάδελφο κ. Κώστα Μαρκόπουλο να λέει πολύ σωστά ότι πονάει η κοιλιά μας και μπαίνουμε στο νο-σοκομείο ή έχουμε υποψία για μια πνευμονία και θα τρέξουμε στο νοσοκομείο. Δυστυχώς, αυτό κάνουν οι άνθρωποι. Όμως, δεν έπρεπε να γίνεται αυτό σε μια χώρα που υπάρχει πρωτοβάθ-μια περίθαλψη. Αν πάτε στην Ευρώπη και σπάσετε το πόδι δεν θα σας δεχτεί κανένα νοσοκομείο. Πρέπει να περάσατε από το γιατρό, να σας δει και αυτός θα σας παραπέμψει. Εδώ τα νοσο-κομεία μας είναι πόρτα ανοιχτή, τη βλέπω, μπαίνω μέσα, κάνω και σματά, αν είμαι και αλλοδαπός, θα τα σπάσω όλα, γιατί δεν δίνω πουθενά λογαριασμό, και γίνεται αυτή η κατάσταση.

Θλίβομαι, βεβαίως, στην κυριολεξία, γιατί εγώ περίμενα ένα νομοσχέδιο, κύριε Τιμοσίδη –που ξέρω τον αγώνα σας για τη δη-μόσια υγεία, για το ΕΣΥ- που θα δίνει λύσεις. Δεν δίνετε λύσεις.

Κατ' αρχάς, πείτε μου κάτι: Ποιο θα είναι το σύστημα που θα δουλεύει στα δημόσια νοσοκομεία μας; Πόσων ταχυτήτων γιατρούς θα έχουμε; Θα έχουμε πανεπιστημιακούς μέσα και έξω, εντός και επί τα αυτά και όπως θέλετε να τους κρατήσετε;

Θα έχουμε τους γιατρούς του ΕΣΥ, θα έχουμε τους επικουρικούς. Τώρα βάζετε τους γιατρούς του ΕΟΠΥΥ. Δεν έχω καταλάβει, αυτοί οι γιατροί με ποιο καθεστώς θα δουλεύουν. Θα έρχεται δηλαδή ένας το πρωί στα εξωτερικά ιατρεία του νοσοκομείου παιδών, όπου θα έχω την ευθύνη των παιδιών και θα δέχομαι τον οποιονδήποτε γιατρό, τον οποίο όμως δεν έχω στην ομάδα μου, δεν τον ξέρω, δεν μπορώ να τον ελέγξω, να πει «καλημέρα, εδώ είμαι να εφημερεύσω»; Τι θα κάνει αυτός; Θα εφημερεύει και τη νύχτα ή θα έρχεται, όπως είχαμε συνηθίσει τους κυρίους που τους λέγαμε επιστημονικούς συνεργάτες, που έρχονταν στις εννιά και έφευγαν στην μία και πουλούσαν την επιστήμη τους; Έφευγαν στη μία η ώρα και οι υπόλοιποι, «λάντζα», κύριε Τιμοσίδη. Οι νυχτερινές εφημερίες, όλα αυτά τα πράγματα πρέπει να βγαίνουν από μία ομάδα γιατρών που τους χαρακτηρίζω –δεν θέλω να χρησιμοποιήσω ρατσιστικά χρώματα– άσπρους και μαύρους τελικά μέσα σ' αυτό το ΕΣΥ.

Θα είναι οι γιατροί που θα κάνουν τη δουλειά και κάποιοι άλλοι, οι οποίοι θα έρχονται και θα λέει ο ένας ότι είναι γιατρός του ΕΟΠΥΥ, ο άλλος θα λέει ότι είναι επιστημονικός συνεργάτης, ο άλλος ότι είναι πανεπιστημιακός, ο άλλος ότι είναι στρατιωτικός γιατρός και ο άλλος θα πει ότι έχει ειδική σύμβαση ενός χρόνου. Πιστεύετε ότι έτσι θα λειτουργήσουν τα νοσοκομεία μας; Έλεος δηλαδή! Γιατί τόση προχειρότητα; Εάν λείπουν γιατροί ειδικότητων στις περιφέρειες, βρείτε έναν τρόπο να κάνετε συμβάσεις. Μην κάνετε, όμως, αυτό το σύστημα με τον ΕΟΠΥΥ στα μεγάλα νοσοκομεία που δεν έχουν ελλείψεις γιατρών, αλλά ελλείψεις σωστότερης οργάνωσης. Αυτό που πάτε να κάνετε, για μένα είναι έγκλημα. Εάν επιστρέψω στην ιατρική μου, ειλικρινά θα έχω μεγάλο πρόβλημα να έχω την ευθύνη όλων αυτών των γιατρών, που ξαφνικά θα μπαίνουν στο νοσοκομείο, που θα τους βλέπω περιστασιακά. Μπορεί να είναι άριστοι, αλλά ποιος θα έχει την ευθύνη της προσφοράς της ιατρικής;

Αυτό δεν γίνεται πουθενά στον κόσμο. Δεν υπάρχει πουθενά στον κόσμο καθεστώς πανεπιστημιακών, όπως το έχουμε εδώ. Πείτε μου μία χώρα. Έχω δουλέψει σαν γιατρός σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Πουθενά δεν υπάρχει αυτό το καθεστώς. Φτιάχνετε καταστάσεις απλώς, γιατί θέλετε έτσι απλώς να βολέψετε κάποιους, να χαϊδεύετε αυτιά, να μην δίνετε λύσεις; Λυπούμαι, αλλά έτσι θα υποφέρει μόνο το Εθνικό Σύστημα Υγείας και είναι αμαρτία. Ειλικρινά, το νιώθω σαν μεγάλη αμαρτία.

Μία κουβέντα μόνο στα προσόντα των συντονιστών διευθυντών. Θεωρώ ότι είναι λίγα. Θεωρώ ότι πρέπει να βάλετε τουλάχιστον και ένα προσόν που να αφορά την εντιμότητα. Έχω βαρεθεί να θεωρούνται συλλήβδην όλοι οι γιατροί του ΕΣΥ κλέφτες, απατεώνες, φακελάκηδες και όλα αυτά. Καθορίστε, λοιπόν, στα προσόντα και ένα προσόν εντιμότητας. Να τους ανοίγετε τους λογαριασμούς, να ρωτάτε τι έχουν αυτοί οι άνθρωποι; Δηλαδή, φτάσαμε στο σημείο στην πολιτική να απαξιώνονται οι πολιτικοί και στην ιατρική να μην υπάρχει κανείς γιατρός έντιμος και να λέει και ο κύριος Υπουργός ότι το σύστημα είναι ιατροκεντρικό. Ε, βέβαια ιατροκεντρικό είναι. Ο Ιπποκράτης ήταν ο γιατρός. Οι υπόλοιποι είναι συνεργάτες. Εάν δεν έχεις την καλή συνεργασία, δεν μπορείς να δώσεις τη σωστή υγεία. Δηλαδή, στα νοσοκομεία ποιος πρέπει να είναι το κέντρο;

Στο King College Institute στέλνουμε τώρα το παιδί να το χειρουργήσει ο τάδε διαπρεπής γιατρός. Γιατί δεν το στέλνουμε στο περίπτερο της γειτονιάς; Μα, είναι πράγματα αυτά να απαξιώνουμε έτσι συλλήβδην ανθρώπους που έχουν αφιερώσει όλη τους τη ζωή στην ιατρική;

Το άρθρο 33 για τις ιδιωτικές μονάδες, εμείς δεν θα το ψηφίσουμε.

Μισή κουβέντα μόνο. Το είχα ρωτήσει και στην επιτροπή, αλλά δεν πήρα απάντηση και επανέρχομαι σήμερα, γιατί είναι ένα θέμα που θέλω να το ξέρω. Διάβασα όλα αυτά τα καλά λόγια για τη ΔΕΠΑΝΟΜ. Δεν θα πω το χειρότερο ή δεν θα αμφισβητήσω αυτά που λέει η επιτροπή, γιατί ειλικρινά δεν μπορώ να ξέρω αν όλα αυτά ισχύουν ή όχι.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, θέλω μια απλή και σαφή απάντηση: Ποιος ελέγχει τη ΔΕΠΑΝΟΜ; Το ξέρει ο κύριος Υπουργός, έχει επανέλθει χίλιες φορές, θα επανέλθω άλλες χίλιες, γιατί δεν έχω πάρει μέχρι τώρα μία πειστική απάντηση. Αυτή τη ΔΕΠΑΝΟΜ ποιος την ελέγχει; Στην Εύβοια έχουμε μάθει. Προφανώς το νοσοκομείο δεν έχει ξεκινήσει ακόμα, κύριε Τιμοσίδη, έτσι; Σας είπα ότι είναι το καινούργιο «γεφύρι της Άρτας». Δεν έχει ξεκινήσει. Και για μένα ποιο είναι το ζητούμενο; Έχω τις αμφιβολίες μου για το αν θα ξεκινήσει. Το θέμα, όμως, είναι ότι πληρώνουμε ρήτρες κάθε μήνα, ο φτωχός λαός, ο φτωχός ευβοϊκός λαός, 120.000 ευρώ στη συμφωνία που έχει κάνει η ΔΕΠΑΝΟΜ με την κατασκευάστρια εταιρία. Αυτά τα χρήματα –γιατί ήταν, λέει, συμφωνία της ΔΕΠΑΝΟΜ– κάθε μήνα εμείς τα πληρώνουμε. Εμένα αυτό είναι το μεγάλο μου ζητούμενο: ποιος ελέγχει τη ΔΕΠΑΝΟΜ και ποιος κάνει, εν πάση περιπτώσει, όλες αυτές τις συμβάσεις, που πίνουν εις υγείαν του κορόιδου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κ. Παπανδρέου-Παπαδάκη.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: «Ανασυγκρότηση Φορέων Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Κέντρα Αποκατάστασης, Αναδιάρθρωση ΕΣΥ και άλλες διατάξεις» και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 45 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 45 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 46 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 46 έγινε δεκτό ως έχει, ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 558 και ειδικό 52 ως έχει; Πρόκειται για την τροπολογία του Υπουργείου Παιδείας.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς η τροπολογία

με γενικό αριθμό 558 και ειδικό 52 έγινε δεκτή ως έχει, κατά πλειοψηφία, και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: «Ανασυγκρότηση Φορέων Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Κέντρα Αποκατάστασης, Αναδιάρθρωση Ε.Σ.Υ. και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι το Προεδρείο έλαβε επιστολή από τον ειδικό αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκη, όπου κάνει γνωστή τη θέση του ΣΥΡΙΖΑ για καθένα από τα άρθρα και για την τροπολογία του Υπουργείου Παιδείας για θέματα των ΑΕΙ.

(Η προαναφερθείσα επιστολή έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ

Βουλευτής Ηρακλείου - ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

13/10/2011

ΠΡΟΣ
ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Στην συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής του Σ/Ν του Υ.Υ.Κ.Α. «ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΚΕΝΤΡΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ, ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ Ε.Σ.Υ. ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ» ήμουν, όπως σαν είναι γνωστό, ειδικός αγορητής εκ μέρους του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

Την άποψή μας επί της αρχής και επί ενός εκάστου των άρθρων του Σ/Ν την εξέφρασα κατά την διάρκεια της συζήτησης και έχει καταγραφεί στα πρακτικά.

Επειδή για σοβαρούς λόγους δεν μπορώ να παρευρίσκομαι στην συνεδρίαση της 13/10/2011, κατά την οποία θα διεξαχθεί η ψηφοφορία επί των άρθρων του Σ/Ν και των τροπολογιών, σας επισυνάπτω εγγράφως την θέση μας για κάθε ένα από τα άρθρα και για την τροπολογία του Υπ. Παιδείας για θέματα των Α.Ε.Ι..

Με τιμή

Μιχάλης Κριτσωτάκης

Βουλευτής Ηρακλείου

13/10/2011

Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ
Στην ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

Επί των άρθρων του σχεδίου νόμου

«ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ΚΕΝΤΡΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ, ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ Ε.Σ.Υ. ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

1. ΟΧΙ	41. ΠΑΡΟΝ
2. ΟΧΙ	42. ΝΑΙ
3. ΟΧΙ	43. ΟΧΙ
4. ΟΧΙ	44. ΠΑΡΟΝ
5. ΟΧΙ	45. ΠΑΡΟΝ
6. ΟΧΙ	46. ΠΑΡΟΝ
7. ΟΧΙ	
8. ΟΧΙ	
9. ΟΧΙ	
10. ΟΧΙ	
11. ΟΧΙ	
12. ΟΧΙ	
13. ΟΧΙ	
14. ΟΧΙ	
15. ΟΧΙ	
16. ΟΧΙ	
17. ΟΧΙ	
18. ΠΑΡΟΝ	
19. ΝΑΙ	
20. ΝΑΙ	
21. ΟΧΙ	
22. ΟΧΙ	
23. ΟΧΙ	
24. ΟΧΙ	
25. ΟΧΙ	
26. ΟΧΙ	
27. ΠΑΡΟΝ	
28. ΝΑΙ	
29. ΠΑΡΟΝ	
30. ΟΧΙ	
31. ΟΧΙ	
32. ΠΑΡΟΝ	
33. ΟΧΙ	
34. ΟΧΙ	
35. ΟΧΙ	
36. ΟΧΙ	
37. ΟΧΙ	
38. ΟΧΙ	
39. ΟΧΙ	
40. ΠΑΡΟΝ	

**Για την τροπολογία του Υπ. Παιδείας για την
 ρύθμιση θεμάτων ΑΕΙ ψηφίζουμε ΟΧΙ.**

11

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.35' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 14 Οκτωβρίου 2011 και ώρα

10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) συζήτηση της υπ' αριθμόν 1/3-10-2011 επερώτησης Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με θέματα που αφορούν τον αμπελοοινικό τομέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

